

net esse intentio dilatare poros: et ad exteriora attrahere: et propter cum balneis fuerit ex aquis dulcibus in quibus decoquantes poros apientia ut camomilla absinthium sanctus folia citri: et que taliū: et in hunc non parum operuntur fricatores et sudores ingeniosi provocati. Vulgares vero et arte ioperatores balneant eis tales in quibus non superfluit pharmaci actus quod illos in quibus effrenitatis. Quorum error ostendit pumum: quod balneum ad exteriora trahit: medicina vero ad interiora: propter quod hunc debentes a medicina trahi ad interiora actione balnei trahentis ad hunc ad exteriora non poterunt evanescari: sed remanentes in pribus moti et non educiti nocent illis. Si atque est virtus et dissoluit proprieatem et similitudinem oppositas: cum in talium motu scissionem oporteat interuenire: physicorum appetens septimo. Propterea aphorismorum quarta inhibet: ne pharmaca exhibantur sub cane et ante canem. Eius: Praecepta est illa eductio quoniam sit transitus mater et super nobilia membrorum: dicitur. Sed per balneum, materia mota in extrinseca transmittitur ab ignobilibus per nobilia ad ignobile: ut a ventre ad cutis superficies per nobilia in medio horum sita. Rursus materia melior ex pinguisibus ducit vias et ductibus: et marie sustinet per quos est evanescere naturae. Unde aphorismorum prima quod agere undecimque matie repit nam inde per suavitatemducere loca. Adhuc propter talam actionem contraria manu evanescere opilationes generat in viis: aut in cutem educta defecationes in ipsa. Itaque balneum post medicinam non agravat nisi quod pharmacum effrenitatis: tuncque adstringens dum inviat ventre. Locedit in aliis qui sibi sere ut dissolventur in hunc quod post medicinam assumptionem inmediate non sit timendum per casum balnei intrare: et propter frigidiori modo tali ne calor sit ullo modo impediens ad attrahendum: quoniam frigus intensus ledit esse cutem medicinae. Propter tertium quodem sciendum virius balneandi: aut est fortis: aut ibecilli prostrata: quoniam ente huius cestandi est a balneo casu quoque oio: quod cum virtus sit dissoluta spiritusque resoluti: et corpus plumpum balneumque ista coangeat eidem per modum: ne virtus eo dissoluatur pamphilius. Unde de Marsilio prohibetur balneum sume ibecilli ente virtute. Et si disponitur expostule ne mors accidat: nec evenit medico balneanti adolescentulum: pronosticorum primo. Et Artalo theagenez de inge. Si autem vigor effriterit: tunc aut pharmaca effrenitatis: et sic apud oculos balneandum: non quodem cuo frigidis stipticis: sed calidis ipsatis apertinis: vel non effrenitatis: et id duplum: quod aut cessavit motus et agitatione medicie aut mitem. Quod si pumum aut est sufficiens purgatus cum oio conseruentia: aut euferentia: aut ioperfecte. Sigdem quod hunc et principie si fuerit ex illis que nec diligit balneum. neque oio invenerit non opus est hunc post purgationem balneo ingetare cum nullum iuvenientum: verum potius nocumentum inde sit hiturus. Aliquam tamen bos balneat ambitiosi ut videant aliquid diligenter usus agere sortassis inde sperantes ampliora suscipere: de inge. Undecim. Quod innuit primo quarta: Si inuenieris in missu in balneum post medicinam in eo non delectari: sed estuationem in ipso pati cum expelle. Non enim medicina inuenit egenitatem resolutione: sed quem percutit secundum verificatur Marsilio maxime ut nullum nisi effrenitatum sit post subptus pharmacum balneandum. Si autem motus cessaverit hunc roribus: et agitatio cathartica: ipsorum sufficiens non surcit purgatus. neque oio roribus consecuta sit conseruentia et

enferentia ide propter si balneum diligit: et fuerit ei sustentum hunc secunda die post medicinam perciendi balneare: et maxime in eius fine ac foras die tertia: ut agitatio sit ois quae: et maxime cumque evanescatur materie difficiili educatione: aut quae sunt inuisitate remote: ut quae in iuncturis: vel quae sunt versus extrinseca delatae: et proprieate corpora fuerint pigrae compacta. In his non virtus farmaci non poterit ad exteriora pervenire corporis nomine. Quod innuit. A. d. Si videtur quod balneum sit ei sapidum: et in ipso delectans: erit hunc signum quod balneum ipsum ab eo quod relictum est mundificat eum: ergo in eo dimittit. Et solcif: quoniam post unius. le purgationem cum corpus non fuerit per omne purgatus: particularis de substantia purgatus. Unde vero est quod balneum evanescatur in materie iuvenientia vicinorum. Unde quanto theorice inquit ga. Enactio quae sit per exercitium et balneum humorum est subtilius: quod ad cutis pueri ptes: et pati sunt egressoi. Amplius hunc corpora reddunt pharmaco ericata: et superfluis maxime cum exteriora humectata: cum plures et sumi in actu pharmacia a centro tendant ad circumscriptionem recte acti. Sed balneum hunc mouere: quod ericata huectat: et huectata ericata cum disponit discretas: cum dubitate fuerit administratum. Unde de tabe. Mirabile hoc balneis inest calidus et serre fuscitatibus et frigidis quemadmodum et fuscitulosos quidem non fuscitulosos reddit: insiticulosos autem fuscitulosos. Et velut sere vinum opatur videlicet ipso apparet. pbl. 30. et in dictis particularibus. Quare Damascenus: Balneum non sicut nobis necessaria supple tamen ad refrigerandum calidum: vel ad calescentem frigidum: sed ut dissolvant: et sudore faciat: desiccant et humectent. Inquit et quod balneum et ipsa potio iuvat cam et strarum cause. Itaque balneum post purgationem cecperit in hunc casu. Et hunc ptestini nil Marsilio derogat inducere: cum humores sint interiores purgati et quicunque non moveant ad cutem de ignobilibus per nobilia. neque evanescatur nisi unde repit natura. Neque est cutis inficiatur: verum potius depuratur: cum ipsius deducatur superflua. Circa predicta dubitatur: quod non solum videlicet balneandus secunda die: immo est eadem. Nam tertio. 22. de curatore doloris iuncturarum in generali: Expedit qui vult sumere medicinam ut in summo malo suatur: et tardet cibum: deinceps sumat post horas tres. 20. aur. panis cum vino et aqua pauca et post ex horas ingerat balneum et egredias. Dicendum quod in locis in cura doloris iuncturaz cum medicina ventris in principio lenitina: et non solutiva ut naturae sic universaliter acquirantur lenitas et mollices: et materia quoniam hec cum materia fuerit secca. Dicit et quod balneum in gredias: et egredias moris supple: ne medicina exagitatur inde. Si vero medicina sit in actu purgationis: et materia in aliis: neque de ipsis timeamus effrenitatem non non est modo balneandum aliquo. Sicut quendam solum regis Boemie pharmaco sibi tradito in balneum reperi ascensionibus precedentibus quibusdam. Et id est quod volvit. a. q. post medicinam per modicum ipsius vestrum non ingredias aliquis balneum cum materiam trahat ad exteriora. Et secundum hunc principium intellectum Marsilio procedunt. Propter quartum quidem ad. a. et Marsilio. primo quid dicendum apparet. Ad alio dicendum quod non est facienda tractio in diversas partes cum medicina adhuc evanescatur nisi ut deinde actione effrenitatis medicina. Ad aliud dicendum quod verum esset si medicina et balneum educerent per eandem viam: sed omnibus est quod per diversas balneos enim cutem tangit: non autem pharmaceutum unde

magis poterit operari eo. Ad aliud dōm q̄ non est inco-
veniens idē pluribus modis curari nō eadem rōne
sumptis. Somnus. n. curat flurū medicine supflue-
q̄ trahit de circūferentijs ad centrū: motū fluxui cān-
do p̄riū t̄ virtutē fortando: calorēq̄ nālem aggredī-
gando: t̄ vigorosum reddēdo in sumoꝝ medicie dis-
solutoem. Adhuc h̄ in scō ee somni accidat ges i sie-
rit̄ ipſius cū calor mouet ad initia iteruenit motus.
Balnea vō fistūlū t̄ sumos medicine i opposi-
tū attrahendo: t̄ eos resoluēdo: cum poroz̄ educat̄
optione ita vt somnus t̄ balneū trahant in flur̄ op-
positū q̄z q̄z nō differenti. Ad aliud dōm q̄ si farma-
cani sint debilitati vel exiccati seu vebemēter inaniti
nō t̄ vt dcm̄ decet eos balneari nisi viribus refum-
ptis: t̄ hitus corporis vellemus eos tanq̄z p̄ualeſcen-
tes ad meliora reducere per humectantia quecunq̄z
neq̄z oia balnea sunt resolutiva: sed plurima hume-
ctativa. Partis ēt alterius arguta veruz includunt
suo intellectu relata. *Differentia. iiij.*

Vodpha macia nō competat in re. sa. ostē-
dif: qm̄ Ba. in tegni. t. A. tertia p̄mo: vbi
agis de re. p̄seruatuo nō docet pharmacare
vpx q̄ta ibi de curatiuo. Adhuc aphor. fa. Qui
bene h̄sit corpora pharmacari difficile. Et sana habē-
tes corpora pharmatijs purgati exoluunt̄ cito: obie-
nebrant̄. n. torq̄ntur t̄ liqueſcūt. Corpora vero re. sa.
cōmenſurata sunt sana. qm̄ regimen aut est p̄seruati-
uum vel curatiū cū omnis fit talis practica. Kur-
sus. Medicina de duab⁹ reb⁹ securitatē nobis p̄stat
s. putrefactōis penitus phibitōe t̄ desensione humi-
ditatis: ne cito resoluat̄: primo tertia. Pharmacuz
aut̄ ppter humores putres. etes experti t̄ corruptos
Eti. Contrarioꝝ p̄rie sunt rōnes t̄ nature: h̄z ps cu-
ratiua p̄cipit oifariam pharmacare: cōseruatua igit̄
hibebit. Malin. Si d̄z corpus pharmacari hoc erit
sicut aliud oē relatione ad corpus cōmensuratū scā.
Sed hm̄oi nō potest pharmacari: cū dissoluat̄ ea: et
colliqueſt vt iductū. Itaq̄z pharmacū nō cōpetit i re-
gimēto sanitatis. In eppositiū sexto. n. de re. sa. p̄-
cipiunt̄ corporibus humidis supfluis patis putrefac-
tibera p̄ alocem purgari. p̄mo etiam practice cuz q̄t
to Alimansoris tangit̄ modus purgatiōis: t̄ euonis
peccantiū humox. Amplius aphoris. seria: p̄cipitur
idigentibus pharmacia vel phlomia vere fieri. tales
aut̄ sunt lani. s̄m cōmen. ibidem. Hi vō sunt gbus
regimē iducit̄ sanitatis. Eti. Sanj dicūtur alig quo
ad nō sensiblēt̄ impediant̄ coꝝ actus. Ēt morbo. n.
primo. Sanitas dī in posse actus sine impedimentō
sensibili exercere. Sed alig cacochimi: aut plectori-
cipit̄ inocue sensibiles actus exercere: que at̄ tales
egent humox eductione. Kursus. Si corpus optie-
sanū eget purgatōe de quo minus v̄t: t̄ reliq̄ ampli⁹
multo cum minus sit aptuz labi t̄ delinquere. Id at̄
indiget: q̄r in pueritia t̄ senectute neutr̄ extat cuz ab-
ſantia v̄sq̄z ad iuuentutē sic in humiditate sere super-
flua t̄ calore quasi ipato: primo prima. In senectute
ēt ac senio plures colligit supfluitates egentes edu-
ctōe. Et firmatur q̄r cum sit ipatum pluribus occur-
rit opositis gbus leditur magis distempato. Eti.
Corpori ipato ac ēt non minus religs pot̄ pestilens
acris constō. ant stellaritas infortunata superuenire
qua corpora colligent hm̄oi superflua plurima edu-
ctione indigentia. Ergo in re. sa. cōpetit pharmacia

P̄opter primū scienduz q̄ de pharmaci esse dīa-
vīlum. iij. Regimen sanitatis est mensura occurre-
tiū corpori q̄lificata debite sanis corporibus attribu-
ta. Id aut̄ cuz circa corpora veſetūr s̄: d; diligēter au-
diri opus sit corporoꝝ distinctōem intueri. Horūz nā
q̄z quedā sunt sana t̄ aliqua egra: que sigdēm vtra-
q̄z duplicita. Nam quedam sunt vt dicūt talia ex ipse
vt nūc sana vel egra in gbus actus aut perficiunt̄ sen-
sibilēt̄ vel filī ledūtur. Alia vero simplicia sive ex ge-
neratōe vt tacitū dīa. iij. Que dupl̄r ēt accipi p̄nt:
vt sanitatem angustius sumēdo t̄ ita soluz̄ corpus s̄q̄
aut optime sanū p̄prius sub regimē p̄tinet sanitas:
cū eis verius cōpetat per simile p̄curatio. Vel
cōiter iuxta id quod ē in opib⁹ non sensiblē delinq-
re: t̄ ita sanū lapsuz p̄x̄ sive sanū multū: neutrum t̄
eḡz simpl̄r sive equalr aut inequalr t̄ egrotatiūm
p̄nt sub sanitatis extensiōe collocari s̄m illud indu-
ctum de mo:bo primo: vñ in arte. Diuidit̄ aut̄ toti⁹
sanitatis latitudo in tres pres: ipsaſq̄z habentes lati-
tudinē multā vt in sanū neutr̄ t̄ eḡz: que sigdē iter
duos terminos p̄stiuuitur in tegni extremos iter op-
timā p̄ponem simpl̄r: t̄ vt nūc p̄seruatā v̄z ex ipse: et
nūc factā egreditudinē: t̄ simpl̄r ēt talem entē vt lanis-
simū t̄ egerrimū mō quoq̄uqz. Ex his ēt deductis
sciendū in amplius q̄ regimē sumitūr cōiter pro oī
debita quacūq̄z t̄ qualitēcūq̄z administratiōe. t̄ ita
ēt regimē dī curatiū iuxta illud primi q̄:te. Una
ēt regimē t̄ nutrientia: p̄prie qdem p̄t corpori de-
beat lapsō nō ad spēm p̄seruationis: h̄z ad totū gen⁹
referendo: quod regimē p̄prius p̄seruatū sive p̄cu-
stoditiū appellaſ. Propriissime vō p̄t corpori de-
betur in meliorꝝ formaz enti. Quid aut̄ sit sanitas:
dīa monstravit. 72. P̄opter s̄m qdem sciendū
aliquos dixisse q̄ in re. sa. nō expedit pharmacare eo
q̄ regi h̄z per sile qualia nō sunt pharmaca cum eoꝝ
plurima nature sint marie dīa. Sed hi solum audi-
unt decepti corpus sanum quod optime tale sanitas:
tē fere accipientes punctalē cuz tamē oīsa sit pluri-
ma t̄ lata dīa ēt. is. Neq̄z videnſ pharmacoz dīmer-
fitatē infinitā quasi p̄cipere. Dixi ut t̄ alij ex eadem
vīcūnq; radice q̄ pharmacum non cōpetat in re. sa.
rōne p̄sentis: sed magis futuri p̄culi volentes hm̄oi
corpora sana sufficiēter existere. Sed errant q̄r vt ap-
paruit dīa. iij. sicut corpus lapsuz ad caliditatem vel
stītatem t̄c. non solum gubernat̄ ne in morbuꝝ deci-
dat sic q̄ gugilluz: sed vt reducat̄ non minus ad cor-
pus p̄fecte sanum. possunt. n. actus ipsius t̄ si nō sen-
sibilis ledi t̄ aliqua cacochimia que pharmacia ex-
purgatur mensurata. P̄opter tertium qdeſ sciē-
dū q̄ pharmacū expedit in re. sa. ceu tactū t̄ specifīca-
bitur magis cōmensurat̄ in penes Ba. cum religs:
s̄m tamen magis t̄ minus ceu plus aut minus fuerit
lapsum: ita vt corpue temperatū cum ad senectutez
puenerit v̄lteriorez factum: etenim neutrum aliqui-
bus iterduz egeat leuioribus subductiōis. Et demū
cōibus. Primū autē rōne firmat̄: qm̄ sicut corpora
distempora magis egent alteratiōe per dīvuz: ita vt
pharmaco suo modo cuz ad eoꝝ distempantiam ali-
cuius sequat̄ humoris excessus. Illo at̄ idigent. Ad
huc oēm lapsum cuz t̄ps affuerit: oꝝ tandem corrigere
sextō: de re. apparenſ. Sed corpus qđ sub regimē
locat̄ sanitatis: vt plurimum labitur in excessum t̄z
s̄m q̄twz q̄z quale: t̄ ideo inuenta fuit ars medicine

constituens ipsum et gubernas. **Rursus:** Ut ad multiū plurima aialium corpora sunt decidi pata non solum i qualitate simplici: verum et cum humore indigentis tandem euone. vñ Joānitus sanos noiat egrotare patos. Itaqz in re. sa. mensurata cōpetit pharmacia: qñqz et marie vere: aut et autūno dria. i. 5. Sz pira gbusdā taliū fortes exhibenſ pharmacie. Dicendū id nō ecē pncipalit grā pñtis lapsus: vex aliūs sunt ri. Hec at duo q̄ talia subducūt corpora sunt duplicita. Quedā nāqz sunt simplicita vel sere: vt Adalve brodiū cauliū semicocrox: Mercurial' quā multū regio appetitus pstratinā: et stomaci impeditiū volubil' vñ Scamonea pstruif antbiocena cū decoquūt cū pñm guioribus tpatis: vt gallis antigs: et gallinis sic⁹ sicce prñna crasavue sufficiēt matut: granata dulcia tha marindi: cassia fistula: manna: serū caprinū: terbētina: epithimū: sene: tartarum: pollipodiū: carthamus: agaric⁹: aloes: turbith mirobalani et hmōi. Et tñ differentes cōplexiones put varios mouent huius. hoc tñ sic dicendox quedā sunt alijs mitiora quedā. **No aspa:** nōnulla vero cōposita vt dyaspoliticō qđ quarto d̄ re. sa. pstruif ex nitro pipe cimino et semie rute equatis cū aliūs q̄ soluere voluerit. cū at minus pñ media pñcijē tñ nitri. et illud aliūs icitat flegma. Est et hiera paloē pstructa ex septē medicis: de inge. 7. q̄ colerā mouet cū phlāte et pprie cū ei agaricus aut turbit admisceſ. **Hill'e filr de aloe et marshce.** Aliud et marie colicis utile: Recipe thamarido rū dragmas. 10. et dissoluant in aqua ca. reubar. recētis conuisci di agmā vnā: aut scropul. 2. Qđ mixtū pmittat die cū dimidia. deinde coleſ totū cuiuincia una addat syr. corticū citri. Aliud ml̄cīs utile: Recipe sene pollipodij epithimi tartari cinamomi sticade et rabici anī pñcianf cū zuccharo aut melle sufficiēt. Re liquū cōe: Recipe cinamomi vñciā vnā et semis tartari folliculorum sene ana dragmas sex. chartāi dragmas. 2. nitri dragmā vnā anisi zinziberis ana dragmā vnā et semis turbith reubarbari ana scropul. 2. fiat elīm: aut in puluere ante comeditionē cū brodī sumat. **V**ñt at qđā quodā dyacatholicon. i. vñ ad humis electionē. **U**sus tñ taliū cōtinu⁹ corpora i prauum deducūt finē: et marie qñ plus fuerint medicilia. **H**o: opter quartum qđem tñ inducta iaz apparet dicendū tñ ad primū q̄ in tegni l; non ex̄matatur pharmacia breuitate tñ fmonis audif: qđ appet cū corpora sane docet in cōpositōe gubernare p ea ēt q̄ pñtē chirugie. filr ēt. a. leuiayel mediocra solutiua testig. sen tertia d̄ re. a. q̄rta No sortiora cure certe pñtinentia. Ad aliud d̄ dñm q̄ pdicta corpora sunt optimē sana q̄lia non sunt oia in re. sa. subiecta. Intellexit ēt **H**ip. p purgari et pharmacari ea que sortiter hmōi operanf. Ad aliud dicendū q̄ medicina pñbhet medicinā supposito pharmaco vbi expedit cōuenienti. Aut humores hmōi corpora q̄gnis n̄ sint actu putrefacti et corrupti. sunt tñ in qđā dispōne ad illuz pñpinqa. Ad aliud d̄ dñm q̄ verū esset qñ aliquid inesset vni contrario p naturam ipsi⁹: et non per generis superioris cēntiā sicut videri inest albo et nigro non p se: sed per colorem ita vt pharmacare non in est p se curative: vex p practicā sub qua ipsa cōtinetur vt et pñrmatua. Ad aliud dicendū q̄ pharmaca si non d̄ relatione corporis optimi dñz pñmaneat talibz c̄egrotat aliqua occasione: et pprie c̄negligē

ter regimen obsernat. Cū enim nequaqz cōpetat qñ in meliori sua fuerit dispōne. Ad primā No alteri⁹ p̄tis iam apparuit. Ad aliud filr visum qñ pcessum illicis pharmaca cōpetere minora vel media: vel pharmaca: et maxime fortius non rōne pñsentis dispōnis sed future. Ad aliud etiā iam apparuit suo mō. Ad aliud dicendū q̄ l̄ humiditas videatur supflua in p̄ma etate rōe caloris sere tpati: non aut cōsequentiū etatū. Concessū et aliqualiter corpori ipato seniori scōlcn⁹ subductiū pferre qñqz. Qđ et si multis occurrat oppositis mime ledatur cū oppositio sit modica: vt medii ad extrema respectu cōplexionū distēperatarū q̄ est extremiti ad extrema: partes et si cōpatiunt in adiuicē. Lælio tamē vnius partis miorat et i oēs pueniēs: pbl. quita. Ad aliud dicendū q̄ id intelligitur constitutione tpis naturali existēte vt supponitur crisiū scđo. cū signa ponūt febris et filr d̄ pstellatiōe fortunata. Melqz hāc nō bz medic⁹ h̄z astrologus cōsiderare: pmo tertia et q̄rto pma et fa. **Dria. 130.**
 Hod conualecentem sit opus pharmacare ostenditur p decimum almansoris primum practice: iac q̄rtum secunde: Adhuc si quod magis adesse videtur non iest neqz quod min⁹. Amplius autē videtur natura tēpore sanitatis posse qđ superfluum euacuare q̄ egri udnis aut dispositiōe sibi comparis: sed tunc non pōt. vnde primo tertia. Naturā solūmodo eūo non est cōpleta: imo pculdu bio ex supfluitate cuiuslibet digestionis remanet abstersio et impressio. Am. Psimiliter si natura tpe sanitatis eget euone cū sit fortior: multo magis opus aderit conualecentie hora: extat enī adhuc tunc morbi acutie debilitata. Sz eget in sanitate qđ oñdit eūo corporibus sere cunctis singulis annis indita. **Dria. 125.**
Eti: In Qualescente sanguis actus ē paucus i tegni. Ad paucitatē vero eius alioꝝ sequit augmentū humorū primo apparet prima. Hāc egent cuꝝ fint extranei eductione. Itidē: totū corpus in Qualescente frigidius existit in tegni. Ad hmōi No seḡ pua digestio cū ea pñciatur calido. **P**raua qđem digestionē humores gnāntur superflui nature obediens eductōne indigentes: apparet primo prima. Itaqz euacuatione indiget conualescens. In H̄rium quarto secunda: **P**rohibeat Qualescens ab euonibus et p̄pe coitu. Adhuc isaac febriū quarto: Declinatio nō potest fieri nisi bona crisi pcedente. Sed conualescens iam declinavit a morbo cū sit extra morbi tēpus: primo secunda. Et laudabili crisi ois educitur supfluūs materia. **M**alin: Si conualescens euacuatur aut sagine quod non expedit cū nt bonus et paucus in tegni vel alio pñrstantiū humore. Sed neqz illo cum medicina sit de genere veneni: scđo re. a. Hoc autē corpus pñsternit et stomachū ibidē pñcipue. Et marie q̄rhi debiles adhuc erisunt. **Eti:** Conualescens egritudine psumptus existit. vñ in tegni ptes simplices sunt sicciores: ppier vñtutes eaz infirmiores. Qui at hmōi nō eget euacuatione: vex potius adiectiōe. Itaqz Qualescente nō opus sit euacuare. **H**o: p̄imū qđem sciendū q̄ Qualescens vt dc̄m est corp̄ neutru ex egreditudie pñrges. Id at quadruplex aut pñderat rōe etaris. et hoc duplicit: vel prioris: et ita puer: aut posterioris: et tunc senex et senio. In medio enī vñtus vt iuuenis: vel rōne dispōnis: qđ ēt duplicit sit: vel future: et sic decidens: et pñterite et tū:

Coualescens. Que qđem oꝝ duobus saltē diebꝫ re/gimine gubernare quo iegritudine app̄s re. a. fo: vt subita īt̄ducta eo alteratio in p̄sternens nām in morbū itidem cogat icidere. Sit autē regimen ei⁹ cuꝫ oī solitudi ne ⁊ cautela: t̄ p̄cipue illius q̄ minime aut̄ diminute fuerit indicat⁹: creticor̄ initio tā in sex rex nō nālium administratōe q̄s medicamētoꝫ si expedi ant applicatione vt in tegni: decimo almansoris p̄actice primo: t̄ q̄rto edoctum sigillatim fo. Quid at̄ sit cuo ⁊ quotiens dc̄m d̄ria ostendit. 164. que hic p̄ sanguinis suscipit: t̄ alioꝫ eductōe humoroꝫ. Id p̄ter fm v̄ero sciendū q̄ cōins opantes oēm evacuant coualecentē: t̄ maxime pharmacia. Qd̄ dupli- ter evenit: aut q̄ nō solū medici verū t̄ medicinarnz venditoſes velut nīſi aliqd agere continuo preirē tur expectantes suscipere ampliora. xi. de inge. quo rū defectus mor̄ erit apertus. Errat et̄ p̄festis euant post cr̄sim cū mundū p̄fecte qualis sit conualescens cognoscat. Adhuc nā morbi acumine fatigata p̄ster nīſi in amplius: cū hic potissime sit quod multū t̄ su- bitū evitantū nāe platiuum. Excitat et̄ pharmaciū nature laboriosum prauam dispōem in ipso. Id p̄ter tertiu qđem sciendū q̄ primus oꝝ coualecentē distinguere: et̄ quo demū vitas ostendetur. Unde sciendū primo q̄ qđam ex egritudine conualescit in māli: reliquis aut̄ materiali: t̄ alternter duplex erisit. Est. n. certus q̄s sine verus. alter vero non certus. Verus aut̄ est ille cuius cr̄sis fuit t̄ egritu- dinis assumptio laudabilis oſfariam oēs bonas h̄ns p̄ditōes d̄ria. ioꝫ. assignatas. Aut in quo sere in syn thomatū remanet q̄ ex morbo. Nō veruz at̄ huic op- positis in quo p̄lia: t̄ diminiſa mōstrant signa: vt si- tis horis ericatio in sua vita t̄ fastidium: sexto epidimiaꝫ e reliqꝫ sufficenter: q̄rto ha. t̄ in sermonibꝫ cre- ticas tradita. Et per huius qđem distinctōem tollit strictas occurrentes: qm̄ in tegni accidit balneuz de- cimo x̄o negat Almansoris. nāz qñ cōualescēs sue- rit cert⁹ p̄t balneari: t̄ maxie consecutus ac diligēs cuius egritudo fuerit ebullitionis ac exiccatōis: non verus mīme. Id p̄ter quod in amplius sciendū fo q̄ cōualescens certus nō eget eūone sanguis aut̄ alterius humoris: neq̄z et̄ alteratōne. Quod firmae q̄ que iudicatur t̄ iudicata sunt p̄ter nō monere: ne q̄z modū facere pharmacijs vt aliter aphōꝫ p̄ima. sed conualescēs verus equaliter est iudicatus. Eti. nul- lus h̄z enāri quocūqz modo quoꝫ san. est bon⁹ t̄ pau- cus cum eductio sanguinis multitudinem experat: Est nāqz eūo v̄lis multitudinem evacuans: sed cōua- lescēs certus est huius ppter egritudinem t̄ cr̄s p̄cedentes. Est t̄ spūs aialis ac vitalis: p̄t̄s et̄ simpli- ces sicciores. t̄ v̄tutes ob hoc iſirmiores t̄ oio corp⁹ frigidius oē h̄mōi ē conualescens cert⁹ in tegni. Am- plius q̄cūqz corpora sunt pura non egent eūone: qm̄ bene h̄ntes corpora pharmacare operosum. vñ ellis p̄iculosis sanas carnes h̄ntibus spasmis enim facit q̄r penes Ba. cū medicina p̄prium non iuueniat hu. quem h̄z attrahere: ceu coleram pblegma vel melā/ choliā querit sanguinē t̄ carnes colliquat vt inde at- trahat. Id alioꝫ. Si conualecentē quēlibz op̄fit eu- cuare: ois tunc cr̄sis t̄ nature eūo humis erit iperse- cta. Qd̄ ridiculū d̄rē cum ipsa vt ad multū quod p̄- sectum p̄ducat semper nisi fuerit impedita. Agit cō- ualescens quis vel certus non eget eūone: sicut ne-

qz alteratione qñqz cum nulla fuerit in ipso discrasia reicta. Si q̄t̄ fuerit cōualescēs nō vere eget p̄ op- positum eūone cum cr̄s nō habuerit aut̄ imperfectā. Sed potius sicut eius visa egritudo ppter aliquā ista rū cāꝫ getari: vt planeiaz copulam vel aspectu: aut̄ māe etherogeneitate: ceu qđ prius acuta: t̄ subtilis consumat: t̄ deinceps lenta supueniat t̄ grossa: vel ppter op̄ias materie opillatiwas p̄hibētes putre- factōem. aut̄ velapsū māe in p̄tem insensibilem vt cū ea que sgnantie deserit ad pulmonē: vel aie acci- dentia bonā spem facientia: sicut i mensa medici cō- fidentia: d̄ria. 135. v̄el ex egritudinis manerie vt dy- senterie epatice que multorēs v̄i getari et̄ absqz fe- bre fieri: t̄ denuo cū eadē mor̄ redire: iterioꝫ gnto: aut̄ fortassis t̄ hora. Quod testatur illustres. vñ Al man̄or. Si ex malis accidentibus aliqd remanserit venter soluaf aut̄ minuaf vel extinguentia ei tribuāt Malibbas quoqz speculari q̄ si sanguinis signa in eo manifesta sint sanguinē ipm minuas t̄ educat: qm̄ est opus t̄ v̄tus tollat: q̄ surgens a morbo angmen- to eget sanguinis boni. Si aut̄ signa colere: aut̄ alte- riis fuerint bu. co:pus inde evacua subtili laxatiuo vt est cassia fistula t̄ viole t̄ h̄mōi levia. vnde. A. for- tassis. i. quandoqz cogit ad phlebotomandū insir- mū malicia sanguinis ipsius: ppter illud qđ reman- sit in ipso de cencoreitate maloz humoroꝫ t̄ melius est vt faciliter fiat: t̄ non aliqd subito: et̄ maxime cuꝫ su- dor multiplicat in eo expedit p̄uam facere minutio- nē. Et fortassis indiget eūone: et̄ cōuenientior fluxus v̄tis ē subtilis: quod sulcitur q̄ detelicta post cr̄- sim rediterantia: sexto epidimiaꝫ. vnde aphōꝫ sc̄da que relinquuntur post cr̄s in morbis subnervia. nā in significati morbi gesceno subversionis amavit ut transistul: creticor̄ initio. Sed non p̄x relinq̄t idest cr̄sim mā inevacuata cum cr̄sis non fuerit laudabi- lis oſfariam: vel si nulla p̄cesserit eūo super signorū plurima indicant v̄tunqz. Eti. Similis est disposi- tio conualecentium t̄ senuz in tegni. Sed senes plus rimi egent eūone aliquali d̄ria priori cum in cis sup- flua congregentur cruda. Iudicem non pura corpora oꝝ euacuare: q̄r fm veterem quantū plus ea nutries amplius ledis: ceu non plures aias q̄z tūqz instrues magis ledes Plato simpliciū Ba. p̄imo. Sed q̄d̄am vt ostentum conualecentium sunt ip̄vri. Egēt et̄ alimentis in robur virtutis: Itaqz conualecentē aliquē expedit eūare: et̄ p̄prie pharmaco et̄ humo- ris eductio colericī: et̄ per consēqns cōualecentē nō veruz. Ex egritudine in māle adhuc alterare aut̄ et̄ materiali. Jurta illud tegni. Unū cōe h̄ntes p̄cep- tum efficientē vñāquāqz cārum v̄b scindere h̄us: de- inde sic venire ad eā que scā est ab illa egritudine: vt ad prauā complonem si qua fuerit de priori reicta.

Id p̄ter quartū qđem et̄ si appareat dicendum tamē seorsum. Ad primuz igitur qđ dicendū apparuit. Ad aliud d̄dm q̄ eūo non est completa sex rex nō nālium administratione dedita supposita in qbus ex ercitū ānomeratur quod validas reddit que in no- bis v̄tutes omnes. Ealozez nāqz iuuenescere facit et̄ superfluitates transpirare cogitur in que foras cu- ius qđem. A. dat necessitatem hac serie. Audit igit̄ eūonem factā per poros insensibiles: non autē sic q̄ p̄ manifesto natura seu arte. Et talieſt eūone ordi- nate indiget verus sif̄ cōualescens. vñ i tegni. Si

multū meliores ad hoc siant et consueta: opa paulatim attingant. Natura enī cū careat mente et intellectu: quarto re. a. supfluitatem nō expellit nisi nocumto ab ipsa pcepto. Inest tamē eidē instinctus quidam et ordo ab intelligentijs quo rite in suos peruenit fines. Ad aliud dicendū q̄ h̄mōi corpora: et si nō peccet manifeste in actibus ita ut locenſ sub latitudine sanitatis cōiter accepta: sunt tamē verius neutra decie dicta: q̄ occasione suturā euitādi piculi cū repleta sint egent euone. quod certo nō inest qualescēti. Adhuc illi peccant et pati sunt labi: non autē semp̄ bi: et p̄prie certi. Ad aliud dōm q̄ sanguis accipitur p̄ massa sa- guinea in qua pportionabiliter oēs extant humores non autē p̄t vñus humorū ab alijs sequestrat. Ad aliud dicendū q̄ non accidit ppter h̄mōi digō mala si recte cōualeſcenti alimenti: et que alia ut opus fuit administrenſ: et si san. paucus et spūs h̄mōi vigoraſ: et continue calidū vere cōualeſcentiū: ut et digō pfectior reddat successive. Ad primū sigdeſ alteri⁹ p̄nis dicendū q̄. a. loquī de certo cōualeſcente: aut p̄ bibat cōualeſcens ab enacuationib⁹ et p̄prij p̄prie coitu. vñ haliab. Loitū valde fugiāt: euacuat enī a corpore et materiā bonā: quare vñtus attenuat et dissoluit tandem oīo velut dria innotuit. 11.4. Ad aliud dicēdū q̄ Isaac loquī de p̄dicta declinatione quā crīſis indicatā p̄cessit laudabilis: nō āt de iminuta. Ad aliud dicendū q̄ san. est bonis et paucus i cōualeſcente vero: non autē in opposito. Dicū enī est p. a. q̄ sa- guis malicia cogit te ad phlāndū qñqz cū phlōmia debat ppter multitudinē san. vel maliciā ipſi⁹ aut vtrūqz: quarta p̄mo. Sīlī l; plures medicinarū sint vētose: non tamen oēs: cū quedā sint benedicti: dria priori. Dicūqz est q̄ fluxus vētris fiat subtilis: et quia vomitus ē fortior euacuationū eū exph̄mī repe- rīo mīme. Ad aliud dicendū q̄ illa series cōualeſcen- tis exat veri: non verus aut q̄q̄ p̄tibus simplicib⁹ extet fīcīor natura humectatus tñ ē accidēte p̄p̄ sup- fluitates plurimas minime aut imp̄fecte euacuatas.

Differentia.i5i.

Mod̄ vomitus conserat oculis vñ: qm̄ quod clarificat visum iuuat oculos est. n. actus eo- rum: hic autē vomitus: primo q̄rta. Rursus Quod educit materiā et sumū nocētes oculis cōserat ipfis. H̄mōi vñ est vomitus cū sit euacuationū forte ab inferioribus attrahens: et posterioribus eradicās quarto prima. Amplius quod sit a naturali vñtute cōserat cū sit vna dispensantiū-alialū vñtuz. Sed h̄ est vomitus: per naturālē nāqz contingit virtutē: 8 accidenti quinto. Adhuc oculus spū lucido p̄ficiet ut dicūt et ethere. Et ideo Platō posuit ipm̄ de ignis natura dria. 9.4. sed vomitu supfluitates impedien- tes et turbantes q̄ lucida educunt maxime cum cua- tionum vomitus sit fortissima dria. 166. Eti: Quod conserat doloribus oculoz ipsos iuuat: huiusmodi ve- ro pharimacia: aphorismoz sexta. hec autē et vomitu euacuat: iuuat itaqz vomitus oculos. Quod āt eñ- rīo noceat oīdīt: q̄r quod educit materiā per p̄tes nobiliores: et versus partē patientē: ac h̄ ipfis inclina- nationē et naturā transmutandi nocet. Vomitus autē est huiusmodi cū educat per nobiliores spiritualia ver- sus nobilia ceu animalia in quibus situs est oculus. Materia et oīs huiusmodi grauis cum in oī elemēta dominentur grauia: meihauro, quarto. Denter

sīlī deputatus est attractioni: intestina vñ expulsiōnē. Ad. de pharmaciis. Eti: Id nocet oculis in cōactu eorū p̄curaſ custodia. hoc vero est vomit⁹. Primo nāqz et almans. quartis. precipit vomitibus oculos subligari duabus pilis: seu panniculo in rotundita- tē circūvolutis. Rursus: Quod nocet auribus nocēt oculis cū sensibilissima p̄ticulaꝝ corporis sit oculus iñ. de inge. sed vomitus nocēt auribus. vñ p̄mo q̄rta. Vomitus cū suis iuuamētis plerūqz affert egritudi- nes sicut signat surditatē. Nocet iñ oculis. Propter p̄mū autē sciēdū q̄ vomitus ē motus laboriosus expulsus p̄ os grossioris: et pluris in vētre p̄tenti. Qui quidē subuersio aie et nauſea pportionant eo tñ sunt innores. Nam subuersio ē motus expulsus cui motus nō afficiat: vt i vomitu expulsi. Nauſea vero ē ventris dispōhos vere luscipiens motus: tredecima tertio. Et his qdē est vna euacuationū fortiſima q̄ spōte int̄m aliquā intendit ut egritudo existat. Et p̄ arte p̄uocat: vt hic interdū. Quid autē sit oculū oīlūm. 64. Propter p̄m̄ sciendū quidē q̄ maiores vident apparenter inter se diversificari in hoc q̄ ſito. Primo nāqz practice dī q̄ debilitas accidit vi sui ex acuto capitis morbo: aut ſpōto multo san. vel cā vomitus: aut cl. moris magni. Primo vñ q̄rta. Vomitus cōserat corpori: sed viſui nocumentū facit. Et ibidē: vomitus et p̄p̄e ſupflu⁹ nocet ſtomaſo pe- ctori: viſui: dentibus: et atiquis capitis dolorib⁹ niſi ſacietate p̄tigat ſtomaſi. In oppofitū alīmā. q̄rta Vomitus ſenſū aleiat: viſuqz acuit: q̄rta vñ p̄mo. Vomitus auſerat gravitate q̄ accedu capiti: et clarifi- cat viſū. Tertio quoqz tertia: cū determinatiōe, p̄nū- ciat q̄ vomitus cōferat oculo in q̄z mundificat ſtomaſū: et noceat illi inquātū moueat materias cerebri et expellit id ad eas. Quid āt de hoc videbit p̄sequē- ter. Propter tertium vñ p̄mitus videndā q̄ oculis nocent q̄ ve, p̄ſant. Scđo veritas ostendat: vt et tā- dē diſſonātia 2ciliſ auctorū iducta. Propter pri- mū h̄mōi sciēdū q̄ hec debilitat: et ſenſcere oculos faciūt: Aer nimis excedens: et p̄cipue in qualitatib⁹ actiūis: agrestis ventus: et maxime in cius oppoſitū motus intuit⁹ affidens ad vñā rez: et maxie minūtā vt affidua līaz: aut ſormarū minutarū in ſpectio et fulgētē albā: et p̄p̄e cū ſuerit mota. ſol multū lumio ſus calidus vnde qdā ſuere quaſi exēcati diu ſolis imp̄fecta aſpiciēdo ecliptiz: puluis ſum⁹ ſletus ſup- flu⁹ cibi ſicci acuti grotli vapořes diffīcīlis digestiōis et potus ſilī cū eoꝝ replete plurima et ebrietate: ſic alleū porū cepe naſturtiū eruca: anetūz anda choca- cīnūz, p̄p̄e ſynapi ſenugrecū lētes ſabe caules. 30- ar dicunt q̄ capira gallinaz, p̄p̄rietatem h̄nt causare cecitatē et p̄p̄ie vt non videant post occaſū ſolis quē admodū dixerūt q̄ gallinaz cerebra intellectum au- gent: sed ēt plorimū carnes ſicce ſalſe: pinguedo ſiue adeps grossa et viſcosa, p̄p̄ie porcina: et h̄c labor ſuperfluus corporis et aie: tcoitus plurimus est res nocibīor ea ſup̄ repletonē morvaporosā: et maxie ſup- cenā. Oculoz āt ſanitatem et robur cōseruant: et effi- ciūt hoꝝ oppoſita: et p̄p̄ie colyria: ex tutis anthimo- nio ſucco ſeniculi et grauati p̄ſtructa. Et ex ſellib⁹ ſi- milī rapaciū anū et perdicū capre et pīciū maxime ſa- bet ſolī per. 50. dies expositi calidiori: pectinatio et frequens post digōnem cū vapořes ab oculis ad cu- te diuerſat. Subuersio ipſoz i aquā clarā: et aspect⁹

viridium et speculorum terisorum non tam in solis radiis et exercitatio liras legendi mediocres visus conobatur. Et uictio ex serpenti pinguedine oculorum; et ipsius carnis comestio: id tamen tenet. Quod quoque comedat assidue comediosis onus columborum cum rapinis elicatorum: et pullos decoctos colubinos in eis et gallinas sive estate decoctas cum eisdem absq[ue] capitis et cruribus. vñ colliguntur. Rupte hanc mirabilem proprietatem ad illuminandum oculos. Sed fortassis ipse dico magis deberent eos nocere: et proprie cū ipsi ledum a stomacho eo quod suo vapore ventoso caput repletum: et oculos multiplicando reuma. Aut dices forsan hanc mortis dorsum repere cū virina habent provocare. Sic igit[ur] oculus multus ledit: et egredit plurimum iuvantibus: tu quod coplonis debilis a quee receptum de facili: tu quod sine pelle: et expositus: in eti magis tamen quod oris et cerebro corporis tanquam camio. Propter hunc hanc sciendum antea quod quod celebrat vomitus: aut est lelio aliquam in oculu vel non. Et siquid fuerit: aut erit peripheria ab eius causa vel saltem a cerebro: aut sympathia i ipsos utrumque transmissa et fumis: et vaporibus crudis indigellis: quod sepe contingit non eis tamen vexat et toti capiti: de iteris apparet humero. Adhuc vomitus aut erit uis forsan i apto tempore purgationis istius: ut estatis initio a toto edentis corpe forti medicina efficietur vel particularis evacuans leui eductio: quod in ventre selin mense: vel ad plus bis celebratur: in cuius actu tempore iteruentat percussione diez numerus: ne in primis et ievitabile usus pacientis at natura: sit enim post cibi saturitate: et matris cum fuerit vomitum difficultis quod vomere sine stomachi replone duum est: neque absq[ue] magno labore et studio fieri potest. aliam. et proprie quantitas comedat et bibat diversa male masticata cibaria dulcia et uincuosa: et post horam sumat aquam decoctois semis raphani triplicis bulbis: et hunc et euomat. Eti. Vomitus noncumetu quoddam in fieri tamen aliud hoc in hoc eis secundum esse. Diversificantur et hunc penes proprium formam seu sensibilitatem foris ventris ieiuniorum aut remissiorum: suetudinem ipsorum portiorum horum et regionem. Namque cui vomitus magis coheret colericus et macer perinde quanto: aut erit absq[ue] lesio oculi. Nunc hoc dei ceps ex his ostendat noncumetu: aut inuamentum oculis et vomitu. Si namque in eis nulla erit lesio dum vomitus eis non est quocumque modo cum mas et vapores iestantes deducuntur ipsos i extrinseca: et pellendo: ceterum quod est tubis oculis sanis: propter passum innectur: aut renunt vomer. Si vero lesio prouenerit oculis a scaphis: vel a cerebro vomitum est nocet magis: et in fieri si secundum fore cum plus eleuet ad eos predicta: et uite ad caput quod evanget quod negatur est in doloribus capitis et matris fortis superfluous cum fuerit ab ipso non ex passione causus: et uelut in passionibus capitis quod hunc. vñ tertio propria. Vomitus est in eis quod non sunt inuamente curis egreditur in capitis nisi fiat propter contumeliam in ventre: tunc n. melior modo expulsio est vomitum: et ibidem. Si hunc sicut frigidus pectoralici in quo excitemur ventositates fortes tunc ministra vomitum quod sunt fortiores. Eti si Alexander fortasse non recte picipiat vomitum i epilepsia celebratali: aut id iubet purgato i capite tumens ne mā et liquor corporis appropriet eidez. Sed id quod suspectum est ventus. si autem sicut a stoma coheret. vñ practice quanto. Si hunc passio et phlegma fuerit stomachi cuius ad cerebrem vapores ascendunt et replet patientem: vomitum ut in oculis cum medicamentibus incidebunt et subtiliantur: quod Serapio pcepit vomitum

In ipso est purgatio fieri ut educatur phlegma coarctatum in stomacho: et propria quarta. Domus est medicamentum forte stomachice epilepsie: et capitis doloribus propter societas tenuis stomachi facilius: et recipit est theorice quanto militaz sciz ex hauro in stomacho tento vomitu pauciter celebre. Veritas igit[ur] ex his elicetur quod vomitus non est quod reuocatur passionibus capiti appetoribus: et verificatur primo in propria pinducitur primo. Si vero acciderit oculis lelio per copiam et proprie stomachi: tunc iam appetit vomitus est concessus: ceterum in aliis taliter passionibus in capite translati: et hinc quod regula ratione coheret est appensus. Attendendum tamen quod hunc vomitus non est in ipso fieri eo quod mā et vapores dirigit in cerebrem et oculos: et iō studiu dicitur adhiberi ut ab eo pax cause non cumetur. vñ sive particularis debilitas non frequens: et in proprio ad ipsum coheret at post secundum esse mā educatur: et per dominum sumus crudis lesionis oculorum causatus. Cura etenim cum one plicatur cācē. Eti sermones siquidem ita intelligendi sunt auctoribus pinducti. Eti quod est simpliciter appetit vomitus et ferre saltē in ipso secundum esse cum in pubis inferioribus: et precipue in pte contenta. Eti nosce quod nisi humor exīs in stomacho ledēs oculos offariam sursum repeatur tamen fieri fortassis quod in secundum esse lectionis evitande erga uultus ipsorum in inferiora fit educere cum ea ipsi sint dedita. vñ interiore quarto. Huncibus suffissionē oculorum a stomacho et proprie exhibuit galbier ampicrā. Eti liturgia ea egenit in longiora mundauit. Hic autem stomachū per deorsum purgari propter quartum quidem et si nūc appareat quod dicitur vñ sum ad primū. Ad aliud dicitur quod si educatur materia et sumū nocentes in stomacho entes: iuuat saltē in secundum esse: non autem quod caput aut oculi conaretur per vomitum educere: cum ledēs hoc non cohereret: penitus enim hunc deorsum duci mā. Supiora namque hanc per inferius amplius quod est. Ad aliud dicitur quod ibi nec dicitur vomitus plicata ventre nali eo quod actus ei ventre nali se habet oculo: ed dicitur ad diu sternutatois que fit ab animali et tussis que ab hac fili et vitali. Si uero vomitus a re ledēte stomachū iterios quod mota nā et latagit vomitū educere: quod cum solū tunica fiat extrinseca: nālū tensione: quod in ipso sunt villi lati expulsi. Int. inseca hoc longi attractini dicitur. 46. difficultis est valde respectu secessus quod tunicis plicis ambab[us] intestino cum ex villi evite quod sint laius dicitur pinducta. Eti iō lepius medicina solutu reddit vomitua: quod est dicitur. 141. Ad aliud quod dicitur apparet: quod spm clarificat cum causa lesionis oculorum est sumus a stomacho crudus in eos mādatus et non cum mā fuerit in cerebro: vel in eis: tunc n. potius contingit oppositum. Ad aliud dicitur quod Ades. i practica et ponit per pharmaciā ventris fluxū ingens cum per ventre et respirationem doloribus phlegmaricis colericis et melanocholicis: et similiter ad ea que alterius partis appetit: quod hinc accidant synthomata in vomitu ea tamen sunt in fieri: cū mā educatur de ventre et tolerabilia satis lesionē quod perit oculis. cū igit[ur] nihil iuvet ab quod lesionē. ii. de igit[ur] acutū ac exercitatum diligenter discernere medicū iter virtutis ut inuamentum pferat non umeto.

Differentia. 132.

Vnde in continente calidiori sunt secundum populi sternende monstratur: quod plures latitudinem praeterea ac contumeliam id iubent operantes. Morsus. Ut loca est ita natura operatur, pbl. x. vnde de uirktione et respiratione. Plautus māc in quo sunt tales entes existunt ut que quidem in aqua bene

inide: et que i terra sicce: que vero in aere calide: sⁱ populus reperi^s in locis humidis et aquosis ita ut i calidis non germinet et siccis. Eti: In acre hm̄oi qd̄ infrigidat et humectat est apponendū: talis & populus: humectat enī fīm Dīascoridem mediocriter infrigidat et quod ostendit humi eius dictum crabre frigidum. vnde practice se dō: chrabra est frigida et siccata. Id alio: Qd̄ ponit medicaminibus frigidis tāqz basis est frigidū: hm̄oi vero sunt extremitates qdaz dicte populi oculi. Eadunt enim in vnguentū populeon nominatū qbusdā tanqz a principaliori fundare totū nominatū compositū. Ipstū autē est frūm. tollit enī calox somnūqz fīm Nicolauim prestans. Igit frondes populi sani in aere nos stinente sternende.

In oppositum: Qm̄ id non est imponendum aeri calidior et siccior: quod ipz non valet et ppter ad frigiditatē imutare. Talis vero est populus cuz sit terre nascentiū vnū. In eis n. nō reperiatur calor i actu collz. 5. sed in aialibus solū: erit igitur in potentia: et tunc nō poterit aeris imutationē causare: cum omnīs actio persicat ab hīte actum: metaphysice. 9. Non. n. ipsa co:pi applicat hīt calorē. Idem nullus isignū medicoꝝ quos non est ponere insufficienes docet hm̄oi frondes in aere psternere vez quā dā frigidas ab his et humidas puta vites salices mīthos: lenitatis rosas viola nenufar ec. et p̄se cū rōe collectas. vñ de ige. 9. Flores et frōdes virtutis hui de et frigide i pavimentū p̄siciende. Extremitas igitur ppli non sunt aeris hm̄oi iponende. Propter pm̄ū qdē sciendū q̄ bic sumiſ stinens pae: et vt est vna lcx rex non nālū: non simplici elo. sed fīm q̄ ei comiscent sumi terrestres et vapores aquosi vtriusqz ignea stellaz radij. 155. dīa. Sunt at frondes plantaz eti emittentes tenello: Populus quoqz p̄prius collocatōez ḡctis iportat: a qua trāslatio silis facta ē ad arborē. Lū enī ascenditur ex eius radice multitudine ad modū gentis cuidā innascit. Eius maneris duplex cōiter penīf. Una dicta agiros fīm dyascoridē. Iuxta vero. a. auruz romanuz et bacbiros. Sed apud serapi. baur. romanū quā Plinius populā mīgrū vocat. Et est arbor penes nos cōior alta frangibilis non dura folia hīs quasi triangulata sufficit inter viridia motu aeris sonitū facientia in locis multiplicata humidis flumioſis. Est et altera nō adeo alta sed grossior ac semialba cū folijs maioribus subalbidioribus: et ppter i altero alterū: que ē loca petit humida: l3. ò tm̄ vt pdicta albarusa plurimus nomina ta et fortassis est quā dia. simpliciter populum vocat a. baur: Serapio & baur. rep̄f fīm quosdā et tercia in altū valde crescens montana alba c̄ folia lanuginea solis antedicta similātūr hīs cortices plures cerasus: et in circulū similiter ab ipa excoicant que ardendo flāmā diutius seruat velut thedia: et est solidior et tenacior platis. quā qdā beolā vocat. Propter vero fīm sciendū q̄ alig precipiunt sterni pp̄lm̄ in continentē p̄signito putantes ipsam frigidam esse et humi. vnde expositor q̄s Nicolai: Recipe oculoꝝ populi qui frigide et hu. sunt cōplexionis Alij vero dicūt colligi ex sc̄ie Dīascoridis ac. a. dnas populi species: vna quidē calide nature: reliquā vero frigide. Quoz desectis mox apparebit a pte ceu i sequētibus qui p̄ioꝝ. Reliqui vero tanqz hi oppositis negare coguntur in stinēti p̄scriptio quācunqz arborē

hm̄oi sterni cōius calida denotetur. vñ diascorides Agiros. i. populus calescit sortiter: humectat & mediocriter. in alio at ipsius caplo nāz ipsius non tangit. Ipse nanqz cuz Serapione duo ipsius facit capla. a. vero tria. vñ hic in primo cap. Natura calefacit vehementer in tertio: et siccatur in primo: quod si sentitur pharmacoz sexto: et sc̄ba capitulo. Manz nā est equalitas ad siccitatē declinās. In tertio quo qz caplo: Mux romana quod dī dicere haur. romanū. silitudine nāqz līaz cū poniboz appositione vel absqz errorē induxit: punctis enī arabs eoz līis de notat quid est nominatur arcuſi. Qd̄ fortassis dī esse achiroſa sive melius agiroſa calescit vehementer in tertio: et siccatur i primo. Est etenī gūni vltimū i calefaciendo iphi fructus cū aceto p̄fert epilepsie. Id autē vere dictū in caplo de bauro ramano. vñ idem oisariā Serapio vero sive aggregator in capitulo p̄mo haur: romanū calidū et siccū in tertio. Vnde grādis est hic diversitas in capitulo i naturis sttingens a Dyasconis trālatione fortasse. Quare. a. et Serapio circa dīas illius arboris vident̄ besitare: oēs ferre iū pueniūt q̄ vtraqz calida sit et siccata: et maxime agyrios sive haur romanū dicta: quā fortassis ponit Dyascordes t̄pate humectare hūditate aliena: sed a. plus dissōnare vñ continere cuz ponit gūni hauri romanū vltimū in calefaciendo et exītādo: sexto vero pharmacoz virtus floris hui arboris est ca. i tertio gradu: sed in siccitate ac humiditate t̄pata. Et bis igit̄ appetet quō qdam posteriorū differunt ob il lustribes p̄moꝝ in populoꝝ maturis. Propter qd̄ dem tertiu p̄mittit veritas de hoc ostendat: deīn qd̄ sit gūni populi: et vñ p̄fluat ostendat: et tandem quō terra nascentis pōt in actu deduci manifestet. Propter p̄mū qdē hm̄oi sciendū quod i aere prenoiatō non sunt populi sternenda extrema: neqz fortassis i opposito ppter odorē iphi horribilem: quod ostendit: quia nihil calidū et siccū ponendū incontinentē calidior et siccior: cū simile adiunctū simili concitet ad furiā: sed populus calida est multū et siccata vt pdictrū p̄ne nigra de qua p̄m̄ ertat dīa. Et firmat: qz il lud quod est leue ratū actu inflamabile hoc calidum et siccū ex libris colligis p̄ harinacorum non est continentī presato imponendū. Tale vero sensus et actus fore indicat populu quod fortasse impediet lignū cāfore. Adhuc et egritudines frigidas curat. vñ Dīascorides: Semē populi cū aceto bibitū epilepsia curat. Ipsa vero egritudo ē matie frigida et hūida erit igit̄ ca. et sic. Ruris: Quod hīz odorē fetidū acutū horribilē nō dī in pdicto aere. sterni. sed hm̄oi ē vñi populi motus. quod ostendit eius caliditas multa cū humiditate fīm Dīa. t̄pata. Itaqz populi frondes non sunt in continentē sternēde. Propter hm̄oi sc̄m̄ sciendū q̄ fīm Ba. a. et serapi. chrabra est gūni agyri seu haur romanū. vñ Dīa. aliqui ēt prohibēti populi lachrymū. i. gūni meridianū disillatuꝝ et coagulatuꝝ succinū facere: ferto quoqz pharmacoz gūni huius arboris chrabre: s̄t: cui virtus similē est virtuti floris: quod indicat vnguentū: dyarigon quarto de re. sa. constructwz. in secūdo vero transfiguratōis: inde flūt lachryme filataqz sole rigescut̄ De ramis electra nouis que lucidus annis. Ercepit et miribus mitit gestanda latinis: voluit enī q̄ soꝝ res Phætonis cōiect se fuerint i pp̄los et lachryme

ipsar. i. gumi populoꝝ defluens in eridanoꝝ eletrꝝ facere. i. Karabe vel succinū. Idlinus quoq; cum priox detestatōe ingt certum eē gigni electra in iſu lis septentrionalis oceanī. Et q; nascit ex gumi pini dēlato rigore vel ip̄e ant mari. qd eius ait odore oīdere formicasq; aut culices laceratas i ipso reptas. De quo q̄rto methauroꝝ. Electꝝ t quecūq; dicūt vt lachryme ifriatōe sunt velut myrrha thus. Xnix Electꝝ at̄ huius generis v̄t coagulat. Intercepta eniaialia in ipso vident. q̄ fluuiō at̄ calidā exiens ve lut cocti mellis cū dimis. ris euaporat humiduz. In hoc canone Karabe ē gumi sicut sandaracha ad ci trinitatē t albedinē t quietatē tendens. Est t aliud karabe qd ē vernicis mod⁹ gdā. vñ hō practice: karabe exponis vernix marina sandaracha deā quo nūc cōiter vntur ad nos ex ptibus deferentes septētrōnis. Et vtrūq; paleas rapit t precipue fricatōe cale factū. Est et̄ electꝝ metallū strucū ex auro t argēto. Propter hui⁹ tertii sciendū: q̄ humidū terre nascentiū t maxie tenelloꝝ fm̄ siue calidū fuerit euaporat in p̄tinēti pp̄ter calidū ipsius acū calidi existētis t precipue cū abscissuz fuerit alimenti attractiōe p̄ natū. Sic. n. minorato ipsius humido ac terre nascētiū purificato plus p̄t calidū p̄tinēti facere hūiduz eius expirare t ens potētia fm̄: aut aliud deductū taliter i actū infriare t humectare. dria euidēs. i58. p̄ quē siqdem modū odor hō d̄ aia. A. marie occurrit sp̄sus in cōtinēte olsatui: neq; terre nascēs extat sim pl̄r hm̄i in potētia t pp̄rie actu vivens: v̄p fm̄ qd magis vt relatiōe calidi aialium actu entis et̄ elati.

Propter q̄rtū hm̄i ad primū dōm vt appuit q̄ tales rudes sūt t prae opantes cū nullus gratioſo rū iuueniā id precepe medicorꝝ. Sitq; oīsum rōe no cinū nō minus vapore pluri prauo q̄ caliditate ipsius t siccitate. Ad aliud dōm id verisicari qn̄ res sue rit sufficiēter p̄ipata: nūc. n. eget. q. per file p̄fūatio ne vt corpus t̄p̄atū in regione t̄p̄ata locatū. Lū aut̄ frūs in frōi loco saluat. t ideo post i ductū fmonez Ar. mor subdit: habitus tñ q̄ qdēm excedētes caliditate in frō. qui at̄ frītātē in calido positi saluantur magis. Reducit. n. ad mēsuratum locus habit⁹ excessum. vnde videm⁹ q̄ calidox plurima t frigidox i locis p̄stituūtūt t saluant p̄ipata oppositis qualis ē agyros seu p̄plūs nigra in tertio gradu caliditatē locata. Ad aliud dōm: q̄ humiditas que a dyas. populo attribuit ē accidētalis magis loci acq̄sita humore a quo p̄xit originē eētialis. No sicca vt rapa castanea: Que filī hūiditas frigida oīdit p̄plim: pp̄ter va poratōem sumo az p̄tinēti ifsectivā. Id tñ nō repit i alia eius trāslatōe. Due nāq; sūt: neq; in recitatio ne hm̄i aggregatōis: altera qdēm per līas alphabeti ordinata cōior: reliqua No pp̄ria in gnq; libros et fm̄ Ba. pharmacorꝝ sc̄lto. aliter distincta. Neq; gumi carabe verius fm̄ extat: sed opinione magis. vñ de medicinis cordis. A. carabe calidū in primo. siccū in fo. O pinio tamē est q̄ sit fm̄. Aut̄ Malibas audiuit carabe q̄ ē vernix maria. Ad aliud dōz q̄ Nicolaus extimavit p̄plim frigidoz sicut expositor ipsius quod falsum cū monstrata sit calida. qd etiā ostendit pilox generatio t p̄ductio ex vnguento vulgariſcō ex oculis populi velut basi lardo t vino de coctis cum mellis oppositione. aut fortassis ponunt oculi populi: pp̄ter ex p̄mcre frida que in hm̄i igre

dituntur vnguento plurima pp̄ter quod castoreū fri gidis cōmūcetur medicinis: ac pp̄ter poros aperire t medicinas vehiculare frigidas. Quas liter ergo fri gidiatis actus inducit: dōm pp̄ter frigidox valde q̄z plurima que in ipso. Ad primū ēt quod ptis alte rius apparuit qd dōm quod t si p̄positum conclude re satagat non tñ ex his q̄ vera appet ēt quō p̄t i ac tum deduci.

Differentia. 133.

Qod sit aliquis morbus in quo nullus de beatur cibis v̄sq; in statum ostendit. Id initius Hippocrate re. a. primo. Expedit vt huius quantitatis ius debet. i. sorbitio que neq; ml̄ta sit nec grossa: t hoc post septē dies si v̄tus patiens tolerare queat. Nō paucē v̄o egritudinū termi nātur in septimo t infra. Quarto quoq; eiusdē. In consistētes synere febriū donec stent: Lū vero stet rint obuiare cum decēni dieta fm̄ nām considerans. Hm̄ci aut̄ tūc stant cū fuerint in statu. Amp. aphor. p̄ima In quibus egritudinibus status t crisis i prima d̄z fieri quaternitate v̄tute fortiori existente i vi nutricatione oīmoda hos custodiemus quod ē v̄l time subtilissima dieta. Rursus ibidem: in qb⁹ morbus. i. fm̄ primā quaternitatem d̄z fieri: in bis v̄ltimē subtili v̄tū diera serente v̄tute t incibatōem oīmodaz t mellicrati solitus oblationem t succū ptisane: paucum oīo dandum. sic itaq; concedit incibati onem oīmodaz que penitus est cibi nihil dare. Amplius ibidem. ad v̄ltimas curationes exponitur subtilissima dieta. Hoc aut̄ est vt statur in alijs nihil da re. Malin: cibus nunq; datur in morbo saltez mate riali cū ipsius cām adaugeat nisi pp̄ter v̄tutis sustētationem: sed v̄tus nō raro potest sine cibo in statu p̄venire. Morbus igī qs erit quem non sit op̄ sit nisi post statum dietare. Cuius qdēm triūm mōstrat̄ filī Hippocrate aphor. prime ptis testante: diffīcile forē tenues t certas dietas in morbis non soluz cronicis: imo t in acutis. Et rursus in tenuibus die tis peccare egrotantes. Et iidem. Quibus p̄tinū ē status mor⁹ subtiliter dietare. qbus aut̄ posterū statu t̄c. Si ergo in statu mor⁹ subtiliter dictare qd̄ est aliquid dare. Mu lto igī magis ante statū expe dit cibū: t si subtilem administrare. amp. p̄io re. a. Eācēndū ē tibi: ne vna die venas p̄mittas exinaniri sed absq; interpolatōe die illam. s. ptisanā dare non desistas. adhuc aphor. ha negatur plurima t repenti na euacuatio. Nam omne subitum est nature p̄cliatū. Lomen. ibidem. Et in tegni. Natura nō susci net repentina mutatiōes: sed nihil cibi administra remulta t repentina per accidentia salte est evanescatō ac nature mutatio. Lū sanitas t̄p̄e cibus accipe absq; interpolatōe. amplius exhibendum est quod val let contra febrem t ante statum cum tūc seruor seb̄lis t accidentia intendat̄. sed humide diete conse runt oībus seb̄icitatiō. Rursus quod ledit sanos ledit et egros: fo re. a. sed incibatio ledit sanos ergo et egros. quod at̄ ledit eget abscissione. Et ideo con cludendum cibum in oī morbo continue dandum.

Propter primū qdēm sciendum: q̄ qd̄ sit morb⁹ ostensum dria. 72. Ipse aut̄ ad presens duplex ex istit: acutus v̄z cronicus siue ipalit. acutus siquidē magnus existit. i. periculosus et cito ad statuz acce dēs qui etiam duplex extat. Unus nanque simpliciter dicitur acutus cuius terminus decimoquarto

diffinitur ab hippocrate die. Alter sūm quid seu respectue multipler ēt existēs, aut enī multū excedit i.4. diē tūc est ille quē hip., p̄tū lit., p̄nōsticorū primo 40. terminari die. Aut mediocriter v̄ḡ vigesimā se p̄ima t. 34. terminat. Qui acut⁹ f̄z m̄ plus t̄ min⁹ cū trāfīcōe seu 2uerſōe dī a ga. vel infra. i.4. qđ etiā diuersificat i plus appropinq̄. i.4. diei puta que. ii. t̄ et nona creticat. Aut i appropinq̄ egritudinis p̄cipio; vt q̄ in tertia q̄rta t̄ q̄nta ind̄ cas die. Et h̄mōi f̄m iñ amp. t̄ min⁹ p̄ pacutus seu valde pacut⁹ diceat. Vel in medio horū terminat ut q̄ septiā q̄ valde dī acutus sive pacutus: q̄rta aphorismorū. Non enī exponēdū ut D̄ribasius t̄ qdā dicētes egritudinē terminari acuta in. i.4. dieb⁹ creticis putant. Accordēt cū d̄cō. p. 10. p̄mo i. 40. dieb⁹ sigdē. i.4. creticī sūnt. 40. dies creticī: ceu. i.4. 7. 9. ii. 14. 17. 21. 24. 27. 31. 37. 34. t̄. 40. Adhuc ad sui errores fulcimētū praeinducit orbasius q̄ pleurefis i.4. die aut terminatur aut sit empica h̄ ē i. 40. die vel solūt̄: aut p̄transit in pris̄. Nō i gr̄ i. i.4. die distictē absoluīt egritudino cōcludit v̄x magis i dec̄o q̄rto q̄ extēditur i. 40. S̄z d̄on f̄m ga. oppositū h̄i⁹ criperiaz docere. Nulla enī egritudino acuta p̄tinua eq̄litter trāfit. i.4. dies. Si at nō est acuta in p̄mis dieb⁹ seu creticorū secūdo. Aut est ineq̄lis deficiēs qñq̄. Et: pdicti seriē violētant equocantes in die. Rursus aut sumūt dies verius creticos t̄ ita nō e. ū nisi. 9. v̄sq̄. ad. 40. ceu q̄rtus: septiū: vñdecim⁹. decimusq̄r⁹. decimusseptimus: vigesimus: vigesimusseptimus: trigesimusq̄rtus: t̄ quadragesimus. Si vero addant t̄ vigesimū q̄ ū: trigesimū p̄mū t̄ trigesimūseptimū: adhuc erūt t̄m duodeci t̄ non q̄tuordeciz. Sed si volueris oēs colligere dies vt verius creticos t̄ intercidēte: tūc erūt multo āpli⁹ q̄z. i.4. puta f̄m D̄ribasius p̄mus postea. 5. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ii. i.4. 17. 18: 20. 21. 24. 17. 31. 34. 37. t̄. 40. d̄ria appārēs. i.05. Peccat ēt D̄ribasius quia ponit p̄mā dīē creticā cū p̄mū p̄odus, sūt in q̄rta f̄m hip. Aut in terra in illius viriūte. Ephemerā enī t̄ si p̄ma terminat die: non t̄m creticat cū crīsis in morbo accidat solū acuto piculolo. Diocles tamen posuit eā creticare: d̄ria. i.03. Unitas etiā licet sit oīs numerus potentia f̄z arithmeticū, nō tamen hic sufficit v̄bi queritur actus t̄ forma. f̄ fortassis iñ t̄ q̄rato creticat p̄ma. Fuxtra illud q̄rti p̄me: Tertiana consumitur qñq̄, p̄piet subtilitatem materie in uno p̄ximo in quo accedit yomitus aut ventris solo mūdificans. Etronicus vero tarde ad statum pūctiōes ac magnitudine carens v̄ltra quadragesimā p̄tētator. vi. 60. 80. t̄. 120. deinde currit. p̄ menles t̄ rade p̄ annos. Et hec gubernant sole magis passiōes vel p̄ores luna f̄m ga. t̄ Ptolemeū. Quid aut̄ sit cibus i firmoz t̄ quo disti guatur mō d̄ria scribitur sequenti. Hic at̄ cibus accipit, p̄ medicineli. Est aut̄ status vñū quatuo tempoz morbi salubris cū in ip̄ncipiu⁹ augmētū statū t̄ declinationē dividatur. Qui quidē est hora in qua morbus in oīb⁹ suis p̄ibus f̄m vñaz p̄manet dispositionē sicut visū. i.70. Qui sicut t̄ alia tempora tria distinguuntur dupliciter. Unus qđē p̄nes pugnā t̄ suria accidentiū. ū p̄ma aphorismorum. Status nō est aliud nisi cū labores v̄ltimantur t̄ accidentia, vel quā quod maximū egritudinis v̄i i synthomatibus. quarto vero p̄is: Status ē hora in qua fit vehemēs pugna inter naturā t̄ materialiū; t̄

apparet victoria vnius eāz ambarū supra alīā t̄ ēbora pugne. Alter quoq̄ distingvīt penes materiā cē digestā vel eius p̄trariū sicut reliqua tempoz, unde ibidē: t̄ illic apud statū p̄pletur vestigiū digestionis aut eius p̄trariū. In pluribus quoq̄ egritudinuz si multipe concidit distinctio tempoz morbi f̄m accidentiū intensionē vel remissionē t̄ materiei digestio nem: aut eius p̄trariuz. In nōnullis vero distinctio f̄m materiei digestionē t̄ eius oppositū aſcēdit distinctionē f̄m labores datā t̄ accidentia ceu in pleuresi t̄ p̄plemonia: crīsiū p̄rio. P̄ op̄ f̄m quidē scien dū: q̄ aliqui sermones hip. ga. t̄ alioz videntur sufficiētēs sonare q̄ in egritudine pacuta nullus exhibetur cibus v̄sq̄ in statu⁹. Alter vero his facti op̄positi precipiunt cibum exhiberi, t̄ horū bi quidē continet a principio v̄sq̄ in statū v̄t appārebit i argutis. Alij vero nō nisi tertia t̄ die p̄transit primo cibant: deinde p̄ tertiam v̄t v̄sū de inge. per Thessalum. vñ Cornelius celsus: abstinentie duo sunt gnā. Vnu⁹ quidē v̄bi nihil eger assumit. Alter vero v̄bi qđōz quare in viatico interrogatus ga. que medicina sōrei p̄fecta, r̄ndet abstinentia. Plato inquit duplicē fore abstinentiā vniuersalē t̄ p̄ticularē. Vniuersalem quidē v̄t nō manducetur nisi cū magn⁹ t̄ vehe mens fuerit appetitus. Particularē vero v̄t q̄s v̄ta tur quibus a p̄dominio p̄stitutus oppositis elementis Subdit⁹ cornelius: pleriq̄z ex antiquis tarde cibāt sepe q̄nto die sepe sexto. Et id fortasse in Asia vel i Egypto celi ratio patitur. Asclepiades qđē cū egrū triduo p̄ oīa fatigauerat cibū q̄rta die destinabat: ter tia nāq̄z die cibus v̄egro cōissime datur. bi die parici bāt. tūc enī videbatur crāceratio q̄zminus occidēt remissa nūp nō qñ cepistet sebris: sed quādō defissit. In affrica vero eo q̄ magis digeritut zelo nullo v̄detur abscidendi recte necessitas: celerius cibus ob quā cām bandus in affrica. Quorū expostio manifestabitur ex dicēdis. P̄ opter tertiu x̄o sciendū q̄ op̄us sit p̄us p̄fiderare indicatiōes q̄bus inspectis cibū expediāt: aut nō donare ante statū. t̄ deinceps veritas ex h̄mōi oīndatur. P̄ opter p̄mū qđē isti us scien dū: q̄ indicatio seu ostensio v̄el curationis i genū: a q̄no modus examinatur appl catōis rerum medicinaliū ad naturā est vna generalissima sola: sanauanū h̄rietas. Que in duas p̄tēsecari in p̄ntēz v̄ dispositionē egritudinem noīatam t̄ in ante habuaz sanitatē t̄ f̄m naturā vocatam: Et in tres incidentiū dicationū intentiones. Quaz vna sumitur a rebus naturalibus. Altera vero a rebus non naturalibus. Et tertia ab his que p̄ter naturā, a primis siquidē dupliciter v̄t a reb⁹ naturalib⁹ t̄ earū annexis, a nālibus quoq̄z p̄cipialiter a virtute. Ipsius nāq̄z indicatio alias oēs denigrat t̄ occulat indicatiōnū. Pl̄i sublimiorū intentionū oīum sumitur a naturā: re. a. p̄mo: t̄ ab aīq̄s in q̄bus ea fūdatur: q̄lia sūt p̄plo compositio humor t̄ spiritus cū s̄ba carnosa sp̄matica p̄ma. Ex annexis quidē v̄t ab etate sexti q̄litate seu forma corporis t̄ p̄stetudie. Ipa enī sub rebus locatur naturalibus: d̄ria. 89. a quib⁹ oībus ingenioz sumiūtur exhibitōis rex p̄ simile indicatiū. Attēditur ēt a regione ac ip̄e uniuersali sicut ē aliquod q̄tuor anni tēpoz. Et p̄ticulari die nel hora ac medio: ut constitutiōne ceu tempore ortus canicule. Et ab istis id catio suscipitur p̄ p̄rium magis. Ab his uero que cōi

tra nām triplū. Sunt. n. tria hec cā morbus t accūs
morbī qbus per trūm accipit curationis oīsio in
sanitatis i genio. Propter hūm sīriendūz: q
q huic dī operi applicare oī exercitatum fore ad oīa
hmōi t nā prudentē vt vniuersiūsq; idicationis sub
tili reputās Vtutem t adiuicē p̄spans: vnu qdā ca
pitulū coaceruer p̄priāx laborāti idicationūz octauo
digenio. H̄re alijs āt indicatōem vt appuit dignisi
cādo Vtutis. Ep̄sa. n. sīm H̄ip. morborū extat cura
trī tercio t octauo præctice. Al̄similat. n. pecunie ex
pendēde. Adedic̄ Vō mercatorū sanatio morbi lu
cro et mercato surgeti. Proportionaē ēt cibūstipē
dūs ibidē pegrinatōis. Infirm⁹ qdem pegrinatī sta
tus aut̄ morbi pegrinatōis termino. vñ crisiūz tertō
Tria oī exercitari maxime dignoscere robur vñ vir
tutis vehemētiā morbi t futurū eius statum. quoꝝ
Vtus p̄portionaē portāti: morb⁹ aut̄ oneri t spaciū
tpis quod ē vñqz ad statū itineris longitu dini. Vbi
isiniuāt q̄ medicus sic dī Vtute vti q̄ ipsa semp cor
roborata sanitate introducta corrumpat egritudō ut
patienti sic ordinet cibū aliquā subtrahēdo: aut̄ adden
do q̄ ad statū valeat puenire. Deinceps quoqz scie
dū: q̄ si Vtus robusta fuerit t corp⁹ narrandis dispo
nibus qualiscaū in pacuta ēt egritudine vt septimo
terminatura cibus oīs p̄ter ius subtili⁹ denegandus
vñqz in diē septimā. Ut aut̄ itelligaf̄ t sc̄ies imbens
vna die venas nō exinaniri p̄mitti huic cōcordetur.
Supponit Ba. acutoꝝ re. p̄rio c̄grotantes pleureſi
duos quoꝝ vñus sit bis dītōibus circūnentis cō
plone. s. sicca etate p̄sistente q̄litate spissa venis am
plis Vtute fortī p̄su etudine multoꝝ cibox comedī
tūs hitatōe fria t bu p̄cedente ipsius regimie delici
oso geto multiplicantibus ei nutrīmētū cibis ore sto
machi robusto: cui egritudō p̄tigerit plenrefis: b̄ye
me Vō frā vehemēter. Sitqz alter p̄lone humid⁹
etate puer habitudine rarus venaz minutaz Vtute
debilis: cōsuetus multā quantitatē cibox assumere
regimie estivali tedijs fatigains comedēs cibos pau
cos incōsuetos ex oleribus t talibus pūi hñtib⁹ nu
trimentū ore stomachi: natura debilis: t icideri egr
itudinē estatis hora p̄fētā. Istox̄ si qdēm infirmoꝝ
oī sīm a principio egritudinis sue vñqz in statū vt sep
timā diem cōtinuo nutricare non p̄mittendo sīm dia
tritaricoꝝ sīniam q̄ cibum nisi transacta tertia die cō
cedūt venas vna dieꝝ exinaniri. Prīmū eteni expe
dit regi solū potibus vñqz in statū vt septimaz diem
Sperat nāqz non vñtra egritudinē p̄iendi. Dicit ēt
se longo tpe expertum fuisse hmōi regimē alterutro
iūuartū fore valde. Quins trūm si adueniat vt q̄
secūdus abstineat vñqz ad statū alter Vō cibetur a
principio continue morief vñqz ante diem quartaz
vñus qdem cibis p̄focatus: alter Vō virtute pro
stratus. qd̄ t Ar. prima isignat pbl. Sic igif appet
et sermone H̄ip. t Ba. q̄ in pacuta egritudine qñ
qz cibum nō expedit nisi post statū offere Vtute tñ
cū alijs p̄stante vehementer: Vñsōm ēt ex sīnia Ba.
aphorūm prima: q̄ in peracuta Vtute fortiori ente ci
bari nō expedit. quod monstrat rōne. In illo nan
qz tpe in quo natura ē intenta digōni humorū vehe
menter non oī eam ciborum digestionibus aut̄ alijs
impediri cū distracta operatio perturbetur eius oī
mode. sed in pacuta egritudine nā a principio ei⁹ vñ
qz ad statū intendit oī digōni superesse materiei

Vt eam dēnō expellat in statū: confiditqz in suore
boze. Amplius quod naturā impedit t morbus intē
dit t angmetat cuz eius cā nō dī illi administrari cuz
ipsa oporteat semper illesam collodire. Eam vero ē
pedit cibus in hmōi egritudine cū Vtute fortī ad be
bitus: qzqz. n. ei pte sit amicus Vtuti: est ēt inimi
cus ex parte cū sit amicus inimico eius vt māc q̄to
prima. cōnertitur. n. ad cām indigestus nā inde di
stracta. Instant ēt tunc accidentia seu de nā morbi
entia t phōnes nō raro cibatōem phibētia. Iaqz
in talib⁹ egritudinib⁹ cibū oī donare possit statūz: lo
lū: qz in hodie amplius soluto homies sunt delicat
gule ac luxurie dediti: aphōz exta: sunt ēt natura de
bilitati in primis pentibus oīsum: vt dīa. 9. Et qz
sīm veterē. In tenuib⁹ dietis peccant egrotantes
ppter quod magis edūtur modernoꝝ tpe: nō sic oī
regimina vt an̄ iugis subtiliare: imo amplius cōde
scendere vt Vtus permaneat dīa p̄fēta. Quedaz
nāqz oīlī medicine vt ellī erant viles que nūc oīo
alī nātūrū eoꝝ impropo tōe nature subiacenti. Debī
litas eteni in cibatōbus curationes fieri in adiutori
um nō poterit tolerare: neqz synhomatibus resistit
re fortius. Ut aut̄ aptius quod dīm elucescat p̄e
missūz idicatōem p̄posito adaptetur. p̄tes eteni nā
les antea discurrendo. Si virtus debilis existat ci
bare oībus alijs sp̄tis indicationibus expedit. nā
dicatio a Vtute sumpta ceteras denigrat t occultat
Si ēt virtus fortis extiterit regimie regat subtilitati
uo t mellicrato ac p̄tana subtili vel grossa seu gros
fiori sīm qd̄ egritudō erit magis vel minus pacuta.
Si vero p̄lō ca. fuerit t humidior que p̄ alīs cele
ris resolutur oīum vt dīa. ii. 7. Et omnipotitora
humores t sp̄is subtileſ mora principio cōtinuād⁹
erit cibus vñqz grossior vñqz in statū: Sūt in g
dam talū qbus t in statū t in porisim hora deterio
ri debet cibus virtutis timēdo defecūt t solone spū
um: decimo de īge. Si aut̄ hoc trūm fuerint expedit
cibaria subtiliare qzmaxic. Adēia vero dispōne in
terueniēte mediocriter erit dietandū. Ex pte sīt en
neroꝝ hoc idem obseruandum. si enīz fuerit etas pu
eritie: qz infantes t pueri p̄raue tolerant incibatiōes
senes vero facile: scrus sit masculin⁹ t qualitas cor
poris mollis rara t consuetudo comedīōis plurima
cum dītūtū oporetat per simile vt nām gubernare:
neqz ēt p̄auaz ubito alterare. Nō his erit ci
bus subtiliandus: neqz in egritudinib⁹ ēt pacutis
multū qzmaxime cum natura talū p̄sumatur ex scip
sa vñz exhibendus vt virtus possit ad statū pueni
re ceu pegrinās ad sīe pegrinationis terminūz. In
trūm si qdēm dispōne cibare oī subtilius. In media
vero mediocriter erit cibandum. Rōe qdem nō nā
lūm qz regione calida ente tpe estivo cū estas sit tpe
spōsione indigenis cibi p̄stōne ac hora calidis cibare
oporetat, ppter resolonenm abūndantiūs patūm tñ
t sepe: ppter virtutis defectuz non potentis vna ex
hibitōe multū alīmētū dīcere t corporis resolone
inanitionū vt appare aphōz prima. In regione ve
ro tpe p̄stōne ac hora frīs per oppositum erit subtili
us dietandum numeri saltem rōe in media vero me
diocriter dispositione. Quantam quoqz ad res p̄fē
ter naturam vt morbus t causam nūnqz cibum expe
dit darī: in canla t morbus intendatur ex illo. vñ
ac. re. primo. Per cibum in scipso nō sit iūnamētūz
vñqz vñ granaz u
vñqz ca. iūrbis
mīdīs idītā dī
vñqz vñ mōtōz

In aliq; horaz in dispōe egritudinis. Dictū nāq; cibū fore amicū nature ac māe. neq; in egritudine imate riali ppetit vt cib⁹ est solū cius opans mā. s; magis vt medicā sui agēs q̄litate n̄si forte ipsa fuerit psum p̄tua. Quo ad accidētia v̄ dōm: cum ipsa triplicia existat t diversa multiformis cibus ordiab̄ circa ea ut dīa declarab̄ sequēti. Prop̄ q̄rtum ad pri mū qd dicendū v̄sum. Ad aliud dōm fm̄ cōmen. q̄ Hipp. vocat incōsistētes febriū notas t errātes t nō esse ipsaz ante statū. Moluit enī in his p̄cīlū admini strari n̄si stent. i. cessent ab eoꝝ errore v̄nū accipentes t fernates incipiēdi tps. t tunc his vt vult dicta obuiandū ppetēti. Ad alia p̄ ga. inducta qd dicēduz iā appuit cū loq̄ in pacuta egritudie v̄ntre entefor ti ac dītōib⁹ p̄portionatis correspōdētib⁹ sibi. Ad primū ēt inductoz p̄tis aduerse dōm Hipp. log magis in cōi vt egritudinib⁹ simpl̄ acutis t nō in vald̄ pacutis: aut pacutis sp̄aliter qbus ceu oñsuz p̄tinue cibus debet a p̄ncipio in statū virtute non valēte ad statū puenire absq; cibo tā longinquū. In gb⁹ preci p̄f cū adiectis a ga. cōditionib⁹ cauēdū fore ne vna die vene dimittant exianiri. s; absq; diei iterpositiōe cibū dandū. Ad aliud dōm illud verisicari in cōplexione nāli: aut i consuetudine nāta alterāda. nō aut i dispōne egritudinali t p̄cipue cum in hanc dispositiōne evacuatio aut inanitio t subita īterueniat alteratō t nō in nāz aut cōsuetudinē v̄su lōgo nātaz. Ad aliud dōm: q̄ humide dite inquantū humide sp̄ conserat febricitati cū se. sit mala cōplexio humidis egens sic ca. nō aut sp̄ rōne materiei cibi t mollis vt oñsuz pri us. In cibo enī oꝝ non solū qualitatē sed t substanti am cū quantitatē attendere. Ad aliud dōm v̄x ex istere quantū ad subitā p̄mutationē in nām cadentez t nālitatē in v̄trisq; enī: n̄ aut qd innālitatē cū insir mi ppter materias in e s p̄ter nām existētes possint in appetere ac abstinenre sine mōri nōcumento in sais carentibus cisdem.

Differentia. 154.

Vod regimen in dieta p̄cedat ingrossando t non subtiliādo vt q̄ in morbi p̄ncipio exhibeat subtilis: deinde conseq̄ ēter ingrosse tur oñditur per hip. p̄mō re. a. qm̄ cū sputi plas fm̄ quantitatē est refectionis plus adhibēdū v̄sq; in ter mini tps. sed tūc egritudo est in augmento vel in sta tu cū signa digestionis appareat que in his oñdunt tpi bus. Adhuc ibidē: Expedit vt hui⁹ quātitatis ius detur que nec multa fit neq; grossa: t hoc post septē dies. amp. in codē porro p̄tisane succū primo: deinde vero grossū adhibeas. Adhuc in scđo huws. non ad ministretur aliqd ex sorbitione donec digeraſ egritudo sed in p̄ncipio non digeritur. amplius vndecio de inge. sanī. precipitū dari vñuz materia digesta. hoc aut̄ est in statū. sed vñū dieta est grossa respectu potus qui febricitati⁹ debetur. Similiter duodeci mo eiusdez: hac īigesta cibaria concedit carnosa vt gallorūz testiculos cerebrum porci assatum ouoꝝ v̄tellos que dieta sunt grossa Hippalín: secundo practice. aquaz quidem dabis hordei in morbi p̄ncipio. Eius aut̄ transiente medio mezanū. i. ius cū curbita t spinacijs. Adc autem illa posteriori grossiori est dieta. Rursus Isaac febrinū quinto atq; q̄rto p̄ma: Rectius est vt inclinetur regimen patientium quartanam id primis quartanis: ad subtiliatione nō quādam. t illud est vt abstineant a carne. de-

inde p̄cipit dietā ingrossari. qd ēt die cura febris s̄cane t similiū sentire v̄. t similiter de palyfis curati one v̄sq; ad decimāquartā. amplius tertio p̄ma: nona vndecima t vigesima p̄ma. p̄cipit abstinentia cibi t vini in p̄ncipio: aut n̄: aioꝝ eoꝝ subtractio. Itidem dicta subtiliando p̄cedit vel rōne virtutis aut morbi siue cause aut accidentiū. sed ppter istorum nullū quia nō ratione virtutis cū in p̄ncipio so: tis existat cibi non egēs fulcimēto. In statū vero indigēs: qm̄ debilis extat. neq; ppter morbū cū dietatio nō solū fiat ppter virtutis subtractionē: imo etiā ppter op positionem. Egroꝝ nanq; dieta facienda magis op positio q̄lificata. iuxta illud veteris: Humide dite oibus febricitati⁹ cōferunt. sed i statū cū tunc magis morbi consurgat acumē necessaria erit dicta illi amplius opposita. hanc v̄cro habere nō poterit op positionē n̄si quātitate p̄cipit multa. non enī agēs opatur n̄si multe fuerit associatū quātitati: secundo de cā. neq; ratione cause: q̄r in p̄ncipio cū cā sit amplior t maxime in saluādis: in statū vero minor. Si v̄berius dietabit iunc corpus nutritur ipurus. qd ēt p̄tra illud Hippocraticū: Nō pura corpora quātū cuq; nutries magis ledes. similiter t mām cibi mul titudine incrudabis. In statū quoq; secus cōtingit: neq; cā synthomatū: cū accidentibus virtutē dissolventibus mor Bi. affōꝝ p̄ma cibū dari p̄cipiat. sed synthomata virtutē dissoluūt p̄cisions enī norat in statuq; marie: cū circa p̄ncipia t oia imbecilliora: circa statū vero fortiora v̄pote accidētia. Rursus sic se h̄z in p̄tibus p̄ticularib⁹ morbi sic t in v̄ntuersali bus v̄detur se habere: cū illa v̄trobīq; sint q̄tuor tēpora p̄fīl̄ p̄portionata. sed ita in p̄ticularibus t p̄tum euenit q̄ dēterior cibatōis hora est p̄ncipiū. vñ Bi. re. a. prima. Dēterior horaz est hora i qua inueniuntur mēbra in dispōne dēteriori: t manifestū est q̄ ho ra inceptionis p̄orisini. Adhuc illo tpe v̄t cibus dan dus in quo natura circa cibū negociatura minus est oc cupata primo quarta. hoc aut̄ est i statū cū virtus naturalis fit salua: aphorismoz secūda. amplius i statū calorē oportet adaugere nature vt morbi caliditas minuatur t extinguitur. Nā maior flāma minorem secus posita extinguit de cāis longitudinis t breuitatis vite. Sed cibo calor augmētāt naturalis vnde p̄rio pbl. Quartanis febribus oꝝ non attenuare. sed ignē in corporibus p̄ cibos facere. Lūz enim multus ignis modicū ad se rapit opus est multū ignē in corpore facere vt febris modicum habeat. Calor nanq; huius cibis inductus digestionē p̄curat. Rursus est se. sanguis augmēstica aut paugmēstica. i. de climatina dicta cuꝝ continue decrescat v̄sq; in statū post ei⁹ subtiliationē op̄ ficit grossare. Itaq; dieta ingrossādo t nō subtiliādo p̄cedit. Lui⁹ opposi tū se t Hipp. cū dicit. Quibus plinū est stat⁹ mor tenuit resicere oꝝ. Et ga. ibidē t in arte. Adhuc natura nō sustinet repentinās imutationes: sed mora p̄ncipio subtiliare multū repētina imitatur p̄mutatio cū p̄us dieta v̄teretur q̄s grossiori. Dietā dū igitur s̄m subtiliationis p̄cessū. Prop̄ p̄mū quidem scienduz q̄ dieta duplicit̄ oportet accipi cōiter t p̄prie. Primo qdē sumpta est certa viuēdi regula v̄sui humani corporis t v̄tilitati accōmoda. Proprie vero dicitur competēt cibi t potus exhibitio quantitate q̄litate tempore ope ac ordine mensurata. Quins quidē ex-

positio ranga ad presens: demū quo corporibus ad ministrāda sit ostendā. Propter primū hui⁹ sciē dum: q̄ dieta dicitur non simplē exhibitio. verum addis cōpetens q̄ dietatio nō solum cibi administra ūem dicit & potus; imo eorūdem ē subtractione. Illa. n. elegan⁹ ordinat⁹ dieta cū vbi q̄n expedit exhibet ac subtrahit. Cibi at regimē est triplex cēu ex p̄ip. collr. & Ba. ac qrto prima. Ipsi⁹ etenī q̄dāz ē vehemen⁹ subtile vt oimoda cibi phibitio aut mel lirati seu iuleb f̄m Ba. modica exhibitio. Aliud ē grossum valde cēu q̄ sanox cib⁹; q̄dā p̄ero mediū obtinet. Et hui⁹ qđem vnū ipsius ad lat⁹ magis declinat subtilitatis vt granator⁹ succ⁹: demū iuleb: de ide aq̄ ordei subtilis postea grossa: deinde olera attri plices spinachie ac lactuce. Aliud quoqz ad p̄tē ten dit grossicie vt galline & cap⁹ extrema: deiceps safia ni p̄dices pulli: demuz aues que postea oua sorbilia q̄titatis pauce: qbus extit ubiilior ptisana cū sece & panis simile minutati cōfract⁹ multoties aq̄ lot⁹: cib⁹ adhuc subtilior extat. Mediū v̄o existit Rist. i. ptisana cū sece. Adhuc & variat⁹ dieta i subtilitate sua & grossicie fili⁹ rōe quātitatis & t̄pis. q̄titatis qđem q̄n grossa f̄m se dieta sanox dici p̄t subtilis si i modica & raro def̄ quātitate. Et subtilis multa multoties administrata reddit⁹ grossa. Subtilis quoqz rōne q̄litatis dī cuius nutritiū ē modicū ēt si sufficiētis fuerit quātitatis. Grossa v̄o per hui⁹ oppositum si q̄titati piungat debite. quo v̄o ad t̄ps dieta dī subtilis cū raro & lōgis iteruallis fuerit exhibita grossa v̄o eō. Potus quoqz duplex existit: simplex vt aq̄ q̄dā i morbis cruda seu decta de cui⁹ exhibitōe. i7i. videbit⁹ dria. Alter ē cōposit⁹ & hic aut vinū. Ipsu⁹ enī rōe ēt p̄tinet cib⁹: dī cui⁹ administratiōe: dria. i72. i dicata. Sil⁹ ē p̄t⁹ diversitas: dria. iis. Et p̄t⁹ p̄tio dī corporis nām f̄m v̄o ānītiū ad se pertinet. Et is ē multiplex vt syrup⁹ simplex acetosus & cōposit⁹ cū radicib⁹ cōibus & seminib⁹. Syrupus violatus aq̄ mellis siue mellicrat⁹ & iuleb. Syrup⁹ sigdē acetosus simplex febricitatib⁹ potus est utilis. Longifert. n. causonē patiētibus & colere febrib⁹ & v̄l se bribus oibus. Quibusdā nī rōne digōnis. Alijs vero et pte alterationis & digōnis sil⁹. Refrigerat enī & extinguit humores viscosos: icidit ac subtiliat grossos: opilationē apit hu. putridum edictit: practi. terio. vnde qrto prima. Syrupus acetosus q̄nqz sitiz sedat & incidit & solvit. Et Medicus in antiodiario. Virtus syrupi acetosi magnificata ēt v̄fificatores in ipfius excellētia in cōitate. s. posse eius in mās calidas & frīas subtile grossas & visc. siue adherentes. Et virtus siqua iphi īest in frātōis cito tollit virute penetratōis non sublata. Et hoc qđem Ba. te statut⁹ q̄ eius potētia est cōis ad oēs mās ita q̄ ad colerā nigrā ipsam dividēdo & medicinas in ipsas penetrare faciēdo: dria. i70. Nocet tñ pectori iussenti ac itestinis ad que humor declinat acutus cēu appet de orimelle sibi terminabili vndecimo de ige. Eōpositus quoqz acetosus phlaticis cōfert se. & melanholicis. diffundit⁹. n. in amplius mās subtili ans: v̄inā, puocans & opiliones apiens. Violatus quoqz materiā emollit pectoris. asperitates lenit et pulmonis ac colere s. dat acutiori sitim mitigat: sed nocet ventrē hūtibus debilē & viscera materiam in crudās ppter quod egreditinē pducit ac frīs non

p̄fert materiōs & matūris appetitum deiſcēs & fasti diū pluribus iducēs. Mellita quoqz aq̄ & mellicratū subtiliat & icidit mās grossas & visc. siue res frigatōe multa digōem pcurat: mās tamen califacit calidas ac nās: & iō nocet se. incensu⁹. Iuleb vero qđ ex penidijs p̄struitur & aq̄ cōius cui tamē iterdū modicū piungat aq̄ rosate: sitim mitigat & humectat digōem materie. pcurat: ac abſterſionē opatur min⁹ tñ mellita aqua: Mūius v̄o vt tactū est diversificat regimen penes quātitatem. q̄n alia multa quedam modica: nōnulla v̄o media & f̄m qualitatē. quedā enī ca. alia fri. quedā humida: nonnulla vero sicca. Idem quedā multū nutritiva alia, modicū: nōnulla v̄o mediocriter appens p̄mo fa. Juxta quod t̄ps variatur q̄ hyeme cōpetit dieta calidior & amplioris quantitatis. Estate vero cōsiderat⁹. Si mēda ē etiā in t̄pe frō horā calidior & in calido frōri: nisi p̄suetū dīne id marie distract⁹. Et q̄ de t̄pe dī de consuetū dīne audiat⁹ & regione. Diuertificatur quoqz & f̄z artificiū multiplicat⁹: aliquando. n. cliratur: interdū v̄o assūtū aut frigat⁹: aut aliter p̄gatur f̄z ventris ac epatis diversitatem. Quantū quoqz ad ordinem diuertificat diele scema duplē aut rōne antecessōis & post positionis: vel ēt ex parte numeri. p̄mo ḡdēz q̄r cū quis pluribus v̄titur serculis premittenda sunt subtiliora grossis. In:arcerat. n. naturam q̄ grossū subtili premittit nisi ventris lubricitas fuerit: dria. iis9. Propter huius f̄m sciendum q̄ id plenius audiatur q̄ oportet attendere ad res naturales eis anneras nō naturales & contra naturam entes. f̄m enim has regimen omne ordinatur. Hę autem sunt p̄plo v̄tus maxime etas forma seruus consuetudo. Et de mū t̄pa constōnes bore regiones & que bis continuātur. Et tandem morbus cā & accidens: ac f̄m corporis quantitatem cui be. ilunt dispōnes. Secundum quoqz complōnem: q̄m in ca. plus & plures expētū cibi sicut melioris ente digōis: in frā vero sec⁹. Requiritor etiam frūs similē in frigida calidus ac humida sicut & econtra. Naturalitatis tamē t̄pant: a simili obserueretur continē p̄prieqz in morbis in quibus non l̄ complōnem alterare transmutatiōe. Idēnes quoqz v̄tutem q̄r si fortis fuerit parvus expetit cibis & precipue cum egreditinē status fuerit nō longinquus. Interdū autem nullus cū & fortior: q̄s fuerit & status futurus p̄tinet. Si autē debilis exiterit & cū status distentia: eō. Secundū v̄o etatē variatur q̄m in etate infantie multus expetit cibus. Juxta illud medicine inueni oris. Senes facillime ferūt ie iunū: & reliqua. In senectute vero paucus. in senio modicus & multoties administrandū. In etatibus vero medijs mediocriter exhibendū. Et similiē bis de humore mēb: o ac spū: Scđm qđem co:pus qua litatem: q̄m colericos co:poribus raros de facili resolubiles transpiratōe cibari oī t̄pe status ēt ac paroxysmi: dria priori. Sunt ēt co:porum quedam mollium carnū celeriter resolubiliū que si appēant p̄siguora abstinentiam nō valent ferre. Opposita vero his sufficit tenuiter dietare et v̄qz ad. 7. dies cēu vi sam dria imediata cibus exhibeatū mīme. Scđz vero seru⁹ mīme q̄r virilis natura plus expetit cibū mīliebri: cum calidior existat nisi v̄tutis expauēs debilitas que cibū precipit dari oī. Juxta quoqz cōsu etudinem: q̄m ea oī t̄pe in salutis twitione reperitur

scura: sed o re. a. cū consuetudo sit nā secunda ex ad-
 functo. Et iō sit cā simili regulare: p p qd qn cibati
 onis hora dicit cū passiōis rege: optimū ē vi testā/
 tur cibare. Nenes aut̄ res nō nāles t p̄mit̄ t̄pis ita
 ordo variat̄ diete: q: hyeme dāda est calida t semel
 multa i corporib⁹ nā ca. In alijs fortassis econuerso
 t hora sin iliter frori minus. Calida x̄o c̄: s̄z i me-
 dio mediocriſ dietādū. In cōstitutōe x̄o vt i ip̄e eo
 dē mō. In regiōe aut̄ frigida plus expet̄ diete t ca-
 lidioris t icisiue magis ac vicib⁹ pauciorib⁹ date t
 q̄tūtatis ap̄lioris. In ca. x̄o secus d̄igit fz quoqz
 corporis q̄titatē: aut enī magnū vel pūlū seu mediocre
 fm quā quāritatē ōz alit̄ variare: ac aliter que dietaf
 Quasiter x̄o dieta sit ōdināda penes q̄pter nāz ma-
 nifestabif h̄n̄. de qb⁹ ēt vñl̄ d̄ria p̄nti. Propter
 fm x̄o sciēdū: q̄ gdā antiquoz in dñt̄ pcedebant
 ingrossado nihil v̄sqz in tres v̄l̄q̄toz dies exhiben-
 tes. vñ sc̄o re. a. Scio medicos q̄ cītra q̄z opportu-
 nū est opantes ab oib⁹ in h̄ncipio duob⁹ vel tribus
 dieb⁹ siue plurib⁹ custodiūt: postea x̄o ius t potū il-
 lis sumē pmitt̄. quoqz assuit motiū q̄z marie muta-
 tionī mutatio p̄ h̄riū maria debet. Sz mutatio sit p̄/
 cipua egritudinis ab ea q̄ in sanitate pp qd t dierā mu-
 tare ōz ex grossa i subtilissimā. Alij x̄o quos Ba. i
 curatua pte diatritarios vocat v̄sqz tertīā trāscatas
 diem abstinerre ab oī dieta inbētes in istorū sere vi-
 dens opinionē cōcidere. quoqz soſitā fuit p̄suasio vt
 ex verbis potest elici Ba. qm̄ egritudinē i principio
 nō cognoscet̄: t ideo inclusiue v̄sqz in tertīā dīe ex-
 pectātes vt ei⁹ motus ppenderef: cū oīs būor enēte
 tur in q̄rtū ad plus nisi febrē iducat q̄ntanā vel sexta
 nā: aut illi ḡparēs rarius emergetes vt t ga. febrīū
 p̄mo fatesf eas nō p̄cepisse. Sed hec stare nō p̄nt vt
 in tertio pamplius cōvīceſ dicēdox. vñ p̄rio re. a.
 Lauēdū est tibi vt nec vna die v̄nas p̄mittas exina-
 niri. sed absqz iterpositōe diei dare non defitas nisi
 fortassis cū potionib⁹ aut clysterijs op̄suerit vti. Et
 sc̄o eiusdē. At x̄o vbi pt̄ilane op̄suerit icipe illaz
 vari a p̄cipio morbi meli⁹ cē fator: q̄z exinanitōem
 venaz pcedere. postea x̄o in tertia die morbi aut q̄r-
 ta vel q̄nta seu sexta v̄l̄ septia dari icipe nisi crīs tē
 fuerit v̄tura. Adotina ipsoz ēt non valēt cuz diete
 sit quid naturale administratū t suetudinariū non
 solū sanis sz egroz plurimis. qd aut hmōi non ōz re-
 pēte in h̄riū p̄mutari. Jurto illud hippocraticuz:
 Sc̄dm multū t repente calefacere aut infrigidare t
 reliqua. vñ in tegni: Natura nō sustinet repenitinas
 imutatōes: nō enī sép marie mutatōi maria in cōtra-
 riū debet mutatio. sed qualis poterit a natura susti-
 neri. Sc̄dm enī vtilitatē t cōcordissime securitati exhibe-
 dendū est sc̄o re. a. d̄z nāqz talis cē subita mutatio
 que cōtra iimicū icidat virtutis t nō i ip̄a. Post diē
 quoqz tertīū tantū cibātes aut potū exhibētes exter-
 minant̄ pluries: ac v̄ plura t pprie de īge. decio vt
 tactū est antea. qd idicat inuenis nō cibatus vt p̄us
 ante p̄oximū a ga. concit in syncopiz p̄ntibus ius
 p̄pīquib⁹ ac medicoz diatritarijs. Mo enīz recedere
 potuerūt cū ga. secisset clā eius amicū porras claudi
 t claves remouere. Propter eoz similiter motiū
 sunt pamplius vitupandi cū talis modus cibatiōis
 eius suppetat ob insciā cognitōis egritudinis. Con-
 tra quos intonat crīs idē sc̄o inquiens q̄ si positis
 ignis tertiane certe ipsū his nō cognoueris. sz adhuc

expectas veridendū diatritū nō asinns adhuc vt thes-
 salus sed q̄s eris: lapis. Et q̄ tertiana non valet di-
 judicare a quartana: mox fm p̄mā diem vñiversaliſ
 medicus non existit. Sunt deniqz hodie sere oēs se-
 mita gradientes istoz. In p̄ncipio qdem morbi t de-
 inceps cibū subtiliantes valde. Qui demū vidētes
 circa status ip̄a virtutē desicere cogunt̄ tunc necessa-
 rio grosse resicere: ita vt exhibeāt etiā q̄ carnoſa. qui
 eodē decipiunt̄ mō vt pdictoz ḡdaz eo q̄ egritudinis
 statū cognoscere nequeūt. Eōtra quos hippo. t ga.
 nō raro. quare sc̄o re. a. In quibus plurimum ip̄i
 errore p̄tineſ t c̄. Subdūturqz illis synthomata cō-
 tingētia ita multoties a capite ad circūspectus crudī
 idest indigesti de genere coleraz attrahunt̄ humores
 vñ illis v̄gilie accidūt t reliqua. Et iō quarto p̄ma:
 Multoties errat medicus in his egris mō alio: qm̄
 i principio morbi eis p̄hibet cibū: t quādo appropri-
 quat status t fitit q̄ virtu: cadit in illa cibat hora ne-
 cessario. Nam igitur errauit duplicitē. nā si eos i p̄i-
 cipio cibaret error eset t ignorātia infra hunc erro-
 rē. quibus equidē egris synthomata cōtingūt prava
 vt catarri naufragiūt colerici t vigilatiūt: pp̄ replo-
 nē t digōis p̄uationē. Ingeti c̄t facti de latere revol-
 vunt in latus t alienant̄: t materie coartat̄ ip̄oꝝ vir-
 tutes v̄pores multiplicant̄ i eis. quare qd non est
 imaginant̄ t audiūt t tremūt t citat̄ labia ip̄oꝝ infe-
 riora p̄pter stomachi dolore t aie contristantur eoz
 materiei gravitate. Propter tertīū aut̄ scienduz:
 q̄ egritudo quedā est in qua nullus debetur cibus t
 p̄ncipio v̄sqz ad statū vt apparuit d̄ria priori de qua
 p̄sens non extat sermo cū in ea solum post statuz de-
 beatur cibus. Qui siquidē is tandē ordinandus h̄rie
 ip̄m egritudini ex grēti. Primit̄ enī expedit subtilis
 sime dietare ceu succo granatoꝝ iuleb vel mellicato
 deinde p̄tsane aq̄; demū t h̄ise bordci. vñ re. a. secun-
 do: Mlocus imutatōe delingit q̄ p̄tsanā cuz sece mi-
 nistrat: Mlocer etiam q̄ tm̄ adhibet succuz t q̄ solum
 p̄pinat p̄oz. Sz nocumētuz ei⁹ ad illos nō tm̄ eo q̄
 subitā min⁹ introducit alteratōez. Est t alia egritudo
 in q̄ mor expet̄ a p̄cipio cibus: neqz dimittendum
 est vna dierū venas exinaniri. Et ea itidem duplex
 erisit. qdā nāqz est imaterialis ex inanitōe cāta ceu
 ethice modi quos oportet vñiformiter fm ip̄a dietā
 re vel fortassis in p̄cessu magis q̄ in principio cum
 plus corpus extenuetur: ac inflāmatio v̄bementior
 existat. hoc tamen si virtus poterit tolerare digesti-
 na. vnde quarto p̄ia: Quando ethice superuenit ci-
 bus augmētatur velociter t fit fortis pulsus valde
 t incipit magnificari. t p̄pter illud accedit stultil me-
 dicoꝝ q̄ p̄hibet eis cibū pp̄ accidentia occurrit
 quare pdunt eos. augmētatur enīz ip̄sio caliduz am-
 pl. in cibatis. Nonnulla est materialis cuius materia
 vel est ap̄ans actu vt in vero ap̄ate sine similitudine
 sicut in labore apostoloso aut nō siquidē mīme vñ
 vñiformit sere totū possideat corp⁹. Et diēta fit i l̄
 subtiliādo p̄cedē fortassis tm̄ ep̄imastico excepto: vt
 q̄ i principio v̄berior administrat̄ in p̄cessu at subtil-
 ior cōtinue donec ad statū pueniat̄ in quo dietā oēs
 oportet oīo subtilare. Considerāda est etiā breuitas
 status ac eius plixitas. Primitus tm̄ id auctorizet t
 rōne monstret: deinde illud quo p̄ relationē ad cāz
 morbi t accidēs t p̄oximū sit dietanduz. Propter p̄mū h̄ ſc̄ndū q̄ aphorismoz p̄ma: pdictus

Iuxta q̄ 6th m̄ regnum cōsurgit
 i 6th l̄wā acutissima ut enī
 aliquo ap̄ari v̄l̄t̄ t totū v̄cypans
 corp⁹ dī p̄ abq̄ r̄gendo mōndus
 dī 20 subtiliādo

principis obseruari dietadi ordo cu dicitur. Quibus morbi estatus subtilissime dietare, quod aut posterius et reliquum tertio practice. At vero dicere regimē sibi morbi tempore si est esse. Et modū ē in morbi principijs cibū ad grossiū iclinari. ne forte iſirmi fiat transitus a grossa ad subtilē semel dietā noceatq; illis ampliū et dissolvat. Huius ei⁹ ac debilitet, debet aut eius iminua grossis, cies paulati et per dies donec morbus ad statū puerit, quo qdēm oī dietam multū ē subtilitatis ut ē prandij dimissio ac initiū iuleb aq; mellis et violaz si rupo. ne forte huius in ciboz occupeat digone; pueritq; oīm sna cām ad resistendū morbo et expellendū ut vero icepit declinatōem morbū h̄e cibū incipiat igit grossari; et regaf eger regimē ab iſirmitate sanguinē, qre et q̄rto pria. Vix tibi necessariū ē vt sit principiū tui regimis grossius et postremū puerit ad statū subtilē et gradati, pcedas i eo qdē ē inter illa ita ut huius sit p̄suata usq; ppter statū: tūc. n. intende sup mām ut nō sis occupat in alio. Predict⁹ quoq; dietadi modus et rōbus p̄firmat ut et tactū p̄r qm illo tpe in quo natura minus intēta est circa digonem māe et contra accidentiū insultū plus experit cibi: in quo aut magis minus, prius aut ē in principio morbi. Fm vero in statū: qz in principio nā nō dū incepit apte agere in māe: et ideo in eo signa digestionis nō appent maniselle. In iplius tū incipiunt manifestari sine. Quare aphoriz prima locutione signa circūterminat principium quod ut p̄ totū egreditur existit. Sicut quoq; nōdū adest accidentiū solitus. Iuxta id veteris practū. Circa principia et iſines et c. In statū vero accedit eō, in eo nāq; natura maxime intenta est circa digonem et materici expulsionē: vixq; illis pōt sufficere. aphoriz prima. Sicut qdē accidientiā vehementia qm status nil aliud existit qz quod maximū egreditur in synthomatibus vel cum labores ac eoz ultimant accidentia ibidē. Adhuc si ppter phlones et labores inseparabiles ab acutis egreditur in formidandū est dare cibos rōne dignos. In statib; bus ampli⁹ hoc timēdū cū predicta magis ilurgant accidentia: sibi expectandum in pacutis. quare in statib; magis panendū. Rursus huius unita plus ē infinita qz multiplicata, i. sortior ē ipsa dispersa de cāis lib: o cū Ades. sed cib⁹ in statū datus virtutē nāe multiplicat eā disptiendo. Et enī opus sit supereffē sil nāe regimini et digoni cibi ppter quod aut nām oī intentam fore digestōni cibi et regimē dimittere materie aut eō. Et ita cibus id ī gesius permanēt magnificabit morbi eius multiplex cām: at eius silt discrasiaz. Ut uq; n. vna nō vnglare et cu calor nālē nature instrū ad hec sufficit: quarto. n. de aia. A. Virtutes ipediunt seip̄as cu oīs uno insto operent celi calore nature. Ita qz regimen dietē rōr subtiliando et nō igrossando dō pcedere. Dico aut rōr qz quedam co:poꝝ predictū dietandi modū tolerare non p̄nit ut tactū est pmissus primo. Id opter huius quoq; fm sciendū: qz cā morbi multiplex extat iuxta quā regimē variatur dietē, nāz quedā est calida quedā frigida et c. Adhuc qdā ē subtilis: alia grossa qdā viscosa; nōnulla qdē multa: alia pauca: quedam media. vnde si fuerit ca. pauca et subtilis modica experit ut sic dieta cuz ipsi⁹ egreditudo sit terminū habitura cito. In opposita vero eō sitq; cu hoc subtiliatiū incisiva. Omne tamē h̄mōi

ad virtutem referendum, ppter. n. ipm cibam⁹ et nō morbi: aphoris. prima. nisi fortassis de inanitioē cōsumptua fuerit egritudo ut p̄tactū. Modus autē dietē fm morbi dictus ē p̄mis. Considerandum tū qz morborū qdā sunt acuti qdā cronici et viri que sunt subdivisi: dīa priori: qdām vero sibi et breves aut longi sine medijs dietandi sunt i statū et tibis aliis habita relatōe ad virtutem continue, obseruandum ēt qz egreditur quedam sunt. q. tote in statū alie in declinatōe. nōnulla in augmēto. q. semper qualeo sunt sanguineē sc. que regimē determinatū experit. Si militer quarūdam egreditur status ē brevis aliarū longus: haꝝ vero mediocris fm quas oīs diversitas oīz diuersimode dictare. Denes quoq; accidenzia status varia et modus dietē ut tactū antea, nā qdā sunt ex egreditur eēntia: alia ex medici ininnta qz plurima abstinentia: nōnulla qdē sunt virtutē p̄sternētia vel qz synthomata ppter ceu syncopis. aut qz de corpore aliqd evacuant ut sanguinē vnde cunq; flumis imoderatus: aut vētris siue vomit v̄l apatis ruptura. Sigdem prima fuerint cibū non oī exhibere. nam si exhibetur amplius intendere eadē. vñ hore. a. Neq; ḡspā medicoꝝ reptus ē mībi qz egrotū habitudinē cognoscere querat sicut oī si v̄z defec̄tōem patiūtur: an sit ex inanitōe venaz delectio: aut ex alia furia vel labore infirmuz affligente seu aliquo nature alio accidente. Malū. n. nūmū cum egrū in dolore et acumine morbi defectū in diaorti die potū atq; ius aut cibū sumere permittunt qz ipsam defec̄tōem estimationem estimant fore. Si vero fuerint i tensa ppter abstinentiam iniunctā a medico accidentia cibus illico ē exhibendus. quem qz cōdonans medius plebeius aut rusticus: aut vulgaris videbis i de decus mortuū suscitasse prioris magni medici. si vero accidentia fuerint virtutē p̄sternētia ut syncopalia et precipue cu syncopis et ianitōe contigerit iūc morbandus cibus et duodecimo terapentice. Sibi circa id dubitare accedit: qm quedā syncopis p̄tingit ex hu. ris viscosis replentibus reponalib; dcā qz alimento nō egret: cu adfint predicti replentes hu. in alimentū transfire potētes. Dom qz cum intentio curativa versetur circa duo precipue puta virtutē et dispositōem: quantū qdē rōe huius ut tactū nō experit alimentū: vex potius abstinentia et eductio subtilis sicut ē per fricatōem leuē i p̄incipio maxime vnde duodecimo. Nullam aliā innueni euonem in eis nisi que per fricatōem. Diri aut leuē et c. ppter ea qz septimo coll; Ba. mordetur eo qz fricatio eliq; et dissolutū humores ampliorē iduens opilōnē sicut in exhibitōe ptisane: qz stomachū debilitat et horripilōnē iducit: nisi eidē pax mastitis pipis aut seminis admisceat apij. Ex pte vero virtutis nutritio oī. Est at ap̄tissimum mellicratū hysopo in eo decocto. qre duodecimo. Erolutio que ppter frōꝝ multitudinē humoruū nō idiget cibo sanatōe. Nihilominus i h̄m non cibū solū: sibi aliqd ē vini dare cogiuntur id qd̄ morp̄culum auertētes: nō aut dispōnem sanantes. Nam evacuatio taliū magis ē sanatio: nō adiectio. Et nā qz syncopiant et ppter absq; phlone dandus est panis nō multus per vīnū qd̄ reductōem facit citā fm et Alexander in pbl. Qz etiam alimenta paulati exhibere: non enim multa semel: neq; frida et grossa. Sibi genere calescentiū et attenuatiū. Itaq; qd̄ sen-

tienduz appareat. Dicatur igit̄ In aplīs q̄ si adfint synthomata virtutē ppi flurū q̄ accidere facienti a exhibēdus ē cib⁹ cū ip̄e imediatius ordine t ad virtutē vñ aphorismox pma: Q̄ nqz t fm̄ ip̄m luqueniente synthomate dissolutivo virt̄ cogimur cibare. Sub limior. n. intētōnū oīn̄ ē intētō sūpta ex virtute: pri mo re. a. t pmo q̄ta. Illud d̄ quo magis medic⁹ soli citari oīz ē virt̄: q̄ curās hec t n̄ medic⁹ ē: q̄to pri ma. Denes quoqz porismū quarūcūqz egritudinū diversificat̄ dieta: q̄ i porismis nihil dādū: s̄z qd̄ ad ditū subtrahēdūnī p̄dicta occurrit cāz alīc. vnde affoz pma: In porismis subtrahere oīz: q̄ lesio ertat adiūcere. In porismo nāqz cibus n̄ d̄z dari s̄z subau ferri aplīs prae appositum. Qd̄ posset probari sili quo mōstratū q̄ cib⁹ in statu nō d̄z exhiberi. Si autē nullus affuerit porismus: tūc i hora p̄sueta t̄ getiori saltē rōe cibādū ē p̄tinētis. Deinceps x̄o q̄rendū p̄ quot horas aī porismū aut post recessū ip̄ius aleādū. Dicēdū ḡ p̄mitus vniue sali⁹: q̄ spaciū t̄pis maius v̄z itercidere i cibādo aī porismū q̄z post illū cū ante ip̄m adueniat pugna: t̄ post eū iaz recesserit. vñ pmo re. a. Qñ pedū plāte s̄re fuerit t̄c ins marie t̄ oīs ali us potus negādus ē. S̄z cū iā calor i calcaneū desce derit dādus. iā eni instat porismi declinatio q̄re ter nō practice: Si se. faerit imobilis t̄ mīme varia nec mīra phibendus erit patiēs a cibo accessionis t̄pe ante sex horas donec declineat̄ calor t̄ accessio deficiat. Si tamen nō patitur iſirmus donec se. porismus deficiat non oīz illū refici donec calor in superioribus est: aut in oīa diffusus est mēbra. Sed cum a pectore ardor cessauerit t̄ a ventre tēderit ad extrema. Ba. et primo re. a. Monifestef quoqz ab hinc sigillatim tempus inter cides p̄ncipio porismi: ac ei⁹ sīni cibarōnis in vnaquaqz se. Dicatur itaqz q̄ t̄pus tertiane pure ab auctoribus fere diversimōae ponitur. Inḡt eni serapio sextobreviarij detur aī piodū h̄ est poris mū tribus horis aut quatuor: aut post solonē se. Al mansoris vero decimo. sit inter comedionē t̄ inuasio nīs p̄ncipiū longū t̄pus: v̄z nutrias tribus horis vel duabus ante se. aduentū: aut post q̄s recesserit. Ha lyab. quoqz accessioni die febris aquā bordei mīme dabis differresqz p̄diū donec oīo p̄sumat̄ accessio aut t̄ps alleniatōis illius. Isaac quoqz febriū q̄nto. Lauere oīz ne aliquid hora tribuatur accessionis se. In viatico vero df: q̄ neqz def̄ cib⁹ t̄pe porismi neqz et tribus horis p̄cedentibus: sed sustentetur cuz syru po violato vel rosato v̄sqz post accessionem febris. Haliab. quoqz de tertiana inquit nō pura: Natur cibo post diuisionē accessionis cibus dese rat ques t̄ subtiliet post typi terminationē vt die quo nō accēdit virtus conseruetur. Die vero accessionis aduersari morbo occupetur t̄ p̄sumatur materia. Qu t̄ x̄o cibatio oī die itex aut p̄pe cibationē est ex eis que no cent illis: imo oīz vt cibentur vna die t̄ alia die non. Tempus aut̄ quotidie intermittētis ponitur tale fm̄ serapionē. Et sit hora cibi post getem febris aut̄ ate statū tribus aut quatuor horis. Expono quoqz statū i. ante q̄z ponatur instare t̄ esse t̄ non ante statum p̄ ut est vnu de t̄ibus morbi: q̄ t̄c cibaretur in p̄ncipio vel augmento. Almansor vero indeterminans hm̄oi t̄ps inquit: hora comedionis ab hora accessionis quanto plus possibile fuerit elongāda. Haliab. equidē: Obseruandū vt hordei des aquā q̄n̄ accessi

onē horis set nō p̄anciorib⁹ aut̄ quatuor: Isaac x̄o Dniuersaliter quoqz dicimus vt inter cibū t̄ accessi onē sex horaz fiat spaciū. a. quidē: hora cibi est post temp̄s porismi t̄ eius eradicationē t̄ aī porismis ad min⁹ quatuor horis. In quartana x̄o in die porismi cōter p̄cipit abstinētia. vñ halab. Prohibeas cibos accessiōis febris die vt natura in resistendo morbo potius occupet. In viatico x̄o: L. 10. p̄transierint dies abstinendū est a cibis oī die accessio nis. In alio vero die p̄ax comedat. S. a. oīz vt prohibeantur in die porismi a comedione: t̄ precipiatur ieuniū vt sit dicere q̄ vñā dimittat comedione i die vt cenā seu prandiu. Nā si se. inuadere d̄z post meridiē prandiu omittat. Si x̄o in noctis p̄ncipio cenā neqz tota sit absqz cibo die t̄ maxime naturali q̄ coz eius afflictio horis duret. 24. cū certa fuerūt per. 36. horaz spaciū abstineret: ex quo posset ethicā t̄ virtutis p̄strationē icurrere. Cornelius quoqz celsus de t̄pe hebitat cibi dies. Quando quidē cibus debeat ex hiberi nō parua extat diffensio. Quidā eni dari p̄cipiunt matutine: q̄m tempus remissus egris videt̄ esse. Sed respondebit q̄ nō tunc q̄ hora subsequit̄ meridiana cogruit: ea eni oīs eger reddit̄ peior. Et ideo ibent vespere alī dari. Sed neqz sic bene cum hoc egrotantes t̄pe disponātur q̄zprae. quare verēduz ne tūc motu q̄ insurgat aspius. Ob hoc igitur ad me diā decurrat noctē iā t̄pe finito grauissimo codēqz di stante longissim⁹. Sequit̄ t̄ tempus in quo poterit dormire salubriter fere. nāqz tūc cēs dormiūt marie. Qd̄ quidē vex duz se. errantes non fuerint: aut so rassis i oppositū fītior p̄sueto. Unde at de ige. Tempus siquidē cibi in putridis febrisbus que vnius porismi v̄sqz in sine bona valitudo t̄ cōfuetudo sunt intentōes. tūc eni dandus cibus cum fuerint eufor tissimi: t̄ maxime fm̄ id tempus diei quo t̄ ante sani p̄suctudine hēbant cibari. Nihil eni apud Haly melius. Nec quoqz sunt tempoz spacia iuxta que ante porismū t̄ post a medicis p̄mensuratur dieta t̄ bore. Qui t̄ si videant̄ dissentiire ab inuicē non discordant oīo. Si quis regiones aduertat dineras onuetudi nesqz cū alijs in quibus scripsere sp̄cientes: t̄ si p̄ncipaliter qd̄ mēsuratū in re qualibet obseruandum: vnde dria. 79. Egritudines que acute sunt in terris Hippocratis in partibus aure. pacute existunt. No standū etiā q̄ in feb̄ibus quartanis t̄ tertianis in ep̄ latis veris maxime quantū est rōne parorisini possūt̄ multis multū cibū a porismo elongār tā er p̄te post q̄s ex p̄te ante: cū tertiana certa. 36. horas habeat getis t̄. 12. laboris. quartana vero. 40. getis: t̄ afflictōis 24. In quotidiana x̄o certa angariamur cū. is. horas habeat laboris t̄ sex quietis. Insra etiā dimittat gete ita vt ferre nō spei. vnde qui ante porismis. 6. horis cibari iubent. si vero fuerit quotidiana: instante quasi adhuc porismo cibabunt p̄cedenti. Et ideo fortassis siliū illoꝝ magis est acceptādū q̄ spaciū so lū ponūt̄ quatuor horaz aī porismū vt due resistent vel minores post porismi terminū. Nā melius ē vt apparebit a porismi p̄ncipio recedere q̄z ab ipsius si ne: Circa vero p̄dicta dubitare cōtingit: q̄cessum fuit q̄ necessitate urgente cibus donec in porismo. Sed cū ip̄e quatuor sicut tota ergo t̄udo p̄tineat t̄pa. In quo deterius ip̄oz dietas. Et videtur q̄ in p̄ncipio. quia primore. a. Quando plāte pedum frigide

sunt quod est in porisimis initio tunc ius marie ac ois
aliis potus negandus est. Amp. Ba. ibidem. Hora
in qua p̄tes pectoris et v̄tris sunt cum deteriori dis-
pone est hora unctionis porisimi; unde prior aphōx.
In ḡbus que porisimo ordinata sunt cauenda ē prin-
cipia eoz: hoc est ut cū iam factis: neq; pax post fie-
dis nutriamus. Cuius oppositum scribit quarto pri-
ma. Eo:pora colerica et p̄p̄ie assueta multa comeſti-
one cū non cibā saltem in principio febris: imo in
hora que est prauior i ea et est hora statu non euadūt
q̄n syncopizent et moriant si fuerint debiles in poris-
mo. Si vero fortes extiterint extenuatōem incurruunt
Adboc r̄udent qdā corrigentes l̄am per alias in-
veniūt qñq; extrinsecus: puta purior: loco eius qd
ē prauior notetur. Aut dōm q̄ extensius deteri⁹ no-
cumentum seguitur ex cibi exhibitione in principio po-
risimi: cū per oia duret ipsius tpa: non aut in statu: s̄
in ipso nocumētū extat maius itensiu: cum tunc
synthomata incendant magis. hic. n. status ē vi dis-
finitum est supra. Restat aut nunc scđm p̄tem cuius
dam distinctionis superius facte p̄sequi: que erat si
materia cāns egritudinem fuerit: aut apā v̄e aut sili-
tudine collecta. Et vniuersalius si morbi accidat a
cā manifesta vehementius mori ipressius: vt solo cō-
tinui dislocatio et fractura: tūc qdā a principio tenu-
is qz dictare: deinde in vberis tendere sicut sapiunt
simones serio de ige. ac re. a. Qd v̄ Ba. p̄io illi⁹
sentire precipiens in ap̄atibus fccis cum non currit
et eis virus aliquod in ḡbus cunq; v̄ceribus fuerit
ante sorbitōis suscep̄tōem aliquas tres humectan-
tes recipe: sicut hydromel et vinū: qm pluris sū: hu-
mectationis ea. Ista tamē sunt sorbitōe subtiliora. ex
ḡbus v̄ sentire q̄ in h̄mōi dieta p̄cedat igrossando
vt app̄z tertia primo: de cura laxitudinis ap̄ose. De-
certo aut apate in divisionibus de cura ap̄atis calidi
epatis: cura eius ē incipiens et vsq; ad ebdomadā
rc. Et sit p̄tentus p̄ cibo aqua ordei. Lūq; allevia-
tur feb. fint cibi eius ex herbis et agresta cum pullis.
Quare Aler. in. pbl. pp̄ter quid Hipp. i se. fugiens
cibū. In statu in pleueticis et p̄pleumonicis mutat
ad tribuendū s̄m statum. Quod. A. exp̄ssus in qz
pluribus locoz vocavit. quarto nāq; prima. Et qñ
scis q̄ virtus est fortis: tunc fortissio necessariū facit
dispō v̄ sis contentus in leb solo et si nō plus saltem
ebdomada vna et p̄p̄ie in febribus ap̄atum. Et si ti
mucris debilitatē sis contentus aqua ordei. Tertio
quoq; p̄ima de carabito primo icipi ip̄m nutrire nu-
trimento subtili ta vt sis contentus orimelle: deinde
post hoc die vna aut duobus pm̄ta ip̄m ad aquā or-
dei subtilē cū orimelle: dcinde ad grossaz. De cura
v̄o signantie: oī q̄ fint contenti in cibis suis vsq; ad
tertiū diē orimelle: deinde gradatio fiat ad aquā or-
dei cū ḡbus dam medicis delectabilibus: deinde ad
vitellū oui. Adbuc de cura pleurefis. Si fuerint in
gera sis contentus aqua ordei quoq; decleretur tibi
dispō et p̄p̄ie scđm sputū. et si retinetur subtilia regi-
mē: et sis p̄tentus aqua ordei et syrups q̄gtuz potes
retinere aut circa principium: ipsa nāq; tūc indigesta
Et ideo pleureticos iubet Aurelius triduo abstiner
acibo. De cura quoq; dubellati epatis de cibis: oī
vt administretur in principio subtilatio cibi ap̄itivi.
Et sis contentus chist ordei et syrupo acetoso: deinde
post illud administrentur cibi ap̄itivi quos dixim⁹ et

v̄tella ouoz sorbiles et sorbitones lenificantes. Et
ad summū in cura s̄l̄r ap̄atis omnis. Quod etiā t̄r-
matur rōne q̄r qñ vides accidentia egritudinis fortis
ora in principio incipiendum est a subtiliatione cibi
multa nisi v̄tutis timeatur casus: tertio prima. Di-
ctū et supra: q̄ cum instant accidentia v̄bementer
q̄z cibum minuere. Sed in ap̄atibus circa p̄incipi-
um magis q̄z in alijs morbis festināter surgunt acci-
denta seu cū in eis status digōnis materie diversi-
ficetur a statu accidentiū. Adbuc cum materia dige-
rit accidentia getantur. Et sicut digerit ita eget edu-
ctōe: et precipue cuz vna nō expellitur expulsōe: sed
pluribus paulatine. Ita q̄p̄e seriebus et rōnib⁹ con-
similibus mōstrari p̄t in solōne imparis v̄li dictam
igrossando p̄cedere: enz mor accidentia in ip̄is cō-
stent seniora. Propter qd̄ in h̄mōi a principio magis
q̄z in p̄cessu cibū qz subtiliare. vt id at ampli⁹ dec̄et
et p̄inductoz solo consideretur status distinctio: d̄ris
postensa priori. Deinceps quoq; notandum q̄ dietati-
o ē dupler. vna qdēm vniuersalis in toto morbo a
principio in finē. Altera particularis in quolz tēpo
repticulari seu porisimo: aphōx prima. Reservatur et
diete ordinatio vt tria ad v̄tutem p̄ncipaliter statuz
morbi et accidentia aphōx premissa. Propter q̄r
tum vero ad primū dōm q̄ Hipp. loquitur in febri-
bus ap̄atum in quibus materia nō v̄nica depellit ex-
pulsionē. In his. n. oī a p̄ncipio subtilius dietare.
Quod secus existit vt apparuit: in ḡbus totū vna
depellit expulsōe. In his. n. oī a p̄ncipio subtili⁹
dietare. qd̄ sec⁹ existit vt apparuit in ḡbus totū vna
expellitur emissione: ad aliud dōm: q̄ ratio Hippo-
cratis est de illis q̄ fine cibo fuerunt a principio egrit-
udinis v̄sq; ad statum: de ḡbus non est quesitu: s̄
de continuo a p̄ncipio sumentibus ipso: ad aliud di-
cendū: q̄ Hipp. sermōnatur in illis qui fuerunt si-
ne cibo v̄sq; ad statum. In quibus vt ostensum oī ci-
bum per h̄rū administrare q̄z in aliquibus illoz qui
cibantur mor a p̄ncipio. In his. n. oī subtilian-
do dietam p̄cedere. In illis vero potius ingrossan-
do: ad aliud dicendum q̄ loquitur in habentib⁹ for-
tem v̄tutē: et morbū breuem potentib⁹ absq; cibo p̄
uenire ad statum: ad aliud dōm q̄ Ba. non precipit
dari vinū p̄p̄ter dietē igrossat onē scđ grā medicine
qz vinū sui subtilitate et penetratione māz educit vni-
uersaz nāq; mouet excretōes: sunt et iam acciden-
tia quoquomō sopita. ad aliud dōm: q̄ ro Ba. est in
febribus syncopalibus exinanitōe in ḡbus p̄p̄ter sub-
tilitatē humoz et aptōem poroz seguit spūum resolu-
tio. Et ideo oī inuiscantia mediocriter sūptica ad-
ministrare. ad aliud dōm q̄ Haliab. intelligit eius
transeunte medio. i. statu. Et. n. tempoz v̄nū egrit-
udinis ipse et nō transeunte medio vt principio. ad
aliud dōm: q̄ illa cura Isaac et. a. est tentativa et non
vera sicut calefactorij administratio: secundo re. a.
mor a principio. volunt. n. exp̄iri si dietē subtilitate
v̄sq; ad tres septimanas possit sextana vel quartana
aut h̄mōi curari. Quod si nō cotinue p̄cipit dietā i
grossari et carnes ac talia exhiberi. Et ita dicendum
ad id quod de palyfis cura inductum. Et similē ad
alia dōm: sunt enī ap̄ata vel syncopes. ad aliud dōz
q̄r fortis virtus est in principio non cibamus p̄p̄
p̄tens sed futuri grā: vt. s. fortis remancat in q̄ de
inceps. Volumus. n. spe quo natura nō ē impeditus

neqz digestione materiei: neqz accidentibus robora
re illā vt tempore quo his occupat̄ valeat eis resistere:
nō impedita cibi exhibitōe: neqz cū subtrahimus
in statu ē sic debilis: vt nō possit illi sufficere: aliquo
necessario cibarem⁹ vt oīnam etiā in eodē. neqz i sta-
tu ppter humiditatē erhibenda est dieta: qm̄ l̄z con-
serret rōne humiditatis resistentis ficitur: fortassis
noceret substantia t̄ quantitate ac virtutis distractio-
ne a morbi materia: Aut humide diete non simplici-
ter febricitantibus conferunt: sed cum determinatio-
ne quantitatis qualitatis t̄ temporis. Neqz cessan-
dum ē cibatione in principio l̄z corpus sit impuruz:
quia cibatio duplex est: vna qdē ad virtutis sustenta-
tionē: altera vero ad robur t̄ corporis augmentu⁹:
quā qdē negat bip. nō aut̄ p̄mā. Adhuc mā replens
i principio cū sit cruda: geta: nō sic vt in pcessu nata
est corrūpi: neqz materia icruda cū cib⁹ debeat mo-
dicus iputrescibilis t̄ digestibilis. Neqz synthoma-
ta adeo virtutē dissoluūt oia vt t̄ cibus sit necessari⁹
sed p̄pria t̄ iā determinata qbus fortassis id nomen
fuit ipositu⁹. Cōcisionē enī denotant vt dictū. Ad ali-
ud ddm: q̄ non est similitudo oīmoda: ver⁹ in hoc qz
sicut totus morbus ex quatuor cōponit t̄pibus vni-
uersalibus notis ita porimus ex quatuor p̄ticulari-
bus: sed in multis alijs desicit: qm̄ in principio vni-
uersali cōceditur phlomia: Iuxta illud veteris: In
cohātib⁹ morbis t̄ reliq: nō āt in principio porismi.
In principio ē vniuersali materia est indigesta: non
āt in p̄iculari plerūqz porismi: sic t̄ i principio tota
li remissa sunt accidētia magis in p̄iculari nō paruz
itensa t̄ taliū cetera: d̄ quo visu ēt d̄ria. io7. Ad aliud
dicendū: q̄ virtus naturalis lic⁹ sit salua: tamen vir-
tus aīal p̄lm laborās ad se oē cōuerit calidū nature
instrumentū: ita vt virtus naturalis cibū calore de-
paupata digerere nō valeret: sed poti⁹ idigestus re-
manens p̄ueret in morbiā materia. Aut si ad se calīm
cōtrahens digereret actio cretica t̄ regimē omittetur
morbi. Vel virtus naturalis adhuc laborat i diui-
dendo: l̄z non in decoquēdo. digestio nanqz decoc-
tione t̄ diuisiōe. i. a mēbroz parietib⁹ cōplet sepatōe
aphorismoz quarta. Ad aliud ddm: q̄ verū est in se.
in quib⁹ caliditas est modicavt quartanis t̄ quotidiani-
nis. vnde in his electuaria exhibent̄ calida vt tyria-
ca dyarr̄ito pipeon t̄ hmōi: t̄ p̄prie cum materia fue-
rit digesta. In febribus aut̄ inflāmationis non oīz cū
caliditas vtraqz fit intēsa nō volēdo caliditatē ad au-
gere naturalē calor augmēta⁹ extraneus: Neqz. n.
i s induceendus semp: q̄ l̄z in materia frigida in aige-
stionē coadiuuet: in calida tamen discrasia t̄ intenden-
do nocet q̄z magne ac calidū extingueō inatū. neqz
calefactio materie multū calide est digestio: s̄z infri-
gidatio potius tēperata. Ad aliud ddm: q̄ huius fe-
bris si vnicē relinqua⁹ t̄ expulsione cibū oportet circa
statū subtiliare vt nō occupe cibi digestione: sed in
sola materie depulsione. Aut hec febris modum h̄z
singularē ab alijs dietandi. Et similiter quātum que
alterius partis arguta conuincat preostensum.

Differentia. 155.

Vod cōfidentia insirmi de medico nō con-
serat in ipsius salutem, monstrat̄: qm̄ agentia
t̄ patientia dñt in mā cōicare seu genere t̄ lo-
co subiectoz fore distincta. Sed sanitas t̄ cōfidentia
non cōueniunt in mā: cum vnu sit ens corporeū: reli-

quum aut̄ aīe t̄ intentionis magis. Sunt ēt ambo in
insirimo fulcita. Amplius cōfidentia actōe consistit:
hmōi & motu p̄ficitur. p̄priū nāqz actionis est ē
in motu. Biliberti⁹. Cōfidentia & motus mīme
existit cū p̄prietas sit quedā aīe cui p̄ se motus non
inest: cū p̄batū sit nībil moueri nisi corpus p̄physicoz
sextō adhuc sanitas est qdā dispositio cāta ex p̄pan-
tia ca. fri. hu. t̄ sic. t̄ coeqūitate plasmatis quātitatis
numeri t̄ positionis: p̄mo re. sa. Hec autem virtuti
maxie inest nāli vt q̄ eius monstrat̄ opationib⁹: cōsi-
fidentia aut̄ virtuti attinet aīali. Iheret nāqz opinio-
ni: de aīa tertio q̄ virtuti attinet aīali. Et firmatur qz
cū virtutes se ipediant: de aīa q̄rto. a. s̄ orificata cō-
fidentia virtute aīali debilitatur virtus nālis: ablato
sibi calore instīo nature quo mediante pagebat suas
actiones: oēs enim virtutes tanqz p̄prio eo fulcim-
tur instīo. Rursus nībil agit vltra suā sp̄ em: cū oīs
actio sit rande a forma: dñia. 40. Lū i gr̄ p̄fidentia sit
alterius sp̄ei t̄ romis q̄z sanitas: nā alterū vt appuit
naturā imitāt corporeā: reliquā āt aīale magis. Re-
lingf t̄c. amp. primo q̄ria: Res qb⁹ p̄ficit medicatō
tres tantū ponit̄: vt regimē vel nutrīctia: medīctioz
exhibitio: t̄ opatio manual. quoꝝ nullū extat p̄fiden-
tia. nō āt ē sufficiētā illic signare: pp̄ q̄ p̄fidentia in fa-
lute mīme p̄fert egroti. Huius quoqz p̄riū sentiunt
B. p̄nossi. p̄mo. t̄. a. q̄rto de aīa. Rursus sp̄el ca-
lidi tristabilis t̄ delectabilis intellectu mō aliquo ē talis
qualis t̄ rex vnaqueqz de cā motus aīaliū. Sz con-
fidentia quedā sp̄es anime existit aīalis marie potētie
Quare cōfidentia sanitatis talis erit: t̄ sic illi p̄fert as-
simulata. Prop̄ p̄mū qdē sciēdū: q̄ p̄fidentia est
intētio vēhemēt apphēctioni occulte impressa. Quid
aut̄ reliquā sit terminoz appuit dñia p̄ma t̄ decima.
Prop̄ s̄m aut̄ sc̄ iendū nāliū primo quodā ex p̄f-
se nunciasse vt asclepiatici nullā aīe sore nobis virtu-
tem qua cogitamus seu intēligimus. ver⁹ nos tāqz
pecudes a sensibili⁹ regi passionibus reputates sa-
pientiā sobrietatem t̄ p̄tinentiā ridiculū grāde: testa-
tesqz nos neqz inuicē diligere: aut̄ nepotes t̄ nullā
de his curā sore. Et tēnētes insup sōnia diuinatōes
p̄filia t̄ astrōlogiā oēm. Lū i gr̄ p̄fidentia situef vt ap-
rebit in vltute aīe rōnalis velut in p̄prio susceptivo
ridiculū nō pūū reputabit̄ ab eisdem collationē sore
ipsius i salutē. Quos equidē primo sc̄da olfecit. A.
ac tertio t̄ vigesima p̄ma ad p̄lens corpus pati p̄p̄
affectiones aīales quales affect⁹ t̄ imaginatōes er-
tant aīe: vt accidit in assimilatōe fortit̄ imagiati t̄pe-
calus leminis in matrice. Ille quidē sunt res quas
hoies credere abhorrent: qui difficilis dispositionis
habitudines nō nouere. illi vero qui sapiētiā diligūt
nō negant velut rē que esse nō pōt. Et hi qui cuī se
ipsoz vitupant sine rōe vane dicētes vir sunt audiē-
di nedū eoz stoliditati insistere: cū a dicentib⁹ p̄ rati-
onē audire oporteat: tertio metaphysice. Quolibet
nāqz p̄ria p̄ferenti sollicitari opinionib⁹ stultū ē: p̄i-
mo thopicoz. vnde tertio de ptib⁹: s̄ fortassis stult⁹
stultos s̄monū valde inquirere: cū etiā quia eoz fal-
sitas appēbit ex dicēdis apie. Prop̄ vero tertiu
onidē cōfidentia egro primitus conferre. Sc̄do
modus declaref eius. Prop̄ p̄mū hāvius sciēdū
q̄ cōfidentia nō pāz cōserat in salutē egroti sensua-
lis indicat emperia: auctoritas testat̄: t̄ rōe p̄uincit.
P̄duino siquidē eo q̄ videim⁹ nī raro isfirmos i grām/

dem iuuentia deduci: ppter spē medici famosi
et diu affectati int̄m q̄ magis alijs visū est non raro
opari. Addele ēt opatione actuali extrinsecus: ve
lat Ba. de seipso testaf interdū: quod per me p̄cepi
nō pax nihil iherdū vltra alios opans. Qd t̄ ostendat
p̄batō ita. Ēt̄ mens humana reliquā l̄z nāliter
non viuacem sibi p̄delle certificat ex sola mentis itē
tōe corp⁹ res illa iunat. vñ p̄nósticoꝝ exordio. Qui
bene persuasus medicus magis sanat. Et cōmenta
tor de quo habet fiducia q̄ ipse est potens scire nām
egritudinū. Ex fiducia aut̄ infirmox de eo t̄ cōmit
tendi se vehemētior. Et de quo cōfidentia iſirmi t̄ ē
cuius manib⁹ se cōmittunt: talis plus sanat egri
dines. Id quoq;. A. cum Algazele int̄m aſſerit vt
dicat actoēm a cōfidentia dependentē efficaciores
ſore q̄ id quod agit medicus instr̄is suis vel medijs
vel medicinis. Attendendū in q̄ h̄mōi cōfidentia
diuerſimode conſert et penes corporis dispōneꝝ va
riaz t̄ etatem b̄z q̄ aliqs mollis corporis delicati ma
gis fuerit aptus in ſuſcipe ac etatis puecte vel e᷑ ac
fin q̄ intellectu vel imaginatione ſeu quacūq; virtu
te interiori ſenſibili fuerit spē cōfidentie recepta cō
patione illius quod actualius opatur exteri⁹: cum
actioſiat hinc in rōne lat⁹ differenti⁹. Maꝝ ipſa in i
tellectu fundata minus conſert in ſalutati q̄ imagina
tione ſituata. Et adhuc in hac minus valde q̄ in re
extra. Qd. n. magis ip̄mit est quod ſenſu coprehē
dit p̄iculari. Dec. n. spē exiſtit ēt in modo quodam
confuso: deinde abſolutius qd cōi poſtea qd ſanta
ſia cogitatua: t̄ deinceps estimativa: minime aut̄
quod intellectu: eo q̄ intellectus t̄ ſpē eius fit imā
lis vniuersalis multuz distans a re particulari ſigna
ta in qua eſt opari. Actus eteni t̄ operationes circa
ſingularia exiſtunt metaphysice initio. Mō. n. hoīez
medemur verū ſorteꝝ aut talia. ſpē t̄ cōfidentie
sanitatis t̄ valde diſtat a ſanato p̄ ſe qdem nō ferēſ
oi tamē per accidens t̄ modo quodā applicat inter
medio. Maꝝ ſicut ſe habet ſenſibilita ad ſenſu: ita itel
ligentia ad intellectum: tertio de aia: ſenſibilita autē
ſenſu in actu p̄ſtituit: igif t̄ intelligentia intellectum.
Intellectus aut̄ intelligere non p̄t niſi ſm q̄ accipit
ſp̄m per intellectu agentē abſtrahendo a ſantamatt
bus. Euz. n. intelligit intellectus necelle eſt aliquod
ſtantia ſpeculari. ſtantia quoq; eſt ſilitudo rei
corpalis. Et ideo cōfidentia exiſtēs in intellectu mō
a liquo hēbit agere cū dependeat a ſenſu magis alte
rate. Mibil. n. ſit in intellectu q̄ prius fuerit in ſenſu:
ſo de aia. Ēt̄ oīs doctrina t̄ disciplina ex p̄eſtentia
fit cognitōe vñ ſenſitua. Quia tamē eſt pue entitatis
t̄ multū distans a ſanitate reali p̄ſert: nō tamē velut
cōfidentia imaginata. Siſe huīs qdem cōfidentia
magis t̄ minus opatur: ſm q̄ amplius vel minus i
tendit deſiderata: t̄ corpus ſuerit vñ tactuſ magis vñ
minus patuꝝ. M̄alini: cōfidentia illoꝝ q̄ ſortis ſunt
imaginatōis ceu melancholici adiuli vehemēter un
primit quibus opponuntur humidī phlatici. Actus
eteni agentiū in patiens ip̄mitur ſuſceptioni dispo
ſitū. Advertendū demū: q̄ cōfidentia ipsamet mo
uet inſerendo: qualis illa de qua nūc fermo. aliquā
do No narrant adducere v̄tuteꝝ ab alio per quaz ſa
nitas imēdiate ſurgit: iurta illud M̄athei. fides
tuat ſalutū fecit. Quod demū oſtendit in rōne: qm̄
quod tranſmutat t̄ alterat ſm calidū ſm t̄c. talium

sanitatis eſt induciuꝝ. Ipsi nāq; eſt bona corporis
dispō ex ſtantia horū cāta. hec aut̄ ſuperatur con
ſidentia. Ea. n. ſpē ſquedaꝝ exiſtit aie. ſpē vero
mouet ſm ſilitudinem rei exiſtentis extra. vnde d̄cā
motus aialinꝝ. Alterant ſtantiae ſenſus t̄ meditatio
nes. ſenſus. n. ſtatiū ſunt alteratōes ſquedaꝝ exiſ
tentis: ppter quod dcm̄ eſt q̄ cōfidentia exiſtens
i ſenſu magis opatur exiſtente in intellectu: t̄ ſubdif.
ſtantia aut̄ t̄ intelligentia habent rex v̄tute. Ali
quo. n. modo ſpē in intellectu calidi aut frigidi: aut
delectabilis aut tristabilis talis exiſtit: qualis qdem
t̄ rex vnaqueq; v̄t pretactū. Et ideo tremūt t̄ timēt
intelligentes ſolū: adhuc illud qd incitat calidū ina
tū contra egritudinē conſert in ſalutē. Calor. n. ſicut
nature inſtr̄m curat egritudinem. nam aut egritudo
erit fria t̄ in ſrietate quaz b̄z ad ip̄m curabit: aut cali
da t̄ tunc mouebit ſp̄m ad ipſaz deſtruendū enapora
re ſaciendo eius matrī t̄ refoluendo: primo ſchā.
Dec autē agit cōfidentia vt oſtendetur. qd ſi dicat
ipſa ſic caliduz magis ad furiaz incitare motēdo ip̄z
t̄ p̄prie in egritudine calida: dicenduz ſecus contin
gere. Nam maius eſt inuamentiū quod acgrif i euā
porando: reſoluēdo t̄ opilationeꝝ aperiendo. Eteni
quod ſic operatur amplius b̄z infriare q̄ ſit augmen
tum caliditatis quaſi nulluz in nocendo ex cōſiden
tia caloris incitari. Et etiā motus hic leuis t̄ ſua
uis non ſubito alteratiuſ. Rursus corpus cōpatit
a paſſionibus aie in physonomie initio: velut appet
circa amores timores t̄ tristitias t̄ h̄mōi. vnde pro
emio de aia. Didentur oēs aie paſſiones ſore cū cor
pore. Ita mansuetudo timor misericordia cōfidentia
adhuc gaudū amare t̄ odire. Similiſ. n. bis altqd
cōpatit corpus: qd apparet. nullo eni terribili imi
nēte extra in paſſionibus effic mur qñq; timētes. ſz
cōfidentia vt dcm̄ aie extat paſſio: ergo corpus patet
ab ea: t̄ qz patiens patitur ſm q̄ ei ip̄mit ab agēnē
ente diſpoſito. Et̄i. vñquodq; quod b̄z p̄portōes
t̄ convenientiā aliquā ad illud p̄t ſuper p̄ductioneꝝ
illius. Singulū nāq; pducatur a ſibi ſili t̄ conueni
ti: ſz cōfidentia ſanitatis imaginata t̄ intellecta cō
uenit cū ſanitate exterio: i tanq; ab ea dependēſ. hau
ritur eni a ſenſibilibus t̄ educit. ſanitas nāq; ſit ex ſa
nitate: ſeptimo metaphysice. amp. quod cum min⁹
ſubita alteratōe permuat p̄t cōſerre ad ſalutē ma
xime: eo q̄ natura nō ſuſtinet repētinas imutatōes.
S̄z hoc opatur ſanitatis cōfidentia cū ſuaniter idu
cat alteratōes. non. n. ſic violenter opatur vt māliū
plura intus vel extra applicata. In ḡbus vero cura
tine nihil regit inuamēti: preter aliqd leſiōis. In
cīt̄. n. nām ſuis extraneis qualitatibus cum ſubſtā
tijs vltimis t̄ quātitatibus ſupſluis vt opeſtur in ip
ſam. P̄lerūq; tamē qz egritudo grandis exiſtit ex q̄
ſanitas d̄z iſtrudi: t̄ qz corpus iſdiſpoſitum t̄ v̄tus
debilis necnō cōfidentia ſanitatis debilis in intellectū
aut̄ cū ſenſu ſanitate inducere non valet ab
q̄ ſe materialis applicatōe. imo nō pax neq; illa q̄
interueniente introducitur ſalus. Rursus cōfiden
tia cū aie ſit rōalis quēdam affectio ex opinione rei p
uenientis deſiderante cōſerens v̄t ex. A. colliḡt t̄ ier
tio de aia. oēm nāq; opinionem ſeq̄ ſides. nulli eūt
iēſ bestiaꝝ. Sed cōfidentia ſanitatis quā ſuſcipit ſi
ſimus de medico eſt huīus rōnaliſ aie affectio pro
ter que ipſa cōſerret in ſalutē egroti. Prop̄ b̄

secundū sciendū: q. a. visus cuz algazele in pte cum
 magno philosophorū discrepare. Scripsit nāqz i qz
 ro de aia: q. aie duplicitis sunt nature. Queda enī sic
 sunt elate nobiles tā grādiū t mirabiliū opationis
 vt nō openē in corpore pprīo factis alteratoibz t trāf
 mutatoibz: Vex ēt alieno t absqz medio quale op
 oculi fascinantis t exterminationē opantis existit. ve
 lut enī hinc boiez deijsere in puteū t camelū i calda
 riū. Lū enī aia alicuius fuerit hmōi intēdens corru
 ptionē cuiuscunqz immediae sibi cui obuiat cedēt obe
 diens trāsmutādo t cornūpendo ipm ad sue volunta
 tis iperiu. Sentit enī q. natura iferior tāqz nobilioris
 obediat nutu sōpioris. Et ideo aia talis ifirmos sana
 re pōt t sanos debilitare: p. auare naturas: t pmute
 re ela: adeo vt qd nō ē ignis: ignis efficiat: t q. n ter
 ra: terra. Et p. voluntate taliae congit p. mūtē seruit
 tates obsobitio a terra t mortalitas. Et h. iō q. mā
 tie tali multo ampli obedit qz vnu h̄rioꝝ agētiū al
 teri supando ipm. Et hec ēt est vna de p. prietatibus
 virtutū pphetaliu. Qd aut ipm mouit fortassis ita
 supstitiose in physonomia narrare: cui est cām oīuz
 p. priā assignare. Qd aut aquieuit incātationibz t
 fascinationibz que ponunt ab eaz defensoribz pue
 nire ex virtutibz aie p. tate: quas suscipit a celestibz
 p. ut eoz motu t lucis facta ē imago. Induens enī
 huius v. tūtē nō solū mouere hz corpus sibi coniun
 ctū verum totū quod subiacet spere quā mouet eius
 motor cuius extat imago. Habet nāqz duo ea: t qd
 est aia: t qd est imago: motoribus spere vt Saturni
 vel Jovis: aut taliu ita vt consequāt resultationē t
 vmbra quandā illius virtutis. vnde mouet ea que
 illi subiacent spere cum fm p. priā moueat virtutez i
 pedit materiā aut ipedire valet a suo actu t ordine v̄l
 f. monibus gestoz pphetalibus hebreoz talia scribē
 tium. Quo cām nō alicui aie hz xp̄icoli principaliter
 attribuere: vex virtuti diuine opanti hec miranda su
 pernaturalia p. viros tanqz p. instra pphetas appel
 latos. q. mediū quoddā iter nos t deū optinentes.
 Hec āt nō paꝝ vt apparebit opinio peripatheticis
 facta est ridiculosa. Est āt t altera aia debilis ifirma
 nō valens in opationē absqz instrumentis t medijs
 venenire: velut apparet in scānificāte g formā scāni
 in ipm introducere non valet nisi per instra t media p
 pter debilitatē t ociositatē aie ipsius. Eui modi red
 dif infirmi dispositio cū credit se cōualescere aut sani
 cum credit se egrotare. Multoties enī ptingit ei h
 vt qm̄ corroborat forma in aia eius proueniat ex hoc
 sanitas vel infirmitas. Que quidē actio efficacior exi
 sit qz id quod agit medicus instris suis vt dictuz est
 t medijs vel medicinis. Tale etiam est qd ambula
 re pōt qui sup trabē strata in plano: non āt si elevata
 in pontē valde fuerit sup aquā p. fundam. Euz tunc
 aie forma cadendi fit vehementer ipressa cui natura
 obedit co. p. al. vñ de motibus ligdis: Corpī cōi
 cat cogitatio t p. atis in accidentibz fortasse: nāqz vi
 det hō serpentē subito t pallescit. Et incedēs super
 apicē pinaculi aut montis excelsi pedibz tremulat:
 Similiē si videt quē egerentē aut mingentē p. uocat
 et idē opari ac si in mēbris iphius inspectio t intellect.
 Et de hoc septia, pbl. pluria. Dic itaqz modus con
 uenit magis cum sūia Ar. t Lōmenta. ponētiūz nul
 lā opationē ab aliquo puenire sine motu t trāsimu
 tatione in hec iferiora: imo oē agens quānūcunqz

fuerit magis distans a tactu patiētis pluribz instifis
 t etiā medijs indigere vt p. trabatur t dearticuletur
 ad operandū. Lūius tamen opposituz satagit legis
 veritas sape ponentiis creaturaz creatorē ipsas imē
 diate absqz motu t alteratoe p. ducere t potentiā in
 hō h̄re. Et de hō quidē dīa. 64. Juxta hūc quoqz mo
 dū ponēdū est: q. p. sidentia sanitatis via q. ex sensatio
 nibz p. cūlār. ibz sanitatis deducta est in v. tutes fant
 asticas aut intellectū recuertēdo ab illo coferat ad la
 lūte eande. Lū enī fuerit i intellectū deducit ad v. res
 fantasticas vt ad estimatiuā: deinde ad cogitatiuā t
 imaginationē. Et tuc velut materialis facta t p. cūlār
 is instrumentaqz nature vt calorū amplius reddi
 ta fil' excitat ipm t marie put fundat in corde. Quo
 accidētē id t spūs vitalis luscitantē ad alterādū resol
 uendū t destruēdū que fuerat egritudis adeo q. sani
 tas habitualis tanqz carcere ligata i cordis pte no
 biliori hinc i principalia sublevat alia t in corporis de
 mū oē: dīa. 72. Nō paꝝ etiā hmōi queſiti tactum.
 156. Propri quartū qdē ad primū dōm q. agētia t
 patiētia in ma coicāt physica cōuerſua. In tali nāqz
 actoe oē agens copatiē: tertio physicoꝝ. In actione
 aut quodāmodo supnaturali veritatē nō hz qualis q.
 superiorz corporoz in hec iferiora. Non. n. māz habet
 eande nīli p. idriam fortassis formaz vt tacū sedz cō
 métatorē aut tali materia. huic at actui opatio p. por
 tionat p. fidēne. Et l. lanitas realis t sanitas mota p
 fidētia sūi in eodē mota subiecto cōi sunt tñ divers
 sis subiectis p. trialibus distictae: q. vna in corde reliq
 vero in intellectu aut v. tute fantastica. vel fmo iste
 verificat in actoe vt p. r. s. v. p. p. r. Ad aliud
 dōm similiter verificari de actoe marie pdicta puer
 sua. Aie nāqz suis vt passionibus iuris p. ipatheticō
 rū p. tūtā p. prie nō in ell motus neqz actio sed corpori
 solum t cōposito. scđm tamē similiudinē quādā
 actionē t motū locam in v. tutebz aie t in intellectū
 imo in eodē qdā pōt p. surgere circulus reflxiuus.
 Ad aliud dōm: q. l. sanitas p. ncipalibus v. tuti inhe
 reat nāli nihileminus tñ t vitali t aiali in h̄ntibus
 illas. Neqz dōz ē opationē v. tute aialis puta p. fidē
 tiā virutē ipedire naturale sanitatis p. ncipatiuū: cū
 motus ipsius vt oīsum p. nus fit valde t alteratus
 mīme. Adhuc instrim vt calor quo virtū aialis i sui
 virtū opationē ad eundē finē tendit cuz calore quo
 virtus gubernat nālis in sua. Cum autē virtutes in
 vnu finē sic ordinant cū suis instrumentis non se vt
 inducebat impediunt: vex robort magis. Ad ali
 ud dōm: q. licz cōfidentia sanitativa t sanitas realis
 magis sint diversarum rationum: non tñ adeo dif
 ferunt vt vna non conserat vt declaratum ad esse t
 p. ductionem alterius. Proppter qd̄ dicebatur cōsi
 dentia non multum conserre marie cū fuerit in intel
 lectu non fortificato affectione grandi t in corpus i
 primens indispositum. Ad aliud dōm sub vnoquo
 qz illoꝝ triū contineri cōfidentiā infirmi ad salutem
 t proprie sub regimine. In ipso nāqz sucluduntur
 aie accidentia ad que p. sidentia potest reduci pdicta.

Diferentia. 156.

Hod medicina sortiatur eiꝝ p. plēxionē ab in
 nata mōstra p. plēxione: qm̄ sedā p. mo. Non
 dicim⁹ q. res sit calidior nisi cū cōparatōe ad
 ipressionē caliditatis īnate in ipsa q. est i nobis. Itidē
 cōplexo t calor p. portionatū ad inūtē velut agens

principale et sariūm cuz vnu in aliō ordine: s̄z calo inatus ē ille q̄ potentia medicina p̄ducit ad actū. vñ fa primo. Cuz potitor medicina saerit passus a calore inato q̄ ē in nobis: itaq̄ t̄ cōplexio inata. et sic medicina erit hm̄i, ppter attributōem quā hēbit ad cōplonē inatā calori tali, p̄portionatā. Etī. ab illo medicina vñ sortiū i nām a quo certi⁹ exāmē p̄cipitur sue opatōis in corpe nostro. S̄z hoc ē a p̄plone inata et nō influēti: qm̄ verior medicinaz expiētia in corde ca dit tpato: simplicitū prio. s̄z p̄plo inata ē tpata currētis relatōe. illa. n. tāq̄ elevatōr distempatōr extat. Rursus in dietis vlibus p̄plo humana ē tpate cala et hamida in ho gradu. Aut. n. additur de cōplone ponderis vel iusticie. non ponderis q̄ oñsum dria. is. cā non repiri. erit igitur iusticie: s̄z cum hec sit duplex: influēs: t̄ inata: de altera oportebit sermonē ve rificari. Nō qdēm influente cuz sit saria ab inata cāta. Ac. ppter vnuquodqz t̄ illud ampli⁹. Cum ergo nō sit plures p̄plones dare verificabif sermo hm̄i d̄ p̄plone inata solum. Propter qd̄ medicina sortieſ cōploneſ, p̄prioſ ab inata t̄ nō influenti. Qd̄ at̄ oppositē vt ab influenti oñditur. Vnuquodqz nām suā sorti tur ab eo quod ē actu t̄ p̄ quod h̄z eē t̄ ab alijs distin ctum. Hoc. n. ē de rōe actus cū sit res pfecta t̄ p̄is cōplonum tertio t̄ septimo metaphysice. Actus est q̄ sepat t̄ distinguat: s̄z cōplexio inata est prima. p̄mitus. n. q̄lificat humidum t̄ p̄tes vt tactum dria. 4. Cōplexio ho influens fa. Quod manifestat ē ex caloribus duob⁹ gbus p̄plones associantur hm̄i. Sicut. n. se h̄z potentia ad potentia ita instrim ad instrim. sic aut̄ se h̄z in potentia: q̄ prima ē imperfecta t̄ mālis respectu scđe actu existit t̄ in ipsa continet: ceu trigonū in tetragono. Igit̄ t̄ instrim ad instrim. id aut̄ duplex existit calidum: dria p̄ducta ostensum. Itaq̄ sic erit in p̄plonibus q̄ inata est ceu i potentia reliq̄ vero vt actus. Adhuc scriptū non pax in terre nascentibus ē caliduz in potentia t̄ nō in actu velut in aialibus ab illo demuz sortieſ medicina p̄plonem quod cā reducit ex potētia in aciū cuz dcm̄ sit id d̄ rōne actu existere. s̄z hec ē cōplexio currens t̄ nō inata cuz sit in actu. Omne etenī quod ducit de potētia in actu per aliquid sit existens actu. ho de ge. aialium. Rursus in medicina sortitū spēm t̄ nomen ab eo qd̄ ip̄sa in p̄prio dirigit sinez. cum iustuz sit oia appellatiā sine: ho de anima. s̄z finis est medicine alterare: dria sequenti. Sortietur taq̄ cōplexionem sua ab eo quod est principium alterationis eius. s̄z ea cōplexio erat fluens cum sit actu. vñ Ba. vult p̄ploneſ acq̄ sitam ē lapsaz non pax in curatōe p̄seruari. Igit̄ medicina spēm p̄plonis sortit a p̄plexione influenti t̄ nō inata. Quod at̄ a nentra ostenditū: q̄ ex plurib⁹ en tibus aciū nō consiruit vnu actu: dria. is. s̄z vtraqz ē actu: quod notū influenti. ac ēt apparet de inata cuz qualificet enter t̄ disponat vtrum vitalem que eam segnur ad recipienduz principiuſ primuſ t̄ aiam pri maſ primo p̄ma. Amp. id d̄z sortiri nām sua ab illis ex gbus componitur. S̄z medicina sicut res hic que liber ex quatuor constituitur elementis. Non itaq̄ medicina cōplexionem sua; a cōplexione suscipit corporis. Propter primū ho sciendum q̄ sit medicina quotiens ēt dicatur oñsuſ ē dria tertiat ēt videbitur consequenti. Dex tamen primo notandum q̄ medicina p̄t hic sumit est res de cuius p̄prietate exi

fit ut alteret naturas nostras ceu cibis est res aug mentās fabaz nostraz t̄ addēs illaz simpliciuz p̄mo vñ collz qnto. Libus est illud quod ponit natura p̄tes cibati t̄ hec p̄s ē in spē partis dissolute. Medicina ho iz ponat nāles partes cibati nō est tamē in spē p̄ti dissolute: vex h̄z in se rem actiuaz t̄ alteratiuam. vñ p̄bl. prima. In eo q̄ ho est nnti imēto farmacia ē. Quod aut̄ digerit a natura hoc p̄solidat corpus t̄ appellatur nutrimentuz. Est aut̄ de rōe medicina t̄ p̄prie solutuue vt sit idig. stabilis excessu calioitaris aut frictatis parne iuincibili⁹ a caliditate aialiū. Vim cens aut̄ bene fixibilis a duobus ventribus puta sur suz t̄ decorum rōne qualitatis ac quantitatis expurgatiua, ibidē. Medicina aut̄ nūc accepta duplex exi lit. quedā. n. est simplex vt absynthium: alia cōposita vt tyriaca. Etiam simplex duplex: quedā nāqz alteratiua velut camomilla: alia ho solutiua vt scamonea. Et cōposita similiter ē bina. vna nanqz est vni uersalis nulli ptium determinate attributia: ceu mī tridatū scelite t̄ hm̄i. Alia ho singularis p̄t alicui deputata ibucie collyriū t̄ clystere cū talibus. Et iō antidotaria i duas separantur p̄tes. Nosce q̄dēm q̄ cuiuscūqz medicina hic audita p̄plexio nō est p̄t talis relone vnuq̄ si ex elemētoz cātūr p̄ducte: cum nō in p̄prio sinez ordinetur ipsius: vex corporis humani p̄ta fīm q̄ tales in corpe nostro efficit actionem. Et iō vna medicina dī frigida compatione spēi ac ēt i diuidui que alterius nota calida relatōe primo p̄ma. t̄ fa primo. Quid aut̄ sit cōplexio: t̄ qualiter distinguat: dīa oñsum. is. Dex tamen sciendum q̄ cōplexio duplex est: quedā nāqz actualis: vt que aia lium. Inest. n. cibus calida cōplexio actu t̄ maxie sanguinē hñtibus. In religs ho actu relatōe frida: sed potentia calida vel frigida ita vt quedā sint actus talia ceu aialia: nōnulla potentia sicut que vita p̄uta. Quedā vero quasi media vt viuentes plantaruz nō. n. sunt actu calide vt aialia: neqz potentia vi mor tua. Propter fīm qdēm sciendūz q̄ aliquid exunt q̄ medicina sumit cōplexionem sua ab inata: nōnulli ho ab influenti: qui vt cūqz p̄babilit̄ mouebātur vt eoz ostenditū in argutis iducta. Eoz tamen defec tus q̄s apparebit in sequentib⁹. Propter qd̄ sci endū est tertio: q̄ medicina sortitū cōplexionē ab inata simb̄l t̄ influenti natura fīm q̄ illa a principijs elicit geneseos. hec aut̄ ab etatē: ac ab v̄su nō naliuſ rex suscipitur exordiuſ. Ex gbus duabus vna tertia modo cōpositionis quodā consurgēs natura: quod monstrat. Nam in omni natura ē aliud qd̄ locuz ob tinet materie: aliud quod forme: tertio de aia. cōplexio vero ē nā quodā Ba. de secretis. Erit itaq̄ i ipsa quid p̄portionatū materie vt complexio dcā inata t̄ aliquod forme ceu influens. Adhuc sicut ex calore inato t̄ influenti tertius conficitur calor: q̄ est factor t̄ tanqz forma mēb̄ioz: fīm collz. t̄ ex spū ente in va fis spūs fuerit inatus: t̄ vnum efficitur vt ostensiū dria. 48. ita ex complexione inata: t̄ fluenti vna elicitur tertia calor: t̄ spū: tertio ex duobus p̄fractis p̄portionata. sed que fuerit in corpe t̄ calore aut spū p̄ficiuntur tertio tanqz ab instrumento. Itaq̄ t̄ a cōplexione: tertia ex duabus consecuta illi p̄portionata. Qd̄ inuit. A. cum dixit caliditatis inata in ipsa q̄ in nobis. Et calor inatus qui intus est velut nō nobis vt per primū denotet calidū cōplantatū: per secundū

vero currentē. Ex quibus vnum tertium consicitur. Qd̄ firmatur: qm̄ sicut ex coalteratione cōplexionis vniuersitatisqz membra resultat vna cōplexio in totum corp⁹ s̄ in Haly. t a. Et ex nāli ac accītali vna dī et a mala consimilis libro de distempantia equali ita ex inata et influenti cōsurget tertia. Dūc̄ enī inata vel materialis et cōfusa in specie et actū p currentem vñā cōstituētes tertia. Qd̄ et iſinuatur sufficienter simpliciū pmo cū docetur sumi xpientia aq̄ in corpe fano laps⁹ et egrotanti. In duobus enī vltis cōplexio hic marie p̄cipit tertia. Et bis itaqz h̄ luditur medi cinā sortiri cōplexionē p̄priā nō ab influēti tm̄ neqz ab innata: sed magis tertia ex his cōstructa: qm̄ ista dat tāqz forma: ab eo vero qd̄ tale sumitur eē ac actus. Propter qrtum h̄o ad prīmū ddm et scđz q̄ caliditas inata sine calor inatus nō facit pati portito rē medicinae simplicit̄: sed cū fuerit calori associatus currēti: t vñus ex his tertius factus. Neqz. a. simpliciter dicit calor inatus aut caliditas inata: sed ad dit q̄ intus est vel in nobis vt expositum prīns. Ad aliud ddm: q̄ cōplexio tpata: qua verificat xpientia medicinaz magis non solū est inata sed et influens cōfracte in tertia: neqz cōplexio inata tpata est quo ad actiones vt influēs: vel tertia ex his constituta: l̄ tactu fortassis mulcebrioz sentiretur ac suauior. Ad aliud ddm: q̄ Isaac cōplexionē cēm quo ad iusticiā cōpat cōplexioni quo ad pondus: vt sit dicere q̄ cōplexio q̄ o ad iusticiā est calida tpate in scđo gradu: relatione temperamēti ad pondus. Qd̄ ostendit dulcedo cui naturā assimilat humanaz que sit tpata quo ad iusticiā: est: amen ca. t hu. in scđo gradu cōparatione cōplexionis ad pondus sicut h̄ apparebūt am plius. 39. dria. Est t tertia cōplexionē dare vt t calore tertiu. Et rōcinatio huīs qd̄ tertia appuit dria. Ad ea vero que alterius prīs. Ad prīmū ddm qui dem: q̄ l̄ cōplexio inata sit tanqz in potentia: influēs vero velut in actu: nihilominus ex his efficitur vna tertia: quo nō minus in actu scđa. Qui dictu est oia cōpari. Et ad declinationē similiter ddm: q̄ ei tribus calorib⁹ vt oīsum vñus tertius consurgit q̄ est forma et gubernator mēbroz. Ad aliud t quid ddm iam apparer: cū ex duabus cōsurget tertia. Ad aliud similiter ddm: alteratio enī magis tertie attribuenda est nāc q̄ alicui duaz. Ad aliud q̄ non a neutra ddm q̄ non est simpliciter actu cōplexio innata: sed vñunqz potētia vt tactū relatione cōplexionis influētis: neqz ex his dnoib⁹ sit vñū quocūqz mō. Ad aliud quid ddm iā visuz: nō enī in terre nascentibus et alijs querit complexio simplicit̄ et ad finē ipsoz: sed per relationē ad naturā hominis cīsqz sine intentū a medico. Talis enī ipsius consideratio: reliq̄ vero vñlis magis. Dria. 157.

Qd̄ non sit aliqua medicina tpata monstatur: qm̄ collz qnto: Adelius est appropriare distēpantia med cie. Adhuc in pncipio phar macoz: Volo p medicinā rē de cuīs p̄prietate est vt nostras alteret naturas: Eōuertit enī corporis naturā s̄ in Joānitiū ad se. Qd̄ aut tpatum non alterat neqz transmutans ad se cōuertit: hoc enī ipso dicitur tpatum. Amplius portitor medicine patitur a calore innato qui est in nobis primo secunda. Calor et ducens in actum eius potentia distemperatus exiat cum vehementer sit calidus. Qd̄ aut hmōi tpatum

non pmanet. Rursus: medicina dicitur temperata ab effectu qui ex ipsa vt dicunt resultat in corpore. s̄ nullus potest temperatus resultare cū id fiat mediante ūrietate ac passione et actōe. H̄bi aut interueniunt tollit tempamentū. H̄alin si est medicina tempata vel erit simplex quod non sit: cū omne simplex q̄litates habeat ī sumo: aut composita sed neqz hec q̄ sunt cōposita media habentia: huius quidez magis illius vero minus: dria. 15. Similiter in oī nā est ali qd̄ forme: t aliquid materie: tertio de aia: que autē talia temperata fore non possunt. Eti: ea posita cum dicatu: ad corpus tpatum oportet hmōi existere. Id aut non reperit: quia eius opatōes existerent huius mime tanqz nullo hñte optimas opationes oēs in tegni. Itidē si medicina ens tpata corpori occurrat hmōi erit diunctio similis cū simili. Quod autē tale icitat ad suriā: velut enī ignis efficitur in igne: ita qz non est medicinā tpata regire opposituz huius cōster testantur medici. H̄alin: deus et natura de cōtingentibus et aliter se habere s̄mar. in plerisqz locis s̄p qd̄ melius operatur. Eū itaqz sit medicinam distēperataz regire āplius et tpata erit. Adhuc ars imitatur naturā. sed in natura est aliquid dare tēperatuz vt corpus semper sanū: itaqz t in arte. S̄z medicina et p̄prie cōposita initialiter saltēt ab arte. Rursus si ad qd̄ resertur est: t qd̄ attribuitur existet sed corpus tpataz testatur. Ba. cui debetur ipsa: ppter quod et medicinā erit reperire tpataz. Propter prīmū quidē sciendū: q̄ quia medicina tpata est medicina; prīmū videatur quid sit medicina et qd̄ tpata medicina. et quia opponitur et p̄uenit cū cibo id ēt monstretur: quid ēt sit cibus et qualis huiusmodi. Quid autē sit medicina et quot dicatur modis: dīa ostensū tertia et anter iori. Propter illud quoqz amplius dicatur q̄ ipsa est id qualitate cuius est aiātū alteratōe pmutare. non enī medicina p̄prie substanziaz subiectā sed qualitatē ip̄orat: cuīz eius si pmutatione alterare qd̄ in qualitate repertū est sola et p̄prie tertia puta passione et passibili qualitate. Eū ad ditione vero alterationis īperceptibilis sere rō consurget tempate medicine. de qua quidē pharmacoz qnto: Medicina tpata est que cōsequitur ex tpamēto suo vt sit similis comp exioni corporis que p̄ ea z medicatur ex via qd̄ non exiccat ip̄m. neqz calefacit neqz infrigidat: neqz humectat. ita vt nō noietur calida frigida sicca vel hu. Est aut cibus corpus passibile a cibato cui⁹ est ipsum saluare ac augmentare. vñ simplicium pmo: Volo per cibū oē de cuīs p̄prietate est vt augmentet substanzia nostrā et addat in eā. t Joānitiū: Cibus reparat ordine recto corporis integritatē. Cibus itaqz tēperatus erit cui pfectius insunt huiusmodi: qualis est caro differentia landata. 68. t vinū. 70. t panis Ba. t carnes collz qnto. Adelius etenī est tpantiam cibo appropriare distēpantiaqz medicine. Cibus nāqz sua virtute et pparatione habet vt cōuertatur ad humiditatem similem humiditati radicali et calori cibati. Cuīs cōdez tēperantie p̄pinqz est que medicine. sed differt q̄ non hz potentia restaurandi ptem et corpore deperditā nisi fortasse p accidēs: Et ideo non pōt quis vt sic ex tpata nutriti medicina: t si tm̄ assumatur de ea quantū de cibo comedis. Aliquid autē dupliciter iue nitur ceu duplex habet esse potētia videūicet in actu

diversis tamen horis. Idem nāqz numero prius extat potentia demūqz actu. In diversis atē cum oē gd deducit de potentia in actu p aliquid qd sit actu ut ratiū prius. Potentia atē triplex in pñtia p extat: pñtia qua: remota: et media. Propriqua gdem paruz dñans ab actu cetera potentia sanguinis in carnē. Ad diuinitate que chili. Remotior sicut cibi forinseci pñlonū tertio. Actus autē duplex: primus ut forma dñā est potentia ha: et secundus ut dñia. 16. Considerandum quoqz ulterius hoc q: opus sit canone quo in cognitōez pue niam pñlonis medicine quo nō obseruato errat medicinalia laudabilia coapplicātes: ignorantes vbi qñ quantū q̄liter et q̄z dñi. Et iō libro laudant expimentoz cibi sacrificioz: qr si nō plunt nocere tamē nō pñt. Nam medicina sic vanda ē ut pñserat. Si autē nō pñserat nō oē ut noceat. Haly hypocratizās. Est autē huius cognitōis semita duplex: una qdem extriseca coadmiculativa: dñia exposita prima: necnō ē scđa. Reliqua irrinseca et eentalis duplex existens. una qdem ē expientia et altera rō sicut duo nobis iexistunt sensus putia et intellectus. Prior qdem est septuplex seu octuplex. Prima q: sit medicamē pbandū vacuum oī q̄litate accidentalē ut ostendatur eius actio et virtus sicut manifestat ac scđa calida et lesaciens et ifrigidans. Scđa ut expiatur in passione simplici seu ethica et nō cōposita ut quotidiana vel alia. Tertia ut ea medicenē erititudines opposite donec certificeat velut scamones dñia opatur forma et qualitate. Quarta ut sit virtus medicamis per oppositum eq̄lis potētie passionis ē: in eodem gradu salte cuz parti occurrit patienti integra. Quinta q: pñsidere si mor calificat et ifrigidet applicatum vel longa iterueniebo ratiū operetur. Ipsius. n. accidentalis sic est actus. Sexta ut sit actio eius fm assidueationē: vel saltē ad multū calesaciendi vel iſſandi in oī corpe una vnoquoqz ipse: qm̄ tunc est ipsius opatio p naturam si atē secus accidente. Septima q: sit eius calesactio vel refrigeratio in corpore ad qd resertur putia hois ceu conian vel cicuta hoiem interficit. nutrit atē turdu: dñia. 15. Octava ut distinguat inter cibum et medicamē sicut ostensum. Semita No rōcinatōis sumitur ex effectibus qualitatū primaz q̄thor secundaruz dicitur qñqz subaz vi duri mollis asperi levis et. ex qbus consurgit tactus et tertiu sicut laporis: odoris et coloris: p primos nāqz in cognitōem deuenim̄ cōplonis medicine per id quod ē facilis aut difficultius alterari a calore ac ex celeritate coagulationis ex frigore et difficultate. si enim celerius transmutat in suū pportionabile calida est et fria. si atē tardus opposita Sapor atē motus ē: dñia. 145. odor. 155. scđ color. 64. Et nosce q: cognitio per saporem pñctior est ea que odore et colore appropinquat. n. tactui maxime et ē ipse qñqz. Conseqnter per odorem mime No per colorē simplicitū quartu. Sonuz atē hic racent ceu i aliis simpliciter plurimis. Hec Ba. de simplicibz Ha liab. A. practice ac canonis secundis: et H̄eben gue so simplicuz parte prima. Propter fm No sciendum: q: aliquid motius pñuasi premissis. Ant Auer. sermone medicinā negarūt ipataz: imo corpus et ipsum: dñia. 18. Quoz ibidem appuit iam defectus et terio videbitur dicendoz. Propter tertiuqz gdez sciendū primitus quod ē medicinaz dare ipataz: deinde mō quo et tādez que illa existat. Propter hu-

iu s primū scienduz: q: medicinaz ipatam esse cōter pñstatur medici velut et corpus huīns cui referuntur. Qd et rōcinatio filz confirmat: qr si vnoz dñium est i natura et reliquū: fo ce. et m. Contraria. n. debet es se paria. Cōmen. primo ce. et m. Sz medicinaz distē pñataz est multiiformez reperire cuz multiusmodus sit a tpamento discessus. Rursus si est dare impletuz et pñctū: qr dñia sunt in eodē genere quoqz virtūqz naturā aliquaz dicit: Sz medicina repit iperfecta ut distpata. Malin: vbi ē dare magis et minus et med i um qd est ipatum: Sz magis est repire in medicina ut magis calidā et friam et c. Hicdem: oīa que hic ordinatur ad hominē ut necessaria vel iuvenia cuz sit vlti mū gd et completuz a nā intentuz dñia. 5. Medicina No ipata ei necessaria existit ac utilis fm finium diversitatē eiusdez. Eti: qd mutatur corruptitur et alterat non seruās q̄z ex principio assumptis confessiōne et pñcuratione. tale qdem est corpus humānū et quātūqz ipatum in tegni. Procuratio atē iphi medicina perficitur morte ipata cum sit nature amica. Erit igitur medicinaz ipatam dare. Propter fm istius sciendū: q: medicinā ac cibum dicet qz ipatos eo q: mensure eloruz et q̄litates in his iuente sint equeales et pportionabiles his que reperiūt in hoie quod stare non pñt: qm̄ sic nulla medicina neqz etiā qd plus dicetur cibus ipatus homini nisi caro humāna collz qnto: cum que gallinaz caro vel hedoz fistudine quadā tamen remota: cum et terre nasces nō sit calidum nisi potentia. Calidum. n. ipsius ut tactū non pñx rem flum est valde ac potentiale tūtu: respectu caloris corporis cum sit actu. Medicinā igit̄ sic non ē reperire ipatam. Et ideo fortassis dicet medicinā sole ipatam ppter pportionē mensuraz elorū quā hz in seipsa ut medicina i qua dñatur elm calidū dicas ca. in q: No fm̄ frigida. Sz id ēt stare nō potest eo q: plures res in cōplonibz suis calidores ipate corpori humano extat frigide etiū mustum ebibū bulliens enī extra eius manifestatur calor. Ip̄m tñ est corpore frigidius humano et ppter qñ nonduz pñquū est uniforme ac eō res sunt innente fride qđem eēntia: corpus tamē compatiōne calide velut vi num quod vetus. Propter quod oē dicere q: medicina vel cibus non dñ tempata. vel alia nisi compatiōne pñmentationis quā a nostro suscipit corpore. vnd primo prima. Lñz de medicina dicis q: est ipata nōlūmus q: sit ipata certe ut tpamento ponderis cuid ostensum sit sole impossibile: dñia. 18. Neqz q: tem peramento humano in sua pñpone sit ipata: tūc enī et ipsamet sole humana complexio eo q: formalis es set talis et non effective nisi corpus humānū vivens occurrens alteri cōserenter. Sz volumus cum propter calorem q: est in corpore humano patet qualitate afficetur que hois q̄litatem nō sup grediet in aliq duaz extrematum eq̄litatem excedentū simplicuz vel cōpositaz. Et filz audiendus est in complone dī stempata sermo. Qd Auer. visus est debilitare: qr cum medicina sit fria in quarto gradu ēt dare i corpore nostro ritatem actualiter in eodem gradu. qd non oē si quis diligenter pñsideret qd dicetur dñia cōsequent. Dicit etiam q: canones demōstrat i quos constiunt Ba. et alii medici in hec facere non sunt nisi signa opinatiua. In isti quoqz medicine tem perate sicut et in alterius cognitionem pertinentius

expientia p sensu accepta octo canonib⁹ rectificata. Et rōne sumpia a substātia quantitate vt gravitate & levitate: l⁹ cōmentator secundo de aia eas substātias dicat qualitate sicut tactu: sapore: odore: color: atq⁹ facilitate pmutationis & passibilitatis ab igne & talibus ac eius oppositiōis dīa priori. Propter huius quoq⁹ tertiu sciendum: q⁹ medicina quē dā est simplex ipata vt in vniuerso vt corpus humānu min toto ente. Alia in genē fūctū quedā in specie ve lut pfectior osa vel sciamonea. In qualibet enī spe cierū est ita tpatum reperire & distēpatum vt sicutine am bonas & malas pducentē fūctū: aut canem man suetū domesticis & iracundū oppositis: pplexionū se cūdo. Nō nāq⁹ quid ppari: vel ad ea que sunt ex hoc dupliciter. aut vniuersaliter cū medicina ipata cō paretur ad entium oīa: vel piculariter vt ad corpus optime pstructū: aut ad ea que iūt intra ceu cū vna medicina in eadē specie: alia tempatōr dī. Medicina quoq⁹ ipata duplex existit simplex: vt a nā pducta & ab arte cōposita. prima quide vt oleum & cōtinens quale quod veris: & secundo corpora confimi līa se in cōtinenti & mensurato tangētia simpliciū se cundo. quaz altera talis est potēt ia vt oleum: altera vero actu vt continēs & corpora ptracta & fili aqua cuius vna medietas fuerit nix & altera seruēs aq: com plēxionū & pmo pmiss Sedm vero. a. tertio. ii. & de medicinis cordis ponunt plures tpatē & cordi pprie vt hiacynthus zephyrus smaragdus aurū & argenteū & buglosa. Et aggregator istis anumerat ampliores vt citruz mācis: capillus veneris: spagus: ando chocha: liciū: sebesten: lens: cera: terenabī: & cassia fistula. In quib⁹ nōmen ipata dilataf ampli⁹ medicina cū hax plures a multis noten⁹ distēpate. Tertō vero pharmacoz: Camomilla adeo dī ipata vt hac dijs offrent cā i sacrificio. Cōposita quoq⁹ erit que cōponit ex tpatiis vt cassias fistula & terreabin. Aut ex distēpatis oppositis directe vt que ex camomilla calida & sicca in pmo gradu: & viola frigida & humida in eodē: Et sic in alijs generibus vt eoꝝ manſionibus oppositis ex equo pluribus aut pauciorib⁹ medicis aggregatis. Propter quartū qđē ad primum di cendū: q⁹ l⁹ medicina vt ostensum possit dici pata: tamen relatōe cibi & pcipue formalis tpmamenti corporis humāni plus h̄z predicari distēperata q̄z eq̄lis cuz nec formaliter fit ipata. S̄ oret enī iam ipsamē hominis natura: neq⁹ in substātia corporis p̄pertitur. Ad aliud dōz: q⁹ alteratio est duplex velut & passio. vna q̄ idē est pmutation corruptua & contrario: & talis alteratio non est medicine tpatē: sed inequalis: & corruptive. Est & alia que est potius salus & pfectio cī⁹ quod afficitur corpus ab ea: qualis que medicina tpatē. l⁹ enī alteret: non est huiusmodi tamē alteratio curanda. vnde p̄imo scđa: Medicina ipata & ēt nutrimentum absolute mutatur a corpore & nō mutat corpus mutatione de qua sit curandū. Aut dicendum q̄ in applicatōe prima: ad corpus & i ipso fieri modica interuenit alteratio. sed post ips applicatio nis & in facto esse potius ab alteratōe conservat. vñ aliqui dīxerūt ga. cōter sūmplisse alterare ad pmutare & ad ipm phibere. Nā in corpore tempato quātū cung⁹ si dōz esse vita oportet actionem interuenire & passionē cū & virtus vitalis aliquid sit passio & aliqd actio: pmo pma. Lū aut dicit Joānitius medicinam

cōuertere nām corporis ad se: loquit de distēperā tia magis. Ad aliud iā quid dōm apparuit: qm̄ talis passio cum fuerit insensibilis sere perfectua stat cuz medicine tem peramēto: neq⁹ calor distēperatus ē in se & nature ad cutē. Et temperatur etiā eius calidi tas ex affectione qnā suscipit a frigidis ptiū. Ad aliud ēt similiter dōm: qm̄ huiusmodi contrarietas necessaria est ēt in corpore ipato vt actio interueniat & pasio sine qua non potest aiatuz esse saluatina ens & nō peremptiva. Ad aliud dōm: q̄ & simplex sere reperi tur medicina temperata vt & nos p̄tinens & nō solū p̄posita: neq⁹ in ipso sunt qualitates quia forēt in lū mo. Nō enim elīm simplex est vere: l⁹ contractuz ex natura ignis p radios iducta deorsū sumositate terre vapoꝝ aque & aere plurimo. Id tamē tpmētū magis referendū ad quē corporis extrinseca q̄z ad in iterio ra: vt spiritus p̄cipue qz aer circundans nos valde ē frigidus p̄patione cōplexionis spiritus inātū: primo scđa vnde sermo scđi simplicium: ad extētus magis est referendus p̄nuncians aerē, quandoq⁹ maioris calefactionis q̄z corpus: ita vt hemo nō possit tolerare sed ab ipso vt in tpatum cogatur fugere. Similē est ponere vt m̄fatū est p̄positā tpatam. Et qđ deducitur negās illud esse sublatū fuit: dīa. is. Ad aliud similiter patuit idē: nō enī est intētio Ba. esserere q̄ corpus nō inveniatur h̄is operationes optimas alio quin iā decideref in dogn a sempiterne passionis qđ is respuit p omne. sed potius hoc ipugnare satagat dicentes fm̄ naturā eos nullū corpus optimas cunctas h̄eret actiones: qđ falsū extat: vt onsum dīa: is. Ad aliud quid dōz: dīa apparuit. ii. Simile nā q̄z duplex in specie & natura: equalis etiā coniunctio medicina tpatē cum corpore huius: & talis non citat ad suriam et destructionem: sed placat potius et cōseruat. Est et simile in genere dissimile tamen priori et ad suriam inducit ceu enim ignis in igne efficitur ab eo.

Differentia. 138.

Nod humidum frigido p̄iunctū possit ultra fm̄ gradum eleuari oñdit: qz penitus vni cuiq⁹ medicinaz s̄op quā vincit aliq̄ quatuor virtutū: puta caliditatio fri: siccitatris et humiditatis gradus quatuor: quinto simpliciū pharmacoz. Am plius quotiens dī vñ contrarioz et reliquū fm̄ ibo pico. Sz taliduz et fiscum quod est contrariū frigido et humido dī quatuor modis cum sit calidum et fiscum inuenire in quolibet quatuor gradū vt camomille centaurea byreos et ensorbiū. Adhuc q̄ rco n̄ inueniatur talis aut erit ex pte frigiditatis aut humiditatis: ne n̄ quidem frigiditatis quia qđ opatur inēli tempore efficacioris qualitatū tpi vt caliditatis ve bementis et elevate virtutis existit. Sed frigiditas equali tpe agit in corpus ceu caliditas. vnde septio de ingenio: Que tpis emendationis paria quodam modo sūt caliditati et frigiditati. et primo q̄rtia et tertio. iż. idē scribis simpliciter: q̄ calefactōis et frigidationis est tps vnum. Neq⁹ etiam ratione humiditatis: quia cōplexio humana in quā cōcidit actus est & humida: humidū vero cū humido iunctū vigoratum amplius poterit eleuari. Simile nāq⁹ simili adueniens ad suriam incitat et velut ignis efficitur i igne. Iti dē ceu ignita se hñt ad ignē: ita et aq̄tua ad aquā sed dictū est q̄ inueniri calidū et fiscū in q̄rto gradu. Et simile fūctū sit repire frigidum et fiscū in quarto gra

do: ut papaver nigra et nux methel. Erit et frumentum et humidum in quarto. Quod firmat quod fritas in frido et sicco: ut in terra non est, propria: sed acquisita: ut omnium dries. In frigido vox et humido velut in aqua existit per propria. Unde et fortior. Si ergo fritas cum ficitate ad quem elevarunt gradus: et elevabitur et cum humido non minus. Plus, n. Virtus ut acgrete fritas et per pietate ipsius ad aquam quod sit ipsius remissio proprie humiditatē. Amplius plures febrili sunt calide et siccæ in quarto cum sensibili actus destruant. Lura vero perficiunt per hunc in tertio per oppositionem graduū in tegni. Oppositum vox eius humidi factus est et humidum. Adhuc primum quedam ita flexibiles et molles considerantibus et tangentibus apparet ut si volueris eorum particulas palpare defluat circa a digitis velut aqua: primo de morbo: et tertio prima. Apoplexia non est aliud nisi mollicia totius corporis. Spasmus est consistit ex humiditate. Si ergo ultra secundum amplius in his attollit humiditas simplex ossaria: multo plus elevabit fritati coniuncta. In frigido igitur humidum coniunctum ultra secundum poterit gradus procedi. Oppositum vox huius Medicorum pharmacorum vox ita: quod subiecta expansa super cornicem psilum: ingrediens frigidam esse et humidam in tertio et excessit. Et dicit Dyas. Est vox et est verius. Inquit. n. Hippocrates in epidemia. Non elevarunt res frigida iuncta cum humiditate ultra secundum gradum. Et Ha. humida res non transgredit metu et quodcumque potest regimenter hois extendi. Adhuc fortius agens vilioris duplum actu equis ceteris emptimo apparet physico. Sed calidum et siccum sunt forte agens: cum in se habeat efficaciam actuorum: et resistentiam amplius passivam secundum quoque et humidum esse. Sed calidum et siccum elevarunt soluz ad quartum gradum. Rursum humidum habebat et impedit non solum frigidum immo et calidum eo virtuosius: ita ut non verius calidum et humidum describat in tertio. Itaque secundum iunctum in humido insertum secundum non posse pertransire. Propter primum quod sciendū quod sit secundum et humidum: quod est modis dicatis visus est dyas. 15. Secundum et humidum hic questionis relatum est et non in summo ut aque: neque actu: sed potentia. Quid autem sit gradus et quod distinguatur ostendetur dries subsequenti. Propter secundum sciendū quod sapientes vident in hoc questione dissidere non posse. Apparuit. n. i. 3 et Medicorum secundum et humidum gradum non transcurrentem secundum. Isaac et alii ponunt secundum et humidum in tertio sanguinem. Cuz quibus aggregatores et concidit portulaca quoque semperiuas virginis pastoris in codice similiter collocat. Sed portulacam Isaac et alii ponunt secundum friam in tertio humidum dicunt in vox. Semperiuas similiter et Dyas pastoris frigida et siccæ in secundo ponuntur a reliquo. Secundo enim practice psilius locatur secundum et humidum in tertio: portulaca quoque lactuca: ac alia non paucæ. Quinto tamè terpenice ponitur lactuca frigida et humidum in fine secundi: sed exceditur quod frigiditas et humiditas eius non elevatur ultra principiis secundi gradus. Et iohannes. dicit. Et ipse qui dicit lactuca frigida in tertio indicatur de ipsa quod est mali nutrimenti et pauci: et non est ita. Et ut ipse sit in vox. Idem est. Medicorum autem humida in principio secundum: et humidum in tertio. alii vox ipsa locant in primo gradu frigiditas et humiditas. Medicorum autem humiliat ea in secundo. In calida et humida copione sicut in alijs est diversitas plus

rima. Aggregatores non ponit zinziber granum zeli enim laetum et praesertim calida et humida in tertio. Alii vox testantur hec siccæ vel non humida. Dictum est enim. Alii granum pinum minus ponere calidum et humidum in tertio. Secundum vero Isaac pinæ sunt calide vox et siccæ in primo iurta vero auer. calide sunt et siccæ in tertio. apud quidem aggregatore calide et humida in primo. aut dicendum quod vicunq; eius tollitur dissidencia: quod a. parum expressit. alii vox magnus est sicut equale ad caliditatem declinantibus: et augmentat humiditas eius. In passim tamen ipsius qualitas ibus auer. et a. vident plenum dissidere sicut consuetum in quodam multis. Vel secundum quod a. i. a. reperitur in secundo. Diversificans est quodammodo auctore in natura vii argenti: dries. 15. Que ob tantas diversitates non imerito potest dici cum colligatur de graduali membrorum distributione quod hic est pelagus in quo aliquis satius haberet navigare si tempore adcesset. Et vero diversitas potest ex duabus conjurgere rebus: ut ex parte rei de qua hec extat in quodammodo: et ratio doctrine Rei quodammodo in medicina dupliciter: aut corporis in quo cadit emperie: vel rei que applicatur illi. Quam rursum enim duo sint ipsa et in locis ipsa: varietas tam non parua eis occurrit. Corpus namque humum fluens est continua et transmutatus in sere ista tempore: aphorismus initio. Rone si in medicina applicando diue: sicut euenerit ex parte substantie quantitas qualitatis tempore loci et humidi: ita ut una medicina unum est morbo in una conseruat hora. In alia vero non ceat primo quarta: et tertio. 22. Quod totum accidit ex materie indeterminatione: ac illius in ordinatio: unde a. secundo methauro. Materia hec in ordinatione est cum non potens certitudinem et ordinem in oibus suscipere ut divisa, propter quod in centiloquio Qui cognoscit rem secundum suam non puenit ad eius certam cognitionem. Nam per materias habemus de cognitione dubias. per formas vero certam: sicut et amplius apparet quod tripli principio. Secundum quod ex parte doctrine: quod mira per quatuor gradus scriptum distinguentes nullus potest innuere auctor auctentiam sufficientem: in cuius conuenient posse eo quod Dyascrides et Ha. huius doctrine precipui fundatores medicinas non distinxerunt precise per gradus licet Ha. id per misericordiam in fine quinti pharmacorum. In seruo enim ipso: et in de simplicibus ad paternianum ei scripto paucissimas in gradu collocavit sicut neque almâsor in tertio. Et iohannes posteriores quasi vagantes ut ei visus secundum diuersa contingentia ea in gradibus ordinauerunt. Sciendū tamen quod vox dissidencia potest aliquod dupliciter dissidencia inveniri. aut ratio gradualitatis quod iter triplicem et quartum gradum infiniti sunt maiores dries sequenti: et si ad. 12. quinto simplicium reducantur unum quodcumque quatuor graduum in tres separando portiones: propter quod sit quasi diffinitum quid inter unam mansionem et aliam: et deinde iter unum gradum et reliquum propter eas. Quod enim tale in fine primi gradus est: scilicet si foret in principio secundi. Et iohannes simplicem seruo dicit non raro aliqd esse tale ut unum vel calidum in vox gradu extense: aut in tertio represso. Vel ex parte diversitatis eius quod ponitur in gradu secundum quod ipsius est tale natura vel accidenti vel ut zinziber assertum a plurimi humidum in secundo gradu: non quidem complexione naturae ali cum magis sit secundum in codice

Non fūm aggregatorem in tertio; sed accidētali. De tali ēt humiditate multū p̄cipiat p̄fisia t̄ cepe vehe menter calide. Qui tamē in hac re familiariores vīsi sunt existere fuerunt Ilsaac in cibis. a. cū Ades. Ha liabbas enim quasi primoꝝ minus fortassis exēssit: aut s̄bcedit: Serapio quoqz siue aggregator medica minū p̄positam qualitatē equali gradu volēs suis vniuersalibus areolis obtinē nō sic vt pdicti variās rōes simplicitatis multoties q̄litatis potuit huiꝝ singulariter pandere Vitatem. P̄op̄ter qdē tertiu sciendū: vt ampliꝝ dīa oñdef legnti: q̄ gradus p̄t dupl̄r distingui: vel rōe tpamenti ad pondus: aut re spectu tempamenti iudicallis. Si quidem primuz sic in vtraqz qualitatū contrarietate quatuor erit gradus repire vt frigidū t̄ humidū in q̄rto: ceu entia meira logica sicut pluuiā rōrem niuē t̄ talia. Ifungū ēt cuꝝ spongiolo. pp̄ter p̄pinq̄itatē quā h̄z cū summō frigi doꝝ t̄ humidoꝝ. in recedentibus No ab eo foras his non reperiſ qualitatū hebetatōe. Ifungus nanqz tuber: aut spongiolus videnſ ex vaporibus aq̄ cōſur gere modico sumo admittio terrestri: t̄ iō nō appent sub gnē vegetabiliū p̄tineri virtutū aliquā h̄ntriuꝝ na turaliū: sed potius ex p̄tinentia vaporis emissione fieri: velut capilli t̄ vngues: dīa. 54. In quarto quo qz calida t̄ sicca pp̄ter qualitatū efficaciaꝝ plurima sūt nota. In frigido vero t̄ sicco locant̄ in q̄rto papa verni opīū sucus illius: t̄ nur mcthel. Calida quoqz t̄ humida in ipso respectu saltē tpamenti relati nō re perio: imo ēt in tertio q̄tpauca: vt granū pini minus aut nulla. t̄ quatuor a Serapione signata: que tm̄ isto modo gradualitatis oñdent ad q̄rtū eleuari. Quod at calidū cū humido: aut frigidū cū ipso non tm̄ t̄ in tantis possit elenari humiditas maxime vt oñdef exat cā. quod at taliter fūm vtrāqz qualitatiam contrarietatem gradus reperiat: quartus p̄t p̄suaderi. quonsam has contrarietates vt in elis est in sumo ponere: quarto ce. t̄ mū. t̄ primo apparens prima. Sz ab illo sumo contingit motū t̄ descensū fieri ad tpamentū. Ifiat itaqz per mediū multiplex pp̄ter longi quātātē distantie a tpamento ponderis fere punctali vt vīsum. dīa. 20. In quo gradus erit quatuor assi gnare diuersis mātionibus in vnoquoqz distinctis vt post sumū eius quod reperiſ in elemento sit quartus gradus: deinceps tertius: demūz sc̄ds: tandem pri mus: t̄ finaliter tpamentū. Itaqz q̄tuor gradus fūm hunc modū distinctionis ipsorum in vtraqz contrarietātē eriscent. Si No distinguat gradus quo ad equalitātē iustitie adhuc calidū t̄ siccuꝝ precipue in q̄rto sit gradus repiri: deinceps frigidū t̄ siccu calidū t̄ humidoꝝ: t̄ frigidū t̄ humidū mīme. Sed vix t̄ in paucis aut nullis hec duo ad p̄ncipium ēt tertij gradus valent puenire: cū eleuentur pp̄ter humiditatē a p̄tacto p̄deris q̄si p̄oī talis i gradū sc̄dm. Quod oñdif tuꝝ ex parte lapsus cōplexionis humane a tpamento ab solute versus calidū t̄ humidū: tū rōe h̄z q̄litatuꝝ copulataꝝ. tuinqz tertio actionis ipsax ad corpus in quod agunt humanū. P̄imo quidē q̄r iuxta. a. cōplexio humana recedens a tpamento simpliciſ ad calidū tendit t̄ humidū quod Ilsaac de cibis cōibus secundo collocat gradū illius cōlitaris relatiōe. P̄er istum quoqz fūm gradū in mansionē audio p̄imā ipsius: dīa. 30. vt sine p̄imi gradus: t̄ principiū secūduꝝ sicut quasi adiuiceꝝ indiuisibiliter connerti. Sic

dam q̄ non eue: it vt aliqd sit fr̄m t̄ humiduz in q̄rto nec er pte singulariter fritatis: neq; fortassis humi-
ditatis: v̄ ex rōne p̄iuncti ex vtraq; cuz vna sit alte-
rius ipeitius: t̄ precipue humidū vt apparuit frigi-
di. Neq; fritas iñ potest: cē caliditas cū sit efficaci
or ea: n̄i ppter materie dispōnein medicine vt po-
torū aptione. Et ideo non simplr dicit Ha. egle t̄ps
esse calefaciendi t̄ ifrigidandi: sed quodā mō addito
Sic si humidū humido coniungaf cuz vtrūq; passi-
num sit valde fore major ibecillitas t̄ passio adducef
cū fuerit agens non iuentū adhuc humidū cōplonis
humane modicū eleuatur. Ad aliud dōm cē totum
pcedenduz de tpamento absoluto: non autē d̄ rela-
to. Ad aliud dōm hec relictaz aquā pluviaz niuez et
taliz. Vel l̄z non iuentū res in equali gradu mol-
tiplicat quantitas t̄ numerus usus: ita vt his supple-
atur quod deficiebat in eq̄li gradualitas appositione
Hermo filz Ha. intelligendus est vbi fuerit possibile
oppositum iuentū. Scitū. n. est in. 7. de inge. t. io.
q̄ humidū non pōt siccō equaliter ſponi. Et iō diffi-
ciliſ curationis aut ipoſſibilis ſunt egritudines ſicce
Ad aliud dōm q̄ tales diſcrasie in ambitu p̄me man-
ſionis gradus tertij pñt iuentū. vel iterimū ſive le-
dūt rōne quantitatis opilando t̄ suffocando: t̄ nō ex
pte qualitatis. Aut dōm q̄ queſitū non hoc q̄rit vtrū
res pōſſit in ſe frigida t̄ humida in tali gradu: ſed re-
latione opeationis: vt oñſum ipſius in corpus. Ad ar-
gumenta ēt alterius p̄ia aliqd oꝝ dicere cum neutra
ſimplr pcedaf. Ad primuz igitur multiplr dōbz vt q̄
id verificatur in his quoꝝ compositio diſtat ab elis
viciq; cum pharmacaz t̄ que hmōi: non autē de p̄p in
quis vt methrologicis cum tuberibus t̄ fungis. ad
hoc inq; minimis habere instantiaz. Vel dōm q̄ id
quod in fine ecūdi gradus exiſtit: t̄ non in principio
tertiū eq̄lem gradualitez eſt iuentū habere: q̄r non
ſoluz hoc q̄ ſic oio affine: ſed paꝝ diſtare v̄t p̄ eadez
reputat intellectus. Qd. n. paꝝ deſt tanq; nibil de
eſſe v̄t fo physicoꝝ. Ad alia ēt conſimiliter dicen-
dum.

Differentia .159.

Nod medicina calida in primo gradu adiun-
cta medicina calide in tertio non reducat eaz
ad fm gradum caliditatis: l̄z amplius mon-
ſtratur ex collz quinto id ſirmāte. Rursus: qualitas
ſeu forma regit debitam quantitatem in māt agat
Nam omne agens oꝝ ſore multe quantitatis de cau-
ſa fo. Ad multiplicatur quoq; quantitas cuz ipſa deſe-
rens caliditatem prīmi gradus coniungif quantitatii
deſcrenti caliditatem tertij. Videmus. n. maioriſ
ex additione lignoz ignem ad ligna: t̄ ppter cuz ſor-
tis extiterit. Wnde caliditas tertii gradus eleuabit
ex admixtione medici ſibi calide in primo: tuz ppter
quantitatem coauicā: tuz ēt qualitatem cum tale ad-
ditum tali reddatur apud topicum amplius tale. ad
buc calidum in primo: t̄ calidum in tertio ſunt cōtra-
ria cuz in altero vt oſtendetur ſunt plures ptes calidi-
tatis: t̄ pauciores frigiditatis q̄ in reliquo. Medi-
cina ēt physicoꝝ quinto extremis cōtrariatur. Id at̄
de natura videtur contrariorū in adiuvicem agenti-
um t̄ patientium q̄ vincens trahit ad ſe victum itm
q̄ prefortificatur eius vigor: ſuper ea quod prius exti-
ferat. quod oſtendit grandis generatio: t̄ aqua cali-
da tempore ingentis frigo: is ſuper anium asperio:
metbauroꝝ primo. Coagulatur enim magis: t̄ cele-

rius frigida quod primo ēt innititur fa. Vincet ita-
q; caliditas tertij gradus ppter oppositionem inſri-
gatione caliditatem prīmi gradus. Et q̄r est ſile ca-
liditas quedam vtrūq; ſymbola non reduceatur ad
fm gradum caliditatis tertij: ſed potius intenditur v̄
ſus quartum. Amplius pharmacorū quinto t̄ pri-
mo fa. P̄iūnus gradus non enī icit actionem in cor-
pus manifestam p̄ceptā: l̄z potius occultam inſenſi-
bilem. Et ideo indigetur in eo demonstratione ex rō-
ne dialectica: n̄i fortassis per accidens: vi cuz reite-
ratum fuerit: t̄ maluz ſcm. Quod autem est in ter-
tio gradu tale operationem effici ſortem. P̄rouēit
nāq; ex ipſo essentialiter impedimentū maniſtum:
l̄z non mortificer: quod v̄o est occulū non precepū
copulatū impedimentū adducenti non poterit ipm p̄-
mutare: vt ad fm perducat gradū: cui⁹ actio ē mani-
festa nō impeditiu. Eti. fm Jac. b alchindi de gra-
dibus pharmacorū cōpoſitorū medicine ca. in p̄imo
gradu p̄tem vñā hñt caliditatis ſupra tpamentoz et
mediā fritatis: in tertio v̄o caliditas ptes oio cali-
ditatis t̄ octanā fritatis. Sic igif cum gradus prim⁹
adiungif tertio conſurgent ptes nouem caliditatis
cū qnta t̄ octana pte vnius fritatis. Non ergo iñ ſit
deductio ad fm graduz in quo q̄rta p̄s fritatis adest
t̄ q̄tuor caliditatis: iñmo erit ad octo caliditatis ptes
aſcendere pribus ēt fritatis ſublatiſ quare medici-
na calida in primo gradu copulata calide in tertio nō
hanc ad fm gradum reducet ſed v̄lra. Oppofitum
quoq; huīus collz qnto dī Bal. ſentire in libro. io.
tractatum in pharmacorū cōpoſitione: quod ei⁹
ſapit minus decimo practice. Adhuc ſicut ex rema ſe
vicissim reprimūt t̄ cōtempci āt ppter v̄m ſrietatis
in ipſis relictā ita t̄ media cum in eis modus q̄ ſuit
ſrietatis. Cum igitur plus frigiditatis ſit in medici-
na ca. in primo gradu q̄ in tertio ſtranget caliditatis
ipſius: t̄ ad fm reducit: quod Bal. t̄ Mali. ſeries
niuntur oſtendere ex coniunctione aque ca. cum ſer-
uentiffima. vnde Conſtātinus de gradibus. Vide-
mus calorem calidissime aque minui tepida ſibi adiū-
cta. Rursus ſymbolum t̄ pp̄ingit t̄ humana celeri-
ter traſenunt in adiuvicē ſo de ge. t̄ cor. ſacilioꝝ. n.
fit traſmutatio in genere ppoſitionabili: ſa p̄mo vt
appet in aere t̄ igne ac vino t̄ ſpū ſz ſinis prīmo gra-
du ſymbolus eſt t̄ aſlinis ſcdi gradus principio: t̄
iſtius tertij. Amplius cum fritas politicum faciat t̄
mortificer: caliditas v̄o ſit amica aphōꝝ qnta t̄ pri-
mo prima: fritas prīmi hebetabit t̄ reſiāget poros ſb
intrādo ſui oppositione caliditatem tertij ad ſcdz cuz
oia talium relatione ad nosꝝ cōſiderenſ corp⁹. Ite-
q; cōcludent prioris oppofitū. quod at̄ de calido dī
extendi pōt ēt ad fm ſiccum t̄ humidū. P̄opter
prīmu quidem ſciendū in atea p̄ſidereſ gradū diſtri-
ctio q̄uo t̄ penes qd ſumaf vi hinc qd ſit grad⁹ oſten-
daf. Et deinceps que vera poſitaz diſtinctio: qd at̄
eſt calidum fm ſit ſumaf dria. iſ. Quid autē
medicina tertia cum aliis multis. Et ideo ſciēduz
pter huīus prīmu q̄ gradus nō eſt q̄tuor priorin
ſimpliciū: neq; fortassis coniunctoz paꝝ inde fm ſi-
ta oꝝ: l̄z compoſitorū vere cum ipſe penes coniuncti
onem attēdat: ſimplicia v̄o cōiunctōe carent t̄ ſimi-
liter mirōe. Et iō calidū aut fm vel hmōi nō queri-
tur eoz cum nō ſit in ſumaf: ſed remiſſuz ab illo. attē-
dendū quoq; q̄ cuz gradus reſpectū t̄ ordinē qndā ſi

portet: et referetur enim ad temperamentum. Videatur prius quod sit temperamentum. Prosa quoque est duplex: Quedam namque absoluta ut que in universa dicta substantia sive ponderis que minime inveniuntur: dicitur. is. Est et alia relata secundum insitum dicta de qua similes verificantur me dicimus: penes quam est ut appareat per Constantium quatuor distinguuntur gradus: id est Jacob non solus secundum hanc temperamentum: immo primus secundum absolutam naturam graduum distinctionem assignare: quod rei non extat applicabile ut censuit. a. verum imaginabile magis absque nulla ad subiecta comparatione. Est et denique comparatio duplex: virtutis. s. et molis. Et hec inter binas certificata quod est pondere: et sensu apparet denotata. Quedam namque certa mole sunt grandia: et virtute sua ut litargiū: aliquo ecclōtra: ut euforbiū vel napellus Nonnulla vero visui sunt multa: ut agaricus et pulpa cogontide: statim vero paucā. Et oportet principaliiter mole virtutalem attende: demum statim: non autem apparentie. Est quoque iuxta Jacob huius virtutalis proportionē perantia equalitas in qualitate posteriorum ad invicem in re equali: et eorum effectus equalis: ut sit eius calefactio quæta est ipsius infusio. Et si ponatur solum ex contrariis temperamentis consurgere: nihilominus potest et tēparis evanescere: ceu cum hiacyntus auro coniungit: aut quoniam lupulo capillus venoris copulatur. pro recessum vero a temperamentis talis secundum proportionem dupli volunt hic gradus distinguiri. Propter quod ut secundum eius apud explicetur nota quod numeros modi sunt quinque: penes quos sumuntur proportiones musicæ: unde epitercus sive sexquartus: responderet proportione musica dyatesseron dicta. Emio Ius vel sexquartus: cui adaptatur dyapente. tertius duplus cui respondet dyapason: quartus triplus cui suppetit dyapason dyapente: quintus quadruplus cui consonat bis dyapason: dicitur. s. 3. Consideratis quoque Jacob proportiones duiplam seu dyapason oibus nam prueniente auribusque dulciorum sola estimavit medianas gradus penes recessum a tempore distinguedos vñ. 19. pbl. propter quod dyapason consonantia cantat sola. organizat enim secundum hanc secundum vero aliā nulla. vñnam quidem causasque solvēs assignare: quod ex antiphonis idem consonantib⁹ est cordis. Sustentans itaque imaginatorem suam super hanc proportionē ponentesque in tempore p̄tis caliditatis frigiditatis sic. et huiusmodi. quales sunt proportiones dupla volunt gradum per medium a tempore secedere: ut quod primus gradus est secundum egressus a tempore: vero est gratia: Illa medicina dicitur calida in primo gradu quoniam duas medietates unius p̄tis habet caliditatem super tempore: et frigiditatis mediā que erat frigiditatis tempore puncta cum altera medietate p̄tis caliditatis ipsius. secundum hoc quoque secundus gradus est quidam excessus dupli super secundum: et quadruplici super tempore ut cum in aliqua re sint quatuor medietates caliditatis: et una que erat tempore frigiditatis. Tertius vero est egressus a secundo in duplum a primo secundum quartum a temperamento secundum octuplum: ceu quando medicina ocio medietates continet caliditatis: et unam medietatem que erat tempore frigiditatis. Est et denique quartus similiter augmentum dupli super tertium quadruplici ad secundum octupli super primū et secunduplici ad tempore relatum sicut cum medicina caliditatis. is. obtinet medietates: et mediā frigiditatis que est radix in tempore invenia. In omnibus mixto post tempore denominatio facta est ex dominati: et secundum

Anaragoram in mixtura. Cum re nāq; quacunq; calida seu frigida: frigidum aut calidum reperitur sūmū plus et minus: quod in alijs similiter euenit qualitatibus. Sic itaq; imaginat in hoc gradu esse quatuor proportiones duplares aut dyapason. Et his concludens inquit manifestum discussus ab equalitate sum qualitatem: hoc est gradus est augmentum unius qualitatis super sibi contrarium sum dupli proportionē obseruatū. Est et alius distinctionis graduum modus ut ipse testat a quibusdam notatus ponentibus virtutē primi gradus in se continere quinq; octauas virtutis caloris gradus quarti: et tres octauas frigiditatis. Posuerunt et q; virtus caloris secundū habeat i se sex octauas virtutū caloris gradus quarti: et tertias frigiditatis. et q; virtus caloris tertij gradū continet septē octauas virtutis caloris quarti: et una octaua frigiditatis. Quartū itaq; gradus est in quo nihil erit frigiditatis. et demum horum motuum tangēs ait q; eos duxit in hāc suam suit quis volens q; si miscuerimus medicinā in q; rōto calidam cū medicina frigida in eodem gradu equarem medicina: et essent in ea quatuor ptes caloris: et quatuor frigiditatis. Sed si adderemus quintā ptem esset calida in primo: ita ut essent quatuor ptes calide: et tres frigide. Si militer si adderem⁹ sextā ptem esset in hoc calida sicut forent sex ipsius ptes calide: et due frigide. Septimā vero ptem calidā si adderemus esset calida in tertio: sic q; essent septem ptes caliditatis: et una frigiditatis. Si vero pars adiungāt octava esset calida in quarto totaliter nihil habeb̄s frigiditatis. Recitat hic et tertium distinctis modum teste Galieno i libro decimo tractatuū compositoꝝ pharacoꝝ pte octaua destruente suam illorum qui posuerunt virtutem quarti gradus quadruplicem summa et tertii triplam et secundi duplam. Hunc tū modum distinctionis quanto approbat collat in annulatione distinctionis alchindites stante. Sufficiens erat ei dicē q; secundus est dupl⁹ summa: et tertius triplus et quartus quadrupl⁹. Et sic intellixerunt medici in ordinatione graduum ad hoc ut essent equalēs: q; caliditatem sensibilem corporis posuerunt in primo gradu: ab hac deuenērūt i mediaz q; est remota ab illa tū quantū suit remota a ipsa: et posuerūt illam in secundo. Et istud sine dubio ē dupl⁹ summa. et post hoc deuenērunt ad medicinā que ē remota a secunda tū quantū est secunda remota: a prima: et gānc in tertio locarūt q; tripla est: et sic in q; rōto fecerunt gradu. sum hoc itaq; gradus est augmentū unus qualitatis supra contrariā sum ordinem excessus numeri naturalis ut q; suum imediatum precedentes. Invenitur et alia graduum distinctione penes calorē naturalem somptuā a Lōstantino de gradib⁹. Quoniam antiqui et maxie cōglem cōpletionē infra duas extremitates diterunt sumum usq; et quartum gradū. Infra hanc latitudinē quatuor fuerunt gradus necessarij: In primo gradu solidū minus est calore nāli: In secundo autem quasi simile. Solidū aut in tertio est maius eo. Solidū quoq; in quarto ultra ipsum existit. eodem quoq; modo frigidū siccū et humidū. Ne itaq; sunt graduum divisiones: ac eoz modi eis auctoribus assignati. Propter huius qdē sum sciendū q; positio distinctōis gradus Jacob stare nō potest: neq; eius motuū. cuius qdē Auer. posuōdem triplicē conat impugnare. Primo quidem q; cum ipse secundū gradum in excessu super primum duplum

excessus quez h₃ primus sup tpamentu₃: et tertiu₃ su per fin duplu₃ quē h₃ secūdus super primū: tūc me dicine que erunt in tertio calide necessario iterficiēt et magis que erunt in quarto. Et quō possunt tolere corpora medicinas q̄ unt in decimosexto gradu. At vix l₃ hmōt rōcinatio auer. Vitatem vt magis ostendetur concludat mendaciter: sorte tñ qm̄ etiāz Ba. ponit tertium gradu₃ habere noue₃ ptes caliditatis aut fritatis. et quartum duodecim: cum vnū/ quēq; gradū distinguat in tres mansiones. amplius Jacob nō dicit. i6. medietates ptes caliditatis tpamētū eē. i6. gradus. sed potius. i6. medietates ptes et mansiones que sunt a tpamento ad ipm. Gradus em̄ quisq; non soluz in tres mansiones partit: imo ēt in sere ifinitas fm̄ amplius et minus varietas velut coll̄ dī sexto idividuo₃ tot fore preparationes fieras: ppter possibilitatem et materie diversitatez: vt eas p signi colligere nō possumus. Dictu₃ ēt opōnes fore ifinitas: theo: primo. Amplius auer. redarguit Jacob fo: q̄ concessu sibi quod ponit tunc latitudine tertij gradus non erit pportionalis latitudinis secūdi ad tpantia₃: et sūr secundi ad tertium: cum in tales latitudines debeant in gradu locari. vnde cuius non sit equalitas inter hos ordines non posset eē maior error in hac arte q̄ iste. amplius tertio cundez cōpugnat sermone ex gnto pharmacoz sumpto: eo q̄ Ba. itellexit id eē calidum in primo qd̄ h₃ excessu super tpamento in vna pte vltra ipsi m. Et fm̄ hoc q̄ poneatur cōparatio duplici in excessu graduū non erit necessarium que est in quarto gradu sit dupla su per medicinaz que est tpata sexdecim vicibus dupli- cis. Quod sensit Ba. cum dirit. Et mea intentio ē in primo gradu illa res que primo manifestat sensui in pmutatōe corporis: que si eēt intentio Ba. q̄ pri- mus esset duplum tpamenti permutatio que manife- statur a medicina in corpore nō eēt principiu₃ pmutatiōis: imo si eēt aliquid ante hoc eēt principium pmutans. Et hoc quod ponitur eēt principium non es- set: sed vltra pincipium iaz ex̄s: qd̄ etiam inuit. A. cum dicit: Gradus sc̄ds ē vti fiat opatio fortior ista. Extra hoc quoq; plurimis possuz in filium pcedere Alchindi vt eius positio erronea tollat ante paucis rudioribus ppter admiratōem dilecta. Ipse nāq; pmo prauum induit modu₃ docendi. Non. n. natura lia de numero quo₃ est huius gradu₃ medicinaru₃ distinctio habent et arithmeticis: et musicis demon- strari: precipue cū modus huius nālis inuenia₃ suffi- ciens valde. Demōstratōes. n. de genere in genus nō saliūt: posterior p primo. Propter qd̄ peripatheti co₃ scola cum tertio cretico₃ Pythagoraz et Pla- tonē in pluribus detestatur loco₃ nālia volētes ma- thematicis cansare ac demōstrarē. adhuc isufficiens enīt: q̄ sicut arithmetici et musici alijs pportionib; vtūt in suis oīisionib; p̄signitis et nō soluz dupla sūe dyapason: sic in has errat ei parte Jacob faciendum: et marie cum id vt oīdetur sit possibile: et rei quodāmō psonum nāli. Malin: tertio historia tū et de mūdo. Nā saltu₃ nō cōmittit: s̄ paulatim et inter scalariter de extremo transit in extremū: vt ei⁹ p̄tinuitate pterminū lateat et mediū. Qui at p̄gre- dit a tpamento in duplū: et ab inde i quadruplū et deinceps in octuplū: et sexdecuplū saltu₃ immitit sub tū pportōem nō seruans eq̄lem. Eli. Eu in cōplio

ne humana ēt nāli sunt ifinite mansiones in magis et minus: vt tactū variate: multo amplius i egritudine cū magis eleuetur: et a medio recedat q̄ complones hūane nāles. Erit igit̄ egritudine secedēs a tpamēto h₃ 5. ptes caliditatis: aut. 6. vel. 7. aut. 9. aut. 10. sūe ii. aut. 12. vel. 13. aut. 14. vel. 15. q̄ excessus a tpamēto vniiformiter cātūr cum sit motus: ceu dictu₃ de ex tremo in extremū per mediū fieri. Predicte vōdi stampante curari nō poterunt cum fm̄ Jacob positiōne eis medicine nō reperian₃ oppolite: sicut expe- tun̄ in microtegni. Inueni₃ nāq; solum fm̄ eu₃ op- positō dupli quadrupli: octupli: ac sexdecupli. Rur- sus. Medicina q̄ est in prio gradu fritatis medicinā que ē in tertio nō poterit ad sc̄dm gradum adducere sicut sentiunt vniuersi: q̄ in medicia calida tertij gra- dus sunt octo medietates ptes fritatis: et vna calidi- totis que in secūdo quatuor caliditatis h₃: et quatuor fritatis. nūc aut due medietates fritatis p̄imi gradus remittent octo caliditatis medietates tertiī gradus reducendo ad. i6. medietates. Et q̄ in in pmo gra- du erat medietas fritatis que remissa ab octaua frita- tis tertij gradus. Reducetur medicina calida in ter- tio gradu per medicinaz frigidam in primo ad sextaz caliditatis: et medietatem vnam dempta octaua pte vnius medietatis. Si at duceret ad fm̄ gradū opor- teret ad quatuor medietates caliditatis reprimere. Hec. n. secūdi posita est gradus descriptio. Et his itaq; eleuat error prauus diu pullulatus. Motiuū sūr ipsius nullum: qm̄ si eo q̄ pportio dupla sūe dy- apason ē naturalio: suavio₃ ac dulcio₃ ceteris fm̄ ip- sam distinctio graduū assignat: tunc omnis pportio numeralis et armoniaca sonoz: aut vocum per solaz ipsam fieret. ociose nanq; forent tunc alie inuente. Quāq; n. sit adeo vt refert pportionu₃ i se p̄ plata nō tamē huic cū l₃ sit nobilis eē in aere q̄ in aqua v̄l- terra cū sit formalio: non tñ in aialibus aquaticis aut terrenis: imo talis pcessus potius fm̄ gd̄ et simplici- ter deceptōem cōmittit. Distinctioz quoq; assigna- tam fo detestaf. Jacob Ipse rōe quadam algoristi- ca in sufficiente ingens eam salsa₃ fore p viam expe- rimenti: et argutionis: qm̄ si medicina calida i q̄rto cōmisceat medicine frida in eodem: et equeſ medici- na: eēt in ea tres ptes calide: et due frida. prius aut in positōe adducta ponebantur quinq; calide et tres frida: similiter in secundo gradu: fm̄ hoc igit̄ erunt quinq; ptes calide: et vna frigida. prius aut posite se sex calide: et due frida. Si aut tertia pars adducatur alia erūt. 6. ptes calide: ita q̄ medicina tota erit cali- da nihil h̄is fritatis. Antea vero septem ptes erant calide in hoc gradu: et vna frigida. adhuc aio q̄ non erit modus quo sit possibile quartum assignare gra- dum. Amp. neq; radix huius positionis stare pōt: qm̄ tpamentum non solum resultat ex calidis et frīs in quarto: vix ēt ex gradibus substantibus opposi- tis et tpamentis: vt tertio caliditatis gradus cu₃ ter- tio fritatis gra. secūdo cum secundo p̄mo cum pri- mo: et tēpantia cum temperantia. Rursus. Qd̄ erit in quarto gradu caliduz fm̄ hoc nihil frigiditatis ha- beret qd̄ ridiculū ē dicere cum ca. fm̄ siccuz et humili- dum non simili in his: sed a domino dictum. Reli- ctum enim sūit in principio calidum frigidum siccuz et humidum simplex et absolutum. Distinctionem si quidem Constantini intellectus nō caput dispositus

Sane cū gradus firmatur: ut apparuit sūm Jacob per recessum a t̄pantia. Calor aut̄ naturalis vt singit nō est ipatus, sed magis in sc̄d̄z t̄edit caliditatis gradū. Adhuc calor naturalis a forma prima ipatus mulcebris est t̄ suavis; t̄ si hic t̄ cōplexio humana in secundo gradu calidi relatione que ponderis ponantur. Aut fortassis calorem nālēs intelligit innatum: t̄ nō currentem: vel tertium ex his concretū. Id alio: Quā secundo coll̄z t̄ primo canone calor naturalis sit calidus t̄ humidus, ac membroz tanq̄z forma erit in secundo gradu equalis frigiditati sere illius gradus: aut siccitati cū frigidū t̄ siccū graduen̄ p̄ sp̄z: ppter quod sicut in alijs plurimis omittat ut ambiguus. Quartā quoq̄z gradū diuisionē quā ga. auer. scribit melius audio q̄z quis alchindi filius eāz dixerit ga. improbare: q̄z t̄n redditus est hic suspectus hāc graduum dispōnem non sp̄no cū evitet inconvenientia que Jacob consequunt̄t alios. Observetq̄z natura lis paulatinus: t̄ occultus nature p̄cessus distantiā omnē in magis t̄ minus distinctaz a t̄pamento v̄sq̄z ad extrema gradū q̄tuor p̄tinue replens ita vt finis vnius gradus statim principiū alterius attingat: ve lut etiam vniuersi connexio vt elemētoz iter se t̄ ad oībcoz: ac illoz aa iūicē. Quod q̄nto apparet phar macoz: t̄ p̄mo secunda. Medicina nāq̄z dī calida frigida siccā vel humida sive q̄d comedit t̄ bibitur: iniungitur in p̄mo gradū que calefacit corpus calefactōe nō manifeste p̄cepta: imo in ipa ingreditur s̄ monstratione rōanonis t̄ dyalectica nisi p̄ accidens vt cū reiteratū fuerit: t̄ multoties factum. Qd aut̄ in sc̄do gradu tale consistat quod fortius operatur p̄ dictio. Est nāq̄z ipius operatio manifesta comprehēsa: carsum t̄n nature ac eius non p̄mutans actus nisi accidente: vt si multoties occurrit: vel multiū extirrit Aliqd enī dupliciter ponit in gradu: aut recte rōne qualitatēs: vel lateralēs ex pte cōstitutis discrete aut continue. Illud quoq̄z quod actionē fortez efficit non t̄n vltimē: vt inde essentialiter nō documentū, p̄ueniat manifestoz q̄d non mortificet t̄ corrūpat gradū obtinet tertium. Quod aut̄ sua operatione vt caliditate adurit aut mortificat frigiditate essentialiter qualis est venenosoz p̄petas: id in quarto ponit in gradu. Qd siqdem gradus vt ideterminati referuntur in t̄pamētū velut i regulā iequalitatis directiū. Et ā ipsū cūz aliqd corpori occurres in eius nō im p̄mit sensū: neq̄z fugat aliqua manerierū fuge. Nā quod hīmōi sibi extat cōsimile a quo non accidit pati beber: gressus: simpliciuz pte prima. Unūquēq̄z etiāz gradū sequentur ga. in tres māstiones ita vt resul tent. ī. in uniuerso. vñ in tegni septem numeros nominat: t̄ io. sūm excessum a t̄pamēto: quod evenit q̄z gradus di. it excessum in magis t̄ minus. vbi aut̄ id t̄ mediū: q̄re p̄surgunt inde tria. In minimis est medium tribus: phylicoz. s. Et si vnuisquisq̄z gradū vt tactū infinitas habeat mansiones: nō t̄n nobis sit eas possibile distinguere. Gradus aut̄ in tertia p̄tū onem p̄bat ga. q̄m exiccatio synapī nō est velut eric catio cauterij q̄z quis ambo in quarto sint talia. Sic igitur apparet ex sermonibus horum: t̄ subdistictio ne in tres partes gradus cuiuslibet: q̄ totalis termi noz distantia graduali augmentatione in apli⁹ t̄ mi nus variata: vt nihil intercidat vacui sicut positioni Jacob sc̄qbatur erronec. Si ā curiose voluerō me,

lius et Jacob sūm p̄portiones numerales: aut armonicas gradus distinguere vt p̄portionabiliter distin ctio mathematica: aut armonica concurrat nālis su perius approbate siet: ponendo q̄z q̄rtus gradus se habeat ad p̄mū in p̄portione quadrupla seu quadriplicē dyapason: Et id est quod sicut p̄cessoz q̄z q̄rtus q̄druplat p̄mū. tertius aut̄ triplat sūm dyapason dya pente. Secundus vero duplat sive dyapasonizat: t̄ p̄mū ad t̄pamētū: q̄z t̄mū ad eius mansiōnē sc̄dāz i p̄portione emiola se h̄z seu dyapente. quo vno ad h̄ mā in epitrica t̄ dyatesseron. Hoc itaq̄z modo sam̄ ac naturalius gradū distinctio p̄portionib̄ samula tnr arithmeticis t̄ musicis. Propter sc̄d̄m q̄dez sciendū: vt sūm auer. apparebit dīa amplius. in. i. 43 q̄ vnuis modus necessitatis coniunctionis medicine cum medicina ē: p̄p vigorare aut infirmare medicie v̄tutem. Quod duob̄ fieri pot̄ modis: Vno vt mi sceatur alteri ūria: reliqua: ceu cū caren̄. medicina calida in sc̄do miscemus cū medicina calida in tertio medicinā frigidā in primo: t̄ redditur medicina calida in sc̄do. Altero qdem vt forti medicine cōiunga tur alia non sibi ūria in qualitate t̄ virtute: sed simili magis v̄ez: vna minus p̄cipet altera quod cū medicina calida in tertio ūiungit medicinē calide in p̄mo. tunc enim declinat illam ad sc̄d̄m gradū. Qd qdem p̄bat ga. per mixtionem aq̄ tepide cū bullente calorem illius facienti declinare ad gradū vt dicat secundū. Vult igit̄ Ba. medicinam calidā p̄mi gradus eam q̄ tertii reducere ad secundum. Decio quoq̄z practice firmatur idem ita: Necesaria eq̄dez sit aliquando duoz medicaminuz cōpositio ex gbus cōplexio contraria male cōplexioni adunat: vt quis enī morboz euret indiget medicatione in sc̄do gradu calefaciente quod si non inueniat sumat in tertio calidū: t̄ coniungatur ei quod calidū est in primo. Ex his resultabit medium calefaciens in sc̄do. Adi nūt enim q̄d i primo calidum calorē tertii: t̄ ad secū dū reuocat vt apparuit i aqua calida t̄ tepida. His aut̄ auer. consequenter aduersatur maxime per dno vnum: q̄r̄ ingt id ūdicendum fore: q̄m si viderimus hominem pati egritudinē calidam in quarto vltimo: t̄ dederimus rē calidam in sc̄do multiū ledēs ide t̄ t̄n p̄p̄ verba Ba. refrigerari deberet: puta si mel exhiberemus in potu causonē habenti nunq̄d ledetur in continentī lesionē grandi: Et similit̄ siḡs habere passionem frigidissimā in capite: t̄ vngere oleo ro. nōne multuz nocere: Et subdit: q̄ sustinent ga. sup hoc prouideant. Altero q̄m sequere: iaz q̄z medica na calida tantū remitteret t̄ remitteret calidorem: t̄ q̄z t̄mū frigida summe calidam in primo gradu sūm Ba. remittit calidam in tertio ad sūm: cū satis p̄stet q̄ frigida in p̄mo gradu reducat calidaz in tertio ad secundum gradū. primus. n. gradus sui frigiditate remittit tertii caliditatis: t̄ ad sc̄d̄m perducit. Quid aut̄ de hoc videbit̄ consequenter. Propter tertium vero sciendū q̄z Ba. p̄sentiens in go tripliciter posse sūmē eius verificari. Vno qdem aliqualiter quod auer. in eius dicit sauroē v̄t cūq̄z: ceu q̄ medicina calida in p̄mo non reducit calidū directe i tertio ad gradū caliditatis secundi: sed aliquid remittit ex iphius caliditate ingens: Si erit sic ut dicit Ba. hac ūtget via q̄m medicina quā dicim⁹ calidore: ē que maiore operationē b̄z caloris ad frigiditatem q̄z minus calidp

Erit ergo si rigiditas in ambarbus per trium: hoc est quod in calidiori erit fritas minoris copationis: et in frigidiori maioris copationis: puta quod compatio caloris ad fricatem in piperis dragma. i.e. maior quam dragma. i.spice. Et si in una dragma piperis sint quinq; partes caliditatis et una fritatis: mirtis duabus dragmis sicut erit compatio caliditatis ad fricatem minor in hoc mixto quam certe in pipere solo: quod cum duabus partibus caliditatis in spica est multa fritas: ut unusquisque erat in pipere cum quinq; partibus caliditatis. sic ita quod exponit *Ba*. qd non sicut recte ad secundum gradus ex tertio reductio: sed potius quedam remissio tertij sub sua permanentis adhuc latitudine. Est autem et aliud modus exponendi per accidentes: ut quod id sicut magis ratione quam titatis unproportionalis in qua imensa consequenter qualitas continetur. Aut multotiens reiteratus fuerit: sicut una piperis dragma valde plures extensio ne sepius est applicata calcificat quam scropulus. Non autem ratione qualitatum proportionalium extensio ne: ut cum multa tepida paucem seruenti associaretur. Hic tamen dicendi modus magis ratione extraneus eis proportionali principali qualitate atque regatur et virtutum. Et propter hoc secundum *Ba*. et alios modus tertius alius erit precipuus ex dietis iam manifestus: quare cum unusquisque gradus sit in tres mansiones distributus: tertia mansio secunda gradus attinget immediate primam tertij mansiones positionem. n. est oīquaquam mansiones secundum amplius et minus distinctas sibi fore contiguas: quod saluare non valuit Jacob Alchindi. Cum igitur aliquod quantitatem remittatur modicu a prima mansione tertij gradus et maxime cum fuerit in eius principiando initio ad extremitatem mansionis tertie reducetur gradus secundi. Qui si amplius remittat magis in secundum faciet quod est in tertio pervenire gradum. Sed tunc dubitatur quod cum tres sint mansiones vniuersaque gradus non ratione sermo *Ba*. verisicari nisi de una: quod est calidus in primo non remittet quod in tertio calidus et frigidus et multominus ad primam secundi mansionem. Dicendum quod fortassis *Ba*. sermo magis sicut expositius exemplaris quam canonis assignativus. Quius signum est quoniam decimo theorece ubi suscipere dicitur quatuor gradus. Ad hoc quispiam responde. Aut melius quod si alijs sermonum verisicetur in paucis: aut raro in his quod eum notare ne putetur secundum id virtutem minime continentem sicut quarta aphorismus crism in septima. Nubes rubea denotat appetitus in quinta: quod cum hoc magis secundum *Ba*. insit alibi nisi de ru. exprimeret non crederet quis tantam fore ipsius significationi virtutem: ita enim diminutivi sermones innueniuntur plerique ut philosophi exercitetur anima. quod modus oppositionis inter se extremitorum virtutem ostendit. Itaque medicina in primo calida: et minime in mansione illius prima pars fritatis participante medicinam calidam in prima mansione tertii gradus calidam ad tertiam reduceat secundum mansionem: et fortassis ad extremitatem secundae et ad secundum totum per accidens quantitatis tam ratione: Ad primam denique auer. in *Ba*. adductor dicendum quod mel non conservet et rigiditatem calide in tertio secundum de se illius remittat seruores cum medicinatio experat oppositione gradualem nisi quod occurrat accidentaliter prohibitiuum. Adhuc quod mel dulce velociter inflamabile supat adiunctum caliditati: et ideo in se exhibentur frigescere etiam fuerint dulcedini coniuncta: Dulce namque est in

flammatum in colera conuersum opiflatum. unde igitur statim in mellis appropinquatione aliqua fiat caliditas tertii gradus repulsionis cum ipsum sit in secundo calidum et siccum: tamen post mora secundum dominum transitus caliditas induceretur intensior. Sicut cuenit in appropinquatione lignorum semiuiridiis igni vehementi. Ad hanc dictam iam ex apparatu. Ne non esse inconveniens propter diversas gradus secundi mansiones medicinas calidas in primo calidam in tertio ad secundum perducere: et medicina frigida in primo ad secundam mansionem secundi gradus et inde frigida vero in primo ad secundam et ad primam. Propter quartum ad primum quid dictum iam est. Ad aliud dictum quod igitur multiplicetur quantitas: et consequenter qualitas caliditatis multiplicatur est: non minus quantitas fritatis: ut cum multa ligna debili ad iunguntur igni: obtundunt enim ipsum et reprimunt. Agentem namque cum principaliter requirat patientis sibi dispositum: ex hoc enim puerit ectio carens eo non poterit operari: et precipue cum illud cum multis coniunctum quantitas fuerit debiliter actum. Illud etiam quod adiunctum facit magis tale est simile in specie et natura: non autem in genere. Ad aliud dictum id habere veritatem in contrariis directe oppositis eque vigorosis diu sibi resistentibus in pugna seu in sortibus: et diu in adiuvicem evenit duellantibus: cum enim tunc versus alterum superat senior redditur super eum quam si parvus resistens morus superasset. Talia vero tria non sunt calidus in primo: et calidum in tertio. Ad aliud dictum si volo esse cum auer. dicam calidum habere sensibilem caliditatem ut medico testatur auctoritate. aut caliditas primi gradus igitur non sit sensibilis per comparisonem ad caliditatem secundi sentitur tamen compatione temperamenti: et maxime ultima mansio gradus primi. vel et dictum quod gradus primi igitur non sit sensibilis eius operatione actu: potentia tamen est ita quod elatiore puncta qualitatibus ut tertii gradus mor sentitur. Non enim euicit ratione non sit modus sensibilis aliquo. ad aliud dictum quod non arguitur: sed Jacob magis denotatur ignorantia curiosa. Quantum est rationes aduersae concludant intelligenti notum sit manifeste.

Dicitur non sit modus quo medicina valeat deduci ex potentia in actum: et precipue frigida monstratur: quoniam id erit vel ex parte medicine in actum deducende vel calidi inacti: non quod ex parte medicine: ut medicina cum ipsa sit talis potentia seu virtute in regni: et. ii. curative. Doceatur enim eligi secundum virtutem tale: et non secundum apparentiam vel presentem ad actum. unde quinto colligatur. Terre nascentia etiam calida ponuntur in potentia talia. quod autem huiusmodi in actum progressum habere non potest cum actu creaturae oisariam. Neque ex parte subiecte ipsius marie accidentibus concreta cum eius ita sit a materia operatio: id autem naturam retinet cibi et non medicine. Neque etiam ex parte calidi in corpore existentes cum calidum inserviare non habeant secundum deducendo ad actum: et deductio in actum fiat per aliquid tale existens actu. amplius si medicina frigida deducitur ad actum aut illud quod est adducit erit calidum actu aut frigidum cum tale solam sit opatum. Non calidum quod calor natus non habet aliquam viam generandi fritatem: colligatur quinto. Neque frigidum actu cum vita et actus non stent cum eo: vero per calidum ut inquit adhuc non erit per

divisionē ad minima sicut sensit ga. q̄r quod minimum est non ager eo q̄r forma nālis debitam quantitatē regrit in materia. De veneno enī t igne pōt sumi in tam modica quantitate qd̄ non sentiet nedū q̄ ledat tertius cōplexionum t pharmacoꝝ. Propri qd̄ nō ē modū assignare quo possit medicamē: t marie frigi- dum in actū deuenire. Contrariū quoqz huius sen- sis nobis ostendit cū videamus frigidū potētia cor- pori applicatū in actū frigiditatis peruenire similē t alia. Eti: Quod agit p̄us non agēs ductū ē de potē- tia in actū. sed hīmōi sunt corpori occurrētia qcunqz quare modū oportet quo hoc fiat aliquem statuere.

Propri p̄imū qui em sciendū q̄r quid sit medi- cina: t quorū dicāt modis: d̄ria oñsum c̄st tertia. i36. t i37. Est aut̄ ea res qualitate corpus alternans sua si- ne iphius in ipz ñuerſioꝝ. Differt nāqz a cibo qm̄ sui operaſ materia: t ingressum bz̄ in corpus scrubans: t augmentans illud nutrimēto diuerſificato. Tenent enī locū expediti: t ap̄lioris in pluribus. Medicina quoqz frigida dicitur illa que i sumo: aut a predomi- nio quandā obtinet qualitatū: vt aqua t aer aut com- mīta frigidoꝝ vt p̄ solatū t papaucr. Nonūquodqz nāqz corporoꝝ dupl̄ est tale aut simplici: t in sumo d̄ria i 6. Potentia qdem est res imperfecta nata suscipere cū qua nascitur dispositionē velut homo rōnalis cū na- scitur: t canis venatilis. Act̄ quoqz ex opposito res erit perfecta iam obtinens cū qua nascitur dispoñem. Est at potentia duplex: Una qdem per se: Alterave ro per accidens vt aque frigide curantis thetanū ex repletione: aphorismoꝝ. 5. Prima qdē duplex: altera nēpe principalissima: in qbus nā ipsa in pfectuz tendit nullo eandē exteriōz impediēt que actus v̄ p̄im̄ seu potentia secunda existēt forma. Reliqua vero cū materia adheret ei quod sit ide. Quod mul- tipliciter evenit bz̄ propinquius: aut remotius vt cū ex sanguine sit caro: aut cibus bis coctus: oīno facile commiscibilis velut panis: t vniuersalius adhuc ele- mēta: cōplexionū tertio. Sc̄do No de aia potētia ēt adhuc dupler existit. Una qdē p̄ia t remota qlis ē cū q̄ de non esse p̄gredit ad esse cēu inincraiuꝝ: t ter- re nascentiū esse ex potentia suscitur elementorum uialium No ex istoꝝ esse consurgit potētia. Alēa No potentia seu virtus est secunda q̄ forma rei existit qua esle bz̄ t actionem. Quā qdem ga. vocat virtutē rei seu p̄seitatem: aut verā exentiā: vt tactum. i6. d̄ria. Hu us quoqz potentia triplex existit. Quedā nāqz ē remota: nō tñ p̄ma dicta potentia q̄ est virtus conſiderata p̄ operationē quā nra corpora in eius efficiunt substantiā. Quod cū portior illius a calorē nostro pa- getur innato p̄ueniet tunc qd̄ erat in potentia i actū qualis est potentia medicinarū primi gradus t secū di n. arime. Potentia siquidem propinqua in inten- tione habitus existit qualis est napelli t veneni vipe- rarū potestas in nostra corpora p̄imendo. Est t alia media harū: cuius quedā magis se tenet cum poten- tia dicta remota velut que cū itentōe bonitatis extat aptitudis: sicut sulphur medicamē medec ex sulphu- re t aspalto hūido. Altera vero ē affinior potentie p̄ pinq̄ maiorem hīmō p̄dictam aptitudinē i actuz cum medicinarū potentia venenosarꝝ: vt opij t euforbij. Nec atq̄ siqdem potentia tota sc̄da inclinationē bz̄ in actuz ppter eius pax ab ipso distare valde maiorem q̄ potētis p̄ma appellata remota. Ipsa nāqz ppter

eius distare non multā nisi alteratiōis iteruētibꝝ transmutationibꝝ medijs in actum deducit. Idotē- tia ēt sc̄da actus sc̄do de aia denotatus est p̄mus. for- ma exīs media ex qbus rei consurgit substantia: a q̄ qdem qualitatibꝝ medijs actus cōsurgit secundus qui operatio appellat. Propri p̄m̄ vero sc̄dēbz̄ Ba. poluisse tertius cōplexionū. t simplicius magis medicinā in actū deduci calidā t frigidā ēt per dini- sionem iphius i minimas partiuꝝ. Acquirūt enim mo- tū ab extrinsecō ut a nostri corporis calore. Quod co- natur oñdere eo q̄ in diuisa t minuta calidum impi- mitur melius: t eis dominatur in amplius vt appet- i ligni. fccis minutatis. In viridibꝝ quoqz hūidita te plenis t integris calor ut ignis iualescere nō pōt cū vias t poros non sibi iuueniat patulos qbus subin- grediatur. Hec aut̄ positio t si sup̄siceremus verita- tem videatur p̄tinere: non iñ cām quicqz simplici et ponit: sed causam seu occasionē magis dicit. Quia si medicina non frigidaret frigida nisi divisionē eius in minimas ptium: tunc cū illam luscepisset divisionē iaz foret actu frigida: quod non est cuꝝ appareat ex hoc existens quid potentis in actum deductiuꝝ. Et ideo Auer. Non est dicere q̄ sit iam actu frigida diuisiōne ipsa in p̄tes minimas deducta. Amplius diuisiōne respicit quantitatē. sublata nāqz quātitate substā- tia indivisibilis p̄manet: physicoꝝ p̄uo. Quātitatiā nec actus nec passio attribuit. mathematica enī neḡ motū aut locū habeni: nec tpe mēsurantur: nec finis t bonū i eis reperiunt. vñ p̄incipium saltē mot⁹ sed esse: t per p̄is non agunt: nec patiunt̄ nisi metapho- rice fortasse tertio metaphysice: t de gnātione t cor- ruptione p̄mo. ppter quod ex diuisione respiciente q̄titatem sibi deductio potentie in actū cū nō sit q̄s huic modus actionis assignari nō poterit. Monstra- ui nāqz ex d̄ri s. 60. omnem actionē qualitatibꝝ p̄- fici cum eis: tunc in p̄sietate p̄sistat que p̄pri q̄litati- bus inest. Rursus: Si medicinā deduceret de potē- tia in actū: nūc aut̄ q̄ minima sunt opati. nē hīe non p̄nt cum forma determinatam quātitatē regrat t ma- teriā. Est enī minima carnū f̄m Ar. assignare vt in- ductum dc veneno t igne. Sicut enim corp⁹ mino- rat: itaqz virtus remittit: sc̄da primo. Propri qd̄ concludit ex diuisione medicine in partes minutias non posse potentia eiusdem in actum p̄surgere. Et iō Auer. t ga. dicunt sicut fugitiū. Attēdendū nō q̄ q̄di diuisiō in p̄tes minores medicine non sit cā deuentus potentie in actū: est nō cū causa quodāmō velut ignis nutritionis: t alimēti: sc̄do de aia. Res nāqz conuertibiles t de potentia in actum deuici- biles cum in partēs conuertunt̄ p̄ias facilis in actuz deducunt̄ vt testatur per ga. ēt in lignis fccis t mi- nutatis t humidis viridibus t integris apparere. vt enī congregatio t segregatio non ē gnātio t corruptio- sicut posuere antiqu: p̄scrunt̄ nō ad generationē t cor- ruptionem. Nam congregata t separata leviter exi- stunt corruptibilia: p̄mo de generatōe: t in p̄posito Sed contra. A. secunda p̄mo videtur moduz ga. tenere inquiens: Medicina subtilitatiā est cuius p̄- petas ertat vt cū a virtute patiunt̄ nāli que in nobis dividatur in corporibꝝ nostris in p̄tes minimas. Di- cendū q. a. non dixit id vt daret modū vniuersaliter deducēdi potētia medicine in actū: sed medicinā de- scribet subtilitatiā p̄ id qd̄ erat ei notiꝝ aliaꝝ relatio-

ne que h̄mōs nō b̄nt subaz̄. auer. Xo. 5. coll. ponit q̄ medicinā frīa ex potētia puerat̄ i actū p cal dīta tē i ea nō ex̄tēz nō tūc q̄z q̄z calo: īatus t̄ filiis v̄cū q̄z caliditat̄ illi⁹ suscitat de potētia i actū ins̄fridando chilū t̄ p v̄n̄s corpus. ait nāq̄z medicinā frīdā nō iſri dare n̄fī q̄z i locis digōis ad diuinnrū cōvertit̄ apli us calorē q̄z calor sit corpie ira q̄ chilus gnāns ex ea ē a calore corporis diuinul⁹ t̄ iō dī q̄ veracit̄ ifridat eo mō quo dicit bo ce. t. m. stellas nō agē fritatē: s̄z ca lores filies v̄nicuq̄z eloꝝ detestās. a. ponēti aliq̄s in friare d̄ quo p̄ḡlitū pbl. 15. Hoc ēt̄ conat̄ pbare iq̄ ens calorē nālē nō b̄re aliquā viā gnāndi fritatē: ppter qd̄ visuž ē ei q̄ ois medicina frīa ppter caliditatē in ipsa ex̄tēz pportionaiā v̄cūq̄z calorī corporis in actū pueniat fritatis. Hec āt positiō cū ip̄si⁹ motuō calūniā patif nō p̄uā: sic. n. eius modus cōuenirz fo lā medicine ad ventrē puenicti cū ibidē gnēt̄ chilus nō āt aliter applicate. Adhuc si puertereſ medicina nō q̄litate ageret s̄z mā. Et̄i. Laliter nāq̄z dicem⁹ ali quā tūc vere frīam n̄fī corporis relatōe aialis: cū tñ il lo dēp̄io qdā in se t̄ ad elā fint frīa ſm opatōes diuer ſas p̄mo ſa. Amp. si ē dare calidū ē t̄ frī. nā si v̄nuꝝ rīox̄ ē in nā t̄ reliquū bo ce. t. m. Sz calidū inuenit̄ veraciterq̄z calefaciēs ergo t̄ ſm vere iſrians. Kur ſus cū opatio facit ſcire formā qd̄ ſensiblē edet aut d̄ ſtruēt opatōes ſui frīate veraciter ē ſm. Hmōi ūt̄ multa ūt̄ medicinaz̄ q̄re t̄ frīa erūt cū ēt̄ ſicut aliqd̄ ēita p̄cipiaſ t̄ ſignificet̄. ſm. n. dī ab iſriare ſicut calidū a caleſaccere. Itidē: si ppter caliditatē iuēta est medicina frīa t̄ d̄ducat̄ d̄ potentia in actū: tūc medicina minus frīa citius puenit ad actū fritatis cum mi norē h̄eat̄ ūt̄rētē ad calidū q̄z medicina frīor. Lui⁹ ſuim cōſpicim⁹ in ſempiuia v̄t̄nicula: i v̄uacanis t̄ filibus ex vna pte: ex alia bo in ſolatro pernicioſo iuſq̄amo mādragora lacte papaveris egyptiaci t̄ talib⁹ h̄ntib⁹ intensiorē fritatē: que tñ veloci⁹ iſriant actū antedictis. adhuc si calor corporis non d̄ducit me dicinā frīam et̄ potentia in actū: n̄fī ppter caliditatē in ipsa reptaz̄ q̄rendū ē t̄: n̄c qd̄ ſm in ipsa ſupās de ducat ad actū aut erit dare qd̄ nō d̄ducat̄ in actū cuz̄ iōz̄ careat calido aut q̄: i medicina oio frīa adhuc iſit calidū ppter qd̄ puenit in actū. t̄ ſic nō erit frīa: imo poti⁹ ſit ca. iductiū ip̄si⁹ ſorūffis nō valet. calor nā q̄z corporis t̄ ſi nō h̄eat̄ p ſe potentia aliquā ad iſridan dū et̄ tñ p accūs iexiſlit velut aq̄ ſride in caleſaccere p accidēs t̄ morbos ēt̄ curare ſrios vi thetanuz̄ t̄ talia tertio d̄ ſpl̄onibus t. c. aphoris. Refrigerat nāq̄z calidū aut māz̄ ppter ſumēdo vel poros apiendo cor poris qbus exalat ſoras optis. qdā bo ſomniāt calz̄ medicinā frīam in actū d̄ducere phibēs remouēdo. Tūc ſigdem medicina frīa ſoret alia a pſtrētē ipſaz̄ ſrō. Propriet̄ tertii qdē ſciendaz̄ q̄: q̄ ſundatus ſup ſnīaz̄ aris. actiuvoz̄ t̄ paſſiuvoz̄ poterit aliquem co gnoscere modū quo ſm̄ potentia in aciū cōmodius d̄ducat̄: q̄ āt deducatur ſenſus idicat cū rōe eo q̄ ois actio ſit ab ente actu. Appent̄ āt qdā h̄ntia nūc opati onē illa carētia ſpus: q̄re ex potētia puenert̄ in actū In eodē. n. numero potētia actuum ſp pcedit. 3 meta pby. Hō āt deducēdi formā de potentia in actuz̄ est idētitas t̄ ſilitudo gnālio vel māe. Alteritas āt t̄ diſ similitudo ſpālis: ſaciēs nāq̄z t̄ partēs t̄ oio ſrīa ge nere gd̄em ſunt eadē t̄ ſilia; ſpē āt altera t̄ diſsimilia Actua. n. t̄ paſſiua adiunice ſunt ſrīa t̄ media; p̄i

modo de ge. **Cuz.** n. calidum corporis agat in fr̄m poten-
tiale qz eius potentia vt on̄sum ē non multū distat
ab actu cū sit forma qz suscitatur et suo fr̄io et in actu
ducit. Actus. n. et passiis fr̄uis fortibus et dispo-
fitis applicatis adiutē ipse fm̄ aris, et ga. impossibile ē
nō agere. Modū at hunc idicat nobis qd̄ videmus
accidere in alijs tā calidis poiētia ducitis in actu p
suū fr̄ius qz ēt fr̄is. In calce nāqz inextincta calidum
post multū ips remanet virtute qd̄ adueniēte fr̄o actus
li suo fr̄io in actu puenit caliditatis. Obsidit at cāl̄z
calcis et vigorat ab aq̄ fr̄itate infridate et poros claus-
dete; ppter qd̄ calidū in seipm̄ fr̄ctū vigorat et excite-
rat tādē sup̄gans fr̄itatē aq̄ actuale. Sic ēt ex transitu
aq̄ fr̄ide sup̄g mineras sulphureas potētia ppingori d-
ductiva in actu caliditatis excitato in huius mineris
calido ab aq̄ ipsa redditur calida d̄ ppricratib̄ elox.
Hoc ēt mō pfectio ex sulphure et aspalto quā qdam
pstruit curiosi exposita pluuie inflāmaſ que qs pos-
set domū inimici cēburere; qd̄ et cibus nouus mem-
bris idicat occurrente cibici. Et acerum ēt pti df̄is.
i-0. Silr et potentia fr̄ia in actu deueniūt ex calido
velut mōstratur et marmore exposito soli pānis iuo-
luto; qd̄ ēt appet in glacie grandine et pblate vitreo
calore p̄cito clysterijs: qbus nō solum tritaa. ieri-
flit actualis: vex ēt potentialis: cū. n. liquefunt
uehemēti⁹ infriant Si igiē in corpe n̄o medicia fr̄ia
duceat ad actu isridādi excitato calido fr̄o fibi fr̄io.
fīqz fr̄iora cū magis oppugnant calido corp⁹ qz mi-
nus fr̄ia citi⁹ suppeditādo calidū n̄ ota ab eodē in ac-
tu deueniūt fr̄itatē: vt on̄dit nā narcotici cū vino ex-
hibito calido aut aliquo modico calido vitcasloco ad-
dito. Concitatis enim et non refrenatis citius in ac-
tu infrigidationis deducit et fortius. Infrigidat
enim etiam si exhibetur calescē valde. vñ pplexio-
nū. 3. Sicut aq̄ calida. nicea flāme cr̄it. gn̄i etiā ita
et opū isriat et piculū iducit mortis; et si marie cales-
ceris. Cōtingit at circa pdcā duplē dubitare. primo
qd̄ qz cum medicina calida cōicet cū calore corporis:
non solū in gn̄ē seu mā: vex ēt in spē si poterit. Ois
enī appentia sūt indris spē: topicoꝝ. 4. ita et qliū relā-
q̄ nō poterit igitur in actu duci. Eteū opponat rōi
q̄ positiū ē p̄traria in actu deuenire: deinde nāqz opoz-
tere et alteritatē et dissimilitudinē fore in spē. vnde
et iudē qm̄. 9. metaphy. ac d̄ aliiū ge. fo. g. semp ex-
prāte ente sit actu ens ab actu ente vt hō ab hoie mu-
sic⁹ amusico. Et hinc ē qd̄ q̄ oē qd̄ deducit de po-
tentia i actu p̄ aliquid tele educit actu: qd̄ in d̄ductōne
medicine d̄ potētia in actu mime rep̄it vt tactū. Ad
primū qdem d̄dm q̄ c̄s. potentiale medicine et ca-
lidū corporis l̄z vide at cōuenire: nō in cōueniunt nisi
remore et in gn̄ē. In spē at et nā differūt marie velut
ē calidū p̄mi gradus et secūdi et tertiū et qrtū. Med-
dia. n. p̄trarietate bñt ad extrema: et nō in extrema
ad se ipsa. pmo fo. Eti. Unū calidox est potētia: re-
liquū vero actu ac aliō cōpositum vt mediox elox et
corpis. et l̄z oia sint appentia alba i quātū talia idistā-
tio: differūt at inquā um alia: sic et i religs. ad aliud
d̄dm q̄ aliquid d̄duci d̄ potētia in actu: nil aliud ē qz
gn̄ari qd̄dā. Est. n. gn̄atio deductio de nō eē ad esse
In gn̄atōc nāqz triplex attēdē similitudo for̄ma spēs
qua similitudine pfecta gn̄ant: vt hō boiem et equ⁹
equū. Et h̄mōi gn̄atōnem oī ab actu ente fieri et ha-
bente similitudinem vniuersam cū gn̄sto: imo inter

dum et similitudo repertur in individuis ut appetit in a simulatis parentibus est sive cicatrices et stigmata: de generatione animalium primo, et aliâ virtutis equinocâ magis quod sol nos generat est quod sunt vegetabilium et animalium ex purefactione soli. Sic et virtus generat ebrietatem et motus caliditatem effectu tam virtute et non forma non. n. formaliter permanet talia: et in homini generatione h[ab]et regatur actualis existentia exteri motu non in regris identitas formalis sufficit. n. virtualis sola. Estque tertia similitudo inter ista duo media quae est cum due species propinquum animalium in quantitate et tempore gestationis aduenientes ad invicem coniunguntur in tertia generatione ut in molli et leopardum: sed de genere animalium. In his namque non attinet cur similitudo formalis immo: aut virtutis h[ab]et virtus quamque virtus et agens per hoc quod existat actu oportet similitudinem inducere et virtuali et spirituali contracta. Quod itaque similitudo medicine ad corporis sit virtualis solus et non forma lis. Sic. n. sicut ipsamet ipsa nostra corporis sanguis ut arguitur primo prima: sufficit quod sit agentis deductio cum de potentia in actu: tale actu ex his cum similitudine quodam virtuali non est formalis. Et de hoc dicitur visus. iiii. Propter quod appetit quantoque quod datum ad inducere: quoniam cum qua medicina frida deducitur de potentia in actu est potentia propinquia ad actu cum sit ipsius forma et non potentia ad esse remota et calidus corporis actu tale ex his virtute sola Apparuit est quem calor corporis modus h[ab]et frigidandi. Ad primos tamen datum amplius quod medicina deducitur de potentia in actu: et ex parte quod medicina vultus principi passivi actione calidi tanquam actuum: ita ut medicina calida directe in actu deducatur. Si frigida vero quod a latere per modum contrarietas cuiusdam. Contraria. n. nata sunt ad invicem agere et pati. Ad aliud est apparet quoniam per accidens calidus potentia h[ab]et frigidandi. Ad aliud similitudo quod datum iam visum.

Differentia. i. 41.

Vobis medicina attractiva vadat ad humores attrahendos et non in recte permaneat ostenditur per ar. pbl. prima problemate. i. dicentes: Non medicie ventre ingredientur et diffunduntur sanguinem quos pores non trahuntur i venas Adhuc damascenus in aphorismis: Quod ad purgandum in similitudine cibi medicinam converti per ingenium ut non ea a parte recipiat et retenta per venas reportet. Amplius septimo breve. Quando membra permanenter sanguinem suum nalem attrahunt quod eis est simile et proprium. s. cibum. Cum autem ipsius accidit disproporz gressu a non attrahunt quod eis contrarius per desiderium quodcedi a lesionem. Hoc autem sunt attractive medicinae cum sint de genere venenorum: secundo re. a. Rursus praeterea et canone secundis: agaricus facit punctionem medicamenta solvantur in corporis extrema. Dicunt est quod hermodactili debilis solutionis entes attrahunt a remotionis ut a iuncturis et in eis stipticitate reliquum unde seruntur. Hac vero stipticitate non induceret nisi contumaciam sanguis pueniret ad ipsas. Adhuc autem sanguis trahit ad humorum aut virtutem tam cum non plura sit prima assignare. Sed sanguis tunc ipsamet medicina ibit ad humorum: sic quod propositum prouincitur. si vero virtus sanguinis ut absque sanguine tunc accidens erit sine subiecto: et de subiecto migrabit in subiectum virtus vero est accidens in genere locatum qualitatibus quod est in physico et generationis primos est diuinus intellectui. Malum: Exhibitio cibi aut potus ut aque marie frida possit medicinam facit illorum operari quod non videtur aliter nisi quod medicinam in humoribus ipellit et membrorum. Rursus oportet actione perficitur contactus primo de genere

tionis et corruptione. Contactus autem oportet sanguis corporum. itaque non edicina cum eius sanguis transiet ad humorum. Huius quoque primum sapiunt excellentes medicorum Joannes Serapio Malab. avi. et Albus. Sermones non. ipsorum apertius sonat medicinam cum attrahit humor. recte inhabitare. Amplius si sanguis pergeret medicinam ad humorum debilitatem et in via dissoluere est ita ut similitudo corrumpeat quam ad humorum. h[ab]et attrahendum quod ponitur a genito. attrahere: quod permanet in ventre saluata transmissa ad humorum. attrahendum virtute. Si enim ut aiunt quod genus dissolueretur in sumis nonum inde fieret generationem corrupto prout enim spiritus generatur ex humoribus subtletatis alius ex his ab illis: propter quod virtus tenebit sola medicinam ad humoribus. Proprius primus antea existens exponeatur: et demum ad quem locum attrahat medicina ostendatur. Proprius h[ab]et primus sciendus medicinam attractivam sanguis qualitate eius essentiale quod virtute sibi idem sit specie et humoribus attrahit quod ei per prius evellere. Quid autem sit attractio et quoque et quod sit qualitate sola causa ar- cum auer. scissis videtur aut per animalia ostenditur. Sunt autem attractivae dissolutive calide et sicce: quedam vero a qualitate et beati sui pondere ut in mobilans et cithonia: vel leniens do ut cassia fistula et viole cum alijs: aut lubrificando ut pilosum mucillago et prunorum sicut sentiuntur. a. et Albus. Secundum vero practice essentia medicinam soluere sentitur suo acumine ut enos: binus quod virtute volunt predicti soluere occulta. Est autem dicitur iter medicinam attractivas et alii. s. seu. 4. solutivas quod attractiva per se attrahit: per accidens vero soluit eo quod humoribus ducit ad ventrem aut intestinum quod demum nam redditio odiosi eos per vomitum aut secessum educit. Unde primo quodta: Quod h[ab]et humor. fuerint ad stomachum vel intestinum attractivum non mouetur ad h[ab]et eos non pellat ex parte. Alio autem medicie et proprieates predictae per se videntur magis soluere aut sui poterem descendere coprimendo. Et si in mobilans quando ponit opere teat virtutes attractivam cum euacuat coleram aut melancolicam quoniam distante obviatione aut lenitudo non videtur et mero expulsione ductus: vel lubrificando membra et apta fluxu reddendo. hoc. n. invicem dicitur tertio canone sen. prima iter lenitudo et lubrificatio cum dicitur in membra colericam sanguinem euaporandum cum eo quod lenitudo non videtur et lubrificat membra. Additum autem fuit ex humoribus ergo. s. pharmacorum: Medicinam quedam attrahit humorum unde de sui proprietate determinatus ut sanguinea colera alie vero duos h[ab]ent sanguinis principaliter ut aloes anthonomafice colera: sanguis autem phlegma et polipo diu melancolia; ac phlegma grossum: quedam vero per sanguinem oes quod illius attractive non habet h[ab]et medicina. Haec. n. fecit illum suspensi preside iudicante qui eam s. iebat. i. 44. Sanguis tamen mundificatur eis cum agaricus sanguis Ba. unde et Albus. Democritus dixit ipsum sanguinem medicinam familiem. i. comedere et familiarem cunctis. Euacuat. n. membra oculum et ab oibus membris educens singulis perstat innumentum non modum. Laius itaque dualitatis aut pluralitatis attractive non videtur aliter nisi quod medicinam in humoribus ipellit et membrorum. Medicinae significativa quod calor

ipsius q̄z iūcunq; vigorosē nō ē actualis p̄prīns tē
fortis magnes p̄pria virtute ad se attrahit: s; ac gr̄t et
i actū deducit cū sit potētōalis solū p̄ calorē quo affi-
cīt nāc. Alioq; in ip̄z nūq; oparet p̄rio q̄rta vt i cor-
porib; app̄z mortoz: quē gdē calorē oīz cē determinia-
tū ei p̄portōatu; medicie quātitate dōmis et q̄litate
Mā si quātitas multiplicet medicie aliwz̄r purgabit
bu. collz. 5. et similiter q̄litate sp̄eb; alephāgine vi-
gorata. Sic itaq; attractio nō p̄n̄it nisi p̄ via; cē ga-
tionis cūusdā p̄portōis. In medicina nāq; virtū at-
tractōis ē sicut ligata t̄ in potentia q̄dā magis q̄ oīz p̄
calorē demū corpis vt attrahat ad actū dducē. Nō
āt talis v̄sq;qq; ē p̄portio magnetis ad ferruz. Vt
enī attractōis magnetis plus ē potēs t̄ libera i ferz
attrahēdū. Ex pie quoq; hūoꝝ: qm̄ nō ē longinquū
gn̄ oēs bu. hēant p̄pingratē i uno gn̄e cu; gn̄ent ab
eadē virtute fere specifica eodēq; colore cōi t̄ orgāo:
dr̄ntes iñ sunt nō pax rōe medij ex q̄ gn̄anf circa quā
ogūr p̄dcā: dr̄ia. 29. ppter ea cū sunt vehemēter a-
i-
nes si multiplicet quātitas cu; virtute medicine: vni
ēt attribute determ nate hūori alios educet sūr t̄ p̄-
cipue habilitatos cen colera t̄ affines illi q̄ euāf hu-
mori p̄prietate. q̄re medicina colcre attractua eā p̄
mitus attrahit: deinde phlegma: deinceps m̄liaz: t̄
vltio sanguinē: quē gdē nā iāq; natum sibi dilectissi-
mū ultio p̄fluat t̄ recēdit. Coacta tñ medicatōis agi-
tatione ac seruore vehemēti aliquā eius exhibet prem-
vt ea medicine et̄ corp̄ depellat s̄bam velut p̄bus i
probū ab se abducit sibi qd̄ sui relinqndo. q̄āt deter-
minate attrahit phlegma: postea colerā: deide m̄liam
ac sanguinē postremo. Attrahēs vñ m̄liaz detum
attrahit supfluēs colerā: deinceps phlegma: t̄ tādē
sanguinē: dr̄ia. i.44. Hēter āt h̄ sumif p̄ stomacho
coiter spud nos dcō q̄ ē locus ocaus in quo cibire
ponūt t̄ pot̄ primitus digerēdi: qm̄ Ha. p̄ isopha-
go accipit siue meri. qd̄ āt sit t̄ quotēs dicaf oñsz̄ ē
dr̄ia sufficiēter. 53. Prop̄f sm̄ hm̄oi sciendū q̄ me-
dicina attractiavel educit p̄ vomitu icitata nā vel p̄
secessu; siqdē p̄ vomitu morās in vētre attrahit ex
hūorib; ad ip̄z quē sibi ē. p̄p̄iu attrahē: q̄ gdē cu; ad
vētrē puenerit medicināq; attigerit illi⁹ cessat attra-
ctio: cū attrahēs fil̄ extet cū attracto. Et tūc nā hūoꝝ
horribilitate ac ēt medicie acumine irritata illi⁹ sibi
redditis odiosis isurgit vt ipsos expellat in q̄ eē vo-
mitū facēdo. Si āt p̄ secessu; educat medicina p̄ma-
nēs h̄ in vētre t̄ dcmū ad itestina dcl̄. ēdēs hūores p̄
se attrahit ad ipsa: nō āt ad vēti ē. Per accīs iñ vt
vētris i dispōne iferioris aut ei⁹ forūquidie vel vētris
superioris debilitate seu alicuius sideris superioris dñis
velut cū q̄s medicinā ēt subductiū lūp̄scrit luna et̄n
te i signo ruminatis aialis ac eo ascendentē dño fil̄
ascēdētis exītis i medio celi vel planete illic enti cō
iūcto. Medicina hm̄oi vomitu evābi ut dicūt centi-
logo medici. Prop̄f sm̄ gdē sciēdū quosdā volu-
isse ēt subductiū hūores ad stomachū attrahē quos
egdez plurib; Joānes Fapio i plurib; redarguit t̄ se-
cūdo p̄actice. Primo gdē q̄z hūores a medicina ad
ventrē attracti remanerēt abo in loco uno vt in ven-
tre ficiūt magnes si sepaſt a ferro attracto ad se t̄ sibi
coniuncto: t̄ vt sic secessus non intercidet neq; ēi vo-
mitus. Adhuc nā semp agit qd̄ melius citi⁹ t̄ leni⁹.
Eam. n. videmus in oībus ex possibilibus faciēt em
optimū de iūnētūtē t̄ senectute. Hoc aut̄ euēnit si bi-

pmāserint in itestinis t nō ad ventrē ḡ graniter ledi-
tur ob eius sensibilitatē t marie cuz colcrici frerit et
adusti. Malin: Nulla necessitas ē vt hu. attracti ad
itestina pueniat ad stomachō cū possint breui⁹ t tuti
us deorsuz p̄ itestina expelli. Amp. vēter ē stomachus
sibi p̄iect⁹ deputatus ē attractoi t iunatio. Attrahit
enī tunicis duab⁹: expellit at altera solum: t eu dicūt
extrinseca. Intestina vō sunt expulsioni ordiata t su-
p̄fluitatū receptioni q̄s ēt duab⁹ p̄pellunt tunicis.
Kursus itestina sūt assueta sup̄fluitatū acutaz cōtri-
stantiū recipiōi: nā colera cū alijs sup̄fluis sili- dcur
rit p̄ ipsa p̄tinue. Vēter at n̄ im. s̄z cōsuet⁹ ē cibos t
ponis ei delectabiles t p̄prios assumē. Enī Regiti
ua nā nūq̄ p̄pingorem semitā omittit t facile t cōtā
eligēs t laboriosaz cū ip̄fius sit op⁹ intelligentie oia
meliori disponētis mō. i. appens metably. Hautez
eveniret si bi repetēt ad stomachū qđ nō solū mime cō-
tingit: imo nō pax medicina vomitina cōficiū secessi-
ua: qđ accidit aut qz medicinaz declinatōe cum sint
graues: sūt. n. mirre in qb⁹ elem̄ta p̄cñant̄ grāvia pe-
tūt apli⁹ deorsuz vel qz cānales t vie p̄ quas p̄tes ex-
pellūt sup̄flua p̄lus ad itestina q̄s ad vētre p̄tinuant̄
t redūdāt: Malin. Nā el git sup̄flua t noctivua trās-
mittē ex pt. b⁹ nobilib⁹ ad viles ignobiles t nō ē: s̄z
vēter cū vie p̄tibus ē itestinis nobilioz. Itidē nā sp̄
ex p̄pingorib⁹ ducit vijs rectie c̄pans qđ h̄z expellē:
aphōz fa: hmōi vō que itestinoz. Kursus p̄fert ad
id stellaris afflatus oppositus prioria. M̄tolcmeo p̄-
tacto. Ex his itaqz p̄:ioz f̄monib⁹ dilpsis h̄ in vnuz
recollectis iserī medicinā subductiā ad stomachuz
p̄ se nullo hūores p̄dncē mō. In loci ēt p̄manūtia
medicine attractiue diuersificari fuerūt. Qui dā enīz
posuerūt vt appz fo practice subalr puenire medici-
nā ad ho. attrahendū. Dixerū: nāqz cū q̄s medicinā
biberit laxatiā puenies ad vētre egredit leuiter ab
eo: ad mēbz in quo ē sup̄fluitan tendēs quā eius ē at-
trahere: ppter cōuenient̄ ā ad illā. Lū at ad se ettra-
xerit qđ ex sup̄fluitanb⁹ h̄z attrahere: mouēt uic mē-
bz vi expellar ppter discordiā t p̄rietatem quaz h̄z
ad eā t lesionē p̄ceptū ab humoz acumine t medici-
ne. vñ ipsa cū sup̄fluitate attracta reuertī ad intes-
tina itidē aut ad ventrē: t sic tandē p̄ficiū laxatio qđ
stare nō pōt vt ondēt. Nonnulli vero posuerūt medi-
cinē subam attractiue i sumos dissolvi remanente m̄
eius pte nō modica in ventre aut itestinis: q̄qdē su-
mip̄ vias qb⁹ cibus diffundit i mēbra pueniunt ad
humores attrahēdos: quos demū iero adducit vis-
gore p̄tis medicine t remanētis i vētre aut itestinis
ac ēt mēbra se expellētis virtute. Hec queqz si mi-
nus impossibilitatis cōtineat aīndē: ipsi m̄ veritati ad
uersat nō pax. Ad ipsā. n. t aīndictā ampl⁹ plura se
quūt absurdā: qm̄ silē attractio vt sci ibūt hūoz a me-
dicina ferri a magnete attractiōi: t paleaz a charabe
ac nutrimētū a mēbris t silib⁹. Magnes vero cha-
rabe ac mēbra nūq̄ pueniūt ad ferrū paleas t nutri-
mentū: nō. n. attrahens dirigiſ ad attractū: vñ ip̄m
ad attrahens ferrī vt baliab. testaſ. Adhuc agens ē p̄
stāt⁹ patiētie: iertio b̄ aia. s̄z medicinā ē agēs hūoz at
patiēs: s̄z si medicina iret ad ho. iā foret patiēs t vili-
or hūore passivo. Malin. Habitibus exītibus i mā
cessat motus primo b̄ ge. t cor. Si ergo medicina p̄
ueniret ad humorē tunc cum esset secum forma iā
oret impressa t habitus: t ita motus cessaret altra-

et oīis velut gescit attractio cū ferrum fuerit magneti pīunctū. vñ ponētes medicinā totaliē ad humorē tēdere attractionē et educationē nullo valēt saluare mō apli⁹ pīfectū vt sic nūqz monēt ad ipīfectū: h̄z eō. medica nō ē pīfecta: h̄uores quoqz attrahēdi ipīfecti vt corrupti et parati corrūpi. Neqz ēt resoluit i fūmos vt attrahat qz cū tota possit i eos resolui aut maior illius qzitas cū attinget h̄uore iā cessaret vt tactū attractio et pīn educatio. R̄t sus cū rōe sumi sit super⁹ tēdere iā medicia educeret ad supiora fere sp et pī vomitū solū cui⁹ oppositū exptū magis contingē. Dōm si dicāt sumū illū nā gubernari: et ideo ad oēs corporis pītes pīendi: qd id nī posse qz tunc i solutione pī medicinā nī fieret nāē resistēta et victoria. Lui⁹ h̄i um pī mo scribis q̄rta et baly i ētilogo. Itidē: sūt qdā mediciāx minerales dure cōpacte vt lapis azulus et armenus: a qb⁹ nullus fere et marie cū tribuūtur itri ti sumus eleūat; q̄re saltē i his nī e: it modus pīfiguratus. Adhuc sum⁹ applicatus hu. attrahēdis superās pī medicie i vētre exūtis aut itestinīs nī pīmittet eos ad ipsos adduci cū pīfectionē iā acq̄suerūt suā pp̄t q̄ nullo modo suba medicie attractive pī se aut i fūmos dissoluta ad h̄uores accedit attrahēdos. Prop̄ ter tiū nō scīcāqz pīmit⁹ modus oīidatur attractionis de mū nōtūas adducatur. Prop̄ pīmū h̄i sciendū q̄ medicia attrahit hu. plerūqz ex partib⁹ corporis remo tis: q̄ si fuerit i partib⁹ iferiorib⁹ vt i spongiositatib⁹ simpliciū mēbroz eos calore ac agitatione i tm̄ subtiliat vt extremitates puaz venaz irrage ipsos cogat: et de his trahūt ad ir. edias et magnas et demū maiores vt inde ad venā pīueniat pīcanā grece chilim dīctā: et deinceps per epar ad mesaraicas: et vltio ad itestina. et id si medicia fuerit secessiva. Si at vomitiva cogūtūr adhuc ad vētre et stōm vi attractionis ascēdere: q̄ si locati fuerit i partib⁹ superiorib⁹ simpliciūz mēbroz vt capitis et aliaz venaz fili⁹ igrediunt⁹ extrema paruaz et sic ad magnas: ide ad maiores pīueniūt vt origiales siue iuueniles si trahūt ex capite ab hic ad venā magnā locatā apud cordis dextrā auriculā et demū per epar vt pri⁹ ad venā chiliz: et vltimo per mesaraicas ad itestina: et sic per ipsa pīpellit si fuerit subductina. Si nō vomitiva per eas ad vētre et per itestina denēit: et tūc nā irritata educūt vomitu. H̄uores tm̄ hitantes sub cerebro et circa epigloti me ri et pulmonē ad vētre vt testāt attrahūt qnqz absqz eo q̄ venas igrediātur. Cū. n. fuerit subtiliati nōtūe attractio vigorata pīpingtate locoz egrediunt⁹ i qb⁹. Pīnētūr parietes et tunicas penetrātes i vētris trāf serūtūr pīcautatē q̄ tādem iūt nām medicie vomitu pīpellunt et vel secessu. nā cū ad itestina vel ventrē attracti fuerit cessat medicia attractio cū secū existant et tūc h̄uoz q̄uitate ac acuitate ipsoz cū ea q̄ medicina vtrorūqz horribilitate vētris et itestinoz pīcata mōnā vt eos secessu erpellat aut vomitu: prop̄ qd sane dictū q̄ medicia dissolutiva per accidēs solutiua erit. Prop̄ hui⁹ fm̄ sciēdū s̄bam medicine i se aut i fūmos resolutā ad hu. non peruenire attrahēdos: qd fm̄ones oīidunt illustrū medicoz pītactorz. se rapionis. n. filius in septio assignās dīaz iter medicinā alteratiuā et attractiuā ingt medicinā alteratiuā sgere non posse ex longinquo cen solutiua: qm̄ ipsa sola qn̄ est longinqz pōi sibi pīpri⁹ hu. attrahē. Cū at ipī efficiſ pīpīnqz ānc̄ns diminuīt attractio. At /

trahit nāqz humorē ledentē ex longinquo: et ponit sp̄su i vias per qz penetrat cib⁹ donec ipsā attigat. et subdit. q. repetēs: Medicia solutiua nō attrahit nisi qn̄ elongata ē ab h̄uore tm̄. qn̄ ḡ appropinqt ei et pīnatur secū tūc gescit ab attractione. pīmo qdē q̄rta. Si medicia nōtūe h̄ret attractinā q̄ h̄uore comitaretur etēt nā nōtūe expulsive magis digna vt i sano et forti suparer: h̄z medicia nō attrahat nisi ad viā signatā. Sz dispō medicie vomitive ē ab h̄ diversa: qm̄ cū in stō fuerit i eo morabitur: et h̄uore ab itestinīs ad seip̄sa attrahet: et sua nōtūe supat ad resistēduz nōtūe li. Medice quoqz Medicia pīueniēs ad stōm nō eduit humorē quē euare dīz penetrādo ad ipsū sed nōtūe attractionis sigillata i ea eligēs attrahit et humorib⁹ quē attrahē sibi ē pīpri⁹: qd qdā ita nitūtūr ostēdere. Medicia etenī i vētre morās aut itestinīs mediū sibi pīectū et primū alterat et trāmutat nōtūe ipīmēs eīsibi simile: demū h̄ mediū sic affectū querat pīr: q̄ deinceps v̄sqz ad h̄uore attrahēduz q̄ medicia pī alterationē affect⁹ monēt attraci⁹: et tandem vt dīcī nōtūe a corpe depellit expulsive. cui⁹ qdē sīlē i lapisdīs appetet pīectōe. pījēs. n. pīmo aeris pīculā monēt sibi pīpīnqā q̄ alia mouer: et sic deinceps dū nōtūe pīmanet pīpellētis: aut aeris pīpellētis et ipīlī: qd. 4. t. 8. h̄z pīphī. declarari. vñ et nōtūe sola trāsmittit medicie: quā qdā positionē apli⁹ declaratēs aliqd volētes et difficultates illi occurrētes remouē dicūt h̄ virtutē nō vere realit: vēx intētionalit et similitudinarie magis mediū imutare q̄lis ē imutatio aeris et pupille a colore volētes pīd medicinā nōtūe et intētionalit similitudinē sae spēi multiplicare i medio disposito: et sic attractionē efficē: et talis vī eē actio magnetis i ferz. Nihil. n. reale vt dicebat epicurus dissoluit a magnetē: et ab hac qdē positōe vltiū nō multū abscedēs pono medicinā et pīcipue a remotionib⁹ pītib⁹ attrahētē calefieri et alterari a nā in fūmos quodā v̄sqz ad qd dissolui vt meli⁹ possit spēz et filitudinē suā multiplicare i medio: vt pīb melius attrahat. ita. n. karabe cōspicif pīfricatione calefactū paleas fortī repere: deīn vt tactū ē pī mediū multiplicare: qd positōis motiū satis elicē valeo ex alternationib⁹ pībabilib⁹ aut. et auer. de imutatōe mediū ab odore t̄cribit. n. scđo de aīa odorem realit imutare mediū cū appareat odorisera vt pomū tabescē minorari et pīsumi. Eōmētator quoqz scđo de aīa sentit ipsūz intētionalit tm̄ mediū alterari per id qd tīgres et vultures qngentis leucis remote nullo pīter odo rē duce ad cedē pīuenire grecoz. Alio. n. q̄ corpora cesa v̄sqz ad aliquā pītē fm̄ qd inde evaporationē sumalē resoluta mediū illic vere realit imutarunt: demū pī spaciū extensa nōtūe et imaginatiue mediū alterauit reliquū: qd hic pōt pītingē eo q̄ odorat⁹ talium perceptiūs mediū obtinet iter sensus spūales vt visuz et auditū et māles vt tactū et gustū vt ēt ap parebit. 155. Eōdē itaqz mō medicia v̄sqz ad qd cuī attrahit a remotis mediū realit imutabit: non tm̄ q̄ hec realis imutatio mō humorī occurrat aliquo. itaqz presata occurrerēt incōueniētia: deinceps nō pī longinore distītūa ipīf sit intētionalis solū imutatio: quoz vtrūqz firmaē. Prīmū qdēm ex portatore medice quē oīz a calore pati innato vt oīsū crebri⁹ et maxime cū actio medicine nō sitita libera et absoluēta en magnetis. per se nanqz secundū debitaz distā

etiam in a:tū pōt attractōis fieri. Scđm ēt appz qz colo rodus inspectus itente sanguinē cōmouent: et flu xuz īducit: et iō phibetur eū itueri ille a cui⁹ naribus san. emanat. sīl̄ intutus coloris citrini colerā concitat: dī qz patiētes icteritiā iuuant p̄ consideratōem i rebus citrinis. Illud. n. mouet nāz ad expellēdaz māz citrinā totā ad cutē. vñ alleuians ide: dria. 135. hmōi āt imūtatiōes itentōales extāt. Adhuc qdā medicia rū reiēte sub pedis planta a toto attrahūt corpē haly. Sīl̄ ēt poma p̄ficiūnt et forūter attractuīs que solo hñi humores odore attrahere a toto. Pillule si militer duriōres qñz copiosa sere itegre solutiōe mitūtūr: qd amplius euēnit cū virtus expulsiua eius q medicinā fortis extiterit et hñores subtileſ: p̄pea i mūtatiōez cābit medicina v̄lqz ad qstū gd realit et de mū itērōaliter. Sz h̄ id v̄r eē physi. 7. voles attrahēs nō separab attracto: sz fil̄ soze: neqz mediū iter ipsa cōcidere. Dōm illū verificari in attractōe vniuoca in q̄ctus itēcridit corporalis. Adedicie v̄o attractio v̄ ex. si. appz magis extat equooca vbi et p̄tract⁹ virtus occurrit. Propter qdē qrtū ad primū dōz q. ve rū fm̄ virtutē et nō sbaz: qz in series artis. diligēter in specta v̄ iportare diffusionē medicine fm̄ sbam dōz eū opinionis fuisse illi⁹. Sic. n. qdā tenebat in edico rū suo ip̄e v̄r visum et i illa pti uila cās assignat quo rūdā dictioꝝ a medicis itavt nō paꝝ loqtur i ea fz alioꝝ opinionē. Adhuc v̄t onsum ē dria. 60. Ar. posuit actōem oēm p̄fici q̄litate et nullā forma dcā specifi ca. In actōe v̄o q̄litatis q̄ alteratiōe p̄ficitur alterās qd̄ alterat attungit et physi. appens septimo. Ad ali ud dōm q̄ tunc fuit illius opinioꝝ. aut mel q̄z logē d̄ medicina cibali: vt eius idicat sermo: nō āt de disolutiva sicut hic petif. In aphorismis. n. Damasenī: medicina v̄r suisce cassias fistularis benedcā. ad ali ud sīl̄ dōm q̄ tunc loqtur de medicina alteratiua q̄ virtute mēbri attractiuā dncif ad iſm: et demū de medicina dissolutiuā q̄z v̄r inductū voluit ad mēbrū ac cedere: sz manēs in ventre aut itestinis attrahere. ad aliud dōm q̄ agaricus hermodactili et tales nō soluz hñt virtutem attractiuā: sz incisiuā subtiliatuā stipitcam p̄fortatiuā et tales gbus soluentuā virtutes faciunt ad extrema corporis puenire. Dixta. n. talia solutib⁹ magis ipsaz iuuabunt virtutes q̄z attrahant ea: qd̄ innif. A. dicēte qñqz adiuuare et reliq: nō āt sp̄ aut sepe. Aut dōm q̄ l̄ stipticatio v̄ hermodactiloꝝ in p̄tibus fit nō multū a ventre et itestinis remotis: cōfortat m̄nūturas eo p̄ mās amplius nō permittit reumatizare ad ipsas. Ad aliud dōm q̄ posita virtute sola ptingere ad humorē nō in segtūr accidēt a subiecto absolui et existere absqz ipso: qz virtus exīs i medicina alterat mediū et trāsimutat et illud deinceps aliud v̄lqz ad humorē sicut ignis aer ē calefacit et aer demū corporꝝ alia: nō. n. ita sit trāsimutatio de subiecto in subiectū: sz potius noua gnātio. vel dōz q̄ virtus hmōi nō est realis vera: sz intentōalis filitudina ria q̄ pōt in aliud ip̄imi et sine subiecto in quo fuerat existere. simul. n. et semel due ac plures sp̄s siue itētōes p̄t̄ simili in uno et fm̄ idem p̄manere v̄t nigredinis et albedinis et rubedinis intentōes i aere et sīl̄ in pupilla: qd̄ et in formis et virtutib⁹ veris realib⁹ non contungit. ad aliud dōm q̄ ppter potum aut cibū supra medicinā assumptos non fortificat solutio eo q̄ medicine suba ip̄pellatur ad humorē: sed q̄ ma-

gis virtus medicine multiplicat suaꝝ sp̄em et intētis nem i medio: et virtus ēt nature stimulataicitatur et pulsua. Ad aliud dōm q̄ p̄tract⁹ ē duplex realis et talis est corporꝝ: et virtus et hic pōt ēt alioꝝ esse: et qz virtus medicine penetrat et non corpora ipsius suba ei sufficit et debetur virtualiter contangere.

Differentia. i42.

Vod medicina attractiva si nō soluerit minime p̄uertat in hu. quē hz attrahere videtur: qm̄. A. p̄mō q̄rta recitādo opinionē Ba. id p̄tendēt dicit: hmōi dcā nō sunt convenientia. imp. hmōi p̄uerio: aut erit rōne sube medicine vel virtutis nālis agentis. non qdē p̄zio qm̄ cuz qd̄ in aliud puta in humorē p̄uertif: oz ipsius resolutōem et sapiūt p̄ipatheticī v̄lqz ad māz primā fieri: sic. n. forma subalis medicine corūpif et per p̄nū dispōcs cūtē accidētales. Adā vero p̄ma cuz de se in dñtūtē sit i potētia ad oēs formas: in ea nāqz nūt. il distinctū p̄mō meto. in potentia exsistit ad humores idrūtēt oēs et nō solū ad illuz quē hēbat attrahere. neqz ēt ex p̄te virtutis corporꝝ nālis cum fm̄. A. attrahit inuatiū Adedicina vero hec sit nocitua venenosa. Malin: Que opposita effectus hñt h̄ nos. Sz cibus et medicina ut oppositi v̄r visuz et eoz rōib⁹. dria. 136. et 137. Cū igif cibus hēat corpus nutritre ac augē: medicina vero alt̄ rare et trāsimutare vñ nō p̄mutabif i alid. Rursus filis ē attractio ipsius posita hñoris a medicina q̄ a magnete ferri. Sz magnes nūqz cōuertif i serū nō attractū: q̄re neqz medicina in humorē. adhuc p̄mo fa i eo qd̄ in sanguinē p̄uertif remanēt dispōnes eius iā significato: et p̄prie cū nutrimētū fuerit medicinale: vt appz in sanguine ex lactucis gnātō i quo minor ieristit ad t̄p̄s fritas q̄z in relig corporis sanguine: in gnātō vero ex alijs amplior calidites: sz si semē v̄tice ant carthamus convertetur in phlegma: qz bus in simodi calida sunt et sicca phlegmati caliditas ierit et siccas: qd̄ falsuz cū fm̄ sit et hu. et h̄ria simul esse nō possunt. Amplius q̄ pharmacia phlegmatis altē attractiva non contiata in qd̄ attrahit v̄r: qm̄ nō rōe p̄lonis cum turbit semen v̄tice carthamus. et q̄ talium sint calida et sicca phlegmati opposita: neqz medicina qz illa disponitur p̄ qualitatē nutrimentū: v̄r est aptum sine q̄litate. aphor. 4. Neqz a p̄te p̄prietatis occulte qm̄ in ea rō non p̄sistit aliōis. Rursus cū h̄ p̄mutatio alicuius in humorē ordinet. hec at̄ filitudine persiciā sitqz medicina calida et sicca colere tñ filis in eam trāsducef solo mō. Adedicina igif nō cōuertet in id qd̄ hēat attrahere cum ioz cibus efficere: eius oppositū h̄r tertio pharmacoꝝ et p̄zio q̄rta. vñ Damas. Adedicina data si victa fuerit a nā non expellit eos quos q̄rim⁹ humores: remaneat i corpē: et in eoz mutata q̄litatez morbos intendit gnāre. Rursus vt qd̄ minus adesse videf inest et qd̄ magis. min⁹ aut v̄r v̄nchuz posse conuerter ad humores et corpus et conuerter v̄t ondetur q̄re medicina attractiva in humorē attrahendū nō soluēt cōuerter. Propter primū vero sciēdū vt nūc sit p̄ter alia d̄ medicis tacita referre q̄ medicina dupl̄ accipit̄ vna qdē mālit̄ p̄ subiecto i quo ūdatur rō ip̄i⁹ quod est mītū ex elox substātis fm̄ formaz causaz. Alter quoqz formaliter inquātū medicina q̄ quidem cōprio extat et p̄prietas aliqua cōsurgens ex alteratiōne mutua passiva et activa h̄riatū adiuuicem qualitatū

cansata et ad aliquem extrinsecum aspectum ut orbem seu omnium dicitur. Namque medicina efficiat alterativa eorum virium aut attractio. Conuersio quoque quodam erit ac ppe forme expoliatio ac alterius introductio. Illa namque permuti dicuntur quorum fons. a. est opatio a materia recipientia formam sicut d'uisonis membrorum humanorum. Hanc nil aliud esse virum quam nutritio. cuius ratione est perfecta nutritio assimilatio in proprietaate et similitudine illius quam nutritur dialis. Ratio etenim nutritionis mixtae viri co-surgere et locutus nisi sacra d'ipradata. Mirata enim quodam sunt in virtute dispositae habilitata ad nutriendum qualem sunt nutrimenta simplicia. si dicta: ut vinum testiculi gallorum oua sorbillia ac balsami. Alia vero remota olio ita quodammodo conuerteruntur in alimento: verum lesionem sequuntur et corruptionem. Ipsa namque in genere suo humane sunt nature. 3. farmacorum. seu corrodentia et corporis nimirum putrefactio maxie sublimata ut esculptura et plumbum: viride eris arsenicum vel realgar et reliquias in quoque per se igneitate acutissimam et succitatem impenetrabilem nullatenus in eis nutritionis remanet ratione cum oportet nutriti metu calido pricipes sponte et humido: et iusto in gibusdaz maribus acutis et amaris nullum aitale gnatatur et vivit secundum tactum est dicitur. Quedam vero mediū obtinet iter ista extrema quorum aliquis magis accidit ad latum priorum sicut dicta nutrimenta medicamenta. Iuxta ut siccus vnde dactili et filia et oleum gnatum ut rape caules et cetera. Nonnulla vero reliquo attinet extremorum sicut quodammodo appellantur venena ut virus serpenti et napellus. Ista. n. si a torta spei naturae humanae sint. Huius inita tamen quantumitate potest assumi modica et in eius suabitate ratiocinatio nutriti: a: non autem huius specifice venenose cum summa carnem potest est quantum quod natus repire: physi. i. De venenis namque et igne in tam modica potest suscipi mole que non soluuntur ledentes: sed ne quaquam sentient: complexionem et simplicem farmacorum terribus. Formanamque et proprietas opatio debita enuntiata sunt sufficientem quantumitate experit in materia. que autem virus serpenti et napellus nutriti predicti testantur sapientes. In libro. n. secretorum artis. scripto de puella fore quamdam veneno serpentum nutritum. quanto quoque sexua recitat. Scriptisse anum quamdam in principio rei ex napello recte modicam suscepisse: et inde non cessasse illo anno: donec ei non assuefacta fuit eo ut audacter uteretur ipso absq; iesione. Vir est Russus scriptisse puellam nutritam veneno ut ea iter sacerdotum reges que secundum venientem. Que autem adhuc in medico istorum existit in medicina ratione amplius obtinetur quam cibi aut veneni: quorum et quodam minorem rationem medicinae pricipia: velut medicina cibales ut cassia fistula ibamarini synapis et nasturci. Alia vero magis ratione attinet venenorum helleborus et scamonea. Nonnulla quodam sunt vere media que medicie certior dicuntur ut carthamus semine vertice agaricorum et balsami. Attendendum si quodammodo non soluerit conuentus est naturae eo que aspectus et forma medicie ad humorum quantum ad naturam magis attinetur quam ad ea que per se naturae sunt: quodammodo existat: quod appetit eo que medicina colere eductiva vel phlegmatis aut melie ipsas euatur quodammodo in eis nullum extet per se: quodammodo idicat medicina sanguinis euatoria. potest tamen et medicina in humorum innatam permutari cum ipsum iueniat magis habitatum et multiplicatum. Amplius humor naturae et in naturae mutantur cum veteroz talis ad hoc dicatur humor. pura phlegma vel melia vel collera: imo non solu naturae et innaturae eiusdem speciei con-

ueniunt: vero est oes humores coicant sibi ipsi non per rurum dialis priorem. Propter hanc vero sciendum quod asclepiades sicut iponitur ei secundum elementorum et primo naturae. ut etiam. 144. iacetur dialis: volunt indifferenter medicinam attractivam sine venenosam vel non si mitem soluerit in id quod euabat conuerti ponens eam nullum cuad determinate humores evacuare: et primus tamen habet subtiles: et inuatos a medicina non ex determinati hunc reductione auxiliari: verum magis euonitis cois ratione. Quius quodam potuit esse mortuum ita ut diceret est medicinam conuerti venenosam in id quod habet attractibilem non soluerit: eo quod conuersio seu non tritio ut tacitum similitudine perficitur. medicina autem attractiva similitudine quodammodo attractitur: attractit tertio simplicium. quam quodam positione affirmavit Ba. et negat. a. cuius ratione potest esse quoniam medicina venenosa et matre in tanta quantitate assumpta ut arbitratum sit eam soluere et non soluat per causas occurrentes ex parte corporis: aut virtutis constellationis non potest ab eius venenositate expoliari sicut et in alimentum conuertat: imo potius corpus in perniciem deducit. quoniam. n. virus aut medicina venenosa modice quantitatis possit conuerti in corpus: non tamen que multe gradu exente in ipsa invincibili a corpore malitia. neque valet ei motiu: quoniam si attracteretur attractibes et id quodammodo conuenientia: est tamen iter ipsa ratione naturae venenose et qualitatibus excellentibus sumpta in debita quantumitate et grandis contrarietas ut similitudinem destruet et huius magis adducat: cum non possit a natura separari. ga. quoque tertio simplicium: et a. primo quodammodo testatur non simpliciter medicinam in humorum quatuor attrahit conuerti sea tribus conditionibus adiectis: pura que non sit venenosa: que non soluat: et digeratur quodammodo namque non medicinam tamen non soluuntur: non in nocentia corporis: sed sunt cibis que iter medicinam solutuam vnde namque et humorum quatuorque perculubio est assimilatio et quedam quod alterantur et conuertuntur ad spontem quodammodo corruptum et iter sicut predicte quoque conditiones declaratur. Medicina. n. venenosa non esse deinde quodammodo in humorum conuertitur attractendum eo quod omnius que res viri nescia multe fuerit quantumtatis in corpore non potest conuerti cum ratione nutritionis habita ex elementorum mixtione tollatur. propter strictatem medicinae ad corporis naturam: et. n. quodammodo nutrit in fine vinci et assimilari. Debet et non soluere secundum: quoniam si solueret iam non tamen permaneret tempore in locis digestio: que valeret digeri: in eius et contrarietate ad corporis impedientem: imo cum humoribus ad quos attrahit ad ventrem vel intestina impelliuntur aut deorsum rapit secessu. Requiritur et ipsam digeri tertio: eo quod oportet nutritur in loca trinitate digonis ventris epatis et membrorum transire: dialis. 53. Et ideo nutrimentum pellicule ventris ex conta. ut est fons medicos non est simpliciter nutrimentum: sed potius qualitatibus quoddam refociliamentum secundo collit. Sed quid de hoc differentia visum pretacta. Propter quidem tertium sciendum fons presates medicorum que tribus editionibus predictis appositis medicina attractiva in humorum conuertitur attractendum nomine medicina maliter superto et pro subiecto cui forma inheret medicina. Ipsa. n. formaliter inquantum medicina nunquam in humorum permuta quibuscumque conditionibus adiectis cum eam digeri oportet et ad nutritum ordinari: quod ratione est cibi: non autem medicina. que autem medicina ita conuertat ostenditur

Qm̄ quecūqz genere connenit spē dñia in adiunctorum transmutant̄ pmo dgnatione. S; id in quo fundat̄ medicia et humor ex ea gnat̄us in quādā occurrit cōita tēsaltē ideale. Quidam n. gnābiliz et corruptibiliz vna existit mā. Differunt quoqz specificis dñis ut ex eoz oñsum ē rōibus. Rursus cū dñm sit rōem nutrītionis potissime et eloꝝ mirrione passibiliū a h̄rietibꝝ piacentibꝝ expoliari. Vbicūqz hm̄oi interuenient eloꝝ mirrione icorrupta nutrītio poterit p̄fici. Id at̄ reputur i eo qd̄ ē medicia ut declaratus non venenosa cū ab eo valeat nā corporis h̄rietatee ipedieutes nutritiōne remouere. Adhuc nutritio s̄litudine p̄fici cū nutritio sit qdā pueratio alteriꝝ in alteriꝝ. Que at̄ s̄lia facilius adiuvicē transmutat̄. Mūtūm. n. symbolū facilior ē transit̄ in adiuvicē: p̄rio dgnatōe. et facilior pueratio evenit in gne, p̄portionali qz in exneuz: p̄rio fō: s; medicina fm̄. Ha. s̄lis est hu. attrahendis. Et p̄firmaꝝ: qz si similitudo ē cā conuersionis in alterū ubi erit intensior similitudo erit et trāsimutatio vehementior id at̄ ē iter medicinā attractiā et hu. ē. n. similitudo iuxta ga. in suba. Cū igit̄ similia fz̄ qlitatē p̄uerant̄ i adiuvicē: multo apl̄. fm̄ subaz s̄lia tāqz v̄bemen- tiorē similitudinē h̄ntia. En. signo: qz videm̄ medi coꝝ emp̄cos mēbz ifirmū ex mēbri c̄ similis admini- stratōe coadiuuari. Dicūt. n. ossa cranei h̄uana morbo capitū et epilepsie p̄ferre. cerebz et gallinaz ce- rebz p̄forare et augmētare. Sanguinēqz ex naribꝝ fluente p̄fescē testant̄: et pulmonē vulpi ac eritij pas- sionibꝝ p̄ferre pulmonis et pelliculā ventris iterio- rē gallinaz v̄tri vehementer debili p̄ferre. Tō: uqz ventrē auū et potissime carnosum ac ep̄ar lupinū sua p̄prietate cōuenire ep̄ar h̄uano. Missionibꝝ intesti- norū eius scribūt i estina et marie colice applicata va- lere. Silt et renē reni. 3. 18. 21. ēt testant̄ quo idā esti masse d̄ exptis fore q̄ no diversificant̄ oīo ut in potu dolores patiētibꝝ iūcturales hoīs ossa p̄tibꝝ adusta gbus et iazvli fuerūt ex p̄sumptuosis gdā et sanati sūt cū eis ex podagra et doloribꝝ iūcturaz oīo: vñ collz 5. Dicūt gdā qdlibet mēbz comedū p̄sortare come- dēus mēbz filie ut dñia ēt visum. 68. itaqz cōvinci- tur cōuersionē et cōfortatōem ex similitudine marieqz nobis occulta cāri p̄cipue. nō. n. p̄ iphius latentiā ipsaz p̄t h̄uana rō aitingere: tertio app̄ēs de inge. Impedīt et eiꝝ cognitio: qz eīn iſim̄ta ex ſit iſim̄ta q. cōp̄ata. Et iō collz. 6. p̄patōes iſim̄tas i mā entes nobis fore ignotas cū id qd̄ ſim̄tū ſolū noſter p̄tēdat intellectus. P̄opter gdē. 4. ad primaz dñm. A. nō itellerisse dcā. Ha. ēē i conaenientia. i. Vitati ad uersantia cēn prane subaudiūt gdaz: cū idē el̄ ſuſcipi at verba: pharmacoz. 3. Sz̄ nō ſunt cōuenientia. i. non ſunt ſimilia: fz̄ diſtonatia. i. Asclepiadis et ga. di- eta. Nā asclepiades ſimpliſt̄ et idē ſt̄ ponit quālibet medicinā attractiā cuz non euauerit in id qd̄ fz̄ attrahere cōuerti. Ha. No ut oñsum cōditionibus tribus appofuit. Simpler at̄ et cōditionatū ſuāt̄ nedū q̄ idē exiftat̄ q̄ maior extat assilitō ut ēt appuit rōe ſilitudinis in suba qz in qlitate cū ſilitudo qlitati- ua ex ſimilitudine cāet ſbe. Nā mā cū forma cā c̄ oīaz accidētū velut mater. Que at̄ et qlis ſit hm̄oi in ſba ſimilitudo dñia: oñsum. 71. Qd̄ ſi qz aduerset̄ qm̄ ſi ſimilitudo qlitatiua ut ſancitū ex ſimilitudine cāet ſbe nūqz erit in repire ex ſimilitudine ſbe et phlegma cō- herit̄ ſeru caribam̄ et ſeia v̄rtice cōplexio calida et

fic. vez ſria magis et humida ut effect̄ cōcidat̄ in ſuā ſimiliter cāz. Eui dñm vel q̄ ex aliqua alia p̄gatione repta in mā ſbe in qua p̄dcū ſimilitudo attenditur ſa- lis conſurgit dñe ſitas. aut qz cum ſimilitudo ſube ordine ad actuz. fō: ma. n. est que dat eē et per dñs opari. Agere aut̄ non poteſt niſi c̄uenientibꝝ bitis i ſtris. Inſtra No actus ſunt qlitatis conuenientiora quoqz inſtra medicine attractive ſunt caliditas et ſic- citas. cuz caliditatis ſit attrahere et ſiccitat̄ eius mo- tu ſuſtentare. Sūt et ſortiores ceteris actiuis et paſſi- viſ. P̄opter qd̄ cū oē quod ē ſit ut ſenectat̄ ut p̄pria opationem habebit et p̄pria inſtra et ſubſtantia p̄deu- tia fz̄ nobis videantur: prima fronte ad uerſantia cēn cōp̄icimus motu; animalis qui calore ſit nervis et cordis p̄fici ex̄tibꝝ cum frigidis. Ad aliud dicē- dum ſim graduales ſormaz non ſicri resolutionez compoſiti vſqz ad materiam: vez vſqz ad alias ſor- mas in materia ſemp̄ remanentes p̄p̄t̄ quæ rema- net aliqua ſimilitudo in corrupto vel generato p̄pter remanētiaz talis vel hm̄oi forme. Scđm vero recte philosphantes vnitatem formaz in omnibus p̄ter ſorte qz in homine: gdam. n. duas in eo concedunt. Dicenduz qz fz̄ ſiat ſolutio cōpoſiti vſqz ad māz p̄ māita qz omnes coruipantur diſpōnes ſormā con- ſequentes in materia p̄iorē: cum ſorma tamen mā aliam ſuſcipit ſormaz diſpōnes perfectiores ſimiles p̄cedē- tibus introducuntur: cum ſorma posterior ſemp̄ de- ducat ſecum ſicut p̄fectiore: p̄fectius etiam id quod erat in prima ſim geneſeos aialium. Sic igit̄ in vir- tute ſorme ſequentis aduenientis habentis ſimilitu- dinē cū priori: di ſpōnes nō eedē fz̄ ſimiles relinqui- tur: ut et oñdit gnat̄o ignis ex aere in quo nō eadez remanet ſymbola in generato qualitas numerus: et eē: fz̄ ſpē vel eēntia ut primo exponitur de genera- tione. vnde ſimilitudo potius qz idētias importatur vera. Neqz etiā v̄ia nālio attractive ſemper attrahit quod conuenientis innatiū: ſed appens decepta quan- doqz dulcore vel odore. Quare p̄cipit̄ quarto ſex- ua: ne affumat timens v̄enari potu ſine cibo vel do- minatiū ſapoꝝ aut odoꝝ. Neqz ēt medi. ina ut oñ- sum est que conuenit̄ ſit venenosa. Ad aliud dicen- dum ſimilitudinem magnetis ad ſcriūm et medicine attractive ad humor: in ſore latam non modicuz di- ſerentem: dñia peunti. Ad aliud dñm aut q̄ quando in generato qlitatis videntur priores ad ſp̄ ſi remane- re ipm non ſore adhuc p̄fete transmutat̄ et ex cor- rupto gnat̄o p̄cedenti. Et ideo idicat. A. q̄ p̄ma- neret non ſemper ſed ad tempus. Aut dicendum ut iam appuit non illas easdem: vez ſimiles permane- re. Ad aliud dicendum qz fz̄ medicina ſormaliter in quantum medicina et cibis opponantur: non tamē ut dictum illud n̄ quo ſundatur illud qd̄ ē medicina ſeu eius ſubiectum et cib: vi oñsum adueſant̄, ad ali- ud dñm ut appuit q̄ turbat et ſimilia convertuntur in phlegma principaliter rōe medicine. Neqz cibꝝ ēt ſine qlitate dictus niſi perus in tertio nutriens di- gestione qualis non hm̄oi et v̄tūqz cōplectiōis et p̄- prietatis velut iſtrumentaliter aduersantur. cc.

Differentia. 143.

No dñcina linitiva et lubricativa ſine cō- preſſiua ſit aduſcenda monſtrat̄ per' Mdel.

Fo ſimpliſt̄ et agḡegatorē: et q̄rio p̄ma: ut ſoluatur decoctiōe mirobalanoꝝ cum ibamarindis

terrena bin cassia fistula et c. quox qdē vnū cōpressiū
et alterū lenitū. Adhuc illa debet misceri adinuicē
quox vnū p alerū corrigif. Ista nāqz est vna cārum
cōtritionis medicinarū vt ondef ex dicēdis. Sz medi-
cina lenitia seu lubrificaria; qz de ababus idē fit indi-
ciū multa cōpress ne corrigif viciss. Correctio. n. ē
remotio cōnearū qlitatū a medicia. Lenitūa etenī le-
nit māz t pres mēbroz t ipas remollit ac debilitat.
Lubrificatio No māz r̄spicit lubricā reddēdo: t mol-
licie qdā s̄būlitate deorsū icitādo. Cōpressua No vi-
scera p̄sortat t recolligit. remouebis itaqz ab ipa cor-
rugatio t adherēta p medicinā lenitūa aut lubrifica-
tiūa t illa qdē eñ a suis emēdabif defectibus. Rur-
sus lenitia t p̄ssiua h̄iugunf cū medicia dissoluta
sortiū sui p̄petrate attrahēte vt cassia fistula cū renbar-
baro vel agarico: t mirobalani cuz scamonea q̄ ma-
gis stat i adinuicē q̄z lenitia t p̄ssiua: cū dissolutua
fit valde vehemētioris vniuersitatis q̄z he. Attrahit ēt pl̄
t a remotis q̄ neq̄q̄ opaſt iste. Palin: cōpositōnis
medicic vnuis ē modus pp diversis dipōnib⁹ ferre
Idonak itaqz gs h̄re vētrē t supiora itestina robusta
t dēlo: iferiora quoqz debilia dissolinta, tunc qdē vti-
lis ēt cōpositio lenitie cū cōssiua: qm̄ lenitūa opa-
tur p̄us circa pres supiores gbus h̄ria erat cōssiua
stiptica corrugativa. Hec at demū opabif laudabili-
ter h̄ iferiora itestinoz ipa p̄sortādo gb⁹ nocebat leni-
tūa. Iridē ADe. Res stiptica oiuž medicinaz xtu-
tes t opatōes felicitat. P̄sortat. n. co: vētrē t corp⁹
t aiaz a s̄buerfione sedat t nausea. Talis quoqz vt di-
cūt ē medicia: cōssiua: itaqz medicia lenitia ē sociā
da cōssiue. Qui⁹ oppositū sape vident̄ pmo q̄:ta: t
fo p̄ma t collz. 5. Adhuc illa nō debet misceri quoqz
operationes se adinuicē iūcta corrūpunt: vt dulce cum
aceroso. Sz medicia cōssiua corrūpit actionē leniti-
tie cū ipē fint h̄rie: vna. n. lenit t applicat: altera No
eraspat t corrugat: h̄ria nāqz adinuicē sūt corruptia
Eti: Que sunt oio diversaz intētionū associari nō de-
bet cū inde frustref intētio: q̄fīo sit ēt actio illoz op-
posita laboriosa agitatio. Sz cōssiua t lenitūa sūt b⁹ i
qm̄ cōpressua eligit pp vētrē ɔstringē post solutōes
pp̄e laudata ē nō pax i fluru vētris t dysenterijs. le-
nitūa No pp leniter solvē t vētrē deiceps aptū te ne-
re, t iō mul otiēs daf i his q̄ bñficio s̄bducōis p̄uan-
tur. Medicia itaqz cōssiua nō admiscēda ē lenitue
Prop̄ p̄mū qdē sciendū p̄mitus qd q̄fīu ip. ret-
scō qd medicos coegit medicias cōponē: t demūz
q̄ medicic sic cōposie reddunt̄ meliores: aliē No cor-
rūpunt. Pr̄imū qdē b⁹ i mīratūm ē d̄ria. i57. t. i4i.
Mīratio No vt ēt vīsuž d̄ria. i6. dupler existit qdā nā
qz vera in q̄ misibilia reducunt̄ i quādā nāz mediaz
inter alterationē t corruptionē q̄ ē aleratoz vniq̄ q̄
intellectu p̄cipif t nō s̄lesu p̄mo ēt cloz q̄le esa ɔstituit
mīratio in viventib⁹ marie. Est t altera q̄ est co:puz
adīuicē ɔgeries formis ēt manētib⁹ p̄prijs t alteratis
quoquo mō No sensu p̄cepta vt puluez i adinuicem
copulatio. Est t mīratio i q̄ miscibilia ex lōgīnquo ve-
rū t p̄e approxiata: qdā vero ex p̄pinquo. Adhuc q̄
dā sūt p̄ ignē vna p̄te alteri pp ei⁹ acuitatē ac s̄btilita-
tē s̄bintrare faciēte vt ea q̄ ɔcoctionū t filtr. alia No
sūt corporoz i adīuicē applicatōc mīratū ɔsu'oz vt pil-
lule vel trōisci. Mīratis. n. modis aliq̄ sūt t h̄iungunf
adinuicē: d̄ria. i6. Prop̄ b⁹ fm̄ sciendū q̄
q̄ debite voluerit aliquā medicinā cōponere op̄ est

pmis qdē corp̄a attendē qb̄b̄ occurrē vt eoꝝ sp̄le
xionē etatē virtutē. p̄suetudinē: habitū dinē t reliqua
dispōez fil̄ aeris regionis vt res nō nāles oīo fil̄ t
h̄ nā; vt cā; morbi t accidēs v̄l s̄ iat medicinā arti-
ficialit̄ cōponē ac naturis corporꝫ p̄portionalit̄ appli-
care. Dico at̄ artificalit̄ p̄ponē q̄ si medicia simplex
totū posset op̄ari nō eēt p̄posita eligēda: q̄rto p̄ma.
Nex q̄ nō p̄ot eo q̄ i vna medicina simpliciū nō in-
niūt virtutes cēs q̄s q̄rim⁹: aut q̄ volum⁹ virtutes q̄
bus nō idiget. Loacti itaq; fuerit pp̄ h̄ tria medicinas
p̄ponē q̄s qdē dimeritiscauerūt p̄ponētes dupl̄t p̄io
qdē penes nāz ifirmi morbi t mēbra languida; scđo
vero iut̄ simpliciū medicisq; nāz. Denes qdē nāz iu-
firmi puto si vētrē habuerit fīm t epar ca. miscem⁹
calidā cū fri. ceu ab synibū masticē cū endiuia t ber-
bē. Silt si fuerit iteslina debilia casarrizātia; t vent̄
fortis t n̄ reumatiq; vt colerice passiōi sine diarie ap-
parati r̄phanū vel qd̄ fil'e: primo q̄rta. Propri vero
nāz morbi plurib⁹ de cāis medicis p̄ponunt: aut q̄
morb⁹ dimeritiscaf a sua cā vt cū febris putrida fuerit
ex hu. grossis fr̄is. In hac. n. pp̄ febris discrasia ca.
t sic. idigem⁹ medicia fri. t hu. ei opposita. Propri vero
putredinē ex hu. grossis fr̄is egeſ medicina ca.
t sic. q̄ caliditate t sic. digerat subtiliado t dividendo;
aut pp̄ diversitatē morbi ab accidente velut in
febre cuenit syncopali minuta p̄cipue. B̄ra. n. vi. t
ctū ē sedus egere fr̄is t hu. pp̄ vero syncopiz cali. t
sic. q̄le vinū ē caliduz aromaticuz spūosuz trocisci de
musco: t talia calidoꝫ: t iō fuerit tyriate adinnētevit
varis nocturnis t venenis resistat oppositis. vel
pp̄ diversitatē egritudinū vt i sebre p̄tingit diversas
spēꝫ materiez t locoꝫ sic ē emittit he⁹ ex col'a t phl'a
te p̄mititus i quo vna materiez tunc i venis t alte-
ra ex. vñ. 4. p̄ma. ga. Et q̄ an cū fuerūt curabāt emi-
trithei cū aq̄ hordei i q̄ erat virt⁹ p̄pis: estimās uti
nāz vnoquoq; h̄ vnuq̄dq; qd̄ facere p̄oi docta obe-
dire creatori sublimi t glorioſo: fa p̄mo. B̄fa. n. va
let distinguē tertio undecima: t qnto p̄ma. Aut cāp
diversitatē in vna egritudine collectaz cēn tertianaz
notā q̄ regrit extinguentia t colesaciētis pp̄ coleraz
et phl'a. vel pp̄ uehementeꝫ morbi malitiā ad quam
vna medicina simplex nō p̄ot cū oppositōe p̄uenire
velut qñq; egeſ medicina calefaciente q̄tuor p̄ib⁹ aut
pp̄ varietatē ip̄ius eo ḡ p̄mutet sensibilē indigens
nūc fr̄is tunc at̄ calidis: mō uero fil̄ frigidis repens
fuis et calidis evaporativis: cēn in pluribus cuenit
egritudinib⁹ fīm horas comitatis et i flōis statu. aut
q̄ talis ē morbus q̄ medicina direcie fibi simplex n̄
inuenit oppositi ut siq; morboꝫ idiget in cius cura
medicatōe in fo gradu calefaciente. q̄ si h̄ nō inuenit
cōponit ip̄m ex calefaciente tertio gradu et in primo
et qbus medicamen in secundo calefaciens confur-
get: ut d̄ria tactum. 139. Denes siqdem partitū lāgo
rem variat̄ cōposito: aut pp̄ter earum dimerisatē et
utilitatē cēn cum partibus fortib⁹ et multe custodi
die uite innascit̄ apa: qualia sunt venter et epar. In
his. n. cū euaporantibus uti oꝫ et in statu apostema-
tis: stipticis: aromaticis: cōsoriatinis: q̄tenus eoruꝫ
custodian̄ virtutes. p̄ toto. n. corpore circa alimen-
tom negocian̄. undecimo et tredecimo cuatine ar-
tis. Vel pp̄ locū mēori ut medicia alteri ē admixta
cum faciat ad locum intentū celeriter p̄uenire. cui⁹

q̄a trociscis cainphoratis admisceſ crocus: q̄z q̄z ipſe paſſionib⁹ op̄lone calidis nō oceat cordis. pp̄ quaſ et intentōeſ alig ap̄iū i medicis piecerūt epileptie et catarides medicis admiscerūt vefice ac aceū in emplō ſcratice. Aut pp̄ter ſocietate fine colligantiam mēbri: vt i morbo et calido ſtomachi: nō idigeſ ſris: multū rōe neruoz fibi a cerebro mādatorz. vñ ſride ipſius medicie calida cōmifcent. cuz ſrm inimicū fit: ſm veterē neru⁹: vel pp̄ter multā ſenſibilitatē p̄tis q̄le os vētris et oculus. Sūt. n. ſenſibiliffime p̄tium corporis. 4. d accīti. t. i. de ige. Quare medicis eo nū cōmifceda ſunt mitia idoloroſa dcā anodina. In dū et pp̄ter diuerſitatē morbi ſil et membra: eo q̄ ſic p̄ncipale qđ patiſ mēbz: velut ipſo patiente morbu et calidū: cauendū ē pp̄ter eius nāz et principalitatē multū et redente iſtriare: ſōqz ſris calida ſūt admifceda. Denes vñ nām medicinaz diuerſificat compō cu ſimpler nō ſufficiat: aut vt virtus medicie augetur ceu cu vni medicie calide aut ſri. alia p̄iungūtur vt roboreſ inde. vel vt longiori pdureti ip̄e idifſolu ta ipſius vntute: pp̄ter qđ in tyriacā radix ireos, piſ, ciuitur acoz et agaric⁹: aut vt medicamis minuaf robur. qđā nāqz medicinaz cu ſint calide acute oz ipſis ſris iuſcātia cōponē vt eoꝝ minuaf vñ ac tollaf acu mē velut cōmifceſ gūmi arabico tyriace ac ſenugre ci vel ſiliuz gūmiū in colyrijs oculoꝝ: aut vt ipſius tollaf nocumētū ſicut ſcamonee vētri: et epi nocenti piſ adiūgiſ et anisuz: et in cithbonio v̄cogſ: et aloe dīa gagoniū aut gūni arabicū copulaſ: vel vt ipſi ſragatur aduerſitas velut opio laſto: p̄iūgiſ cuz ſtupeſacē ſit op⁹: vel qr̄ l̄z medicina iuuet i vna re nocet tamē i alia: p̄iungiſ illi medicia leſionis remota ſea cāta ridib⁹ in lapidū fractōeſ: addūt iuſcātia idoloroſa ſi ent lac aut ſeiuz lac cōmuñiū: vel qr̄ medicina h̄z af pectū vt ad duas puēiat vias. f. ad vias et vrine mea tuſ. q̄pp adiūgiū ei medicias illā ad vias vrine tra bētes: ſea cātaridib⁹ p̄uocātia cōmifcem⁹. Aut vt medicina remāeat idifſpa in p̄te ſuā pſiciē opatōeſ ſicut balsamo cera associat: vel qr̄ iuſcātiniū: prio qr̄ta. ne in p̄te diſſemiet niſi itentā: ſine vt medicia diu ti p̄maneat icorrupta ſea mel cōfectōis admifſetur vel pp̄ter abhoiatōeſ et horribilitatē tollēdā vi posſit ſuſcipi ac ſuſcepta p̄manēt i vētre ſuā expleat acti onē et iō ſore. a. Elleborio associanſ daucus et apij ſe mē mōtani: et ſic ſcamonee anisuz p̄iungiſ. pp̄ h̄ quo qz zuccaz et mel plurimiſ addiſ medicinaz: ſeu vt bo nitas medicie ac graſ ſimplici et multe ipſi tollatur malitie ac defect⁹ ſicut mirobolani citrini p̄iūgi ſcamonee. Junāt. n. pp̄rieratē ipſi in colerā ſoluēdo: emēdā: qz illius excessus: qr̄ ſu iflāmet vētrē et cor debilitet diſſoluat p̄tes et excoriat ipſi oia remonēt q̄ bmōi. vñ Ad. O pat⁹ ē op̄ie q̄ ſcamoneā ſu miro balanis miſciuit citriniſ: ita et vigorat et emēdat ziziber turbit. Lū. n. phlegma euacuet ſubtile et appin gs p̄tib⁹ tarde ſilr educat ziziber fibi cōmirtū cūctos bos tollit defect⁹ fibi p̄petates ip̄tēdo laudabiles. et iō prio qr̄ta: ziziber nō p̄mittit turbit v̄tutē ſtupeſie ri. Hoc et vt vna dīe oēs openſ ſp̄es alephāgīe. et calide aromatice debilib⁹ et tardis medicis coniūcte Itaqz ſermonib⁹ bis collectis et ſapiētū dcis appē ant cāe qb⁹ vna ſimpliciū medicinaz cu altera p̄iūgi vel alijs. Moſce q̄ in cōſtructōib⁹ medicinaz et pp̄rie ſolēniorib⁹ vna ſterniſ vt baſis alijs coopātibus illi

velut in membro instrali ptilis ptilula: vna. i. 27. Attē
dendū sigdē iux̄ siliū Alchindi: q. l. fere infiniti modi
cōpōnis medicīaz eristāt: capitales iñ. 6. sūt. qm̄ aut
pponit calida medicīa cū calida vel fri. cū fri. aut ca.
cū fri: vel tpata cū tpata: vel tpata cū calida aut ipsa
fri. In p̄mis quoq; trib⁹ modis diuersitas triplex ex-
tat: aut. n. eq̄ calida cū eq̄l̄r piūḡl̄ calida vel minus
aut magis. Et s̄l̄r i frīa cū frīa. et i calida cū fri. vnd
collz. 5. Medicīaz simpliciū ex qb⁹ medicīis resul-
tar cōposita vel sūt oēs vni⁹ generis vt cali. vel fri.
aut h̄ri⁹ generis qm̄ qdā calide alie vno fri. Quorūz
vterq; subdiuidit mōz q̄ medicīe aut erūt in eodez
gradu caliditat̄s vel fri. vt i fo aut i tertio: aut in di-
uerso: vt prio tertio vel fo et q̄rto. Prop̄ h⁹ tertiu⁹
sciēdū q̄ sicut cibaria uno mō cōposita vigoroſiora et
pfectiora reddūt et mō alio h̄ri⁹ ita et medicīe. vñ. i.
pb. Nutrimēta qdē alia ex̄ntia adiu cē se corrūpunt
h̄ qdē mō alio vno nō. Que nāq; cōponūt vna fo p̄
mo tripl̄r disponūt: aut. n. vigorāt eoꝝ opatōes aut
destrūt̄: aut rectificāt̄ ipsoꝝ remonēdo malitiā. Vi-
goraf qdē sicut cū paniciū et miliū lacte decoquuntur
aut piguedine porcīna vel oleo: cū. n. fint pauci nu-
trimēti imo min⁹ ceteris granis triticalib⁹: alimēto-
rū prio: et p̄ticularib⁹ dietis reddūt nutribiliora satis
vñ. Ha. Palā h̄ eduliu⁹ meli⁹ tāto ē q̄ p̄ scip̄ soluz
comestū q̄rto et lac a nā ipsoꝝ aboꝝ ad enchimā et ad
alia duceret. Corrūpūt quoq; sicut dulcia cū acetō-
sis pmirra eo q̄ in adiūcē nō figillēt. vñ prio tertia:
Expimētatores vidi et alij iā dixerūt q̄ lac cuꝝ rebus
acetosis edēdū nō ē neq; p̄sces cū lacte: qm̄ inde ad
egritudines puenit p̄manētes sicut leprā neq; iest. i.
lac acetosuz coagulatū cū raphanis. Iz. n. hec in se sa-
tis fint laudabilia: qm̄ tñ pmiscen̄t corrūpūt cū n̄ adi-
uicē figillent. s̄l̄r plectio aloë dcā iñ̄ Heygeth au-
ctorē cibarioꝝ ex sufficiēter p̄fici laudabili⁹ vt pieſ
amigdalīs oleo filamino et zuccharo. Eū at p̄ponūt i
adimicē se corrūpūt, ppter ea q̄ scā ē abhoiabilis opi-
latina tardi trāfitus i venas. passionibus tñ pectoris
et viaꝝ vrine cōfert egētib⁹ lenificatōe et sedatōne. re-
ctificāt̄ at sicut cū frīs misceāt̄ calida et eñ. vñ p̄
mo tertia. Qd̄ frīm ē sicut cucumber et cucurbita tpeſ
ab eo qb̄ existit h̄ri⁹ sicut allea et porri. Qd̄ si fuerit
calidū tpeſ cū eo qb̄ existit ei h̄ri⁹ sicut cucumres et
portulaca. Eodē quoq; mō medicīaz vigorāt̄ aut
destrūt̄ vel melius reddūt̄ actōes cū vna cōnū
gāt̄ur. Exēplū p̄mi ē aſlatio turbis cū zinzibere vt ta-
ctū ē prius et epithimī cū pipere aut reubarbari cum
bolo armeno. In reubarbaro nāq; inest v̄tus. Octio
nis fortis: h̄ cum hoc v̄tus ēt aperitiua ininuens il-
lius actōem vnde si misceatur cum bolo armeno aut
acacia h̄bit v̄bementer. Et ppter hanc intentionē
crocus cōmisciatur cum rosa cāphora et corallo vt ip-
las ad cor faciat puenire. Qd̄ hoc quoq; semen ra-
phani cū subtiliatiuſ et penetratiuſ copuletur vt tā
to tpe faciat ea p̄manere in epate vt suas p̄ficiat acti-
ones. Declaratio quoq; secūdi ē viole cū mirobala-
nis et v̄l̄r lenitina cū compressua p̄fictio ac aq̄ ordei
cum syruſ acetoso. vnde q̄rto p̄ia. Et aggregare
syruſ acetoso et aquā ordei simul est illaudabili-
le qm̄ corrumpt̄ aquam ordei fm plurimū. Tertiij q̄
dem paradygma est pmirr̄ aloes cum dragaganto
aut bdelio et ul̄r cum omni acuto excoriatino ceu put-
pa colloquintide. Aloes enī ſoluſt et mūdat i testina

sed exoriat et venaz pprae ani apit orificia sed pmixtione pdictoz tollit hmōi malitia. Taliis quoqz mediocinaz societas et copulatio aliquā attēdit penes qlitas pmas vt se corrigit in adiuicē; vel corūpāt inēdum pp effectus sic mirob. lanos emēdare dc̄m p̄ nos scamonee effect. aliquā qdē pp emēdationē p̄ prieratū in alaz q̄s ei p̄ prierate h̄z corrige. sicut velenenositas et inimicitia rei pp qdē bezaharat cōmisces medicia. et si ex his puenie d̄z esse pmirtio oꝝ vt sibi inuiicē sigillēt ita q̄ postqz fuerit adiuicē iuncte p actionē et passionē ac v̄tūtē iditā: vna surgat v̄tus iu totū qlis pmirtio turbit cū zinzibē: et raphani c̄bērmodactilis: nō āt raphani cū turbit. non .n. si gillāt sibi q̄ ostendit qm̄ scamonee p̄priū est ledere cor et qz cala hilis, iflāmari. ē et ml̄te mēbroz dissolutōis ambra v̄o p̄fortat cor: et crystall⁹ extiguit iflāmatōz et gallia p̄fortat mēbroz dissolutōes: et tñ p̄digna nō ē ipoz cū scamonea pmirtio. nō .n. sibi sigillāt vna et ideo nō sit eoz vtilis pmirtio. Ade. p̄to simpliciū q̄re sc̄do. a. sc̄do ingt ga. Ego posui epar adi. i. lupi i medicamēto cupatorij: et nō repi ipm augē iuamē tū ultra id qdē ex illo solebat puenire. Quedā v̄o se p̄petate corrūpunt vt corde et itestinis ouiu facte et lupoz p̄iecte et pēne colubē cū bis q̄ accipitris dicūt.

Propri fīm vero sciēdū scribi p̄mo q̄ta: qd̄ laber facit nō ē coniung. dū cī qd̄ cōp̄imēdo iuuat talit vt fint eoz v̄tutes eōles imo meli ē in hmōi vt vnuz post aliud iardeſ vt sit vna v̄ga duaz mediciaz q̄ le nificat p̄ns suā p̄ficiēt opationē qz es q̄ cōp̄mit: deī adueniat exp̄ssua et expellat qd̄ lenificatū fuit fo quo qz p̄mo. Ille āt q̄ destruūt p̄ comixionē sūt sic si fint due medicie vna efficiētes opationē sed duab⁹ potētijs ūrīs: aut. q. ūrīs: tūc qn̄ aggrefatūt si p̄tingat q̄ vna eaz aīcedat ad opationē suā p̄ficiet opationē et si nō aīcedat vna eaz alia p̄hibet se: sic viola et mirobalani. viola. n. soluit leniēdo: et mirobalai soluūt ex p̄mēdo et spissando. cū q̄ supueniūt materiei abaz opatōes destruūt ipse. et si mirobalani aīcedunt: deī supuenit viola et lenit: deī supuenit mirobalani et exprimāt ē opatio fortior. Lollz. quoqz. 5. Ade dici miscēt mirobalanos cū cassia fistula et turbith: s̄ nesciūt modū medēdi. ūrī qdē horz sc̄do practice ita Quidā mirobal. simplices bibūt cū zacara et māna: et q̄ h̄mō qdā tritos diligēter cū duplo zacare. māna v̄o leniūt ē. Ampli id v̄i supficien⁹ sape. Ade. 2. simpliciū. Quidā āt dixerūt q̄ nō ē bona pmirtio mirobalanoz cū medicia labificatiua et lenitiua: qm̄ opationes eoz i id ipm se p̄iūnt et ego nō video illō imo remones id eis p̄ ipsas adherētia et corrugatio et acgris solo facilis. Adhuc aggregator. Et qn̄ volu m̄ mirobalanos p̄parationē dandū i potu: terant et i sundans in aq̄ calida et colenf et p̄iūcīt sup̄ colatu rā zaccare et tereniabi ad reprimendū stipticitatē eoz et. Et q̄ vult addere i bōitate p̄parationis eoz coqt sp̄os cū p̄ūis et sebestē et iniūb et tribuat: qz i istis medicis ē viscositas q̄ rep̄mit stipticitatē mirobalanoz et. et iste tres sp̄es mirobalanoz miscent cū thamari dis. medicia itaqz fīm hos leniūt ē p̄pressiue miscēda. s̄ qd̄ de h̄mō appebit. Propri tertiu ē sciēdū vt er pdictis veritas relinq̄t q̄ pmirtio medicie cuz medicia: aut ē vera vel appropiquās vere: et ipsi iam tñ p̄terit sup̄ eā vt ex oib⁹ pmiscibili⁹ resultauerit vna qdā cōplexio et forma. Mora enī egēt p̄fusorū

corpoz p̄ticule: eloꝝ p̄mo: vt agāt et patiāt i adiun cē oisariā et h̄mō p̄t medicia leniūtia cū cōp̄ssua cō iūgi cū tunc ūrietates q̄s h̄ebant adiun cē miscibilia fint sopite ac i vna nāz mediā redacte. sic. n. videm⁹ p̄ ips et ūrīs vnu aliqd p̄stitui et p̄surgere p̄fectu. Aut mixtio fuit. q. sensibilis et p̄ iurta positionē ac er b̄cui tpe facta et ita nō ē vtilis pmirtio medicie leniūtia cū cōp̄ssua: et p̄pē cū eō vt p̄tigit fuerint i mixtione miscibilia p̄cipue cū lenitūtā p̄cesserit cōp̄ssua. qd̄ et arguta norāt i h̄ac p̄tē iducta. Propri quoqz alit et dulci⁹ dici q̄ et f̄monib⁹ possibile colligi p̄allegatis medicoz: qz i pmirtōe aut sūt miscibilia eōlia virtute vel ineōlia. Sigdē eōlia ceu cū volum⁹ solutio nē vni⁹ medicie iuare et alteri⁹ solutionē vt agaricū cū turbith: tūc medicia lenitūtia nō ē cōp̄ssua adiungēda: qm̄ actōes sibi earū aduersē destrucēt sic sentit. a. curauer. qn̄ iqt vt fint v̄tutes eoz eōles. qd̄ et rōe hmōi p̄tis deducūt apte. aut nō iūt eōlia virtute imo vnu valde sup̄at reliquū: qd̄ euēnit cū medicia ūnigēt medicie: nō qdē cā solutōis et equo siende vel alteri⁹ s̄ magis p̄p̄ ren otionē alic⁹ malicie et defect⁹ a medicia illa sicut mirobalani citrini scamonee. zinzier turbith admissēt rosa scamonee et bdeluz aloe. Et ita medicie lenitūtia cū cōp̄ssua vtilis ē pmirtio: p̄ viā qdē correctōis ac emēdatōis nocumēti. et h̄ ē qd̄ volvit Ade. cū dirit a mirobalans q̄ medicia ūp̄fia exsistit p̄ admittitionē medicie lenitūtē remoueri ad berētiā et corrugationē et facilē p̄stari p̄ p̄ns solutōes Appūt et ex aggregatore serapionis māifeste q̄ log tur de pmirtōe p̄paratia bonitatis p̄stantia et malitie remotia. Virtus s̄līt mirobalanoz remouet o cassia fistula lenificationē sup̄flūā q̄ debilitat flōm et itestina: ita vt timeat i debili⁹ lubricis et marie hyeme. qd̄ et arguta hmōi p̄tis oīndūt p̄ma. Propri. 4. q̄ dē et si rōnib⁹ iā v̄tiusqz p̄tis appearat qd̄ d̄dm grām maioris didascalie ad primūz d̄dm v̄sū esse qd̄ auctoritates deducāt baliabbatis: Ade. et aggregatoris. Ad aliud d̄d; q̄ v̄tilis ē pmirtio ieōlis v̄tutis et correctōis cā: nō āt solutionis faciēt et equo et ita qd̄ iducit. a. audiendū. Ad aliud d̄dm q̄ medicia dissolutia ūnigēt alijs rōe correctionis: nō āt solutionis faciēt cū fortis eristat p̄ quē ēt modū cōcedēt copulatio medicie lenitūtia cū cōp̄ssua. Aut d̄dm q̄ nō ē tanta oppositio dissolutie ad alias: cēn lenitūtia ad cōpressiū: qz iā ipsa sit fortioris v̄tutis alijs: nō tñ ide p̄surgit ūrietas et ipedimētūl iurionis. Ad aliud dicendū q̄ h̄ poterit iuvari p̄ admittitionē lenitūtē et cōpressive nō ex equo: s̄ ineōlia v̄tutis q̄ p̄cedit: aut p̄ mixtione ēt eōle v̄rtute ac verā: q̄ ex longinquo tpe fuerit ūstrucā. Et per h̄ ad aliud: qz res stiptica p̄t alia medicinā iuare mixtōe ūcessa premissa. S̄līt et opposito appent f̄mones. a. et auer. Ad aliud dicendum q̄ operationes lenitūtē et cōpressive non se corrumpunt imo meliorantur et emendant: si predicto cōmisseantur modo. Ad aliud d̄dm q̄ arguit de mixtione. q. v̄tra. ex longo tempore cōsurgente i quod dam medium ab extremis omnibus alienum et cō.

Differentia. 144.

Vod post euacuationē ml̄ie pharmacū effrenitans attrahat phlā monstrat et sc̄do practice et haly. Rursus plures medicine sūt euauantes ml̄iam et phlā sicut colerā et phlā vñ re. a. sc̄do. Plures vt euacentur colera et phlā in vna

hora, sere at nulle mīliaz et colerā. Adhuc p̄io q̄rta. Q̄is medicina in p̄mis eū exhibit humorē q̄ ē fibi, pp̄us et deinde illū q̄ ē post ipm i multitudine et subtilitate: et reliquos h̄ ordine. Id at erit phla cuz maioris sit quātitatis i corpe h̄uorib̄ pharmaticis subtiliusqz p̄ mīliaz. amp. 3. pharmacoz. Adēdicia laratiua trahit p̄ s̄litudinē vt et tandem stimulata evacuet nā attrahit. Iu mīlia et phla p̄ueniūt cū vtrūqz sit strī et grave vñ collz. 5. Adēdicia que attrahit mīliaz trahit hu. phlegmaticos q̄ p̄ueniūt cū ea i vna q̄litarū. itaqz p̄ educōz mīlie euabit phlegma. In oppositū ga. 2. elor. 3. pharmacoz. Serapio i attidofario, et Isaac elem̄toz p̄io. Eu h̄uor ille d̄z enari p̄ melācholiā et vniuersalit̄ post apropatū q̄ min⁹ ē, pp̄i⁹ et familia ris nāe, talis v̄o ē colera et nō phlegma cū sit nutritiū i lāguis p̄ueris, q̄d nō colera: d̄ria. 30. M̄ali q̄d ē calidi⁹ magis educibile: q̄ calidū bñ mobile de ge. aial. 2. hm̄oi v̄o colera n̄ at phlegma. itaqz p̄ educōz melācholie pharmacū colerā attrahit et nō phlegma. M̄rop̄i p̄mū sigdē ciendū q̄ gd sit eūo d̄ria oñdet. 16. 4. h̄ at eūo, pp̄i⁹ d̄ purgatio eo q̄ eductis alijs hu. lāguis remanet depurat⁹. vñ de pharmacis ga. M̄rop̄terca noian⁹ ab oib̄ purgatia q̄ p̄ rū relinquit sanguinē ab alijs sup̄fluitatib̄ qd ēt sit pharmacū d̄ria v̄isuz. 16. Ill̄d quoqz d̄ effenitans qd nō iure pharmacis h̄z violētia dgnāntis educit: iſilit. n. i h̄uorē fibi eēnū velut irascēs in quēqz furore. Humor nāqz duplicit̄ euāt: aut p̄petate: puta cum pharmacū d̄termiatū seu d̄terminatos attrahit h̄uores. Mā qdā pharmacoz ita vñū eūat h̄uorē vi sc̄amonea colerā: lapis l̄zuli melancholiam: et turbit phlegma. qdā v̄o plures sicut aloes et rebarbarz colerā et phlegma. Agaric⁹ at oēs tres sortasse. alib̄ effrenitādo ēt q̄plures: d̄ria. 14. qd at sit melācholia et phlegma d̄rijs vi uz, p̄pis. M̄rop̄i h̄z v̄o sciendū vi v̄isuz ēt. 14. q̄ circa q̄litū h̄d̄wēfificatiſ ſi an iig. Asclepiades nāqz fac̄t̄ opiniōis ēpedocles d̄ſē ſor vt q̄ elem̄toz q̄litas ſint ialterabiles et intrans mutabiles ſeculo i ſeculū: h̄qz nāz negāt̄ puidētis et v̄elut arte qdā opātē dirit nullū h̄uorē nullo deierminate attrahi pharmacoz imo trāmutat: cōvertit et alterat corrūpēs i ſui ipſi⁹ nāz q̄bcūqz fuerit qd ef fundif. et adhuc q̄ utilitas p̄secuta i purgatōib̄ non tristitatis ſit purgatōe h̄uoris: h̄z cōi rōe eūonis q̄. n. eūauit in cōi et nō h̄uorē v̄el illū ſenſit quē ide iuuari. Eui⁹ gdē p̄ſitōis ānulariſ iſribit elem̄toz 2. nāliū p̄io: et ſimpliciū. 3. d̄ pharmacis et d̄ melan cholia: q̄ ſic idrñt̄ inuarēt̄ phlebotomia et pharma cia h̄ vel alius h̄uoris. q̄d i manifeſtū ducit i cōueniens cū hi h̄ iuuēt̄: illo v̄o noceāt̄ apte. nō. n. ſiccis et extenuatis p̄ſert phlebotomia aut oppoſitil̄ pharma cia. Kursus ēpia docet, pharmacū h̄uc et nō illū eūa/re humorē: et iſtu deinceps et nō illū iuuari. q̄ at nō ſimpliciſ ſoluēs pharmacū in h̄uorē. Querat quē h̄z attrahit: d̄ria mirauit. 14. Fallit et Erafistrat⁹ putat̄ q̄ post negata v̄a ſieri ab asclepiade oia p̄ntia ei⁹ qd eūat ſaluare. nāliuz p̄mo redarguit̄ et fo: et in d̄ pharmacis volēs q̄ ſicut i phlebotomijs ē h̄uorē oiu⁹ eq̄lis eūo et in purgatōibus ſoli⁹: tūc. n. ois medicia colerā cū ſit ſubtilis educeret. quod. n. attrahit p̄nava cui p̄mit̄ attrahit qd ſubtile: deinde qd reliqu⁹ or dīne: d̄ria. 51. Alij v̄o ſere his oppoſiti dixerūt phar macū euellē qd ex h̄uorib̄ augmētatiū: qd et nō valz

q̄ ita pharmacū nō educeret eligēdo qd ſibi p̄priu⁹ ſicqz determine phlegma euaret oē cū h̄uorū ſūc pharmacoz ſit āpli⁹. Quidā v̄o arti familiares di rerunt q̄ pharmacū colere attractivū p̄mū h̄ac euellit: deinceps ſi effreniter phlegma: demū melācholi am: et vltio ſanguinē cū ſit familiaris nāe et dilect⁹ tā q̄ ſili⁹. Si at p̄ illō dgnāns attrahit colerā et abbic mīliaz et ſanguinē tādē: et i bis p̄ueniūt cūcti: h̄z ſi melācholi h̄eat attrahit h̄z ga. aſcribētē bip. ſapionē: et Iſaac vt p̄inductū illā p̄mit̄ euellit: deide colerā: et poſteea phlegma: ſanguinēqz vltio. M̄aliab. v̄o cum haly vi ſinductū p̄ melācholiā euari volūt phlegma: ḡb⁹. A. viſiſ ſallēt̄ aut alteri⁹ ordinarōis h̄uor̄ vñi⁹ poſt altex eductoz q̄tuor repio forme mo dos cāe poſitos. M̄de. nāqz d̄ pharmacis cāz tangit vniuersalē et iſuſticiētē habilitatēz h̄uor̄. ga. v̄o. 3 pharmacoz cāe h̄ ſignat ſubtilitatē h̄uor̄ et grossi tudinē et p̄petatē ſeu p̄ueniētā cū corpe ac h̄ ſoppoſtū. Serapio quoqz et Isaac p̄cidit cū ga. i p̄io: n̄ at i ſo ponētes cāz hm̄oi levitatē et grauitatē h̄uoris ſi ue v̄elocitatē ad motū et tarditatē. A. v̄o cōcordās cū alijs i priori cā ſaz dicit h̄uor̄ multitudinē vel pau citatē. qd at d̄b̄ videbif̄ ſūr. M̄rop̄i tertū v̄o p̄mit̄ qdā p̄mittāt̄ neſſaria: ſo v̄itas ſbiūgat̄. et ter tio p̄inducti familiares āpli⁹ artivisi cōciliēt̄ diſſoni. M̄rop̄i h̄ primū ſciēdū q̄ pharmacū vi ſuppoſitū effrenitat̄ qñz. qd tripliſ ſeuēt̄: vasoſ. ſ. d̄bilitate: vel poroſ eorūdē aptōe: aut pharmaci mordicatiuſ ſcuilitate d̄ria. 17. amp. iñt̄ ſap. q̄ſitum trib̄. M̄ificeſ cōditōib̄ adiectis vt q̄. XI⁹ pharmacī ſi ſiciat i h̄uorū ſuccesſiugvſqz ad ſanguinē eductōe et q̄ pharmacā vñū ſolū h̄eat h̄uorē p̄prietate ſua euelle. qdā nāqz vt dcm̄ ē plures cōcitat h̄uores: et q̄ h̄uor̄ eduden dus i loco exiſtat apto pharmaci eductōi. Mā pharmacū melācholic attractivū ſi colerā reſiſt̄ i loco euelli apto vt v̄et̄ e; illā v̄o i aguſtis meatib̄ poſitā iunc colera p̄mit̄ p̄ viā educeſ accūtis: eo q̄ v̄et̄ leſuſ medicamie et h̄uor̄ acuie et grauitate v̄it̄ ipſi⁹ excretiua excitabif̄ i colerā expelleſ dā ſi melācholiā. Du bitare ſit q̄ cū medicia hu. eūaret p̄priu⁹ magis q̄ ſi al rex ſi ad aliū p̄mūt̄ eūandū ſic corp̄ erit abſqz h̄uorū vno imo ēt ſine trib̄ cū ad ſanguinē p̄ueiat eūandū eo q̄ nā vt tradūt̄ tāqz familiare et ſiliū nāe vltio exbibz violētata. Eui⁹ oppoſitū d̄ria miavit. ii. D̄dm q̄ corp̄ ūc cōſtſat ex q̄tuor h̄o: ib̄ ſpoſitōa ſuqz ele meſiſ q̄tuor priorib̄ vt oñſu ibidē. Et dupliſ ſciēdū p̄portōe h̄re nāz ad h̄uores. vñā gdē cōez et ideter minat̄ ita q̄ cū maiori q̄litate ipſoſ aut minori p̄oſ ſuſſtē. alterā p̄cſtā et dſini ſi abo q̄ cū miori neq̄at cōfſtē: et h̄ac cuiuſcūqz ſit h̄uoris magis diligat et dſen dit p̄portōe ſanguinis cōi. Mā cū nā ſeuſ ſe ſppoſtōe p̄cſe colere aut melācholie ſeſedē poti⁹ exhibet ſanguinē vi co pharmaci atti ab aſt̄ audacia q̄z alic⁹ hu. cuſſionē patiaſ i āpli⁹ q̄ ad ipz eūonē oſlariā moris cōſe q̄ref. Et ex h̄ et appz q̄ q̄z q̄z aspect⁹ pharmaci ſit am pli⁹ ad hu. nāliē q̄z co:ruptū: d̄ria. 14. h̄uc tñ magis eūat q̄z illū cū ipē tāqz iuuatiū aut neſſari⁹ vere de ſedat magis ab ipſa. M̄rop̄i ſim h̄ ſciēdū q̄ phar macū p̄mit̄ humorem attrahit p̄priu⁹ priorib̄ ſdi ctōib̄ adiectis: deide reliqu⁹ h̄z ſubtilitatē et levitatē ſue facilitatē ad motū ſuqz ad ſanguinē qm̄ ſi phar macū vi tactu⁹ h̄z colerā euellere p̄mit̄ ipſaſ attrahit; deinde phlegma poſteea melan choliā: et poſtē

sanguinē. Si vero phlā illud p̄mit⁹ attrahit deinceps colaz: postea meliaz: et sanguinē tādē. si at meliaz eā p̄mit⁹ postea colerā: dein phlā et finalit sanguinē. Et is qđē ē ordo de hūana nā ab hip. et ga. ex p̄ssus vel i signitus. Querō p̄fimat eo q̄ ille hūor post p̄priū educit q̄ ē ſtilior leuior et ad motū agilioz. talis at ē p̄inductus q̄ post p̄phū evacuat. nā colā ſotilior alijs leuior et mobilior: et iō post appropatū sp enelleſt hu morē. qđ ſortassis ſenſit damascen⁹ dicēs oē catharicū neceſſario colaz tu. mox. Et fi qđā noie colere hūore audiāt oēz: huic at opponit mlia. et iō ſere vltio educit. phlā vero hoꝝ obtin⁹ mediū. vñ et i medio educit ipoꝝ. adhuc hūoris attractio post p̄priū pſici tur apli⁹ calo q̄, p̄petate niſi ſortassis cōi ſz calidū magis attrahit calido q̄ ſrūm pp̄ ſcenetiā. Coleca vero ē calidior hūor. post hūore itaqz p̄phū evacua biſ colā et nō phlā vel mlia. et neqz ē icouenies q̄ p̄ quēlibet appropatū hu. aquofitas imediat⁹ educat cū fuerit coaptata. ſz h̄ dubitare p̄tigit: q̄ ſanguinez vñ debē post p̄priū hu. educi. Nā vna cāzeductio nis eoz post p̄phū fm. a. ē multitudo. Adhuc ſanguis corrūpīt et ſanguis fz eundē et haliabbatē. qđ at tale celeri⁹ daſ a nā: igi⁹ post appropiatū hu. ſanguis educeſt imediatius. Dōz q̄ ſanguis vltio attrahit ſeu eva cuaf. nō n. demiat in pñti farmaco effrenitatē. ipm. n. tāqz intimū nā recōdit et p̄ſeruat q̄ſtū pōt cū ſolus nutriat: dria. 30. et ſpirituſ fit mā qđ alijs mime aut rari⁹ inefſt. neqz farmacū nūc ſcitur ſanguis p̄petate emulſiuoꝝ i tñ ſcitu. vñ de farmacijs: Quidā adiue nit herbā ita vt aſſumēs iplā ſanguinē emitteret et p̄ret q̄re multis hac morē ūib⁹: viebaſ. n. h̄ ea in malū ingiftiōe facta diligētiori reptus ē medicato: et ad p̄ſide gēnis duci⁹. Luius erat intētio nō hūc ſolū mori vex docentē iſtu et diſcentē ab eo: q̄ dixit interrogatus a p̄ſide pſato ſe a nullo doctū ſuiffre neqz aliū docuisse. fz cāu cū porcellū ad qđā ſburbiū deferret ligatu: applicato vētre iplū penes herbā reponiſſe. Lū at remouifſet liquoꝝ vñ dicit laguineos: ex epate ad herbā defluētes: hicqz plecturat⁹ q̄ ea ſanguine attraheret: quā exhibēs hoīz alicui ita cē repit: Quē ſigdē p̄ſes ligatis oculis ne eā oñderet alicui iuſſit moriux abduci. et de hac qđē herbā multa valde ingr̄ p̄toſ naſci vbiqz. Padue ēt nūc ex quodam epate liqſiētē vni ſuppoſite aliquo herbe devētū ē in noticiā illi⁹. Tūc igi⁹ ad primū dōm q̄ fz multitudo hūoris pſentiat i euonē celebre. huic tñ pōt eē q̄litas adiuncta benigna vt in ſanguinez q̄ illud p̄hibebat. Aut ſortassis multitudo hūoris nō ē vñqzqz cā ſuf ſiciēs vñ apprebit velocioris eductōis. Ad aliud dōz q̄ ſanguis qñ corrūpīt fz remaneat ſb nā cōi ſanguis nō tñ ſb p̄prie imo eius p̄ ſb ſtilior aplius puerūt i colerā et gressa fm ga. i mlia: dria. 89. H̄e at p̄ceſſe ſunt farmaco educi ſue nāles exiſtāt aut alie. Propter b̄ tertiu ſciēdū q̄ dñtes post mlia phlegma educi: decepti ſuerūt ſortassis hip. fmone abiquo dñtis de hūana nā phlegma cū ſit ſridiſſimū et viſcoſū violetia. i. effrenitate farmaci cūata mlia p̄prie p̄ſequtur phlegma. et h̄ ſtellecetus fm ga. et plurimos vñ oñſuz ſalſat: quē vidēt p̄tiae habuiffe p̄tacti. aut q̄ cū duo ſint hu. q̄ violētia educunt illata nāe vt mlia et phlā p̄pter eoz grossicie et viſcoſitatē ad eductionē mlie grandior expetit violentia et conamē fz phlegmatis cū aplius ſirmata euone obediēs fit min⁹. Et b̄ p̄ri

acceptus ē intellect⁹ tac⁹ verus. Aut fortassis hoc ac
cidēte ptingit q post mīia⁹ educat phlegma cū ipsu⁹
post sanguinē sit apli⁹ augmentatū. vii. s. practice.
Ad dicamē laxatiū tñ destinatū pprīū educit hu⁹.
p accidēt tñ phlegmatis duplū eo q h̄ i corpe si mul-
tū: Id tñ hos nō sanat pfecte cū nō qd p accīs h̄ eēn-
tiale qſitū expertat. Quidā ēt dixerūt ipos velle q me-
dicia eductiua mlie phlegma educit cū rari⁹ aut nun-
q ſarmacū ſit mlie aut coler attractiū aprobate: h̄
an̄ vt tactū mlie ⁊ phlegmatis aut ipi⁹ ⁊ colere. S̄
h̄ id h̄ificet nō in adaptat pposito: cū qſitū d ſarma-
co ſit auditū vni⁹ hu⁹. ⁊ nō plurimū eductiū: vel for-
ſitā h̄iderauerit: q ſarmacū larat q ſimilia: farmaco-
rū. 3. Ad h̄ia h̄o ⁊ phlegma vt dc̄m ēt coll̄ 5. cōicāt
apl̄ius ⁊ i ſba ⁊ qlitate pueniūt i actis q melācolia ⁊
colera. h̄ id iā modicū yalet: eo q ſubtilitas hūoris ⁊
grossicies lenitas ⁊ ḡuitas ſive ſacilitas ad motū ⁊ diſ-
ſultas plus vi positiū alio quolibet opant i ſucessi-
ua hūorū eductōe. ⁊ iō fortassis minus ſufficiēt dixerit
recipiētes cāz et isaac orone praeudita ⁊ precipue
cū nō expſſerit ordinē eūonis a melācolia icepiū per
itermedios hu⁹. i ſanguinē pueniētē velut i colera ⁊
phlegmate. vii videnf alludere. a. iſinuāte q pfectio
eūonis effrenitantis accidat ſubtilitate humorū ⁊
mūltitudine ita vt poſt melancoliā educat phlegma.
Lās ēt ordiſ cōſecutōis eūonis h̄ificatio apl̄ius ab
iſeac ⁊ ſerapione ex pſſas cū ad eas nō ſequātur vt ad
alias iſcōueniētia. nā q Ad. vt dc̄m vſis ⁊ iſufficiēs
Similiē q. a. pretactū colligit incōueniēt: Lā ēt ga-
ſa ſumpta ex pprectate vel ptnētia cū corpe pot calō-
niari. cū h̄ eā phlegma deberet eūari tñ poſt coleras
ābas. h̄ificatur tñ i ſanguine plurimū cū dc̄m ſit eūz
appropriationē quā h̄ ad nā; vſtio relarari. H̄io
pter: 4. qdē ad primū qd dōm appuit. Ad aliud ſimi-
liter appuit qm qſitū tāgit ſarmacū vnius hu⁹. appro-
priate ⁊ nō pluriū euacuatiū. Ad aliud ſimilit̄ vſiū
qd dōz cū in opinionē cadere ſatagat haliabbiat̄ cū
haly. Ad aliud dōm: q ſimilitudo quā ſarmacum at-
trahit nō est qlitatiua h̄ ſbalis fm ga. potius. Et nā
q ſ quedā cōueniētia ⁊ affinitas in forma vel virtute
occulta: vt oſtensum dria. i. 42. vel caufe preſtacte.

Differentia. i. 45.

Dod non oē simarū sit calidū oñdit: q. 2. de
nia: et de sensu et sensato: qđ aplius exprimit
cōmētator: Spēs sapoꝝ sunt sicut sp̄es colo-
rū et sibi egleſ. Sed coloꝝ glibet ceu albus et niger
cū alijs q̄ sunt ipſoꝝ extremit̄. cāntur a calido et frido
igitur et sapoꝝ amarus. l. et dulcis. Sunt. n. f3 ar.
extremoꝝ hi ex gbus p̄surgunt et alijs medijs. Eti: sim-
plicium. 4. If ructus qdā convērtuntur ex amaritu
dine ad dulcedinē: sicut multi citrulox et melonū hu-
iusmodi adſunt frigidi et hu. Adhuc si dulce ut cōit
dicunt est calidum. erit itaqꝫ amarū suum ſrium fri-
gidum. Contrarij nāqꝫ effectus contrarias arguit
caſas. Calidū autem et fri. cum alijs qlitatibus ſūt
oīum cāe: meibauro. 4. Rursus cuius ſba deſerens
est frigida ipsū exiſtit frigida. ſed ſuba deſerens ſapo-
re amarū est qđ frigidū qm grossū. Broſſum aut ab
elenentis caſari vī frigidis cōgregando et coartā-
do. Malin: preſeruatiū a putredie fri. ē: qm ea cāe
a calido. ſed amarū p̄ſeruat a putredie M. Simplici-
um pmo Itidē: Amara oia ſūt idigestibilia. i. pbl.
ſed oē indigestibile frigidū eſt; cū digestiū ſic ca. et m̄

puenire: sed quod nō habet ipso dissoluatur in ptes minime
mas quod poris infigat lingue ex quo cū humidus illi ad
mīto rō cāf saporādī: sed appens de aia. Et ita serp
sui duritie aut adamātē sc̄re idissolubiles infipidos di
cim⁹: aut l; ab ipso aliqd dissoluat ac lingue cōmisse
atur: nō tñ dicioꝝ q̄s determinatus sentit sapoz. qd
fortassis nō pprievocat infipidū velut phlegma sic di
ctū t cucurbita. Et t sapor alius sensui gustus accō
modus t ei coaptatus: qui ē triplex existit: aut enīz
abhoiabilis ē gustui repugnās t iuncturas separās
ſm plus tñ t min⁹ feruenti pportionatiuos aq̄ q̄lis ē
ſalsus amarus t acutus et acetosus ex pte subtilita
tis sube: aut horridus t ensui nocitiuus ppter num
um pstringē ac adunare aq̄ frie assimilat⁹ vt pōnicus
maxie t ſipticus: et rōe q̄litatis acetosus: aut incun
dus et ſipatus sensui mediū i vtrisq; obtinēs extre
mox velut vncuosus et dulcis. Unusq; ē sapor
gradus et māſioes recipit nō paucos in magis t mi
nus diversificatos. vñ et unus sapor alij ſiliſ reddit
nō pax. Et iō iuxta aris. dulce ac vncuosū ponit idē
ſere pſiſtē ac ſilr ſalſuz cū amaro. Diversitas āt h oñ
ditur i dulcedie: nā ipſa q̄druplet inueniſ ab Iſaac di
ſtincta. nā qd ē pura oīuz q̄litatū media qdā grossi
tudini attinet et vſcoſitati: reliq̄ infipiditati cōiūcia
nōnulla acumini cōmittit: q̄ x̄o nāc ppor̄oaf ipate
hūane. ſit āt vt iaz apparuit ſapores octo: ei vnu gd
privatū ſapore dcm infipidū: quidā x̄o ſolū et poſue
rūt vt Ba. ſimpliciū p:imo. Et aris. ipſos h numer
to cōp:ehendit ſicu: et colores: l; oīo idē expliciū nu
merādo: qdā ēt ponticā omittunt vt Almāſor. 2. et
Ade. ipſuz ad ſipticū reducētes: alij x̄o eñ qd fit qz
paz bi duo diſtant ſapores: et iter hō ſm Ba. loca
tur ēt auſterns: cāf. n. et ſicco ſecu leto aque cōmī
to pb. 2. Qui alij ſm aris. ex amaro et dulci: ceu coloz
oium. pductio tanq; ex extremis et nigro pſiſit et al
bo. Velut. n. nigz ē privatio albi et i nō pſpicuo ſi
cū amaz dulce t ſalſu in nutritili hūido. Sapoz g
dē pductio apnd a:is. magis exiſtit ſm numerz ppor
tōabilē: vt guſtui cōueniētē: et eius oppofitū qua ſz
ſmas imediat⁹ cōſurgat q̄litates ceu colores veni
unt et illis. Unusq; n. ſapoz attēdiſ ſm numeros
quodā pportionabiles et cōmixioes et motus: aut ī
determinatos et ipropo: tōabiles: gn. n. delectatōez
iducūt cōmītiz bi in numeris pportōabilib⁹ cōſiſtūt
ſoli: opposite vero ſe hūt relig. Aris. nāq; eligit de
ſapore in de ſenu et ſenſato ſicut dōdoze et colorz p
ut ſūt quedā obiecta deducētia potētiā ſenſituā i ac
tū: de quo ſo de aia in quēlibet hūo ordinat. Ade
dicuſ x̄o magis cōſiderauit ſapo. ē put eū pueniē i
cognitioez medicinaz ſic cōplonataz et iō magis at
tribuit ſm ſqualitatibus qz organo cūdem. vnde no
ſce quoq; ex de ſenu et ſenſato ac ſe cūdo de aia q: qz
uis ſapores cāenf a calido frō humidu et ſicco et ſi
ria ſint q̄ maxie a ſe diſtant: nō tamen ſm maximā di
ſtantia ca. fri. hu. et ſic. attendit ſrictas in ſp:bus ſa
poz: l; ſm ordinē ad guſtū p̄ut vñ natuſ est imuta
ri a ſapore cū horrore vel ſuavitate. vnde nō neceſſe
est q̄ dulce vel amarum ſit maxime calidum frigidū

siccū vel humidū: sīq; marime se h̄z in tali aut altera gustus imitatōe. His itaq; apparere pōt qd sit amarū. Est nāq; sapor linguā abradēs ac exasperās abs/ qz adustiōe de farmacis: t pmo apparēs scđi: Lali- dū quoq; vt ex fūmonib; opus sit aui. elicere dupli cē h̄z cōparationē: aut ad nāz humanā vcl ad rē ipsaz vt videbiſ in se p̄fideratā. Propriū fūm vero scien- duſ q; post aūdictos supueniēs linigiosis t infestus antiq; auerois cordubensis ar. dilucidator eximius tutiſ ondere scđo de aia: de sensu t sensato: ac collz. S. cū detestatōe medicoꝝ t ga. p̄cipue q; amarū nō so- lū cātūr a calido in oēt a frigido sicut albū t nigrū. Eui⁹ e qdē motua si cōcesserimus q; isti sapore sequunt calorē t frig⁹: necesse ē q; atrarietas in istis sit in illo qd est vltiame calidū: t in eo qd vltiame frigidū Sed si p̄cesserim⁹ q; ē d sapore ceu de calore. s. q; idē coloꝝ sit a caliditate vel a frigiditate tūc nō accioet i/ possibile: qd t tactū ē i arguitis p̄m s. Xtute. t subdit H̄ideſ q; opinio ga. sit error. Videm⁹. n. q; amari- tudo qnq; iuenit cū frigiditate vt q; ē i fructib; i pmo c̄remēto demonstrat fūm: t q; ē i reb; cōbuslus de- monstrat calidū. Et sīl nō ē i possibile q; aliq; dulce- do sit frida. Videtur eni q; plāte amari saporis apud p̄plemetū sūt dulces: aut iſipide i p̄ncipio. Signū āt ondēs q; hi ſic hēant saporez ē q; plāte hūtes saporē nō trāſferūt ex amaritudine ad dulcedicm i eis q; inate ſūt ee dulces i fine: niſi mediāte aliquoꝝ saporꝝ illoꝝ in qnto ēt collz: Sup nāz amari dñatur cōplexio ſice- ca terrestris: t hec pot nasci a ca. t fri. Et significatō ſepans vnu ab altero ē ſignificatio q; ſit a frigore: vt ſit dulce poſtq; ſuerit amaruz ſicut ſit glandes xilo- xarata t aliq; ex cucurbitis. Adhuc opū ē i fine ama- ritudis iducēs palyſim ſua frigiditate: t remouet de mū canillationē q; nō potes dñe q; nō p̄ueit amaritudo a pte frida h̄z a calida: qm amaritudo est dñans i ſuo ſapori: t ſapori ē in iudicādo ſup nām rei vñ d̄z fūm h̄ ſuſdicari q; magis ſit ca. q; fri. Et h̄ q; dixim⁹ de ama- ro non ſenſerunt medici q; nos p̄cesserunt: t ēt ga. n̄ ſappropriauit ipm niſi calorū tm̄. Iſtius āt positionis qdē ānullatio rōabil ē in tertio dōcō ſuſdetur. H̄ic āt ſolū monſtratur ei⁹ nō ſuſcere iudicā. Primit⁹ t n̄ ſciēdū q; non ē aliq; de h̄ntib; ſapores puri ſapo- ri vere: q; ſimpli. Nō. n. ē aliq; ſaporis cui nō admisceātur ſapores alij cū hu. ēt non ſint puri ex q; bus cāntur. Oia eni ex q̄tuor ſūt cōpoſita elemētis ſaciētib; i re q̄libet re p̄finitiones diuersas: cōmixtio- nes vel p̄oplexionis. Est. n. duplex cōmixtio ſeu p̄ople- xio pmo ſcđi: t i nālib; ac artificialib;: vt lactis ſigni- ſicat t tyriace p̄positio: p̄ma qdē t ſcđa p̄ma quoq; ē q; ex primaria resultat p̄oplexione in adiunīcē eloꝝ qz- marie p̄ſegunt tact⁹ cū ſit qd terrenū māle t insertuꝝ valde naturis pris. ac ēt gnt⁹ q; ē tactus qdā hāc ſe quif qzplurim⁹. Eſtq; ſcđa resultā ſt illā prima- ria ex actiōe t paſſione ſtriaz q̄litatuꝝ eloꝝ: qd eueniit q; vna demū q̄litatuꝝ vigorat ſup alia ceu i plurib; reꝝ ſtingit q; i tpiſ ſcuūt p̄cessu. qd ēt pp acrem accidit circūſtātē vel pp Xtniē celestem aliquā aut ſortassis iſiginationē in hſtitib; imensā: quā egdem nō p̄p ſegunt colorē deſi odor poſt. a ſapori minime- dia. 37. appens. Eſolor eni ē qd ſere ſpūale imāle: p̄ mutatur. n. ex q̄libet re de leui cū ſit tāq; epiphania fūm pythagorā al. q;. In ſapori tñ non est neceſſaria verificatio penit⁹: vt q; talis ſapori arguat talē cōple-

xionē oio aut ſubam h̄z vt multū: t poſt ſapores eſt in odorib; . Eſt eni in eis ſicut ſine fiducia: ſimpliciū q̄to: t pmo ſcđi. vñ pmo ſimpliciū M̄cl. Colores nō dānt ſcđaz ordinatā q; ſiat expaſhio ſeu expiſhio: ſic vle in p̄ticularia: h̄z incidenti ſuſgnificāt ſop̄ bonitate ac malicia q̄rūdā medicinaz. Eui⁹ extat cā: qm odo- res t colores iſprimū ſine obuiatōe ſuoz corporꝝ: n̄ at ſic ē in ſaporiꝝ. Et iō aliq; pōt reſolvi a re fūm cōplexionē ſcđaz t nō primaria a q; ſcđa magis ſequitur colorē p̄cipue aut odor n̄ refiſcās aliq; de cōplexio- ne ſiuſe cōmixtione primitiva: qd vtiq; euenire poſſi- bile ē cū i vna iſtaz mixtionū ſit qd terrenū grossū: i altera No ſubtile ſupſiciale ſumolū. In ſapori autē be due nāe imitanſ magis: aut plm ſequūtūr primaz cōplexionē qz ſcđaz. ſallaciā No coloris onſit duo rū aureoꝝ euforbij cuꝝ libra lactis cōfectio. Mac. n. viſus frigidā indicabit: cū tñ ſit calida vt g. n̄ inſi- nuat: t iō bic practice ſcđo. In expiendis medicami- nib; in corpib; hoiv; picula ſunt aīarū. Eſt ēt ſcien- dū q; ſapori vt plurimū denotā ſcaliditatē n̄ re ſrida reſiſtūr quā ſignificās ſritate i cala eo q; caliditas eſt q̄litas eſt iſacißima oia ſibi coaptans t assimilans. t bac via poſt cā aſſignari: q; ſe opiuꝝ i ſua ē amaritudine cū ſritate ſupſluꝝ. a. Aut ſortassis amaritudinē acq; rit ex qdā aduſtione. q; aſſatur ſuper laminā ſerream igneā t ſit rubeū. q; at ſic dñs nā ſuſmixtio repiaſ: fūm tñ magis t minus ſapit ga. in plurib; locoꝝ: t ma- xime in libris pharmacoz: qd oſtendunt p̄cipue lac- pſilium canlis t lens dia. 19. Non at ſic camomila in q; ſlipticitas t reſolutio reſiſtūr: min⁹ aut adhuc t cibo monſtratur t p̄ato. Hanc at diuersā cōpoſi- ſiē teſtatur M̄e. in plurib; ſimpliciū. Dicit nanq; roſā ſore cōmixtā ex p̄tib; ēt ex. ellentibus diueſiſ: vt ex terreis t aqueis pſtātibus ſibi ſlipticitatē: t ae- reis dantibus illi dulcedinē t aromaticitatē: t ex p̄- tibus igneis pſtantibus illi amaritudinē: qd ēt ſimpli- citer dicit i agarico euenire: h̄z. n. dulcedinē cū ſlipti- citate ac amaritudine. t iō H̄ermes dubitauit de cen- tarea vt onſu dia. 19. His ſigitur p̄missis t dōm ad auer. p̄mū q; ſapori amarus nō cāntur a ſrido: imo ſolū a calido vt onſetur: neq; eſt de ſpecieb; ſapori- ita vt vult idē de ſpēbus coloꝝ qm ſapores vt amar- us t dulcis nō ſunt oppoſiti ſūt at. vt appuit eo q; imediati⁹ cāntur a ſriditate t caliditate ſic coloꝝ ſcđu- vterq; calido attestef: h̄z q; cāntē a p̄portionenume- ral t cōmixtione puto delectabili aut horrida a gbus demū mediocriter medijs cāntē ſapores. Ad aliud di- cendū q; non ē vey q; ſuctus pmutētūr de amaritu- dine i dulcedinē: imo dulce ſp amaru p̄cedit neq; n̄ ſi loclaratis glādib; t cucurbius gbusdā eſt amarus ſapori vt aſſerit: imo poti⁹ ponticū: ſimpliciū quarto aut auſterus t ſliptico quaſi cōmixtus t pontico. vñ 23. pbl. Bādes ſliptice ponunt t interioꝝ. Bāla ſcerba ſliptica t pontica iudicatur: aut ſi eſt illuc ſa- pori amarus alicuius p̄ticle inde exiſtit ſubſtantie ca- lide. Ad aliud de opio qd dicendū iā appariuit: cum opio ſit duplex vt in plurimis aliorum repta natura vel dicendum ēt opium nō ſore in ſine amaritudinis vt teſtatur: ſed magis ſaporem h̄re confractū i ama- ritudinē aliqualem t horribilitatē vergentem. Aut dōm hunc ſaporem vt tactum ex aſſatione acquinuis ſe ceu t colorem: neq; etiā valet qd dicit q; tūc opio- um eſſet calidum: quoniam vñcunt p̄t alie ſrigide

Iz sit calidū rōe saporis illius quodāmō amari. Ado dica. n. sba cābit saporē t odore t maxie calorē cum min⁹ sint māles: non āt nā pria. Vult t is tādē ga. supportare cū ditit; si ccelerim⁹. Etoē dulce calidū t oē amar⁹ calidū debem⁹ dicē q id nō ē nisi respectu corporis hūani nō nāe ipsius rei. Ergētia. n. l̄ in cor pore id testef hūano; tñ h̄ demonstrat nāz ipsoꝝ sapo rū. Sermo. n. ga. nō ē ver⁹ in plōnib⁹ sapoꝝ s̄z su as nās. vñ idē dicit d̄ sensu t sensato. Dulcedo at tribuit caliditati t hūditati:amaritudo āt caliditati t siccitatī aut fritati t siccitatī respectu hūditatis dulcedinis. Sic itaqz cū sermo ga. sit respectu⁹ sic ois artificis loquentis in mā corporabili: eūqz. A. nibil angic: sed potius oñdit vt nō medicus loquēs i me dicina. Adhuc q nā iudicat rei sapores nō nisi gust⁹.

¶ opter tertiu v̄o sciēdū q oē amar⁹ ē calidū vt sapiūt medici vniu erſi. vñ q̄rto simpliciū. Res amara. pculdubio ē calida fm magis tñ t minus put amplius aut min⁹ amar⁹ recedit a dulci: q̄re fo practice Amaz ē igneū t terreū t pmo secūdi. Acutum ponit calidius postea amar⁹ deinde salsuz: q̄ non min⁹ v̄i cē aris. Snia. ingt. n. de sensu t sensato Amaruz t salsuz sere idē sunt. vnde. 23. pb. querēs ppter gd mare salsuz t amar⁹: soluit aut q̄ in mari sūt sapores etenim amar⁹ t salsuz s̄lī v̄i. s̄z salsum oē ponit calidū: igīt t amar⁹. adhuc in pantea iducto de gnatiōe loqns amari aut cinis amarus cōbustor⁹ oium: exalatū. n. ē ex ipfis potabile. t. 24. pb: adustionis cinis oium amarus hm̄oi āt ē calidū. amp. qd̄ adnsluz calidū: s̄z amar⁹ ē adulstū. 23. pb. Malin: eni methauro rū. 2. ponēs salzedinē cāri a caliditate faciēt i aereo hūido subtilli euaporatōem sentit: qd̄ cū maior fuerit caliditas euaporās nō soluz gnāri in salzedinē veruz ēt amaritudinem sicut iducti de stagno palestine. iot. dria. Et iō maria sub tropico: aut īnde exūtia cancri sic sunt amara vt in eis aial non nascat neqz viuat. q̄ aut sub polo sita artico minus salsa: ceu mare dictuz elepōticū ceteris dulci⁹. i. min⁹ amar⁹: qd̄ t appella tur mare tanais seu meotidis versus sepiētrionē marī dcō maiorī seu nigro piuncū aris. igīt vbiqz appet ceu potui colligere oē amar⁹ iudicasse calidū. ampli⁹ amar⁹ ē iinguā abradēs t exaspans absqz tñ vt dc̄m ē adustione: qd̄ āt tale calidū. Malin: cuius actōes sunt calide ipm est calidū cuz actio in cognitōem for me deducat. s̄z actōes amari attestant caliditati. La lesacit nāqz desiccat t cōsumit: sicut iducti: venaruz apit orificia attrahit abstergit resoluit purgat excoris at fluxū anguis cāt t vētositates carminat: vt d̄ ipo saten̄. Kurs. s̄ res dulcis tpe reddit amara deinde acuta: sicut oñdit vñi zuccaz t mel dria. 2nti. id aut caliditate v̄i stingere solū t nō fritate: q̄ nūqz red deret acuta. Nibil itidem vñctuosuz aut dulce frige scens vñbz ē amarescē: vex̄ poti⁹ in h̄ipiscē. Itaqz oē amar⁹ in q̄tū tale calm ē excedent tertio fm̄ Isac occurrēs gradui. S̄z id qnto simpliciuz. Amaz apit mūdificat meat⁹ abstergit subtilliat t hu. icidit grossos pter caliditatē manifestā. Dōm id cē dc̄m p com patōem ad acutū qd̄ ea opaf aptius. nō āt ad salsum multo min⁹ ad dulce. ¶ opter q̄rtū qd̄ ad p̄mū dōm vt appuit q̄ aris. noluit sice h̄re i spēb⁹ saporuz v̄i t coloz: ita vt qd̄ colores immediati⁹ cān̄ a calido t frō sic t sapores. S̄z q̄ velut albū t nigz sūt oppo sita t ex ipfis cān̄ colores medi⁹: ita t dulce t amar⁹

opposita pducūt sapores medios: tñ fm̄ alia rōez puenit sapor t color vt declaratū ē. Ad aliud dōm vel q̄ amaz in quaūtū hm̄oi caliduz: aut q̄ iproprie sumit p̄ mistero: viciato ēt forte translatōe vocabulo arabica. Ad aliud dōm vex̄ cē si sapores imediat⁹ cāenē aliqualr a cāis sicut colores. Lā nāqz dupler existit: remota q̄ minus dearticulat t cōducit ad eē: t ppinq̄ q̄ amplius. ad aliud dōm q̄ sba deferens amaz Iz sit grossa in genere subax̄ deferentiū sapores calidos: ē nāqz tereca subtilis nō tñ ē fri. qm̄ grossa sba nō solū cāt a fri. imo ēt a calido. Si. n. calidū ipate in aliqd agit cōdigetēs ipfuz aggregat hōgenea: t eihrogenea expellit subam redēdo mediocrē q̄lis ē dulcis t vñctuosa. Si āt plus calidū itenda faciēdo humidū expirare subtile reddit sba grossioē vt que defērēs salsuz. Si v̄o ampli⁹ intenda faciēdo humidū oē expirare cogit. vñ sba remanet cōpressa ī grossata qualis q̄ amari: qd̄ si aplius t pl⁹ invalescit calidū humiduz cōtinuās in re colescā cōsumit. vñ necesse sit poros t subtilitatē sbe aduenire: t hm̄oi ē sba deferens acutū qd̄ in lignis carbone idurato: t carbone cū in cinere cōvertit contingit videre. Ad aliud dōm q̄ nō ē vērū q̄ solū fm̄ sit p̄seruatū a putredine imo t calidū nec oē calidū facit putredinē: s̄z caliduz debite humiditate suppeditatū ac victū. Lāluduz. n. porēs humidū calcaciēdo expirare patum putrefieri a putrefactōe cōseruat. aloes eteni mirra t salsuz oē ac amarū eo q̄ sui caliditatē subtili humidū resoluūt t cōsu mūt: sba vero terrea poros cōstringit et opilar: non p̄mittēs calidū nāle et humidū exalare ac eñncū subigredi: hoc. n. mō gnātur putrefactio. ad aliud dōm q̄ aliqd redditur idigestibile: nō solum rōe fritatis: imo ēt caliditatis. Lāludū nāqz quod pōt eē cuz sba grossa dura vt oñsz ēt cōpacta: q̄ idigestibilis ido reddit. vñ pmo secūdi. Raphan⁹ digerit et nō digeritur: aut pax sicut in expōne pb. aris. Scripsi nō solū saporē intelligere hūcipm: s̄z et saporē horribile oēz qd̄ significat. d. oia pharmacia fore amara cū tñ qdā fint amara: t alia saporib⁹ alijs affecta. S̄z de quodā ptis aduerse arguto inotuit dubitāduz dñte auer: saporē caliditatē t humiditatē attribui: qd̄ nō v̄i cuz qdā saporz sūt frigidī. Adhuc idem fo de aia. Sapor v̄i magis leg humiditatē et siccitatē q̄z caliditatē et fritatem. Dōm q̄ sapor cāt ex digōe quadā. Dis āt digō per se calido p̄slicitur et humidō cōsequenter: q̄ re dc̄m est saporē fore passionem a calido in siccō ter restri celebratā. Hoc tñ sic opās Iz sit calidū respetu saporis p̄ducti: pōt tñ eē fm̄ corporis humani cui cōpatur relatōe. Ad aliud dōm pro tanto d̄re auer: saporē magis sequi humiditatē et sic. q̄z etc. q̄z cā. saporis itranea v̄i magis eē siccū et hu. eñnea vero calidū. Lalor. n. cōdigerēs multoties cē p̄manet ut solis vel continētis. Mel dōm q̄ pax calidū dñaf alis qñi in sapore velut in fris saporibus: fm̄ āt nūqz cuz ois sapor a calido cōtingat. Et iō plus sapor sequit siccum et hu. sicut he q̄litates p̄fectiorem reddit v̄i ne digōem q̄z alie: dria. 85. Quod āt hic dubitare cōpellit ē: qm̄ q̄litates active et maxime calidū amplius operat cum sit q̄litatum efficacissima ceu humidū vilissima: deinde q̄ frigidū et siccum.

Differentia. i46.
Vod amplius decoctum reddatur amarius ostenditur. Naturalium enim secūdo serial

Ita: *Quis nō novit q̄ eoz singulū q̄ coquunt̄ aplias sali⁹ gdē p̄mū: possea No amari⁹ sit: t̄ i p̄bl. q̄ transtnli ar. ascriptis. Dē dulce calefactū p̄mo sit acre: d̄ mū No sup̄calefactū amaz efficitur valde. Rursus p̄ vltiorē decoctionē alicui⁹ exalat qd̄ ē aqueū aere um remanēs qd̄ terreū adustū grossū. in tali No sa- por sūdaē amar⁹: sicut i p̄ori vncuosus vel dulcis: d̄ sensu t̄ senlato: t̄ q̄rto farmacoꝝ appent ampli⁹ sicut ē i decoctionib⁹ nālib⁹ q̄ iteri⁹: ita t̄ i artificialib⁹ q̄ dē foris cū ars sit nāe imago: Sz i illis vltori⁹ decoctū redditur amaz t̄ acutū: vt oñdūt phlegma ifipi- dū: qd̄ vltiori decoctū digōe dulcificatū uertitur i sanguinē: t̄ demū p̄ apli⁹ coctū i colerā amarā acu- tā t̄ mīiaz adustā: q̄re p̄bl. xi. Alia elira sequunt p̄ori viscositatē hñt. t̄ h mel testatur dulci⁹ re oñ dria p̄ori qd̄ p̄ vltori⁹ decoq efficitur amari⁹ ac deinceps acutū Lac ēt ex̄s ex̄ venā attinet iñ p̄iditati cū No decoq- tur vltori⁹ dulcescit. vñ farmacoꝝ. 4. Lac digestuꝝ i vētre t̄ venis si posset gustari estimo q̄ esset dulcior q̄z sapor mellis: t̄ silt ē de zuccaro t̄ succ̄s reliqs ita qz aligd decoctū amari⁹ reddif t̄ acuti⁹. In oppo- situꝝ qm̄ aphoris. 2. auscrātur fm̄ p̄parationē morda- tiores sapores quēadmodū i caule t̄ legumib⁹ quo- rū ablatio sit ex eo q̄ trāspōnūt fm̄ decoctionē ex alia aq̄ i aliā: t̄ alumētoꝝ. 3. scribitur. Soliduꝝ decoctuꝝ nō amarificari: vex dulcificari magis. Aduc qñqz p̄ decoctionē ex p̄mit ab aliquo qd̄ ē nitrosū serosuꝝ acu- tuꝝ: illud dulce efficitur t̄ vncuosuꝝ. Sz id agit deco- ctio qd̄ rafan⁹ t̄ lupini signāt ifusi t̄ decocti: silt t̄ a- crumia t̄ alleū cū reliqs. Eti: qd̄ aligd digerit illud dulcificat cū oia digesta reddātur dulcia h̄z h̄ opaf d̄ coctio vt oñdūt glādes agresta sorbe ac filia: itaqz am- pli⁹ decoctū dulci⁹ reddif aut vncuosuꝝ. Prop̄ p̄mū No sciēdū p̄ter illud qd̄ oñsuꝝ ē: dria. 50. deco- ctionē ee molliciē q̄z dā a calido cātā q̄ duplex erisit vna qdē i nālī t̄ hec duplex: aut innatio q̄ p̄prius d̄ digestio seu pepansis: vt q̄ fructuū. veli nocitino ceu q̄ humor coriuptoꝝ maturatio veri⁹ dicta p̄ quā et- pulsiue p̄parātur. Reliq qdē artificialis: t̄ id vel eli- xando q̄ c̄phesis d̄: aut assando vt optesis dicta. In digōes No tres existunt his opposite ceu omotbesis molisis statēsis: dria. 50. Nosce quoqz q̄ aligd mul- tiplici decoq̄ cā vel ut digestibili⁹ reddaf: ceu alim̄ ti solidi⁹; aut vt facili⁹ penetret sicut aq̄ seu vt ipfius remittatur malitia vel acuitas: ceu farmacū attracti- uū vel vt a putrefactōe p̄seruetur t̄ ceruitruꝝ t̄ succi- plures: vel vt mollioꝝ i adiuicē fiat p̄mirtio sic i me- dicinaꝝ p̄structōib⁹: vel vt solubilior fiat sicut sglla assatione: aut vt vltutē amittat solutōis t̄ p̄ctionē ac- grat: sicut mirobolani t̄ reubarbarꝝ assati: vel vt ve- nenosa efficiātur ceti argētū vīnū t̄ arsenicū lublima- ta. qd̄ āt sit amaz dulce ac sapores reliq: dria vīsū po- ri. Prop̄ fm̄ qdē scienduꝝ q̄ alig sic paragoras t̄ Philotim⁹ estimauerunt q̄cunqz dura q̄ fuerit sal- sari siue nitrari ac amaricari t̄ plus decocta. 3. alii. ē tox. ga. No fm̄ p̄tē his aduersus ingr: Soliduꝝ qui dē corporoꝝ siue duꝝ p̄ aquā decoctum deponit q̄lita- tes i eo ex̄nies a p̄ncipio: vt tpe succedēti appositio- seu i q̄le vel absqz q̄litate reddātur t̄ aquosuꝝ nō re- tinēs qd̄ salzedinis amaritudis pungitivitatis aut si- priciratis: qd̄ oñditur apti⁹ qñ ex vna trāsmutat aq̄i alia ita. n. iuenies qd̄ decoq̄ suā q̄litatē abiçere: ac illā ei⁹ i quo decoqtur suscipe: tū p̄p h̄ ipm: tū q̄ple*

rūqz digeraſ qđ i ipo crudū exiſtebat: ſic lupini amari entes: aquā i q̄ decoquūt vel iſundūt amara efficiunt: ſic t abrotanū larus abſynthiū t b̄i. Corpa vero talū decocta min⁹ p̄manēt amara: quoꝝ ſi adhuc b̄is aut āpli⁹ decoctōe aquā mutaueris amaritudinē pdēt oīo: qđ filr euēit p̄ngitis: qlia ſent allea cepe t porri t pōticis vt neſpillis: pilis t ſorbis imaturis: oia b̄i ags cocta ſuā reliquūt qlitatē: ipsa No ſm ſe dulciora vel vnciuofiora reddunt: ſed ſi ſuccos abſqz eoꝝ ſubſtatijs decoreris iſipidi ētes ſiūt dulces p̄io deīn āpli⁹ decocti ſalſi t tādē amari t acuti: vt mel on̄debat cū zuccharo. Sic igf ſolida decocta mutatiōe aq̄ āpli⁹ dulcescūt: ligda No ſuccosa efficiūt amara: filr yina mordacia auſterat p̄e dulcificāt ſeipſis lōgi ozi digeſta. Breuiori No cū i afia mouēt t ſoli erpo nūt i vrcieſ ſup domos: aut ſoffumigātur igne grādi desubt⁹: acida No ſic corwput⁹ debilia: farmacoz. 4. Et quo appet pararagoz t pbilotimiū in hiſ No exiſtē: nō at a pōrib⁹. Veritas. n. b̄i cū diſtinctōe t nō absolute p̄cipiſ. Prop̄ter tertiu No et hiſ ſcien- duz q̄ de ea q̄ decoquūt: aut ſi hōgenea ſimplicia vel etherogenea 2mirta: qđ ſi pri⁹ aut ſi ſapoꝝ ſrido rū aut medioꝝ aut calidoꝝ. Si ſridoꝝ vt iſipidi ſlipti ci vel b̄i dōm q̄ ſufficiēt decocta dulcia redduntur t vnciuosa. Euꝝ vero talia iā ſacta p̄ āpli⁹ decoquuntur efficiunt ſalſa vel amara ſeu acuta ſm miore decoctionē mediā aut maiore: qđ on̄ditur. Decoctione enī h̄z maturationē cāre remouēdo cruditatē idigetā hu- midi: t oppoſitū iducēdo. facit enī humidū molle p̄ p̄ies penetrare decocti. Hoc at cū āpli⁹ decocti ſic pit huinidū ſbitile 2mirtū ex aq̄o t aereo eralare: ita vt ſalſuz reddat. Euꝝ at p̄ magis decoctur p̄dictum eralat pl̄ humidū: ita q̄ derelictuꝝ h̄c i restre grossū t caliduꝝ: ſicutuꝝ No pri⁹ q̄ b̄i amaz 2ſerre ſaporē. cū at iſpm reddit⁹ purif i magl calidū ſorū iſertuꝝ: n̄ ſoluꝝ q̄ humiduꝝ cogit trāſpirare: imo ēt q̄ ſolidus vt pumices lapides i mare on̄dunt ex vulcano p̄iecti: ita vi q̄ tale ſubtil⁹ leui⁹ t calidi⁹ efficiat. Sciuꝝ atea q̄ talis ſba ſaporē 2ſert acutū: itaqz hōgeneuꝝ ſiuplex decoctōe p̄ oēs pōt trāſire ſapores. Si at de coqibile fuerit etherogeneuꝝ 2mirtuꝝ iūc vel lignē alſat aut aq̄ elixatur ſigdē prio dico iīz oēs ſapores poſſe acgrē ceu p̄dictuꝝ. ps. n. ſuccosa p̄ caliduꝝ 2cita- cū i restri ſicca fit āplior eā ſui p̄mutatiōe: imutat. qđ nob̄ on̄dit act⁹ i picarpijs t ſenib⁹ ac ſorbe vlrqz fruct⁹ agrestes cuꝝ aſſatūt t filr pungitia ſeu ſcrumia Lui⁹ egdē iā appuit rō: Si vero elixetur tunc illud i quo elixat redditur illi⁹ qlitatis q̄ iſpm fuerit elixabile. ſba tñ ipſius p̄p derelictionē ſue qlitatis nāe hūne oppofite dulcificat. Sol⁹ enī ſapor dulcis ei t iu- cūdus eriſtit. t iō q̄ḡto pluries iſuditur et aq̄ cū deco- ctōe ſufficiēti mutat ſapidioꝝ redditur. Moſce tñ q̄ ēt aq̄ ſalſa ſeu amara vel alia reddit⁹ p̄ alicui⁹ talis in ea decoctionē vel iſuſionē: ſaporē pōt tādē vrcunqz recipe ſimplicis prioris hōgenei: l̄z dicat nunc aquā ſore aliā ſatis ab iſuſo vel decoctio. Eſt ēt q̄ q̄cunqz mō decoquāt quolibet tādē acutissima redduntur t venenosa. ignis enī ad ſe oia 2uertēs corrūpit illi⁹ ñ niqz int̄m vt talia vīm nullā hēant alimēti: verū ve- nenī p̄ſidi n̄ illo potētis mō 2uerti in corporis nām Lorodunt. n. ſp et conuumpunt ita vt fint napello et ſerpētis uiru p̄nicioſiora. cuꝝ et hiſ puella et an⁹ ſuſcint conuutrite; dria. i42. Itaqz ex hiſ veritas

breniter hmōi sit oñlaōsiti. Propter q̄ritū aut̄ ad p̄mū v̄isuz ātea qd dōm. ip̄m. n. loḡ i hōgencis sim plicib⁹; q̄les sūt alig succi depurati. Ad aliud ēt appariit: qñ. n. tale ampli⁹ decoct̄ p̄ oēs trāfit sapores vt v̄isu: nō āt cū fuerit cōmixtū eiherogeneū. ad aliud dōz p̄ rō pcedit fīl: in simplicib⁹ hōgencis in gbus app̄uit q̄lī decoctū ampli⁹ amaricat t̄ acutū effici: hu mores. n. velut succi sunt qdā. t̄ qd̄ ēt dōm ad aliud v̄isu. Quid āt alia: enīat īmorda. iora seu acutiora reddāt decoctōe id fortassis eneniet cū diutissime et violēter fuerit decocta: ita vt p̄ori hūiditate vigētes ipsis āpli⁹ qdā viscosa nō seuiāt adeo: fīl t̄ cepe sufficiēti p̄cipiās hūiditate. Lūz āt nō fuerit alioꝝ ēt in tm̄ violēta decoctio ac p̄filuz nō min⁹ mordacitas si ne acrimonia in evaporatōe p̄sumit decoctōe t̄ humiditate qdā talis sere isipida digesta i dulcedie que hmōi p̄uerūf: qd̄ ēt calidū op̄af solare maximū: de mū āe qdē plenilunij p̄cipue: tertio app̄es creticoꝝ i fructib⁹. hūidū digerēdo ipsoꝝ austex cū quo ēt calidū assiōiat ipsoꝝ. dupli. n. digerūf calido: solari v̄z t̄ p̄prio. d̄ p̄tib⁹. Ebo rastus: t̄ simpliciū q̄rto. ad ea fīl figdē que alteri⁹ p̄tis app̄z cū pcedat d̄ eiherogeneis cōmixtis: a qb⁹ p̄ elixatōe aut iſusionē reddi tur aq̄ q̄litas exnea elixibilis: reliquo dulcificato remanēte. Et ita sensit ga. cū Paraxaragora t̄ h̄ilo timo alimēto. 3. Ad aliud dōm q̄ oia inquātū sūt digesta vulcia efficiūt: pñt tñ eē amara vel hmōi p̄pter q̄litatē im̄p̄ssam in humidū aqueū nōdū sufficiēt digestā: cū tandem vt tactū h̄ ēt p̄ decoctōem varient sapores. ad aliud quid ēt dōm p̄ anterius appetet dicūt re.

D.ia.i47.

Vod paucum piperis p̄uocet v̄inā t̄ multū ci⁹ ventrē soluat: paucū h̄o scamonee soluat ventrē: t̄ multū v̄inā p̄uocet oñdū: qz fo canone: paucū piperis p̄uocat v̄inā t̄ multū ei⁹ soluit ventrē fm̄ h̄iūm scamonee. Rursus pip̄is parū ē debile solutiū. Lū āt medicina solutiua quātū vel q̄li ē debilis p̄uocat eo q̄ id facil⁹ sit q̄z soluere. Si āt in his fortis exriterit soluerit cuz actio sit sorior hui⁹. primū āt ē pip̄is pauci quātitatis: fm̄ āt multe Paucā h̄o quātitas scamonee soluit: qz nā dñans illi regulat t̄ sustinet eādē distribui p̄ mēbra vt oñsū dñia. i4i. Multū āt patif: l̄z mor tāq̄ p̄ latiora i v̄ine vias depellit. Eti. Paucū pip̄is nō mordicat v̄etrē t̄ itestina suo acumine: l̄z calidū ponat t̄ fuccuz in q̄rto gradu cū oē egeat magnitudie qd̄ d̄z facē q̄liter cūqz: fo d̄ cā. vñ hi patiētes p̄mittūt idc̄ p̄ venas in ep̄ar t̄ vias v̄inales trāduci. Multū āt p̄ oppositū mordicas t̄ stimulās eosdē: cogit ipsoꝝ expulsiōne t̄ secessū cāre. pauca h̄o scamonee quātitas avēire vel itestinis tolerata: v̄etrē attractōe soluit: multa vero ipaties reddita p̄ vias v̄inales tāq̄ invicibilis, ppel l̄f extorsoz: nō. n. tolerabif a v̄etrē t̄ itestis sui effrenitat. itaqz minor q̄titas pip̄is p̄uocat t̄ maior soluit Scamonee h̄o paucū soluit t̄ plurimū p̄nōcat. In oppositū vt q̄ multū pip̄is sumptuz p̄uocet v̄inam paucū h̄o soluat ventrē: scamonea h̄o eō: qm̄ pb. i. Propter qd̄ pip̄ multū exns vesicā soluit: pauca āt ventrē scamonea āt multa exstēs v̄etrē soluit: pauca vero t̄ v̄et⁹ vesicā. vñ Serapio aggregator libro qōnum. Sigs v̄t̄ multū pipe p̄uocat v̄inā: t̄ si v̄taꝝ eo p̄ax facit humectore v̄etrē. l̄z scamonea ē h̄ia i h̄. Adhuc idē scamonea qñ nō ē nimis antiq̄ nō p̄uocat

v̄inā l̄z larat v̄etrē: antiq̄ vero p̄uocat v̄inā t̄ nō larat. vñ h̄o canone dixerūt qdā p̄ qñ ex scamonea antiq̄ sumis pua q̄titas: p̄uocat v̄inam āt non soluit.

Ampli⁹ pip̄ multū sui caliditate addita trāfit per mesaraicas i ep̄. illic āt hūida eliquās vias petit v̄ine: cū sit calidū subtile: paucū vero id negēs rēuet i itestis eadē sui stimulās acumie i secessū. Scamonea vero p̄lm̄ modicās itestia et irritās eādē i secessū ex pellūt t̄ ip̄a. Pauca figdē tāq̄ d̄bilioꝝ toleraꝝ: t̄ maxime ātigor ab eisdē: vi i venas penetraō ad ep̄ pueniat. t̄ tandem ad v̄ine meat⁹. adhuc vñūq̄d̄z agens si d̄z p̄p̄ ū iducē actū expedit sufficiētis fore quātitatis aliogn nō valēt in ip̄m. l̄z p̄pus act⁹ pigis ē p̄uo care scamonee vero l̄oluē. vñ aris. Aut qz v̄runqz v̄troꝝ ē mobili⁹. pip̄ gdē diureticū: scamōea vero d̄ orsū sc̄rēs. Impropri⁹ āt act⁹ pip̄is ē soluē et scamonee p̄uocare: i quos ēt alteratis poterūt q̄titat bus itaqz multū pip̄is p̄uocat: p̄ax āt soluit. Iecus vero enēit i scamonea. Propter primū qdē sciēdum q̄ pip̄ ē sp̄es aromaticā calida t̄ sicca acuta p̄plexionuz friaz t̄ hūidaz v̄chemēter correctiva. t̄ ē triplex. nā qdā ē imatuz formā hñs oblōgā. qd̄ iō macropip̄. ē dcm̄: calidū i tertio: sic. i fo. Est t̄ albū rotūdū leucopip̄ noīatū: calefaciēs pl̄t deliccās illo: t̄ ventrē roborāv marie ac p̄ alijs: d̄ re. sa. sexto: mel⁹ ens n̄ gro. vñ canōe. 5. Ip̄m p̄sortat l̄nmachuz pl̄ ūq̄ alie sp̄es t̄ pip̄a. t̄ h̄ ē qd̄ nō ē pūū neqz ūciuz: t̄ neqz est ē corter ei⁹ grossus: l̄z m̄ graui⁹ p̄oderosū. Reputur t̄ tertiu pip̄ absolute dcm̄ aut pip̄ nigx seu melenopī p̄ calidū t̄ sic. i q̄rto: q̄gdē nō vñr nisi ip̄e t̄ q̄titate differt. Dī. n. g. pñ̄ ē pip̄ lōgū cū hūidū ē t̄ cruduz cū āt maturaꝝ corrugat t̄ ūpaf t̄ pip̄ effici albu. cuz vero id āpli⁹ accidit nigx reddit t̄ min⁹. vñ. 2. canone ingt ga. In p̄misū eleuaf fruct⁹ pip̄is ē lōgū pip̄ deide ūpaf i grana pip̄is: t̄ p̄p h̄ lōgū pip̄ hūidius ē pipe. His āt Diascorides i simplicib⁹ ēt f̄z Ba. 6. pharmacoz p̄nceps assentit. ēt scamōea succus cu iusdā herbe volubilis dicte: q̄ q̄druple iux̄ Ade. re p̄i. Una qdē dca sunis arboꝝ lupul⁹ t̄ humul⁹ eo q̄ circa ip̄as iuolnt̄: cui⁹ flos ē albus ad modū cāpāne oblonge hñs lac q̄ volubilis ē magna. alia vero est cui⁹ rami repūt sup terrā t̄ herbas: cui⁹ flos ē p̄uus ceu cāpanula exp̄asa colonis subalbidi cū qdā citrini tate: hñs ēt lac cui⁹ comedōe delectat̄ s̄ues. Eti ē reliq̄ hñs alpa folia vt q̄ citruli cui⁹ flos vt apule adherentes: q̄ lupul⁹ vel sunis paupex d̄. Eti et q̄rta et eius radix ē sicut que tāni et maior folia hñs stricta pua in modū sagitte alate: q̄ cā leui decidūt et h̄z lac q̄ dñs d̄i lacticinioꝝ ex q̄ ūstruſ ūscamōea: cui⁹ cōplexio nis p̄dicte colerā cū fortitudie attrahēs scamōea. est enī actio ip̄si⁹ vt suriosi: et iō solutū anthonomatice: multa hñs cor: igibilia cū i q̄zplurimis p̄cipialiores corporis p̄tes offēdat. Cui⁹ dosis ē a granis qnqz v̄sqz ad. 12. fm̄ Ade. apud vero. A. ē Danib. 1. qd̄ ē seta ps. 3. Jux̄ vero serapionē a kīriat vno v̄sqz ad. 3. Ecogē vero i cithonio pasta iuoluto s̄nb cinerib⁹ ut remittat ei⁹ malitia: et tūc diagrediū appellat̄. Ori gis et nō p̄ax ex mirobolanoꝝ ūibi citriox admittiōe Volubilis vero ip̄sa ex q̄ ūducit ieuī soluit itavi p̄eris admistret et sen. b̄ in sanitatis regimēto. qd̄ sūt fit v̄eter: v̄inā laxare ac p̄uocare suis notatū ē q̄sitis

In pñtiarum quoqñ nosce q̄ actio diuersificat rōne agētis patiētis t̄ modi actōis. Nā agēs forte aliter opaf q̄ mediocre vel debile ficut ē scamonea respū pipis cū si eo effrenior: t̄ nāe iimicabilior hūane: patiētis qdē ex pte: qm̄ vētrū t̄ vlr corpis qdē ē sensibilior: t̄ passibilior: alijs xo eñ. Estqñ medi⁹. Modo xo ceu p̄actū pip̄ p̄ncipalif h̄, puocace t̄ soluē pñr scamonea xo eñ. Propri f̄m xo sciendū q̄ iā ipz appuit ex argutis: apli⁹ sue. 3. māifestabit̄ dicendoꝝ

Propri tertiu qdē sciendū q̄ p̄mitus f̄mo verior reputat⁹ declarer ar. t̄ deinceps attēdat si qd̄ veritatis sapit q̄ ani. Propri b̄ i pm̄ sciendū q̄ pipis maior q̄titas sui caliditate t̄ acumie mordicās vētrē t̄ itestina t̄ p̄cipue sensibiliores petēt̄ hic trāsitū p̄mesarai cas i epatis vias dissoluit t̄ eq̄l̄r humiditatū subtiliores. t̄ q̄ xo i p̄f̄ extat debilior: ea q̄ scamonee t̄ mi n̄ nāe hūane ñria; p̄dcās hūiditates n̄ p̄t p̄ mesarai cas ad vētrē t̄ itestina rednē: t̄ p̄pe cū ei⁹ s̄ba n̄ remāserit vētre vel itestis vt i medicis p̄tingit attracti⁹: dia. i. 4. Hui⁹ vigore attractio ad p̄dcā fiat lo/ea. educet itaqz ipsas p̄ vrie meat⁹ latiores t̄ p̄mptio res eisdē: cū h̄ ēt ei⁹ sit euare. Si xo paucū extiterit p̄tes itisece idē mime morse n̄ expellēt i venas: t̄ p̄ci pue cū sensibiliōes extiterit: n̄ potēs i p̄priū actū remissio ipſi⁹ q̄litatib⁹ quātitate ibidē iuiscatū reman̄ mora lōgiori. eliq̄bit aliq̄s hūiditates inētas ipsaqz obuiatōes deducet cū stercore foras: vt reliq̄ salsa v̄ acuta: ceu alexādrina māifestat̄ dieta. i scamonea ve ro sec⁹ p̄tigerit. nā p̄lm̄ ei⁹ potēs i actū p̄pum pma n̄cs i vētrē t̄ itestis ceu s̄bductis: t̄ trāfies p̄ poros f̄m quos nutrimētū deserit i venas: p̄tiz dissoluta rea lit̄ ēt i sumos h̄ aliqd spaciū demū itētionalit̄ magis imutās: dia p̄inducta. Qui sumi tādē ad hūiditates delate agitat̄ liq̄faciūt t̄ dissoluūt qd̄ eaz̄ mltū grossū t̄ c̄restre: idē vigore attractōis s̄be remanētis ei⁹ i vētre vel itestinis p̄ mesaraicas recurrit i h̄i. Nā. n. satagēte h̄ factū odiosū a se p̄pellē: sicqz vētrē exer nit oīo. vñ ar. Scamonea multa pp̄ forūtudinē mul to ip̄e manēs desurū fert multā purgationē t̄ terre strē: pauca xo t̄ matie vetus t̄ multū i sumos tota lit̄ fere dissoluta: pueniēs ad hūiditates mō aūdicto nō valet qd̄ multū t̄ grossū eaz̄ p̄citare: v̄ez potius modicū t̄ s̄btile: qd̄ t̄ nō p̄t ad vētrē ad itestina deducere: cā ipſi⁹. q. nihil remāserit i eisdē: t̄ iō p̄uerit se i actū ip̄opriōe t̄ leuiorē qd̄ ē p̄uocar. Sic ita qz verificat⁹ extat f̄mo ar. p̄fat⁹. Propri f̄m sciendum b̄ i q̄ f̄mo aui. aut p̄aue seu mēdaciter extat ex positi⁹: vel q̄ aliter multā t̄ paucā audiuit q̄ ar. quātitatē diuersificādo f̄m mediocrē t̄ maximā. Aut dīcendū q̄ alit̄ solvit pip̄ q̄ sui acumie hūda eliquādo vt euob̄biū t̄ vlr vēhemēt calida. 1. 4. dia. Et scamo nea mō alio ceu dissoluēdo t̄ attrahēdo. Lūḡ fuerit piper multe q̄titatis pūgēs vētrē t̄ itestia sua acuitate: t̄ p̄pe si sensibiliōes extiterit: n̄ tāto sustinet ip̄m ip̄e vt pueniat i vrie meat⁹: v̄ez p̄pellūt idē extrofū t̄ vētrē sic. facit. t̄ ea forte q̄titas ē maria. Lūāt fuerit mīor: ei⁹ q̄titas toleratū a p̄dictis poterit i vias pñēire vrie ipsa p̄uocādo: t̄ fortassis h̄ mīor q̄titas extat mediocris scamonea xo multa soluit vrinā. forte q̄r nā n̄ sustinet ipsa tāto ip̄e vt reducat supfluita res attractas ad vētrē t̄ itestia: v̄ez statī i vias sibi p̄tiores p̄pellat vrie. Pauca xo tolerat̄ ab eadē vt ipsas ad loca p̄ducat aūdicta. sic itaqz f̄mo palliat̄.

a. Et. de b̄ silr scripsi: qd̄ sufficiēs i pbl. ar. expōne. Propri q̄rtū xo sciendū q̄ i ducta suis p̄cedūt vijs. v̄p qd̄ dōm iā appuit ad pm̄. Ad aliud dōm q̄ min⁹ t̄ debili⁹ medicamie h̄, p̄uocare v̄ez multū t̄ forti⁹ solvē si fuerit illa vētris: nō āt si vrie vt pip. Ad alia ēt p̄te isti⁹ rōis i scamonea iaz qd̄ dōm apparuit Ad aliud qd̄ dōm ēt visū. Vel dōm paucuz piperis diu remanēs iuiscatū i itestinis sui qdā acuitate aliqd eliq̄t t̄ dissoluit. vñ lecessus accelerat. Ita xo paucū n̄ p̄t i vias puenire cū si scamonea penetratiuū debili⁹. Ad reliquā hui⁹ rōcinationis de scamonea p̄te qd̄ similit̄ visū. Ad aliud ēt apparuit q̄r scamonea posse esse tāte q̄titatis vt auditū qñqz q̄ mor assūpta nā ea p̄territa cum hūi idiratib⁹ stercorosis obuiatōne qdā ppulsaret extrosū: vt. 9. tactum dia.

Differentia. 148.

Vod aqua lactis seu sex fit calida v̄r: i diuisionib⁹ nāqz aq̄ lactis calida ē: scđo qdē xo.

Lactis aq̄itas ē calida Ibidē quoqz: In aq̄ casei pp̄ qd̄ i ipsa ē nitrositas acq̄slita i sanguie pm̄ t̄ ps colerica ē caliditas qdā. i dietis figdē: Una triū s̄bax lactis subtilis t̄ clara qddaz h̄, acumis: iō pro acumis subtilitate t̄ calorē et. Ade. quoqz: aq̄ lactis ē calide t̄ sic. p̄plexionis i p̄mo ḡdu. vsqz ad f̄m. Ampli⁹ aphoris. 3. Lac h̄ nō paucū serosū i seipso. Ex purgatiuū ē h̄ nā: t̄ iō vlceratōes oris nouit̄ inducit natis. vñ p̄mo tertia: Rasura aquositas lactis multū nocet ifanti p̄ducens ip̄m ad alcula. Diascorides xo. Sex purgatiuā h̄ vi educēs vētris hūores: qd̄ āt hui⁹ calidū. Expurgatio nāqz t̄ solutio calore p̄ficit. vñ q̄ h̄ i a ga. calida p̄dicat̄ anf̄ t̄ sic. Rursus qd̄ visceꝝ ap̄t opilarōes t̄ hu. abstergit t̄ subtiliat̄ ē calidū: talis xo ē aq̄ lactis. vñ Ade. Est lauaria abster siua p̄ nitrositatē suā t̄ stōi mordicatōe solutina. Ad hoc qd̄ velocit̄ cōvertit̄ i sumosū et igneū calidū est cū h̄ntūz symbolū faciliōr sit trāsit⁹. h̄i xo ē aqua lactis: qd̄ oñdūt caput dolēt̄ f̄m veterē et febricitātes. Malin: Ingunt educi sex et lacte sicut vrine aquositas et hūorib⁹ p̄nenit. Sz vrina caliditate p̄ticipat. aq̄ itaqz lactis ē calida: cui⁹ h̄iū scribit̄ simili ciū. 4. Et septio de i genio: In cura male p̄plexiois calide ventris spuma exhibet lactis: t̄ tertio. 18. In aq̄ qdē casei est ifrigidatio. Ampli⁹ illud qd̄ ē aq̄ et frido cōgelat̄ ē frigidū hm̄oi qdē est serū. vñ. 4. methauroꝝ: Una qdā acetū lirixiū serum et icor aque: oia. n. coangulant̄ frido. Amplius cui⁹ totū multa cōstat fritate: et ps cū eiusdē sint rōis hystoriaz p̄ncipio: tale qdē lac. vñ. collz. 5. Si res fuerint i spissa te ita q̄ calor in pm̄is nullā facit coagulationē dīcīq̄ fint frigide et hu. sicut lac qd̄ multa coagulatur frigiditate. Lactis i ḡt̄ aqua est frida. Propri p̄i mū xo sciendū q̄ lac est aialis supfluū albū bina decocti one in māmis gnātūm. Est nāqz sanguis bis decoctus. Ade. in practica: i albedinēqz permūtat̄ et si scđa quidē decoctio eidē nō caliditatē: sed poti⁹ in serat̄ frigiditatē: ppter māmillarem carnē glan do am fri. et hu. existentē. Sicut. n. spiritus anima lis bis decoquif: puta in corde ac cerebro: ita et lac in epate seu corde ac māmis. Est et lac quid mediū inter pblema et sanguinem: declinans tamcn magis ad sanguinis nām: quinto simplicium et practice secūdo. Diversificat̄ quoqz lac natura sua et accidē te puta tempore. Natura quidem: quis duplex est

ipius oplo, una si dem prima ex eius surgens sicut oplo aq; lactis butiri et casei in lacte. Altera qdem est ha resultas ex horibus tribus cetero oplo tyriace: qd; p arte acris a simplicib; et lactis pnam qfria est et hu. tpsate. vni Almam. 3. Lac receter nullus tpmeto exsistit vicinu: l; fritati et hu. par attineat: quanto vo the orice. Lac vlt frm est et hu. Quare in fo sciendu: ppri declinatdem lactis ad frigus aliquod nocet phlati- cis. Et qd; dñi diversificat. vni in dietis cibis. Lac generalis triplo vlt aut. n. dulce vicinita mamilis, p/ flues vel acidu: iā diu multum: aut horz mediuz. Dulce qd; min calidu: qd; sit i medio pini gradus et initio scdi qd; mfrat savoritas sua. vni. 4. pharmacoz. est suavis dulcis gustus. substans itaqz tpmeto qd; est elatio i fo gradu. Acidu quoqz lac frm ponit et sic. et alani. n. ca. et hu. pern in illo. et nosce qd; lactis na diuersificaf penes aialiū spes: nā: amitpa: regiones pascua et q; raliu. Propter fm qd; sciendu q; ga. ibac dñia fibimet vlt appenter aduersari. Ingr. n. ali metoz. 3. Sit h; lacti no ppter solū h; in leipo sero sam nam. Et subdit. Neqz in colerico et calidissimo vtre acetosu: lac adhuc calida et pungitua h; qlita te et vntu: q; picipiat lac ppter sex. vult igis sex per se calidu: fore absqz alicui vti coaguli vel alteri calidioris admittre. qrto vo pharmacoz ita scribitur. Lac opone ex tribus sibiis diuersis in qlitate: qrum una estba grossa et q; e ca: us: et ba piguis butirosa. teria vo aqua. casei dā aq; et e vnicuiqz h; sba plo. ppri. na butirosa pinguis maioris est eqilitatis: et caseata ifra illud in oplois eqilitate. aqua vo frā et hu. vnde reddif caliditas totius lactis ifra caliditatē tonus corporis tpsate caliditatis. et iō de se nī i amaritudinē l; in acetositate pmutat. Eui qd; discolie diffinitio ppositoz appebit tertio. quare alig dixerūt aqua lactis duplicitis fore sbe: qz una e aqua ifipida et hec fria et hu. Altera vo colerica nitrosa acuta per quam apit abstergit et purgat: et ea calida et sic. qd; vlt in pmissis inuere. A. S; bis dōz q; sib na calitatis et acutis ei a dñio ifuerit: no e vt testar; est Ba. frida et hu. qd; at de hoc apli oñdef ex dicēdis. Propter tertiu qd; sciendu vt dicaf cū ga. d; pharmacis: q; aq; lactis opati quocuqz mo fm scipsaz fria e et hu. et d; mū d; dictoi in se ex alimētis dicat ipius. Dico at f; se qm pōt per artificiū evctionis aque casei na in calida pmutari. Elicif. n. sepi ex lacte a sibiis duab; se pata religis: vntu: coaguli calidi entis et fisci qd; alterat et mutat aqua hmōi: et ea sex tunc d; quēadmodū spma mestruali. S; aligs obuiabit: q; eadē rōne deberet pingue subaz et caseata lactis imutare. Adhuc hmōi coaguli qz titas e modica valde lactis respectu. igredit et caseum no mole s; magis vntu et vapore ceu spma embryonē d; ia. 36. Dōm q; aqua fitas lactis cū sib; subtilioris et h; plus recipiat passionis febrū. et ba pmiss. Alio vero due sbe sunt grosse compactiores. ista no tantā recipiet imutatōe: a coagulo cū actus agētiū in māz cōcidat disposita. ad aliud dōm q; l; coagulū lacti immissu: fit paucē quantitas: e mī de na principioz vigore potēs. sic. n. agit in lacte vt spma in mestrudo d; ia ptracta. Ebullitionē cni quādā sere p viā putrefactiōis iducit vnde et casens multorū ide altera sapore. Dōi at hmōi aqua fitas ex lacte deriuari p aliqd; frm ex succo acerbas et tūc pmanet vt e fria et hu. Coagula. n. lac ex

multis sibiis cisdē immissis: vt flore flomi: busluri pssa ra lacte sicut carthamo et hmōi. vni. A. Alium lac sicut coagulat lac. Est at artificiū tale sepando aquo fitatē ex lacte vt hēaf vas rotundu: cetero cucurbita major et in ipm lac imittat cū lapillis rotundis torrentis et diutissime stundat. deinde manus sba q; supernata vnguosa educat et deinceps fortius itidez quassat donec abijs tota: et demū p colatōem sortē aq; le pēf h; a sba remanēte caseata. vni qrto pria. At casei accepta a dogo post colatōem vehementē: que pprū us aq; lactis appellat. Qd; at in se ac taliter extracta aquofitas h; sit fria et hu. vlt: qm lac totū vt dcū e frigidu: et hu. ita vt sba pinguis sit eq;lior et caseata infra hāc in oplois eq;litate. l; si aq; lactis eēt calida tūc cū butirofa sba sit calida tpsata: iā lac, ppter el; duas sbas calidu: sortet cū sba caseata modice fritatis et exstat. Hic at fortassis rñderet. A. cū ponat caseū recētē frm et hu. i tertio. d. reliq; duas sbas ips; vltus friditatē m̄ imutare vt et frm lac reddat. Adhuc cum opatio i forme cognitōem deducat illd quod sitz febricavit u: acutē mitigat: ethicos ifrāt: frm existit. Tale vo est aqua lactis. vnde qrto prima: q; conueniens ē ad sedandum sitim acute febricitantū emfoca scm ex pane simile cum aqua casei excepta ex dogo post colatōem vehementē. Et ibidē. Aqua lactis vaccini d; quo exctū ē butix infridat ethicos: qd; q; sortasse impedit: q; l; mitiget sitz et infridat hos vehementer iflāmatos: non in alios. Eui dicendu: q; no valet sed potius oppositum cum calidius semi calidum calefaciat reliquo amplius frori: itaqz la/ctis aqua fria est et hu. Ad id autem quod inductu: et alimentis denuo dicendu: q; illuc comparatur aq; humida vel serum lacti acetoso: et non corpori tpsate complerionis et tunc calida ē. p certo: eis frigida sit eq;litatis compatione: pharmacoz qrto. Et ego qd; no ignoro q; medicoz alij cum Ba. et de alimētis aquam casei vident magis calida et siccā senire. sit tamen sanctum nūc cum qrto pharmacoz friam fore et humidā. Propter quarum qd; dicendum siquidē ad pmos: q; ipsi fuerūt illius opinio: aut aqua lactis audiū p coagulum ex lacte de trivitā: vel q; aliquā ptem colericā entē in ipsa respetū. Ad aliud dōz q; l; lac mulieris habeat no paucum serosum expurgatiū na respeciu noviter nato: rū et ita gingivorū vlceratiū: no in corporis mensurati relatōe cui compatur: pharmacoz qrto. A. quositas naqz lactis subtilis penetrat in eoz labia tenerima et ebul ens illuc vlceratiōem inducit: et pprīe qn lac nutricis surcit lacte cetero calidius. Est et calidū hmōi lac actu et non potentia tñ vt de quo hic ratio. Neqz ēt omne expurgatiū aperitiū: subtilitatiū: ac subductiū ventris ē calidum a dñio qd; horū aqua ostendit ordei. Dōi ēt sui subtilitate id opari vt denotat acetū. Sib; quedā fria soluit leniendo vel labificādo: aut pondere cōprimendo: vel liquefaciēdo: seu dissoluendo: dñia. i. q. i. Et hec duo soluz ultima calida sunt et secca. ad aliud qd; dōm appurit. ad aliud dōm q; facilis conversio ad ignitum no tñ puenit ex parte aliditatis: verum ēt non parum subtilitate sube passibilis de facili. Ad aliud dicendu q; illa scriedio ex lacte fit per coagulum quod lactis aqua vt ostensum ad caliditatem alterat et siccitatē quandam. Aut dicendum quod sicut vrina non

est calida respectu sanguinis vel colere: ita lactis aq
relatione butiri sed casei tm. Sit itaqz id quefiuz sic
probabiliter tactum. **Differentia. i49.**

Nod menta sit frida oñdit: qm illud e friduz
qd infrigidat ea vo infrigidat. vñ pbl. 20.

Propri qd dñ: menta i bello neqz comedas
neqz plates. qd solués ingr: Aut qr ifridat: qd dclat
rat spmatis corruptio qd est hriuz ad fortitudine et au
daciā exīs gnē. idē pōri: et pmo tertia Mente iest vo
tus sanguinē corūpēdi. Adhuc mēta e saporis spti
ci h aut fridus. dria. i45. Lū a sapore sufficiēs rei su
matur cognitio. **P**alatin: In ipsa est humiditas sup
flua cruda fm. a. et ga. Qd aut tale calidū hebetas si
bi friditatē sociat. Eti: Qd excitat appetitū frūm e
qd acetosa oñdunt et vlr stiptica: viget. n. his friditas
et sic. mēta vo vt tradūt appetitū p̄sortat. **I**tidē: In
qnt sputo sanguis cū aceto cōserre qd aut ita pficit
frūm cū caliduz sanguinē faciat emanare: aphoris. 5.
Amplius si foret calida vnius eēt nāe cu caliditatis
sit vñqz vñigenē reddē. Sz sapore ea plures
p̄nunciaē h̄re. **Q**uidā. n. ponunt stipticā. Alij ama
rā cū stipticitate. Nonnulli dulcedine cū amaritudine
dicunt h̄re: Aliq pōticitatē cū acuitate. Frigida ita
qz est menta. In oppositū ceteri sunt ab ar. quos vi
di ponētes ipam sufficiēter calidā. Rursus illud est
calidū qd lingnā cū acuitate celeriter mordicat. h̄i
vo est menta et ei marie solia: ipa. n. pticipant non
modica. Et fulcis: qm fm ga. et a. est subtilioris sbe
olerib⁹ religs. mēta igis est calida. **P**ropri fmuz
qd scidū qd mēta dyosmō grece appellata e herba
cōiter nota: ens duplex. vna qdem domesticā. q filr
duplex. altera qd latis solijs et acutis calidior acuta
mēta romana vel sarecenica dicta. Reliq qd mior
solij c⁹ fustis e qdrat⁹ i cubiti q̄titate sere si simbro
filis calida et sic. in scđo cōiter locata. **Q**uidā vo in
tertiū psā c̄rēderūt gradū p̄siderātes mordicationē
festinā cū acuitate q ei solijs inerisit et apici: l̄z stipti
ipſi plurimaqz p̄cipet stipticitate. et iō fmones in
ei sapore repti sunt vt tactū varij. vñ i stomachum
cōforādo et vlr stipticādo eligēdus e pre solijs is nō
paz seu i absynthio fm. a. repif. et ipa qd coitum ex
citit. Est nāqz calida et sic. cū hūditare qdā sere sup
flua. Que at talia vētosa et vēneris excitatiua: vt pa
stinate demōstrant et rape: qdā aī horā coit⁹ sup
posita: phibet ipregnationē. vñ diascordes: Suc
cus ei suppositus aī coitū iter p̄strigit genitale: lac
et coagulat. **L**mina h̄riū scribūt. a. et serapio fmone
recitātes ipfius sortasse corruptū. ingunt. n. q cu i
lacte dimittunt mēte frusta id nō caseari. de g qdem
coior est sermo. Est at et filuestre mētasx dictū cali
dus et sic. calidius isto. i ipso ēt esolutio: calesactio: et
ericcatio supflua ipediens: maior i faste et solijs pilo
fis. q. et subalbidis ferme q fm diacondē l̄z nō fit vti
lis ad curā hoībus aut dico nō tm vt prior. **R**eppe
ri tm mirabile actionē ipfius stuſi aliquiter et cū oleo
calido fricari sup apa m̄ritis dur. **I**psum. n. sanavit
vrinā p̄nocando et sudores cū humorib⁹ vaporibus
pmouēdo. **P**ropriet fm vo sciduz qd ar. vt ap
paruit scriptit menta p̄ter alios corp̄ ifridare. Sz gd
de h̄ in. 3. 7. 4. videb̄ dicēdoz. **P**ropri qd ter
tiū scidū qd mēta e calida et sicca et i scđo gradu vt
tradūt. Qd oñdit. qm illud e calidū qd calesactit p
tes frigidas et ericcat humectatas illis approximatas

digōnē. p̄curat: coitū i fridis extat. **E**st. n. iflatina: vo
mes necat: apata resoluit. talis at est mēta sic cū ser
monib⁹ de ipsa p̄scriptis testat exētia certa: qd acui
tas et mordicatio succi ipfius et marie apicis ei oñdit
Itaqz brevit̄ oñs: sit menta calidā sole et siccā. **E**st
at talis i scđo dicta gradu cū ei h̄ act⁹ nō pueniat ad
opationes corporis ipediēdas nisi accidēte cēu cū mul
tu ei fuerit et sepi iteratū: dria. i39. Scđos enī gra
dus ois q̄litatis regimē nō transcendit humanum.

Propri. 4. Vo ad primū dōm qd fortassis transla
tor nō retulit intellectū suū ad mentā iā notificatā. vel
forte corruptione trāslatū qd calesactit tū i id qd ē. in
fridat: qr. n. mēta corpora calesactit illa inde icitans ad
libidinē cū sit iflatina nō ē vtēda in bello: qr multi
pliato coitu debilitarent corpora adeo qd sc̄rē timida
et iō iuirilia. Quare dulci⁹ dōm qd mēta p̄ accidēs in
fridat et calidioris pprie ac hellicioses eoꝝ poros
apiēdo spūs subtiliādo: ipsosqz resoluēdo vex timi
di reddunqz et ibecilles. Calidū. n. accidēte sic ifrigi
dat iux illud: pbl. 8. plūbū lana calidi⁹ cēu fridū in
scđm querū: et antipistafim facies calesactit. phy. 8.
Per se at nō modicū p̄sert coitui. vñ. 3. 20. Menta
sumpta i scđo mēsis p̄p̄e p̄sert coitui. es nāqz p̄for
tat mēbra spmatis valde et vusus eius fortitudinē fa
cit sup sp̄ma q̄re forte sit desideriū. Ad aliud dōz qd
plures rex sunt etherogenee pp māc diversitatem.
Vnqz qd enī ex plurib⁹ p̄sluit: farmacoꝝ. 4. vñ
alimētoꝝ p̄mo: In quoqz snerit stiptica q̄litas: quā
tū in scđsa p̄durit et p̄strigit appropriātia corpora p̄
tū qnqz idē corp⁹ h̄re qdā calesactit suaꝝ p̄tiū: que
dā vo infraētia. Eteni cū ab alia rōne res sit calida
vel fri. et saporis talis aut alieri⁹ cū sapor cāetur nō
solū a q̄litatib⁹ p̄mis: vex et scđe coadiuēt. nō. n.
ē incōueniēs q̄litas et saporez nō sp̄ files cōcidere.
Nā medic⁹ ponit ōc amaz calidū: dria. i45. et tm op̄i
um fridissimū e amaz: vbi h̄i dissolutio appet apli
roi. filrqz sempivua mīo: seu vermicularis fridior p
cipif acutior. Ad aliud dōm qd ea humiditas non est
simpli cruda: ita vt oīsariā eēneā calidū extermiet ve
rū respectu caliditatis ipfius nālis et siccitatis: sic et
in cepe appet et p̄tasia qd calidior et humiditate multa
pticipant eēneā. Calidū. n. plerūqz humidū apli
us attrahit et evaporare facit q̄z valeat resolvē. Ad
aliud dōm qd appetitū excitat sui stipticitate qd orifici
um p̄gregat stōi et confortavit frigidos iuvat etiōz ca
liditate et siccitate in quibus hv. abundant hvūsmo
di. viget etiā frigiditate appetitus et siccitate p̄tem
peratur: cum vltima discrasia pprie dissoluat actuū
virtutis: aphoris. scđa. Ad aliud similiter dōm qd
menta consci p̄suto san. sui siccitate et stipticitate re
missio eius calido aceti cōmixtione: et id in non cali
dioribus propriis. Id est etiam iuvare in aliquālī
qualiter incitando et sanguinem excreare faciendo.
Ad aliud dōm id verum esse nisi foret etherogenei
tas materie ipfius. qd ostendunt diuersus sapor ra
dici stipticis et olii humiditasqz ipfiusqz superflua:
vel hoc verum cum calidum snerit potentiū.

Differentia. i50.

Nod cicuta sit frigida oñdit p̄ democrūtum
associātē cā fridis ita: Renib⁹ ipone succuz
signi et portulace et iusquiam aut cicute. at
qz diacono idem dicentem. Conios seu conion als ha
cas habet nodosas: sicut maratuſ folia similia seru

le: s; angusta et gravis odoris supra quesum capla rotunda: ubi flores sunt albi in qd semine est aniso simile vel aneto s; albū radix est ei non alta. Ita siqde descriprio recte ut adaptari per oē cicute: nisi forte qd radix satis alta app; seu profunda: conio est in cicuta transserit: aphoriz. 2. Quā et greci maconā vocant. Subditqz demū diascordes qd ipsa nece fere ifert sui frigoris nimietate. scđo No de dcā cā: papauer mādra gora iusgamus et cicuta iterimū vehemētia fritatis vnde Serapio. Succarā. i. cicuta frigida est et sicca in tertio gradu: et fm Ba. est frīa valde qd deinceps recitat oē quod de ipsa p̄tulit diascordes. A. et succarā cā dicit qd tandem post aliorū opinionē diueriaz frigida et sicca eandē in tertio usqz ad q̄tiū reserēs: post a quecūqz d. p̄sa diascordes scripsit. Quare mācer his p̄ oīa in conio p̄sonās. Frīda letiscrevis ē nā cicute. Vn̄ necat gelidi potates moreveneni. In syonymis ē Stephanonis conio exponit cicuta. Eti. Frīm ē id quod actus p̄ se fritatis iducit. hmoi No ē conio seu cicuta. Scribut. n. q. Angelat seu stupelacit flutū sanguis et sp̄maris cōpescit. piloz. p̄bhet ortū testiculoz et māmaḡ vetat augmētū. Lerisipilā cōpe scit et formicā. Est et venenū mortale cuius gutta venenū ē purū et reliq̄ que fritatis imēle afferunt accēntia et fulcīt: qm̄ aialia stupescat et p̄sternit imobilitans. Vn̄ stupefaciōe aues capiūtur manu: ex secōe cōsecta ex iphius succo: vni sece et farina. Que qdē mā magis ē vt in susceptionē p̄ditū icitenē. itaqz p̄ter alia p̄cludit conio sine cicuta s; a succarā fridam fore. In oppositū ē P̄stantin⁹ de gradib⁹ testas ē calidā et sicca in tertio gradu. S̄l. A. coll. 5. ac ē circaistās. in nullo. n. hi disrepāt in op̄ione aut gradu. adhuc illa plāta ē calida qdē nō aq̄tica vel viscosa hyeme virescit quod dcīm ē p̄pter senatōes nenuſar sp̄uiua et talia. hmoi No nō qlis ille p̄manēs ē cicuta. cuoī virescat tpe et marie minor terrestis. ē igīt cicuta calida. Propter primū qdē sciēdum qdē cicuta ē dupler: una qdē terrestris: altera No aq̄tica. Terrestris figēdem dupler. Una qdē minor ramosa virescēt oī hora: fere p̄mutatōe in noua: florib⁹ p̄nata sepi⁹ petrofilino assilata. Reliq̄ No magna in statu rā boīs elevata nō parū oīa iterū ad modū calami vel serule: nodositatib⁹ qbusdā distincta: in folijs p̄ori assilata. Supra quā flores crescūt subalbidi: semē file deserēs anīo. Aq̄tica No hax media stipite brevior imediata et grossior: ac odore grauior et olētior. Quoties at calidū dicat et fm̄: et quo hōz accipere: dīa inuit. i5. Propter s; No sciendū qdē auctores in isto q̄fīto vt viluz potissime ex adiuvicē dissensit. Ei⁹ qdē fortassis dupler potuit ē cā. Una qdē qdē prior p̄auci videnē. Onion cicuta audire. Arabes No plures ip̄m iusgamū ēē putat. vnde prior et tertio pharmacoz. Obi in coni greco conio habet. Arabi iusgamū trāstulit et ubi fm̄ arabē h̄z Hal. in p̄dictis qdē iusgamū ē cib⁹ turdis et hoib⁹ venenū. A. No prior napellū subscriptis. q̄rto No sexta: ap̄li⁹ heſitās ingt Ba. dīe et id simpliciū tertio: qdē Alfaras: et estio ipsum ēē napellū aut venenū iterficiēs. iterficit. n. homines et nō turdos cuoī p̄pter ipsaz venaz angustias ad eoz corda nō p̄ueniat nisi vehemēter alterat⁹. in boīe aut sec⁹ cui⁹ cā No nota: cōplonū. 3. ex p̄portōe agētiū in adiuvicē et patiētiū. et iō. A. hanc ab eo s; inscipiēs cām sibi qz: tāqz fortius attributam fileat d

priori igens ea. Et dico iste modus ē quidā inuenis qdē Ba. defectū. Quā quidē cām Haliobbas s; p̄ grēs practice ait nō nocere: qm̄ cicuta ubi grece scribis conion hoies ifriat: vt merulos infidet: illis. n. cibus. Sicut nō expedit elleboz cū cib⁹ fit turdoz: hoie est ee ubi monachus trāstulit iusgamū non occidit passeris imo eos nutrit: n̄ ē necesse hoies ex ello nutriti sicut coturnices. vñ. 3. Cōplonū Ba. cui⁹ cōnatur seriē interptari. Conio faro gdē. i. turdo cibus pharmacū No hoie et ortifis ellis cibus: pharmacum No hoie: quā dissone igīt seriē interptat Ba. s̄l. A. recitatis multis et oppositis opinionib⁹ de succaram qd extat. tandem occidit cū diascorde i conio fm̄ones recitatis eiusdē. De quo egdē p̄actice s̄o. Succaram ē dormitās letale ex fritate figs ex ipso i vino modū accipiat soporat. Dicit ēt quidā qdē succaram est sp̄elius gami sicut dcīm suit d. conio. Quicqz tū fit ipsum fm̄ vī et venenosuz. vii pb. tertia: ppter qd ab intentato moriū si aliquis p̄macrescēs multuz bibat. Aut quēadmodū a conio exticto calido paulatim p̄prio: s; alio mō: hoc quidē. n. fritate coagulat fm̄ et hu. Vinū at sua caliditate nālē extigit caliditatē. altera quidē extitē potuit cā qdē scribit i synonymis. harmel ē herba qdē iuenit toleti et filaf cicute. cui⁹ loco cōstatin⁹ posuit cicuta et erravit vt dicūt alig. Volunt eni arabes qdē harmel fit mod⁹ rute. viii Diascordes ē fine fm̄onis de ruta. Alterz gen⁹ rute ē quā oīl cīues macedonie et gallitie et asie appellat quā et multi harmela ēt vocat: qdē almālor. A. et lerapio harmel 4. squidē. 7. Ruta silvestris nō ē harmel fm̄ qdē esti mauerūt quidā īmo ē sp̄es rute ip̄si⁹ et cōcidūt cū diascorde oīfariam s; plura eidē ascribat eo: s; q̄cqd sit ē multis vī harmel cū cicuta p̄uenire attributis: vt qdē eandē s; re herbā esti. Inde harmel. n. scribit hu. purgare phlaticos et viscosos et ml̄bz. s̄l. iebriare tā qdē vinūt somnū cāre: s̄l. et cicuta dicūt phla purgare ac qdē grossuz viscosuz vomitū. et scribut harmel et cicuta p̄cereat s; p̄cepi ei⁹ radicē comedēdo qdē ebri etatē et somnū iducit plures figdē. n. inde reputant stupefaciōe letisera venenosa: alij No sp̄ūm dissolutōe. vn̄ Circaistās. Cicuta Noitē h̄z dissoluēdi et cōsumēdi qdē ea nō vīmūt in iteriorib⁹: qdē venenosa ē in sōa et qdē lītate. dissoluit. n. tūm qdē sp̄ūm inanis: et quo sp̄ūm mortificant et mēbra. Propter qdē tertiu sciendū qdē vt in p̄nitiaz ē dicere cicuta ē dupler: terre stris vī et aq̄tica. Terrestris ē calida et sicca. qdē eius ostendit effectus. Illud. n. calidum per se ēt est: qdē hu. icidit viscosos: grossos subtiliat eos educēs vītā et mēstrua puocat: colicaz et ventositatē ītestino rū dissolutōe curat. Epilenticis subuenit cū vino de coctū p̄ceptōem p̄curat. Si. n. purgata muliere die qdē. 3. io. sumpserit radicē s; ip̄si⁹ diebus. 40. conceptionē causat. Ei recitavit mihi dīaz prudentissima cū. 7. annis nō cōcepisset qdē aliquib⁹ dieb⁹ vīa come stōe radicē cicute elixate minoris: masculum cōcepit. Talis autē vt Constantinus aūc. et circaistans deter minat est cicuto. Et fulcē: qm̄ gustatōis ip̄sa mordica tōem et acuitatē tāqz fere p̄ire: x̄ icutit lingue. Idālin. Qd̄ rātū leue cito in ignē p̄uersum calidū ē: complicitū. 3. talis No ē prior vīraqz cicuta tū p̄tericca ta. Eti. odor ei⁹ seu fetor magis ē magnus et horribilis valde: organū p̄cutiēs oīfatus qdē magne caliduz denotās qui p̄laus ei⁹ cōpōez oīdit et eiherogeniā

matie: qd et assa designat setida. Itaqz mibi remittēda si occurrerit meliori sūnia: iudico cicutā terrestre3 calidā fore et fīcca. Licuta No aq̄tīca idubitāter ē ve nenosa pessilera ut expiētia cōprobatū. quā magis puto friditate occidē qd caliditate qd loc⁹ inuit nō paꝝ ipſius fridior. Celertie ſilr pimit qd nō venenū ope tur ſz tardius calidū niſi v̄tus ei fuerit pūcta occulta ut napello et ſerpētū veneno eo qd friditas ē aduerfa nāe et mortificās citiſſime. Caliditas No determi nās et amica: aphoril. qnta et qrtal pmo. Dropt̄ qr tū qdē ad p̄m d̄m qd̄ democrit⁹ cicutā estimauit eē modū inſgami quādā: vt aut īterpreteſ ſiue Diſco ridi ēt d̄m qd̄ ſortassis coniō non ē cicutā ut exponūt cū alij teſtenē ipm ſpēz fore iuſgami: uel aliud ſortaffe h̄mōi crifſet: aut qd̄ conion cicutā eſt aq̄tīca veneno ſa 2cessa. Ad aliud ſilr d̄m Ad cōfirmationē dicen dū qd̄ ſi aliud ſtupiditatē et imobilitatē videaſ iduceſ non oꝝ tñ ipm frigidū concluſere Mā harmel cali. et ſic. in tertio gradu fm̄ bos. Id tñ v̄t cāre ſomnū nāqz imobilitatē ac ebrietatē iducit. ſilr loliū: ſemē ca napis: amomū: aloes indū. Vinū ſortius ſupfluſ ſu ptum calida ex̄ntia cānt predicta: qm̄ corū caliditate ac effumatoe vapores mitiūt i cerch⁹ qbus ſpūs per turbanf eisdē. vñ rō p̄mitus hebetatur et ſomnus tā dē et imobilitas cauſantur: ita et cicutā p̄dicta babebit h̄mōi inducere modo. Differentia iſi.

No argentiū viuū ſit calide et ſicce pplexio nis oñditur qd̄ illud qd̄ mordicat et corrodit ptes cali. et ſic. Corroſiuſ nāqz v̄hemēter ponuntur calida et ſicca, tale No eſt argentiū viuum. vñ diaſcorides: Virtus argēti viuū eſt homicidalis pondere ſuo corodēdo itefina. Quare aggregatoz Corodit oē cui obuiat ex mēbris intrifecis. Eti: oñ ditur calide et humide nāe qd̄ illud qd̄ cito ad aliqd̄ cō uerteſ eloꝝ v̄t naturā ipſius obtincre. talia nāqz ſūt ſymbola facili⁹ ſe inuicē trāmutantia. ſed argentiū viuū celeſtrie mediāte ſumo pueriſ in aerē et vlt̄ mo rū ipſi⁹ caliditatē teſtaſ. ois nāqz p ſe tandem calore. Rursus v̄t fride et humide: qd̄ egritudies cāt ſridas et humidas vel palyſim apoplexiā et ſiles qd̄ et nomē ipſius grece ēt fm̄ diaſcoridē oñdit. Appellatur. n: vrdias ſurpecidrar gyros ab hydor qd̄ ē aq: et argyros argentiū qd̄ ſi aqua argēti: aqua No frida eſt et hu. qd̄ at frigidum ſit et ſiccū leſio quā neruis et oio membris ſridis et ſiccis ifert et ſensus mortificatio et vlt̄ vī te denūciānt. Adhuc attribuiſ Ad mercurio qd̄ ſit idif ſerens ſriditatē tñ attinet magis fz astrologos et ſicci tati. et vlt̄ nocumēta ſrigida et ipo accidētia ipſius d̄ notat ſriditatē igit argentiū viuū diuerſe ſiet nāc. ex gbus et colligit dicti cuiuſlibet oppoſitū. Dropt̄ p̄mū qd̄ ſciendū qd̄ argentiū viuū ē metallū cōtinue motū termio diſſinūt magis eጀeo colore albo lucē ti pſuſum. ppter nāqz nō adherere tangēte terreita te qd̄ et aqueitāte: ac ſigure roſunditate mouet cōti nne. Aq̄ nāqz fm̄ auēpace ſemicircularitē mouet ut idicat accessio et recessio ipſius figura. n. cōuocat ad motū. Principia quoqz metalloꝝ a diuerſis ponunt diuerſa. qd̄ nāqz dixerūt alchimistaz. i. humorolo, rū ipa ſici ex ſpiritibus ſetentib⁹ et aq̄ viua qd̄ ſicca po test aq̄ noiaſi. Alij No principiū metalloꝝ poſuerūt nō argentiū viuū et ſulphur in nā ſua: ſed altera et i. ter ram cōuerla. Quidā No diuerunt metallia ſici ex aq̄ fluenti p̄ meatus terre iuueniēti ſbam i. viſceribus ip

sius diſſolubilē cui aq̄ cōiuncta vnu reddif corpus; Quidā No p̄tioꝝ ſimplē teſtant metallox principia fore argētū viuū velut mī et mā: ſulphur No ceu p̄ et actiū. Sūt at metalla. 7. iuſ planetaz numeruz. Alchimici nēpe volētes eoz reputatā ſciaz occulta re platonicoꝝ more methaphoris loquūt. qd̄ argen tū viuū vocauerī mercuriū et ſeruū fugitiū: qd̄ ſicut mercurius ē mobilis v̄bemēter et ad oēs planetas cū ſit indiſcrētus pueriſuns ſacillime: ita et argentiū viuū: ceu eſt mercurius instabilis ſeruos denotās: ſic et h̄ metallū de quo. a. 4. methau. Argentiū viuū ē vt aq̄ qd̄ miſceſ cuꝝ terra nimis ſubtili ſulphurea mittio ne ſorti donec nō gescat in ſupſicie plana et h̄ ē ex ſic citate magna q̄ in eſt illi et io nō adheret tangēti. Etē albedo ipſi⁹ ex claritate aq̄ et albedie terre ſubtilis: qd̄ eſt in eo ac ēt ex admixtione aeris cū illo. Argētū aut lune cōpaf. qd̄ ſibi v̄t cunqz i ſba pportionat colore et cōitatem. Es at veneri p̄p colorē et ipſius cōplicabilitatē. Soli quoqz aux̄ dant p̄p p̄ciositatē viriſqz: marti No ſerx: iouī aut ſtagnū et ppi nāqz cōmutabilitatis v̄triusqz et colorē: saturno quoqz plumbū p̄p ſbam et pōdus ambob⁹ ſilia que ēt traſſerentes ob ſeruāt. Si aut qd̄ obijciat qd̄ Jeber i eius alchimia ſolū ponit. 6. metalla: nō. n. argentiū viuū enuemerat: v̄t. n. ipm nō eſt ſingulare metallū cū mā ſit ipſius. D̄m qd̄ nō ē ſimpler metallū fz magis aſſiſtatione qd̄ dā et reducione ſicut ſimplicia reducūt i cōpoſita in linea directe ſita: qd̄ tñ nō ē pure ſimpler ſicut māe rō fz aliq̄ vi oñdef p̄cipiat pplexione iō v̄t cūqz pōt in ter metalla nūerari. Dropt̄ fm̄ No ſciendū qd̄ d̄ isto qd̄ diuerſe repiunt ſopinones. V̄t. n. qd̄ nāqz ipſius nō poſſit p̄cipi velut illa qd̄ mercurij ppter ipſius inſtabilitatē appentiā et oſitationē. qd̄ nāqz p̄nunciāt ipm ſore fri. et hu. vt. a. in ſcđo ūdu: aliq̄ in q̄tto. Alij cali. et hu. in q̄tto ſicut cū circa inſtāte: Con ſtantinus de ūdibus et practice ſcđo. Malibbas No ibidē iugt ipm acutū ſore cōburēs. almāforis quoqz tertio: qd̄ qñ extinguit ardēs ē. Jeber vero v̄t ipſum aquā viſcosā p̄nunciare p̄ calorē tpatū v̄nitā. appet ḡh̄mōi qd̄ ſit diuerſitas. Qd̄ et diſſicultatē h̄ inducit eſt: qd̄ pauci auctorū eius apte cōpletionē ex̄mūt. fz qd̄ de h̄ m̄rabif ūnir. Dropt̄ tertiu qd̄ ſciendū qd̄ Jeber poſuit ipm h̄ i existē ut dictū imediate: inq̄ ens demū. Argentiū viuū maniſtū eſt qd̄ mercan uis appellatur antiquoꝝ vſu eſt aq̄ viſcoſa in viſceribus terre ſb̄e ſubtili albe tincte per calorē tpatiſſimū v̄nitā tali v̄nitōne p̄ minima quoqz humidū ſtem peratur a ſicco: et ſiccum eq̄liter ab humido. ideoqz ſugit ſuperficie planā de facili ppter ſui aque humiditatem. qd̄ ſortassis apud Ar. ſtare non pōt cum dcm̄ ſit methauro. 4. qd̄ aqua liquidoꝝ minime inſpiffat ſola permanēt niſi ſrigiditate ipſam ad terram con uertente. calore nāqz nullo elixibilis eſt modo. Ad buſ non adherere tangentī accidit ppter ſubtile ter reum qd̄ eſt in ipſo ceu preinductū ab. 9. Eſt autē argentiū viuū ſicut mālis eloꝝ ſba et velut mēſtrū mulieris ex quo No tute ſulphuris ipz digerētis et adu rentis metallū hoc generaſ. Lū aut conuerti incepit ad h̄mōi ſpeciē reducitur glandulosū p̄mitus: deu ceps paulatī cū ſtare incipi et conuerti. In ipo quoqz fz ſapiētes due repiunt ſb̄e dr̄ntes. Una qd̄ aq̄ reliq̄ No terrea: et h̄ qd̄ ſulphuris fz ſic igit argētū viuū pōt duplē ſiderari, aut qd̄ ſtū ad p̄tē terream

sulphurea: et ita caliditate picipat et siccitate q̄ extin-
ctio ac sublimatio calidi potentis manifestat hūida
evaporatio aquea: et iō dōm ē p̄ almasorē q̄ extinctus
ē ardēs et v̄stiuū. et M̄aliab. acutū. i. sublimatus ē co-
burnens. vñ. A. Sublimatus ē iterficiēs ppter vehe-
mēte incisionē. ipm. n. fm̄ agggregatorem sicut ignis
adurit. Aut quātū ad ipsi⁹ subaz aquosā q̄ velut mā
ei⁹ exstir p̄ statū calido p̄ citato evaporat i sumos ob i
pfecta ipsi⁹ mixtione cū terrestri sulphureo. et h̄egri
tudines et alia iducit frictatis nocumēra. vñ. a. Eius
vapor facit accidere palyſim et tremore. Et abuge-
rib. If umus ē nociu⁹ valde; nāqz ipsius assiduatio
struit nervos et iducit palyſiz et auferit sensū et motū:
visuz dſtruēs et auditū: orisqz fetore ēt fz. A. iducēs
cū denti⁹ putrefactōe ut mulieres sustātes oīndunt.
et ad hāc gdē eius p̄ tē respicēs ipse fm̄ p̄nūciauiti
fo gra. et humidū. Apqz itaqz ex his aſaduertēti qd
ē dōz: Adonach⁹ tñ in h̄ sicut i multis vñ excedē iuz
calidū fortassis i qrto gradu nō patias secū humidū
in eqli saltē quo ad ipamētū relatiū: de quo d̄ia. 138.
qd̄ ei⁹ declarat p̄ reliq. Dicem⁹ nāqz mixta plurima
ex s̄bijs diuerbis p̄structa fm̄ vñ s̄baꝝ vt ca. et sic. n̄i
trosaz ventrē solue. fm̄ vñ alterā terreā ſlpticā eū
dē p̄litrigē vt m̄raf in caule et lēte: alim̄toꝝ prio. De
ritas ēt q̄ſti nō pax appz p̄ſiderato mō p̄ſtructōnis
argēti viui differēti. Diſcorides nāqz ſcribit ipſius
qd̄ dā ſci et minio et cinabrio alias canauari. mit-
tit. n. in cacabū teſteū et ferreco coopeulo pſecte mu-
nit poniqz in ſoco et poſt ſtas ap̄ſ horas: et qd̄ co-
opeulo iheserit collige q̄ h̄ argentiū ē viuū. id tñ nō
recitat agggregator. Aliud gdē argentiū viuū eſt fm̄
A. qd̄ ē purgatiū ſeu exctū et minera ſua et viuū iuen-
tū. vñ Diſcorides: Etiā iueni i metallis cū colligi-
tur argentiū. et audiui ip̄e multoſiē aquā currere de-
mot b⁹. Eſt ēt tertiu qd̄ exhi⁹ ex motib⁹ lapidib⁹ mi-
nere ſue in qd̄ gnāt p aduſtione cū igne ſicut d̄ lapi-
de anꝝ euelliſt et argētiū. et hoc p̄p acumē d̄ eē d̄ gnē
venenoꝝ. Sz tūc q̄ſ dicet anꝝ et argentiū ſic excta ſo-
re acumine pñciosa: et p̄prie anꝝ cū m̄ magis ſit tpa-
tu. Dōm q̄ aliter h̄ mā ē diſpoſita et illa p̄ ignem: q̄z
aliter patiēs vt ſudor et virus oīndunt: et humores ac
mus napelli et ipſe. ſic itaqz illud q̄ ignis arſicio co-
ſtruit ca. erit et ſic. magis. quod vñ nā pducit pl̄ſri
giditare picipabit et h̄uiditate. Et qbus ēt diligens
uſtellecitus poterit qſi terminare elegati⁹ tñ mō aīe-
tiori. neqz valet vt idicat pomū qd̄ dicit circa iſtās
quosā auctoꝝ poſuiffe fm̄ in qrto gradu: q̄ ē val-
de fm̄ actuali⁹ qm̄ medici nō cōſiderat tale i his cor-
pori occurrit q̄ fm̄ actū vel appentia vñ ſim vñtū
et per ſe itelligere. Idroppter qr̄tū vñ ad p̄iūum
qd̄ iaz dōz appz: q̄ fm̄ p̄tem terreā ſulphureā cali-
ē et ſiccū. Aut dōm ip̄m corrordere qd̄ ei obuiat gra-
uitate. fm̄ tñ. A. hoc verbū nō eſt cōprehensiz. Ad
aliud dōz q̄ nō ſequtur q̄ ppter hoc ſit calidū et humili-
dū q̄ illud qd̄ evaporat in ſumū nō oꝝ q̄ calidū ſaltē
p̄ ſez ſotius aqueū calore agitatū velut vapor aque
radiis celeſtiū calefactus deducit ſurſum. Ad aliud
dōm q̄ motus ille ſibi nō iest mor a calido cū alia eo
nō moueant ſtinne calidiora: ſz magis ppter ſubti-
le terre qd̄ in ipſo cōmixtū ē cum aquoso: et termia-
tū quodāmō: iō et ſupſiciem deſpiciit planā ſugienſ
d̄ ſacili. ad aliud ſilz qd̄ dōm vñ ſum: q̄ ppter aquo-
ſitatē ſridaz ipſius et hu. in ſumos mīſlaꝝ accūtia cāſ

predicta: iuxta quā nomē ſibi ſuit ipoſitum: q̄z h̄ ma-
niſtatio ē terreitatem. Ad aliud dōm q̄ non ledit ner-
nos et alia ſicca rōe ſiccitatē ſz magis ſi ſtatū quo da-
tū mō: humidā vñ humiditate ledit. Ad aliud dōm
q̄ aſcribit M̄ercurio ppter id qd̄ dōm primo et nō p-
pter p̄plōnem cū anꝝ ſit tpatum et ſol calidus et ſicc⁹
et ſaturn⁹ ſrūs ei ſicc⁹: plūbū at ſrū et humidū: mars
quoqz calidus et ſiccus: ſerrū ſrū ei ſiccū. Eius aut̄
p̄plo in actiuis non iueni ſufficienter a pitionib⁹ ex-
preſſa. Differentia. i.52.

Vñd colloquintida non multū teri debeat:
monſtroꝝ p̄ ſerapionē ſimpliciū. Rūſſus ter-
tio. i. Recipe colloquintide ſane non p̄trite.
Eti. decimo practice p̄cipit ga. que ſolubiliū ſunt anti-
dotoꝝ medicamina mediocriter p̄teri: qm̄ ſi diligen-
ter terēt minus opaꝝ. Et id re. ſa. appens quarto
H̄mōi vñ colloquintida cū non poſſit ſui amaritudo
in decoctionib⁹ aut ſyrupis vel puluerib⁹ ſumi-
vñ ſotius in pillulis. adhuc fo p̄imo. Oium me-
dicinaꝝ in quaꝝ p̄tritione elaborat ſupſue opaſtōes
dſtrūtūr. H̄mōi vñ tritura ſacit vñtia. Rūſſus q̄ vñ
tūc trita non poſterit ablui et abſtergi ſui penetratio-
ne et villis vñtis et iteſlinox. qd̄ at tale excoriatōeſ
et apa cābit. Et ſirmaſ: qz qd̄ multū trit ſui ſubtili-
tate vñtis villis et iteſlinox adheret et inuſcat: qd̄
at H̄mōi et p̄prie cū ſuerit amaz excoriat p̄ ceteris et
vñcerat. H̄mōi qd̄ ē colloquintida vñbemēter p̄trita.
amp. Scamonea ē ſolutiōꝝ maximū. ita vt fm̄ dōmo-
ritū ſit antbonomatice laratiū. et iō fm̄ Al. e. ipius
opatio ē vt ea q̄ furioſi. ſz Scamonea nō multū p̄cipit
p̄teri et p̄prie antbiocena bona. Et fulciſ: qm̄ M̄e-
zereō ſolutiōꝝ violentū p̄cipit nō ad multū teri. vñ
practice decio: et agggregatoꝝ. Teremezereō nō ſubi-
tiffime ſorte villis vñtis et iteſlinox noceat ad
heiſes. Itidez M̄e. Trituratio ois q̄li cūqz ſit oꝝ vt
ſiat cū facilitate et cōmēſureſ ſbijs terēdoꝝ. laborioſa
nāqz reſoluit vñtē: id at aduenit in ad vñtū tri-
turādo. Nō igū multū colloquintida erit terēda. q̄ at
nō pax ſz vñtē debeat p̄teri: ſapit Serapio brevia-
ri. 7. Eti. ſorte ſolutiū ſuſt ppter leſionē inde poſtēſ
p̄ſurgere p̄cipit ſolari. ſz trituraſe pſific grandi.
Ea nāqz malitia ſedā ſaratiū q̄ nō quotiensunqz
minorat corpus ipſi⁹ ſuſt vñtē: fm̄ p̄portōis mi-
norationē: imo poſſibile ſit vt diminutio corporis pue-
niat vñqz ad terminū vt vñteri⁹ nibil p̄prie actoſ in-
ducat cum ſit mimā carnē repire: phicoꝝ. i. Forma
enī nālis vt agat debita et preciſā quātitatē expouſu-
lat in mā. vñ non ē necessariū q̄ ſi vi⁹ aliq̄ vt decē vi-
ti deſerat aliq̄d on⁹ p̄ leucā in die q̄ illoꝝ medietas
ceu illoꝝ. 5. p̄ mediū: imo qd̄ plus id nō poſterū mo-
nere. fo p̄mo: et phicoꝝ appens. 7. Virtus nanqz
vnita ſortior ē diuila. rūſſus ars ſuſfragat nāe. Col-
loquintide aut̄ nā iest a p̄tib⁹ remoſis vt a iunctur ſe-
tremoꝝ educere: qd̄ vñ vñtē tritum in extremava-
let ap̄liu ſuuenire p̄pti: qd̄ expedit colloquintidā vñ
tē ſōtē. Idroppter primū qd̄ ſciendū q̄ collo-
quintida fm̄ Diſcoride ē ſt plāta emittē ſamos et ſo-
lia extē ſuſt terrā: ſilia h̄ ſe que cucurbite domeſtice
alba pilosa ipſaz adui ſtia iſiuras h̄ntia. Vñ M̄eſ.
Per ſe vocāt eā cucurbitam deſerū que ēt ſel terre
appellaſ ſe in toto abitu ipſius herbas iterſicit exi-
ſens vt venenū illis. et iō arabes vocant cā necem
plantaz et p̄ducit fructum roſiūdū ſilc ſilem. eſtqz

vehementer amara cōposita ex p̄tibus igneis & terrestrib⁹ adustis plurimū. Et ē duplex: masculus & feia. Estqz h̄ villoſus lāguinosis quis aspirati attinens & nigredini. Sf emia ḥo laudat & colligit in autūno & prie cū expoliata citrinitatē acq̄suit. c⁹ qdē plāta cū fuerit singularis i loco aut fructus ipsius i plāta ē p niciosus. tota nāqz malitia & violēta colligit in ipsa. Est nāqz canō q̄ mediciay laudabiliū b̄ndictarum quārūcunqz eaz fuerit plurimuz in loco a sui remitti cuenit bonitate ipsa in plura sequestrata. i oppositis ḥo ſriū. Vtimur āt pulpa fīue ipsi⁹ adipe ppriusqz phlā vſcosuz attrabit & a locis remotorib⁹ vt iūcturis. Est āt tritutio corporis in plures p̄tes sequestratio q̄ diuersificat quātitate & numero fm q̄ plus aut minus laborat in ei⁹ tritvra. Et ipa qdē ē triplex fm varietatē ſbe terendoꝝ. nā ſba grossa h̄ ſteri marie ſbtillis mīme: mediocris ḥo medie. Tritura quoqz qntuplici de cār̄ fieri. Una qdē vt melior fīat omixtio & ſigillatio medicinay adiuvicē ſic expetit i tyria/ ca & i alijs ſolenniū confeſtōib⁹ vt ex eis reliq̄ cōſur gat nā. nōnulla ḥo vt velocitas penetratōis medi/ cie ac graſ qd op̄ fit cū ad p̄tes lōgingores dz pueni re pp qd lapidē emathitē & corallū oꝝ vehemētissime cōteri cū medicis pulmonis. Alia qdē vt p̄petas vla medicie adipiscat qua actionē alteri⁹ iducat mane riei: appens q̄rto ēt de re ſa. q̄ i cumino acgritut cuz n. pax cōterit educit p̄ ſecesuz. qn̄ ḥo marie q̄ debilitatū p̄ vrine meat⁹ euacuat nā cuz medicia fuerit d̄bilis nō potēs feces educē ſbtiliatumqz ſe ad vrinas cōvertit. vñ. a. & Ad̄e. fm ga. Institi in vltia pulue/ rizatione cymini & cuz eēt ſolutiū ſactuz ē p̄uocati/ um. Quarta ḥo vt malitia remoueat a medicia & h̄ i ſe. q̄ ſit violēta & nāe inimica. & hac de cā colognida teri ſe terenda vt ipi⁹ obtundat violēta & attractio labora ſa nō tñ iphi⁹ v̄tus tollit oſariā tritura cū ſit uio/ lēta & ſba grossa. Nel ſmo ille v̄ſical in q̄z multis cū pauciores ſint medicie i grossa ſba adeo violēte. Ad aliud filr d̄dm q̄ deſtruunt eni aut oio uel fz qd & remitunt ab eo qd prius. Ad aliud p̄ interēp̄io, nē d̄dm. P̄o. n. ablui abſtergi & iō nocumēta nō iducere p̄dicta. vñ. a. docens colognida ultie ſteri p̄cepit ipſā h̄ ydromelle p̄us ifundi deſi exiccatā teri adhuc ēt ſi nō posset ut nō multū trita lauari & abſtergi: tñ tritura ut tactū ibecillitata leſionē nullam aut modicā posſet iſerre: & p̄cipue q̄ doceſ cū gāmis ſi p̄tis iuſcatis admisceri ut bdellio dragagāto & maſtice & h̄i. Ad confirmationē ḥo qd d̄dm appuit q̄ v̄tus eius tritura remittat effrenis ut ledere nō posſit. Ad aliud d̄dm q̄ nō eſt ſile de ſcamonea & colognida adipe uel pulpa cū illa ſit acuta ſubtilis ſbe. Luius uis deſtruit ut tactum laboriola tritura; h̄ a t grossa extrema ſuſtinens tritura. Ad confirmationē qdem filr d̄dm: aut fortassis hec i mezereon ēt ſuit illoꝝ ut in colognida opinio. Ad aliud d̄bz q̄ ſba adi p̄is uel pulpe colognida: q̄ ſba ſubtiliſſima pati p̄t triturationē. p̄ceſtum ēt eſt uigore colognida ut cunqz tritura diſſolui. Que autē alterius partis ſuo ſimiliter p̄cedunt modo.

Dod non ois cura perſicia ſuo monſtrat: qm̄ aphorif. 5. Que cunqz inſrigidata caleſa cere oꝝ excepis quibuscunqz ſanguinem ſu turum eſt emanare. in his igitur ſaltem instantiam recipit canon. Amplius ibidem: A qua frigida eſt humida & tamē ponitur curare tetanum repleto nalement ex hu. coſtructum pblegmatiſis. Eti: Epidiomiarū. 6. Dolor dolorem ſoluit unde duox dolorum qui ſimil ſunt te. Topico. 4. Sf ebri & obſtali mie nihil eſt contrarium & tamē plus curant earū. De regimine ḥo ſanitatis. 3. Labore oꝝ laborē ſolu vere. & tertio qdem mega tegni: Humida corpora cū humidis: ſiccum cū ſiccis curare oꝝ. Ac primo ter tia: Labor labore curatur. Kursus eodē q̄rta. Nō ois replo neqz omnis pplexionis malicia: ſuo medi catur ſuo ex euone & oppositione. Amplius. 5. pma

P̄o. tertiū qdē ſciēdū q̄ tritura triplex eſtit. Quedā nāqz grossa: alia ſbtilliſſima: nōnulla ḥo me dia: qd̄ inuit. a. ex p̄missis. Dico itaqz hinc q̄ tritura mediocris ē deteflāda oio qm̄ i ipsa p̄tes remanēt ſe ſibiles mēbroꝝ vallis adherētes ita vt difficile ſepen̄t inde. neqz adeo ſūt ad puitatē redacie tritura vt hac malicia rephimator ſufficient colognida. qd voluit h̄ igens neqz ſit aligſ ſtētus vt ea ſit valde trita. vtra qz tñ triturationē extrēaz v̄tate p̄t ſtincere. nā di cētes eā nō multū teri ei⁹ minorē iſpiciūt adhesionē p̄tib⁹ inde & faciliore ei⁹ ab eisdē eductionē cū alijs ſi argutis fulciti. Reliq̄ ḥo acquisitionē icolumitatis ex vltia tritutio & abiectione nocumēti: quos egdeꝝ fulcio magis in p̄ſtiaz & deſendo volēs cū eis colo/

ſtib⁹ aduſtis plurimū. Et ē duplex: masculus & feia. Estqz h̄ villoſus lāguinosis quis aspirati attinens & nigredini. Sf emia ḥo laudat & colligit in autūno & prie cū expoliata citrinitatē acq̄suit. c⁹ qdē plāta cū fuerit singularis i loco aut fructus ipsius i plāta ē p niciosus. tota nāqz malitia & violēta colligit in ipsa. Est nāqz canō q̄ mediciay laudabiliū b̄ndictarum quārūcunqz eaz fuerit plurimuz in loco a ſui remitti cuenit bonitate ipsa in plura ſequeſtrata. i oppofitis ḥo ſriū. Vtimur āt pulpa fīue ipsi⁹ adipe ppriusqz phlā vſcosuz attrabit & a locis remotorib⁹ vt iūcturis. Est āt tritutio corporis in plures p̄tes ſequeſtratio q̄ diuersificat quātitate & numero fm q̄ plus aut minus laborat in ei⁹ tritvra. Et ipa qdē ē triplex fm varietatē ſbe terendoꝝ. nā ſba grossa h̄ ſteri marie ſbtillis mīme: mediocris ḥo medie. Tritura quoqz qntuplici de cār̄ fieri. Una qdē vt melior fīat omixtio & ſigillatio medicinay adiuvicē ſic expetit i tyria/ ca & i alijs ſolenniū confeſtōib⁹ vt ex eis reliq̄ cōſur gat nā. nōnulla ḥo vt velocitas penetratōis medi/ cie ac graſ qd op̄ fit cū ad p̄tes lōgingores dz pueni re pp qd lapidē emathitē & corallū oꝝ vehemētissime cōteri cū medicis pulmonis. Alia qdē vt p̄petas vla medicie adipiscat qua actionē alteri⁹ iducat mane riei: appens q̄rto ēt de re ſa. q̄ i cumino acgritut cuz n. pax cōterit educit p̄ ſecesuz. qn̄ ḥo marie q̄ debilitatū p̄ vrine meat⁹ euacuat nā cuz medicia fuerit d̄bilis nō potēs feces educē ſbtiliatumqz ſe ad vrinas cōvertit. vñ. a. & Ad̄e. fm ga. Institi in vltia pulue/ rizatione cymini & cuz eēt ſolutiū ſactuz ē p̄uocati/ um. Quarta ḥo vt malitia remoueat a medicia & h̄ i ſe. q̄ ſit violēta & nāe inimica. & hac de cā colognida teri ſe terenda vt ipi⁹ obtundat violēta & attractio labora ſa nō tñ iphi⁹ v̄tus tollit oſariā tritura cū ſit uio/ lēta & ſba grossa. Nel ſmo ille v̄ſical in q̄z multis cū pauciores ſint medicie i grossa ſba adeo violēte. Ad aliud filr d̄dm q̄ deſtruunt eni aut oio uel fz qd & remitunt ab eo qd prius. Ad aliud p̄ interēp̄io, nē d̄dm. P̄o. n. ablui abſtergi & iō nocumēta nō iducere p̄dicta. vñ. a. docens colognida ultie ſteri p̄cepit ipſā h̄ ydromelle p̄us ifundi deſi exiccatā teri adhuc ēt ſi nō posset ut nō multū trita lauari & abſtergi: tñ tritura ut tactū ibecillitata leſionē nullam aut modicā posſet iſerre: & p̄cipue q̄ doceſ cū gāmis ſi p̄tis iuſcatis admisceri ut bdellio dragagāto & maſtice & h̄i. Ad confirmationē ḥo qd d̄dm appuit q̄ v̄tus eius tritura remittat effrenis ut ledere nō posſit. Ad aliud d̄dm q̄ nō eſt ſile de ſcamonea & colognida adipe uel pulpa cū illa ſit acuta ſubtilis ſbe. Luius uis deſtruit ut tactum laboriola tritura; h̄ a t grossa extrema ſuſtinens tritura. Ad confirmationē qdem filr d̄dm: aut fortassis hec i mezereon ēt ſuit illoꝝ ut in colognida opinio. Ad aliud d̄bz q̄ ſba adi p̄is uel pulpe colognida: q̄ ſba ſubtiliſſima pati p̄t triturationē. p̄ceſtum ēt eſt uigore colognida ut cunqz tritura diſſolui. Que autē alterius partis ſuo ſimiliter p̄cedunt modo.

Dod non ois cura perſicia ſuo monſtrat:

qm̄ aphorif. 5. Que cunqz inſrigidata caleſa

cere oꝝ excepis quibuscunqz ſanguinem ſu

turum eſt emanare. in his igitur ſaltem instantiam recipit canon. Amplius ibidem: A qua frigida eſt

humida & tamē ponitur curare tetanum repleto

nalement ex hu. coſtructum pblegmatiſis. Eti: Epidiomiarū. 6. Dolor dolorem ſoluit unde duox dolorum

qui ſimil ſunt te. Topico. 4. Sf ebri & obſtali

mie nihil eſt contrarium & tamē plus curant earū.

De regimine ḥo ſanitatis. 3. Labore oꝝ laborē ſolu

vere. & tertio qdem mega tegni: Humida corpora cū

humidis: ſiccum cū ſiccis curare oꝝ. Ac primo ter

tia: Labor labore curatur. Kursus eodē q̄rta. Nō

ois replo neqz omnis pplexionis malicia: ſuo medi

catur ſuo ex euone & oppositione. Amplius. 5. pma

Regimen subtilitatum est nocimū ei q̄ h̄z' odam cā cibi grossi, ppter colerā. Et eodē. i6. b̄z Hippocra tem. Vomitus qñqz phibetur vomitu: t fluxus fluxu. Palin. Calor naturalis calidus morb⁹ in curat calidos apparenſ primo fa. Multi et curantur for ma specifica: cui nihil videtur ſiuſ. Rulsus. ſa monea calida t ſicca curat febrein colere huius tam rōne febris q̄z materie. Adhac si omnis cura per ſ̄rium curat: morbus numeri t quantitatis curari nō poterit. Cum nihil in predicatione quātitati ponat ſ̄rium: aīp. si ea pertſicitur ſ̄ris: erunt in gradu et manſione ſibi oppofita in tegni. Que aut talis eſt: aut eoz vnu non aget in aliud ſi oīo fuerit equalitas vel ad ſuriā pamplius incitabit. Iaqz non oīis cu ra completer ſ̄rio. Quis oppositione ſcribitur d̄ hu manā natura. t aphor̄z tertia. Nam ex plenitudine quecūqz egritudines fiunt t c. Vnde etiſcorum. iij. Medicina ſūt inate fieri per ſ̄rum. Eii. omis ac tio eſt a contrario: primo de ge. t cor. ſed curatio eſt quedam actio. Eſt igitur per contrarium egritudis curatio. Propter primū quidē ſciendū: q̄ cura ē p uidentia ſeu ſollicitudo aliquid vi pmaneat iuante nocino depulſo. Que duplex eſt: una quidē v̄lis ſeu vuidētia d̄ aliquo mō quocūqz. Hurt illnd. cura h̄c. i. puide ſibi. Eſt t alia ptiularis vi hec oppo ſitione pfecta. Procuratur. n. ſubiectu ſuta co:p⁹ vi in eē pmaneat morbu abſcindere ſeu moralis ſiaſ. Eſt aut contrarium fm idem genus diſtantia. cuius qdem gratia videnduz prie. q̄o contrarium fm aris. ſumatur multipliciter. deinde qualiter apud Ba. t demu ſquidam in modis contrarij ſubrogatur ex ſer monibus acceptum medicoz. Propter primum buiug ſciendum: q̄ penes aris. contrarioz inuenitur accipi multipliciter. vnde qdem prie. put in qualita tibus reputur. in eis. n. veriſime ē contrarieſas post locum vi centri ad circuſerentiam. Kommentator. s. t. io. metaphysice. Cum em qualitatibus ē ſalutē maxima diſtantia. Nam vere contrariorum vnu ma rimū t perfectum non h̄is excessu in illo ḡnē. Re liquum vo ab hoc diſtans per omne. Quare. io. metaphysice. Contraria eſt diſtans ſa id ē diſtantia pfecta. Posita eni ſub codē genere contraria maxime aſe diſtant: t in eodem ſuceptuo ſimul: t fm ſore n̄ p̄t in p:edicamentis: vnde. iij. de inge. Contraria ſunt per multum ad ſe inuicem diſtantia fm aliquod vnu genus. Sic igitur de rōne vere contrarioz eſt q̄ mariae a ſe diſtent: t q̄ ſint in eode genere ac idez differenter in h̄eant ſuceptiuſ. Et ideo in talib⁹ co trarioz nō ſtingit vni plura ſ̄riari. io. metha. Taniū eni vnu vni ē oppofitum. Sunt t alie contrariarū acceptoſ. 5. metaphy. Contraria. n. dicūt eē que non poſſunt ſimul ieffe eidem diſferentium fm gen⁹ ſuta muſica et albedo. Et que plurimuz diſferunt: eo q̄ in eodem exiſtant ſuceptibili: vi album t nigrum. Et ē que plurimuz diſtant eoz que ſunt in eode ge nere: vi homo t asinus. Et que plurimuz diſferunt eoz que ſunt ſb eadem poſteſtate: velut congruuſ et incōgruuſ ſub grāmatica. Et hi duo modi poſtremi boz q̄tuoz videntur p̄prius nomē contrarietatis im portare. Dicūt eē contra predictos modos q̄tu or contraria coiuſ. Quedam qdem in talis habere. Alia vero in ſuſcipere. Reliqua in actina eē vel pa ſua. Aut agentia eſſe vel patientia: vi abiectiones.

aut acceptioſes vel habitus ceu priuatiōes. In his eni contrarietas vi fo a qualitatibus cāri. Dicūt t contraria coiſſime quecunqz ſunt fm vna cathego riā diuersa. Secundum em id q̄ en. t vnum multi pliciter dicuntur: ſic t alia ab his ſequentia. Hoc et eni modo dicentur ſ̄ria: quecunqz ex eqao diuidū tur modo quocūqz. Qualicet t predicamenta dicēt oppofita. Dicūt eē non tñ extrema extremitis con trariari: vi ponit. io. metaphy. Vex eē modū ip ſis: puta media vox ſ̄ria ē ad vluimā ſicut acutā. acu ta vero ad granē: t ſuſcū relatu ſabro: vi nigro t ni gro appet albu: physi. 5. Propter huīs b̄z ſcienduz q̄ ppendedeſ Ba. ſ̄rij multiplicitatē iqt. iij. d̄ige. Si nō viſ dicere ſ̄rioz contraria eē curatioſes dicata ſoppoſioz ſore oppofitas. ſeu ſenſit Hipp. cū Platōe: quē ſignidez Platōne dicit ſore diuinū ſemperqz ſe quendū: oportereqz nomina contemnere. nō āt reꝝ doctrinā cū multu ſuſerat ad ſalutem: t eoru ſallimentu ſuſerat in pniciem. Et q̄ ſue utinur p̄prie nominibus aut iproprie: ex hoc nihil plus vel min⁹ acquiritur laboranti. Non enim in q̄litatibus ſolu ſe vex ē in q̄litatibus ē repire h̄mōi contrarietatez quā Aristotelici oppositionē appellat. Non eni ma gnu dicunt p̄uo ſore contrariū: ſed oppofitu ſrelative: neqz ſimiſliter mulu pauco. Et eodem mō neqz de ſum: raro: neqz remiſſo intensum in predicationis. Dia m̄ h̄mōi contraria fm Hippocratez nominatur t Platōne ſcientes ex contrarijs gnatiōem. Inge et Ar. non obſeruasse ſuā legiſ in nomin b̄z latōem. Cum principia physicoz p̄rio. p̄ta māz t formā cū priuato ſuſerat contraria que in non ſunt q̄litates vex ſbe. Adhuc ſcripſit ſecundo de gnatiōe t cor. igni aquā contrariari: acri vero terrā: t ſi ſint ſobē. Sit. n. ex contrarijs paſſionibus ſtitute. vult quo qz Ba. q̄ curatio primo t per ſe debeat diſpōm ſeu morbo. p̄ accidens āt t ſecundario accidenti. Eo q̄ morbu coſegtur velut vniora corpus: tertio ſ acciū t. iij. de ingenio. Et ideo morbo iterempi t acciū iterimeſ conſequēter. Propter igitur et hoc accipi q̄ contrariu ſē duplex. Quoddā nāqz imediatu ſe diſponi p̄ ſe occurſe. Aliud vo mediatu alterius gra t q̄ vnu per ſe t al ud p̄ accidens. Vnu q̄ p̄prium et reliquū cōe. Et q̄ in accidentib⁹ ēt p̄t ſcēdi contraria ſuſcūqz ceu ſluxibilitas cōſecns poroz aperti onē: contraria ſ detentiō eoz anguſtiam conſequi. Propter tertiu vo h̄i ſciendū q̄ ptiularius ac medicinalius contrarie accepto diſpōnis itētio triplex repit: Quoddā. n. ē intrinſecum: aliud vo extrinſe cū nōnullū vo mixtu ex vitroqz pfectu. Intrinſecum vo tripli diuerſificat. Rōne qdem gubernatiſ ceu vniſ regitive nā dicte: de qua in tegni. Dium nā opatrix eſt: medicus āt minister. vñ Ade. d̄ phar macis. t. s. practice. Natura eſt cui are t nō medici. Eius vo opus dignius eſt aliquid porrigeſe na ture. Vel ex pte ſuſcientis: q̄lis ē corporis nā dcā p̄plo t compō: t cōis vtriusqz nā. Vigore in principali ſcoplonis cum ea ſit compōnis t nature cōis potoz cā de complonibus apparenſ primo. Complo eni ppter q̄litates ex qbus p̄ſurgit: principiu ſt actōis cū oīis tandem actio pſciatur qualitate dr̄ia. 60. aut rōne iſtri: puta caloris inati vel ſpūs. Ipſe nāqz eſt i ſtrū nature quo agit ea. Quis quidem natura eſt: non ſolum frigiditatem ſibi contrariam qualitate im

pugnare & obstruere: vero est caliditatem contrariā quodā mō sibi pportionatā. Adouer. n. ipse spm ad expe llē dum nocumenū caliditatis exēne: vaporē ipsius remouendo & ipsū resoluēdo: eiusqz materiā adurēdo. Hanc autem nām nō hz frigiditas. Nō. n. ipugnat & destruit nisi sibi hz adueniētē caliditatē. Frigiditatez sūt mime. ppter qd caliditas dī innata non aut frigiditas. Et ideo pmo scđa. Nō compatur frigiditati ex colcodea corporis. i. datore vite illua qd cōperat caliditati. Contrariū srl̄ extrinsecū tripl̄ variat: vel ex pte qdem influētie superioris. Interduz nāqz talis superior occurrit influrus q aliquo dictoz contrarietatis modoz egritudinē tollit aut miorat: puta luna qn cōiungit sorti: aut loeo applicat quo infirmi natali stella suere illi fortunate ut lacū sepius. Aut rōe ministerij cuiusdā & ita medic⁹ dispōni contrariaf. Est enī subminister nāe lz alio mediāte vīpote natura opef. Nā fortuna q beniuolus qz vī influrus & artifex per medias qd faciūt opā materias. Natura & ipsa p se ipsam trib⁹ pplexa pculis ex lba v̄ spūs mēbro spmatico. & lba carnali formalis. ij. de inge. Vel ex pte instri quo infirmi obediētia: ministroz idoneitas & extrinsecoz adaptatio pmpa. egritudini aduersātur destruēde. vt p̄mis istruuit afforisit⁹. Contrariuz & ex his cōmittū est morbus morbo. ad curationē supueniēs p se vel arte. vt febris spasmo repletiona li. & qrtana epilensie. Prop̄ fīm qdem sciendum q̄ oēs cōsenserūt tandem curā pscī hz cū sit artis pncipiū. ita nāqz dz esse notū ceu ianua i domo nūl lus ignorat. Comētator. 2. methap. Principiū. n. nullus negat i igno:ātia. q. negatōis aut p̄sama. 4. methap. Differēs tñ posuerūt contrariū hz q̄ diuer simode p̄strui ponebāt corpora cū ea posuerint differēter cōponi. Vel ex elis his q̄tuor alterabilibus & passibilib⁹. vt hip. & ar. Aut oppositis. sicut Empedocles & asclepiadcs. Seu his vt athomis & corpibus anarmis icōpactis. vt democrit⁹ & epicur⁹ p̄mis elo rū ac morbi. Tales. n. morbos & p̄s cōtrarietate in cōpositione ponūt̄. vt angustiaz poroz & dilatationē. non aut in pplexione vt pplexio. P̄opt̄ ter tiū & sciendū: q̄ canon v̄lis p̄manet curatōnis per cōtrariū. vt inductū ex v̄tere & ar. vñ in regni & i q̄ multis. Curatio vñ hz modū & maxie cōez intētōne ci qd soluendū ē contrariū tc. Qd qdē visus ē ga. obstruere iducedō vt calide dispōni frigidā sore contrariā & frigide calidā: & i alijs srl̄ simpliciter & p̄posite. Qd et cōfirmat. ij. de ige. & aphorismoz scđa. Empēria magis dicēs h adeo sore manifestū q̄ rōne ināgeat mime. Est. n. maria & pncipioz p̄mū artis curative. Principoz autem non est rō posterioroz sine. Qd tñ qñqz conat rōe firmare: qm̄ duob⁹ hzis eg-potētib⁹ sere applicatis ad invicē ex eoꝝ actiōe & passione. mediū qdā pfractū ex ambobus necesse ē cōsurget vt appet ex diuinctōe nivis seu glaciei ac ignis vel aq̄ seruētissime. cōplexionū. j. Nā imoderatū cū sit contrariū qdā p̄ter nām vt morbus: moderatū vero fīm nām ceu sanitas siet necessario h imoderatum ab altero imoderatorz hioz in artis administratiōe fīm contrariū ad moderatū. i. sanitatē aduocari. Et de dissēpantia ineq̄li. interimū oīa & corrūpunt a contrarijs. Et igit̄ sanatio sit dispōnū interēptio. ij. de ige. p̄ contrariū necesse erit fieri. Itidē contra rōe contrarie sunt rōes. de ge. & cor. ij. Sed cōseruatio

& curatio sunt hzis: cū idem diuidat ex opposito & op̄positis debebātur subiectis. Lū igit̄ cōseruatio siet p̄ file. dīa. ii6. Quare curatio eidē opposita p̄ficief cōtrario qd si qz mordeat ga. ingens h pncipiū curatiū nō debere p̄bari cū sit notū p se veniens ad hū tem. Nulla. n. scia v̄lis vel p̄icularis p̄bat sū subiectū. a. i. methaph. & Comētator. 2. physi. Lū oīs ratiocinatio ex notiorib⁹ pcedat. Dīm hoc pncipiū ga. roborasse nō inq̄stū medicus s̄z magis vt nālis. p. p quē ēt modū demonstrationes idurit in cōfirmatione sūltionis nāe & numeri eloz in libro eorundez. vt & ar. i. physi. disputat p̄tra parmenidē & melissuz testātes oīa vñū esse & imobile induens sicut testatur habitū metabphysici. Aut nō est incōueniēs sciaz et qbusdā posteriorib⁹ & signis sūū declarare subiectuz v̄tcūqz: & marie cās ipsius. Vñ cōmētator. 2. phy. Impossibile ē aliquā sciaz v̄lez & p̄icularē declara re sūū subiectū ēē: sive p signū sive p̄ demonstratōez qd nō est ita i causis subiecti qm̄ declarat eas p signū nō p̄ demonstratōe simpl̄. Aut meli⁹ sūit ga. in tā breui arte demonstratōe tacere: cū sūit i aphorismis. Nosce quoqz q̄ curatio certa nō quocūqz p̄ficiet contrario: vero contrario p̄ oppositū eq̄li i ḡdu. Est autē q̄druplex cui⁹ qlibet i tres diuidit mansiones. dīa. i39. Sit & qñqz opus adiūgere ḡdualitatis ad medicine extimādo q̄ i trāstitu depdāt aligd cū ps laboři facuerit i p̄fundio. Juž illud regni. Si ita accidat vt io. qdē numerus hz calidi⁹ sit excessus & reliq. Hoc ēt verisicaf v̄tute adēc robusta supposita: vt hzis recte p̄ oppositū dispōni ea valeat tolerare. Multo tēs nāqz nec euacuamus p̄ oppositū totā repletōne neqz p̄ alterationē hzis conamur destruere ex sibi qdē opposito nāe vigore morboz curationē nō sūfserēte. Vñ primo scđa. Lū multa egressio ab eq̄litate acciderit. p̄portionale & nō p̄portionale ab co diuerſificaf iō q̄ v̄tus debilitatē. Et iō q̄. h⁹i p̄curatio ij. de ige obmītis ne ab idiotis auxilijs detrahāt sa nitatis. Hmōi autē contrarietatis curatōis eq̄litas ḡdu alis p̄firmaf rōe. qm̄ si curatio vt oīsum sit p̄rio. Et si simpl̄ ad simpl̄: & magis ad magis: & maxie ad marie. topico. 2. Lura p̄ficiet marie ex & v̄tus & marie hzis. Hoc autē est fīm eq̄lē gradus excessū. Amplius dīa. ii6. dupler ē file. vñū qdē in grē: alterz & v̄tus i spē & nā in quo vere filitudinis saluaf rō. p qd̄ ibidē oīsum est p̄seruationē fieri marie. Nō. n. file a fili patitur: pbl. 8. ita s rōe contrarietatis dupler erit contrariū sīgnare. vñū v̄z in genere. alteruz in spē & nā per qd̄ maxie curatio siet & egritudis destructio cū in ipo potissime rō contrarietatis obseruef. Huius autē contrariū hz est in eq̄li gradualitatis excessu: contrarie gradualitatis excessu. cū aindictū file fīm est cū suo fili in eodē ḡdu p̄tale. Itaqz p̄ficiet curatio p̄ contrariā in eq̄lig dus excessu locatū. Ad hmōi autē certā gradus contrarietatis excessus puenire nō possum⁹ ita iā scia n̄fa so ret vt q̄ asclepij sive Esculapij reputata. vñ. 3. de ige. Ego qdem si poslez naturā vñiūscuiqz cognoscere esse eiulde scie cui⁹ asclepius extitit. Sed cuž h sit ipossibile studui vt nihil eoꝝ q̄ hūana cōprehendit nā modo p̄tmittere aliquo. Nā vñicuiqz nature humidū inest p̄priū qdā qd̄ nullatenus lingua p̄t explicari. Et q̄uis nō possum⁹ puenire ad id qd̄ est certū: administramus tñ nature artificiali nec cura p̄ eq̄lē quantū possum⁹ p̄cōtrariū considendo

in sagaci et diligentie eius ope ut q; supflue additum est
ultra eq̄lem h̄rietatis excessum ipsa resecet: qd̄ vero
minus ē suppleat et augmēret. Idopter q̄rtuz h̄o
ad primū ē dōz q; quātuž ē ex vera cura immediata ut
oñsum p̄ficiet h̄uetate: ita vt ifridata recalescē opor-
teret. verūtī ppter timorē accidentis vt flux⁹ sanguis
ad ex ductina, phibet calesactio fr̄itatis immediati⁹ ex-
tinctiva. Lōiter tñ fluxu poterit calescere getatō. Li-
cet. n. cura principalr vt ap̄puit dispōnibus debeat
et nō accidentibus. Mōnūq; tñ ipsoꝝ p̄curatio dis-
pōnum divertit curationē et destruit. Sicut oñdit co-
lica ex phlegmate vitreo cāto fr̄issimo: in qua ppter
vehemētiaz accidentis vt doloris cogimur admistra-
re fr̄ia stupesactiva seu filoniū opiuꝝ et hmōi dria. 24
vt sensus tollat a mēbrio et nō q; cā remoueat dispō-
nis; imo eaz hmōi amplius intendit et extendit. Ad
alium dōm nihil fore h̄rium cis uno uoie noiatō ve-
lūt iustitia iniustitie. Fm nāq; cōmen. 5. pb. Speci-
ebus egreditur sp̄s h̄riant sanitatis et reliq; dria.
65. Ad alium dōm q; loquitur de cura solutōis con-
tinuitatis cuius curatio per oppositum est vnitio. p̄
file h̄o reducere in id quod fm nām fuerat reducere
et tūc caro curabitur huīdis et nervus siccis: dria. 107
Aut ē eis h̄rium intrinsecum gnāle et sanitas in cōi l̄z
non singulare. Est. n. sanitas sp̄s sp̄aliſſima: dria p̄
tacta. l̄z extrinsecum p̄ticularare ut debita lex rerū non
nālium et medicaminū exhibitio. Ad aliud dōm q; h̄
rium sumitur mediatur et motū. Vel q; natura re-
gitiva cū insīris ipfius vt op̄lone ac inato calo hmōi
curatōem persic̄it: que posita est dispōnibus h̄riari.
Ad alium dōm id fore vex cum eius regūnen nimi⁹
suerit subtile eo q; est cā nōumenti alio modo. Mi-
mis. n. p̄uitas comedōis in soda elia: nōumentum
affert vt l̄ba demū. gnāt. n. coleram sursuz effumati
nā q; non minus q̄ replo grossi cibi dolorē iducit cū
magis et minus ad easdem iducat diuersas in tegni.
Vnde cū nō interneniat recta h̄rietas nō cura subse-
quut vex potius iteruenit finthoma. Ad aliud dōm
fil̄r nisi tñ. Ad aliud dōm q; l̄z non appearat p̄ h̄rium
immediate fieri iducitur tñ h̄rium p̄sec̄ter. Aqua eni-
fr̄ia p̄gregando calorē nālē interius et antipistaz
faciēs calescere fortificādo ip̄m q; demuꝝ p̄ viam cō-
trarietatis et iñstī fr̄os quimores et humidos cales-
cit et resolvit: pb. apparenſ. 9. Nam ad vltimuꝝ in
huius h̄rium iteruenit l̄z non appearat primo. ad alia
dōm q; dolor soluit dolo: em et labor curat laborem
nō per se l̄z per accidens eo q; icitat nām cū spiritib⁹
et humorib⁹ transire de vna pte ad aliā: ita vt ma-
teria d̄ loco dolētē prius remota: h̄ dolor sedet et fil̄i
d labore cū materiaz satagat trāspirare. Ad aliud di-
cendū q; l̄z calor nālis et exneus in eo q; calor cōue-
niat. opportunūt tñ nālitate et inālitate. Ad aliud di-
cendū q; in actōe a forma sp̄ei ē p̄trarietatem et q̄lita-
tum assignare. dria. 60. Vel saltem localē q; cōtrari-
etatum ē p̄ia fm cōmentatorē posita. Ad aliud dōm
q; scamonea l̄z immediate non sit cōtraria tertiane cuꝝ
vtraq; sit calida et sicca reddit tñ denuo sibi cōtraria
ipsaz p̄mēs. Euacuat. n. colerā cōndē cātivaz. Ad
huc in tali actōe saluat et p̄trarietas situs p̄tacta qz
scamoneavnu obtinet locū mā h̄o attrahēda reliquuꝝ.
Quod oñdit colere adductio. Luz. n. ea cōningitur
scamone getat actio seu i ferro p̄spicif magneti appli-

cato: .i. i4i. Et forte qualitatua h̄ria. 60. H̄ribus
fuis quoq; aphōꝝ fa extraneā valde huic p̄stat rūfi-
onem: ingens q; ex ante data h̄iectina dieta diagredi-
um accipit vires ut q; calidū et siccū: et p̄ hoc colericō
file p̄traria q̄litate biete invitit et deponat humores
et iō cibos offerrimus fr̄os et humidos: vt lactucas
ona sorbilia et filia. Ecōtrario flā calescit et deponit
mōlia h̄o calescit et humectat: et ita deponit h̄o
res. Sz tūc dicā non h̄tute occulta sed potius q̄lita-
te ipsoꝝ erit attractio: quod plures onerose serūt. ad
huc nūq; traherent nisi p̄dispositi cibis. Qd nō oꝝ l̄z
id p̄uenientius p̄ficiat. Ad aliud dōm q; cōtrariū su-
mif cōite, p̄ quacūq; oppositōe et diuerſitate q̄ aliquā
liter in quātitate p̄t reperiri. Aut melius q; morb⁹
nō est simpliciter in quātitate s̄z in q̄litate cum sit q̄li-
tas seu dispō naturali nocēs actioni h̄ria. 72. If ūdat
tñ hmōi qualitas iterum in quātitate p̄tinua vel di-
scrita vbi h̄re et qñ h̄ria. 74. ad aliud dōm q; non re-
piuntur oio eqlia. dria. 18. Vel si repiantur vnuꝝ su-
pat aliud frequēter reiteratū vt medicamen morbū.
ad huc nā superest h̄ regitua medicamī auxiliatiua.
Sic etiam incitaretur ad suriam modico tpe perma-
neret illud transiens confessum in quod dominans.

Differentia. 154.

Hod morbi cura fit sorti medicina inchoan-
da ostendit. Qm aphōꝝ fa. Scđm istarū
egritudinū a q̄bus superat̄ saluari labo: antē
tentare oꝝ maiora offerre auxilia. Et per Ba. dete-
stantem. 5. de inge. Erafistratem incipientem etiam
in sorti egreditur a debiliori medicamine. Eti. q̄rto
q̄rta. Ulcer̄ cum curantur indigent in primis mor-
dicatione. deinde gradatim perueniatur ad id qd̄ est
levioris mordicationis. amp. cum materia est multa
et inderens ptibus valde grandi egetur medicina. ve-
re nāq; egetur sorti que sumata aphōꝝ quarta. Id
aut̄ euénit in morbi principio cum nondum sit mate-
ria vlo mō mutata. Rursus dria priori. Cura perfi-
citur contrariō egpotenti gradualiter morbo: sed in
principio morbus excedit quantitate et qualitate cuꝝ
nullam adhuc enationē aut alterationem suscep-
perit a natura. Malin omne lesiuꝝ mor et sortiter est
a corpore ppulsandum cum corruptuum existat. ta-
lis h̄o est morbus in principio ē exīs cum de rōne
ipfius fit operationes essentialiter ledere. Eti. cum
natura est valida sortis expertitur medicina. Sic aut̄
ē in morbi exordio: cum nondum sit morbo fatigata
quod eius icidat accītia. Nā circa principia et fines
oia fz veterē accidentia ibeciliora. circa statū h̄o sorti
ora. Itaq; i morbi p̄ncipio a sorti i choadū medicamē
Oppositū quoq; hui⁹ vt q; a debili medicina sit cura i
choanda. scribit. n. tertio p̄ia talr. Oꝝ in cura sode
vt icipiam⁹ a debiliore medicinaz et gradati p̄cedam⁹
donec sciam⁹ ex dispōe morbi q; ipse iā ē abscissus
vñ M̄e. i practica. Incipiam⁹ a leviorib⁹ sicut cōsue-
num⁹ p̄cedētes ad maiores. Itidē hip. q̄rto re. n. do-
cet curare acutas egreditur et phleminātia hipocū
dria i p̄ncipio cū phleminātia detestās pharmacie cuꝝ ni-
bil ea phleminātis educat neq; passio remittat sed
poti⁹ resistētia egreditur et sana colliquant̄ loca. sed
phlebotomia levior est medicatio q̄z pharmacia secū
do re. a. Malin ars est unago et sequela nature. Ip-
sa h̄o a deōilibus inchoat semper ad sortiora proce-
dens. Vnde proble. io. Platura in fine operosa et